

TRUYỆN CƯỜI DÂN GIAN

Bác

BA PHI

2

NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

TRUYỆN CƯỜI DÂN GIAN

Loay *Thủy Loan*

BÁC BA PHI

②

MỸ THUẬT : MINH CHÁNH

NHÀ XUẤT BẢN MÙI CÀ MAU

CHIẾC TÀU KỲ DÀ

Sau khi thoát khỏi lũng con rùa vàng khổng lồ hai ông cháu Bác Ba Phi mệt đừ người, họ ngồi lên thẩn cây khô nghỉ mệt. Bác Ba Phi móc thuốc rê ra vắn hút. Thắng Đẩu lại lo đùa giỡn với bầy chó con... Hút mãi được nửa điếu thuốc Bác Ba chợt nói với cháu...

■ BÁC BA PHI . 2

Chịu trách nhiệm xuất bản : Quang Thắng

Biên tập nội dung : Phạm Văn Tri

Sửa bản in : Thiện Nhân

Bìa : Minh Chánh

In 2000 cuốn tại Phân xưởng in Nhà xuất bản

Giao thông vận tải, 92 Nam Kỳ Khởi Nghĩa, TP. Hồ Chí Minh.

Số đăng ký kế hoạch xuất bản: 959/XB-QLXB-16.

Cục xuất bản ký ngày 13 tháng 10 năm 1998.

In xong và nộp lưu chiểu tháng 10 năm 1998.

Quái lạ, Bác Ba Phi với
móc cái kiếng lão đeo lên
mắt nhìn kỹ, vụt Bác kêu
lên thảng thốt...

Thằng Đẩu cũng
hoảng hồn la theo

Nhảy xuống
chạy mau đi, ông
nội ơi!

Thì ra là họ đang ngồi trên lưng một con kỳ đà
không lồ cho' không phải là một thân cây khô!
Thằng Đẩu sợ quá định nhảy trôn, Bác Ba Phi niu
nó lại kịp...

Đứng! Rue rich,
nó tấp một cái là
thầy lão nội bầy,
giờ!

Vậy là hai ông cháu Bác Ba cũng bầy cho đánh
phải bám chặt trên lưng, con kỳ đà mà chịu trận.
Con vật bị dụi tẩn thuốc vào da lưng nóng quá
chuyển mình bỏ đi...

Humm! Tránh khỏi "xe rửa" giờ lại đụng
"xe kỳ đà!"

Thấy con kỳ đà đi
chậm quá, thằng Đẩu
lướm tẩn thuốc của ông
nội dụi vào lưng nó
thêm một phát nữa...
Một lần khơi ngùn lên.

Nóng quá, lăm con
kỳ đà vung lên chạy
hết tốc lực... hai
ông cháu lầy lăm
thiệt thú...

Bây giờ con thấy chuyện
là cắt tiếng sủa gâu
gâu, con Đuôi cũng
sủa theo nghe cách cách"

Cho nó nhảy niao
hơn nửa mới
đuổi!

Thằng Đuôi dùng
mũi giảo lắm nên
liều chằm thêm vào,
đá con kỹ đã mấy
mũi đau điếng...

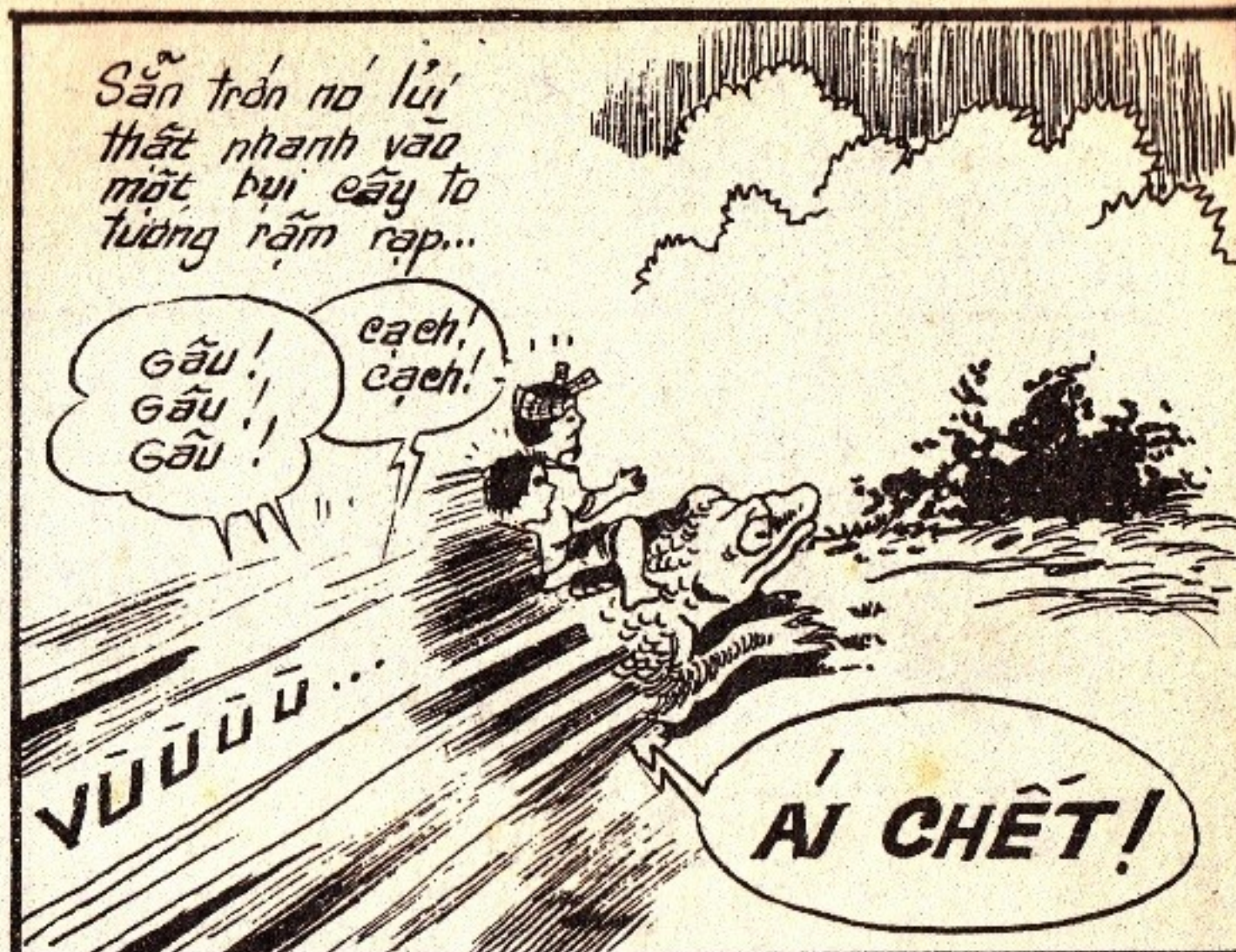
Sấn trón nó lủi
thất nhanh vào
một bụi cây to
tường rậm rạp...

Gâu!
Gâu!
Gâu!

cách!
cách!

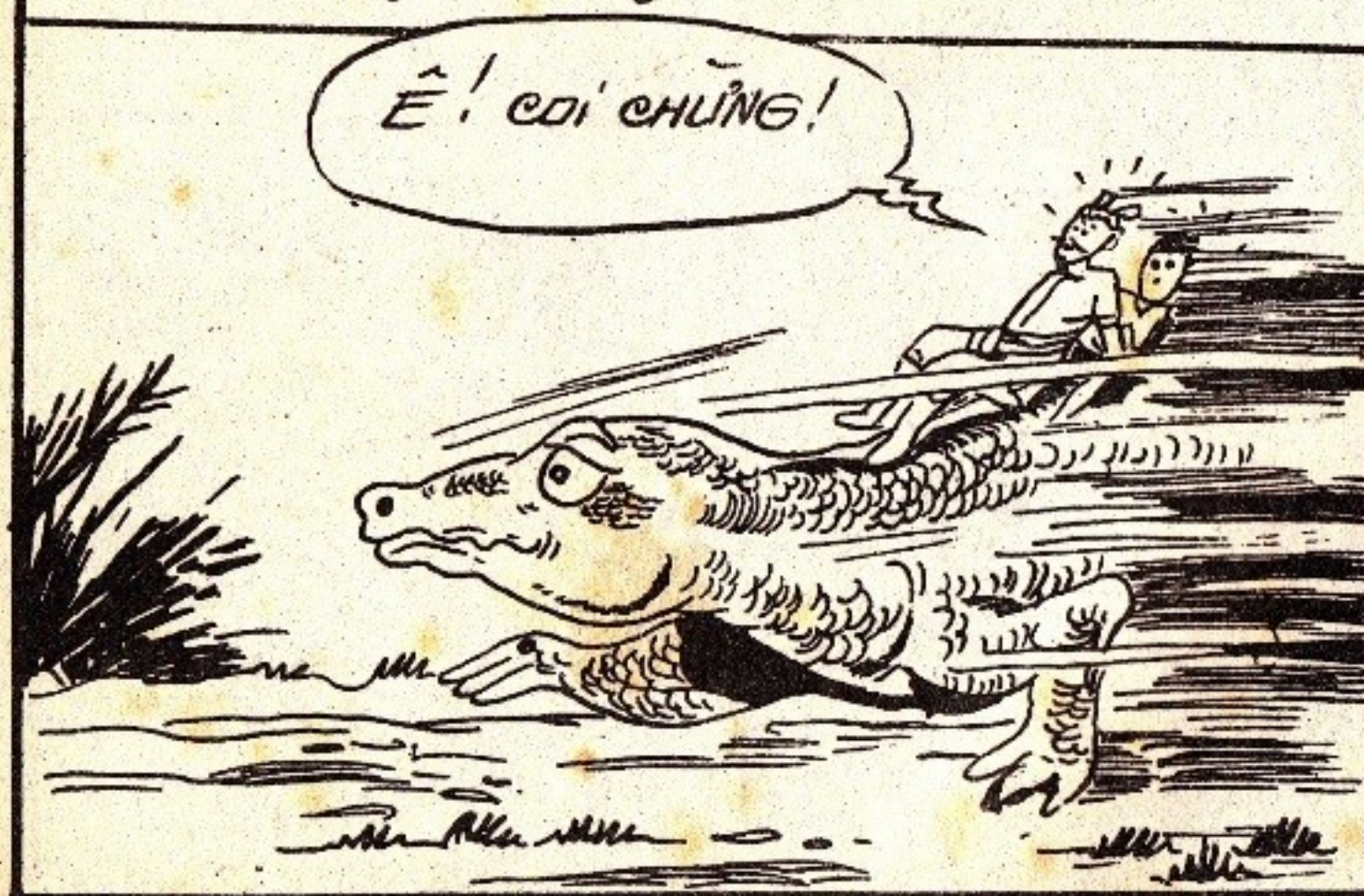
VUUUU...

Á CHẾT!

Con kỹ đã giết nầy mình đâm đầu chạy thục,
mạng lăm ông cháu bác Ba chờ vớ!

Ê! CỎI CHỪNG!

Con kỹ đã chạy qua
nhanh, ông cháu bác
Ba hết phương nhảy kịp...

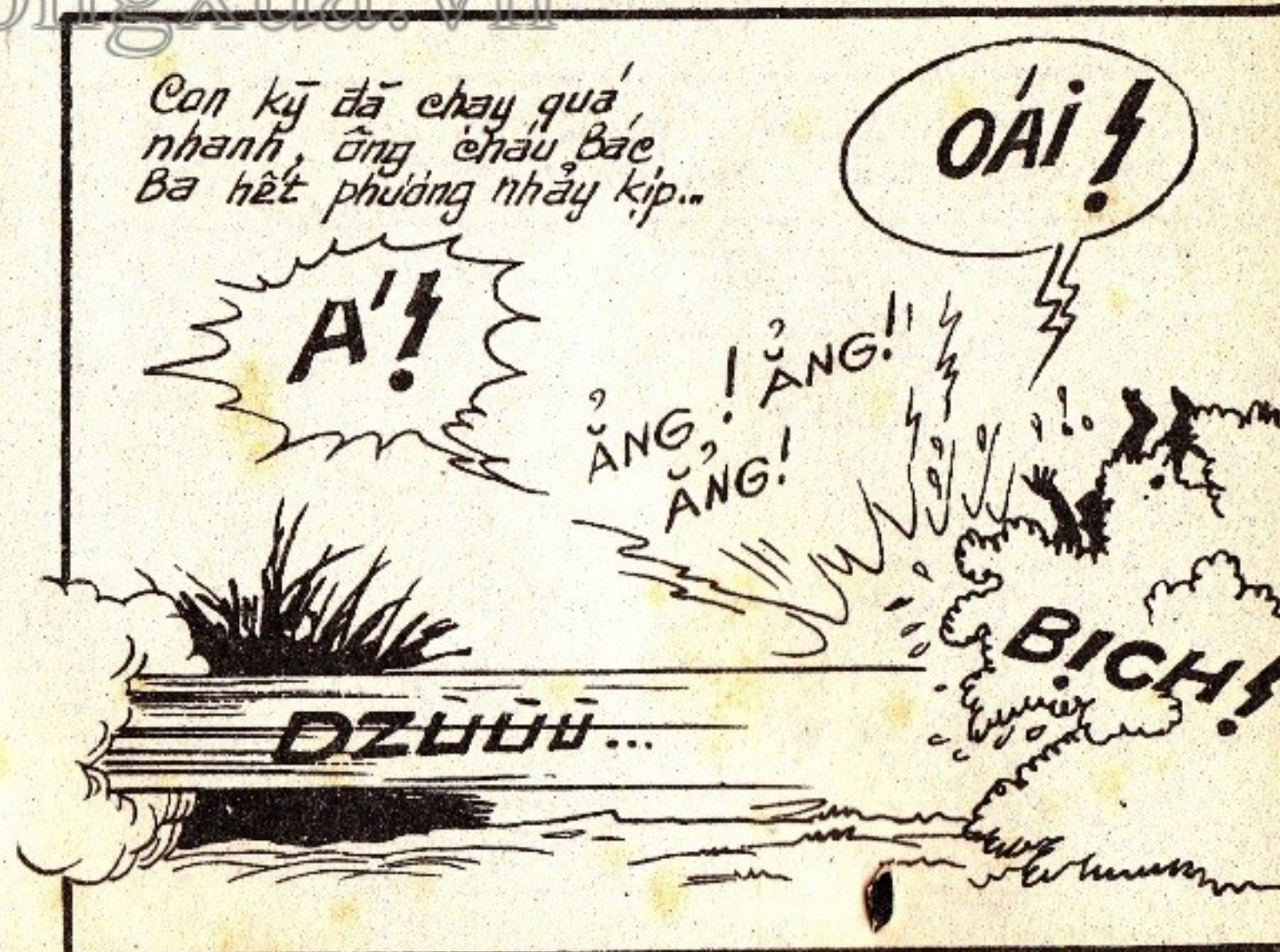
OÀI!

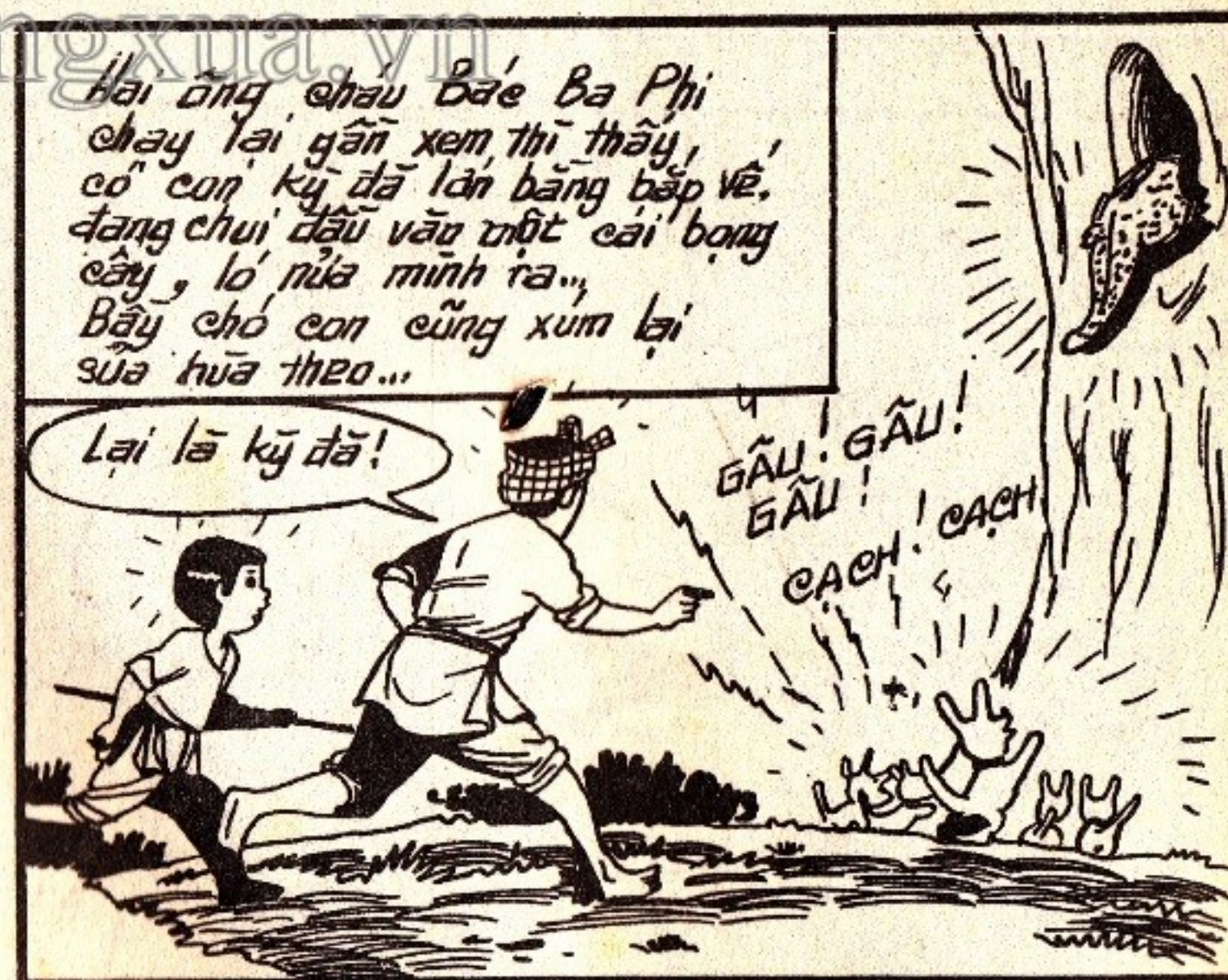
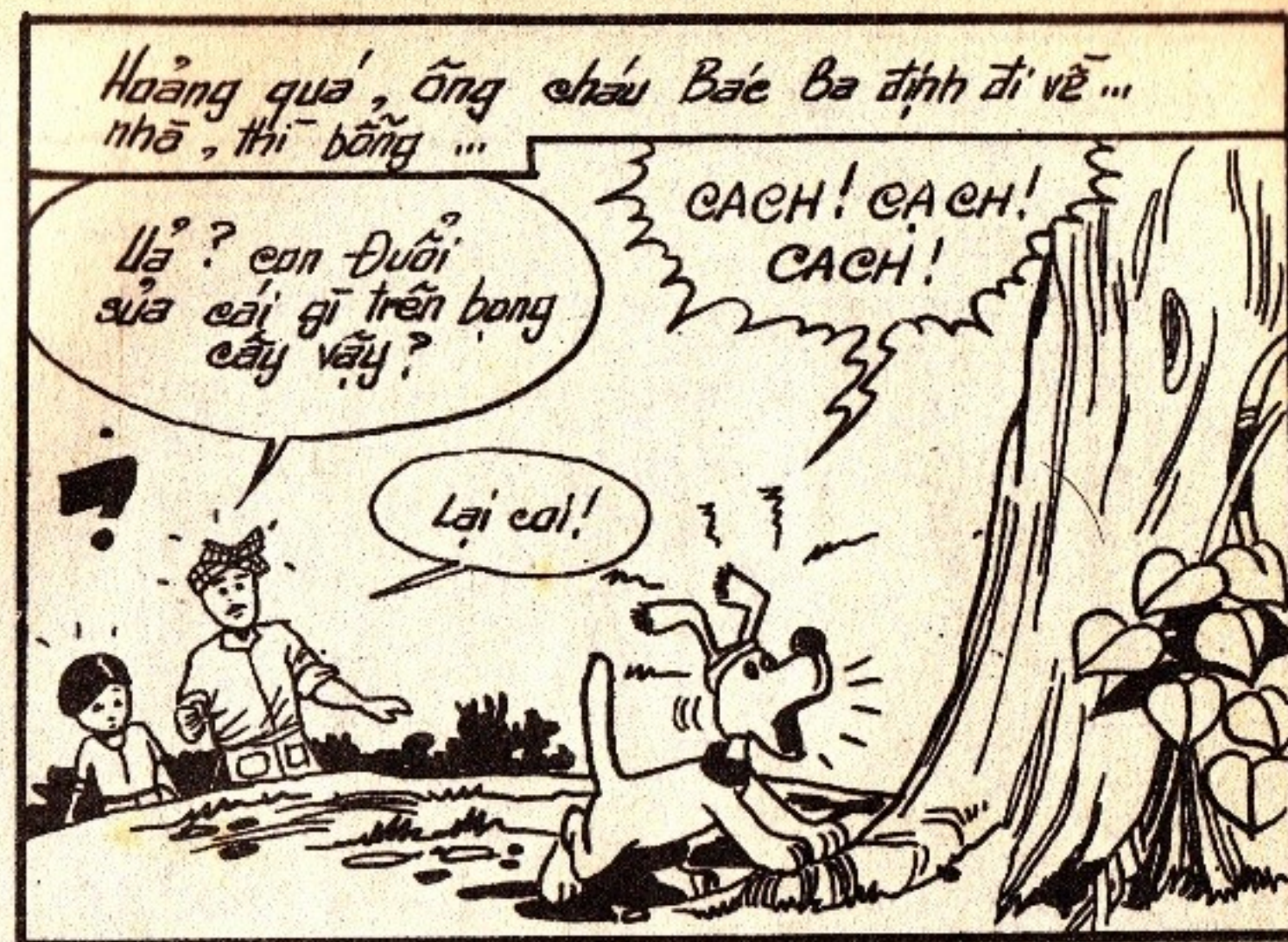
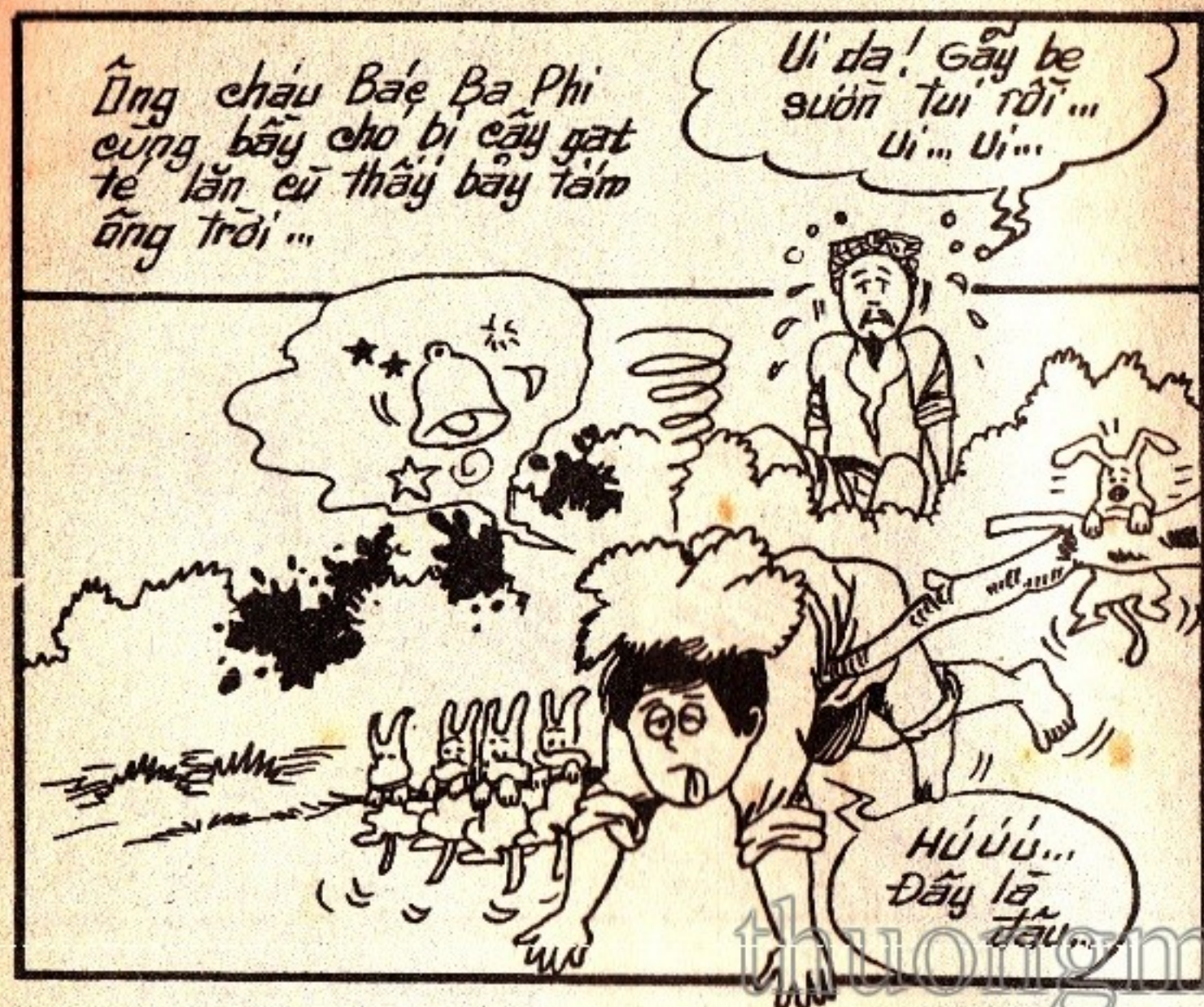
A!

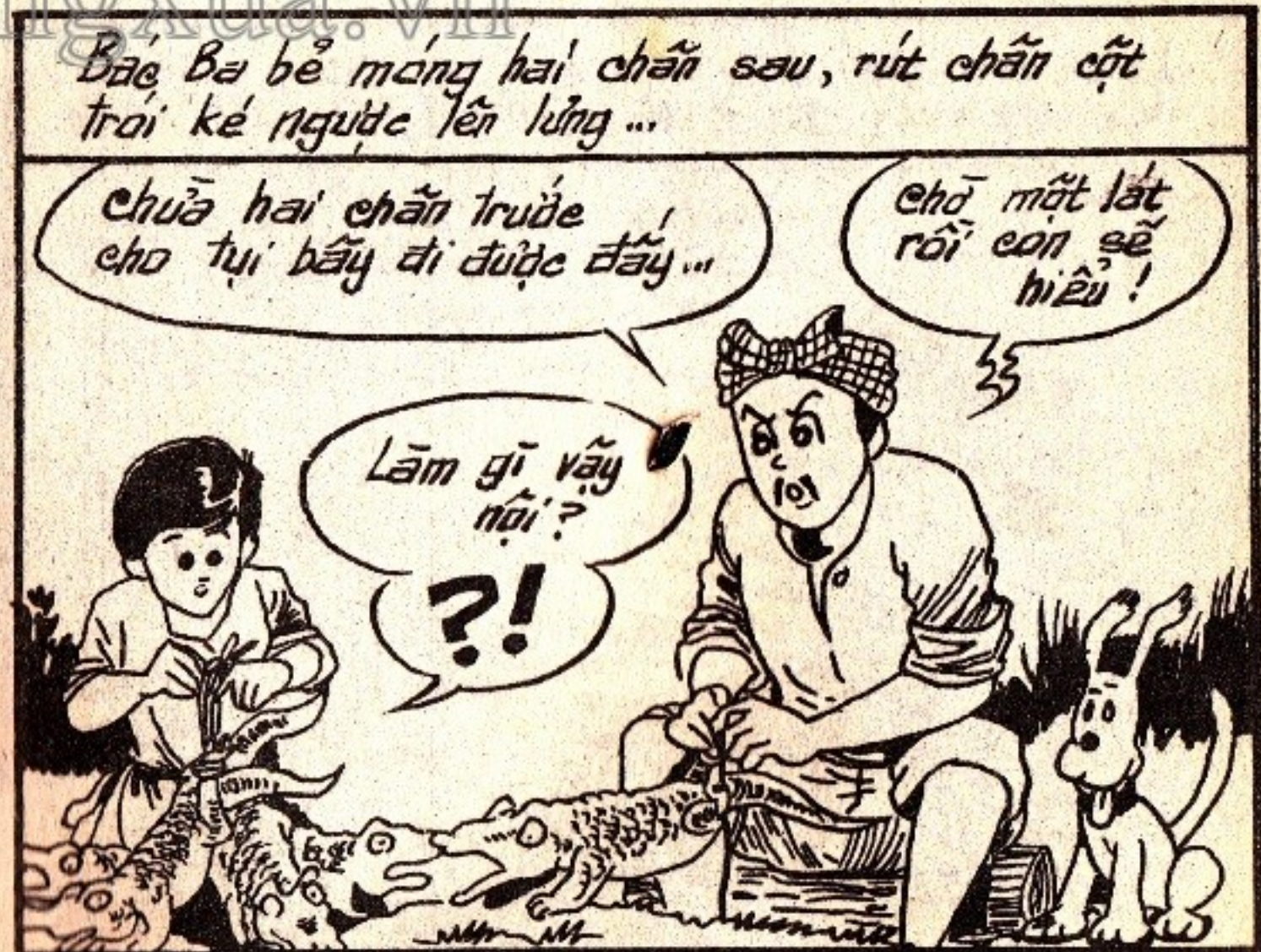
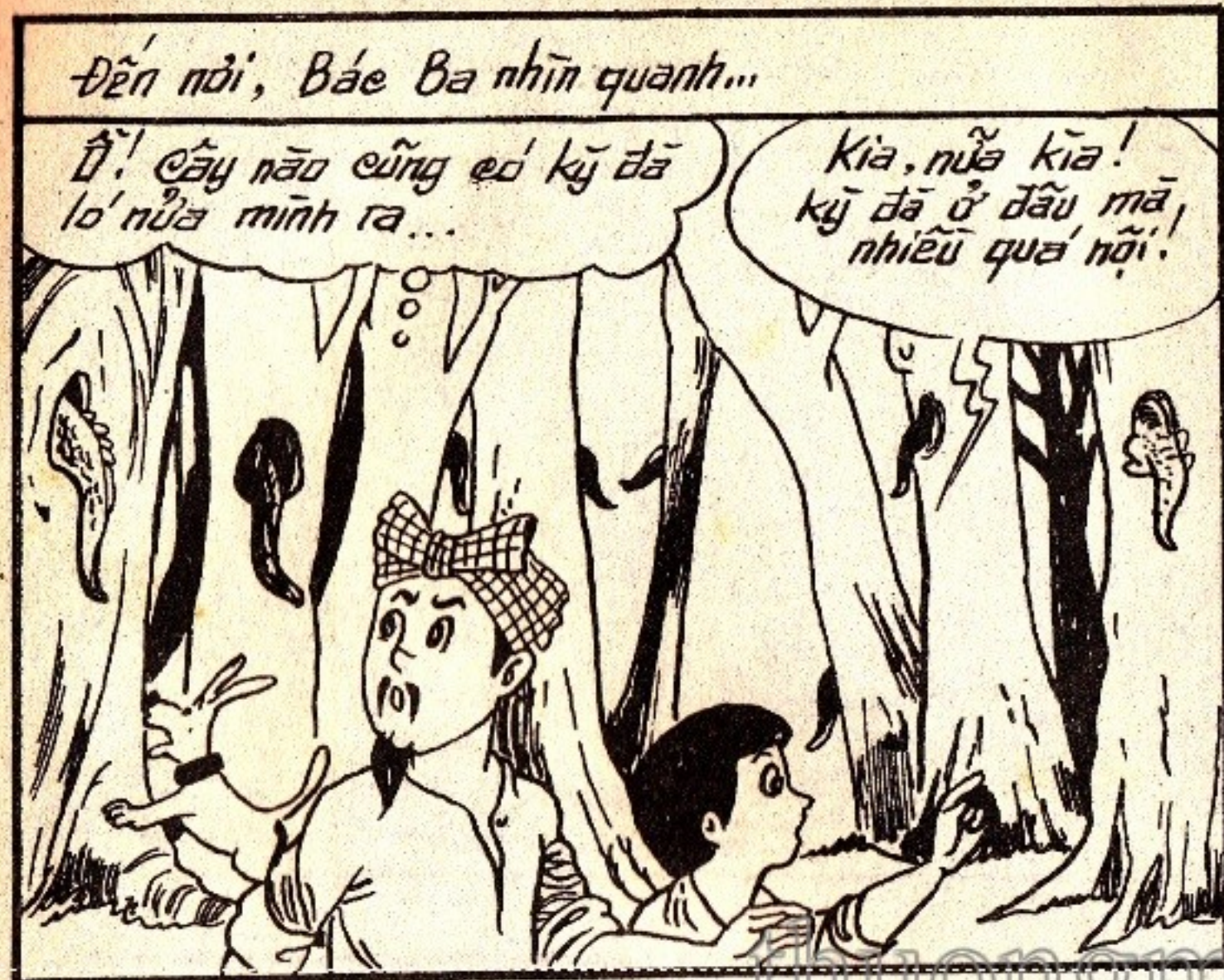
ẶNG! ẶNG!
ẶNG! ẶNG!

BỊCH!

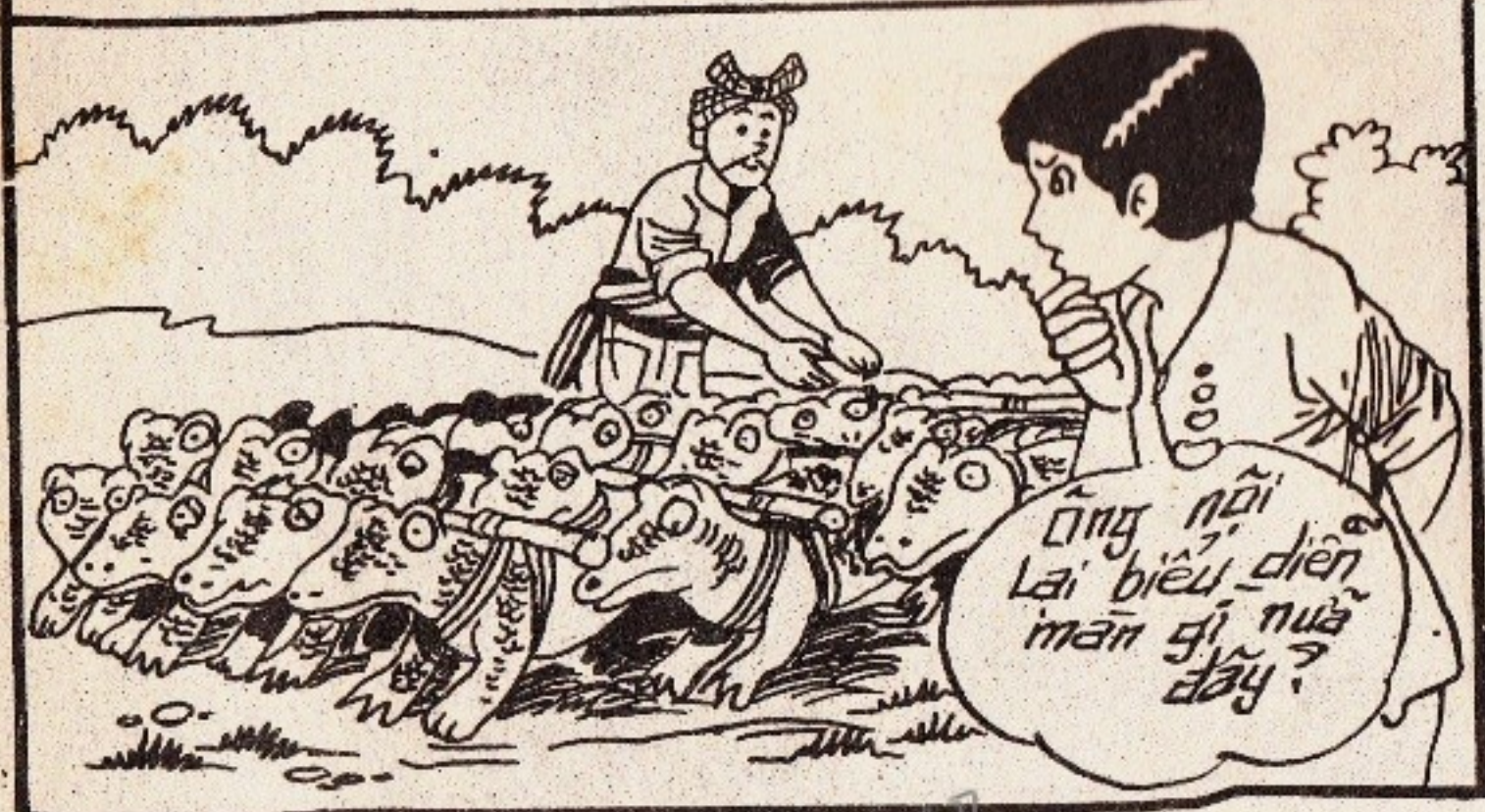
DZUUU...

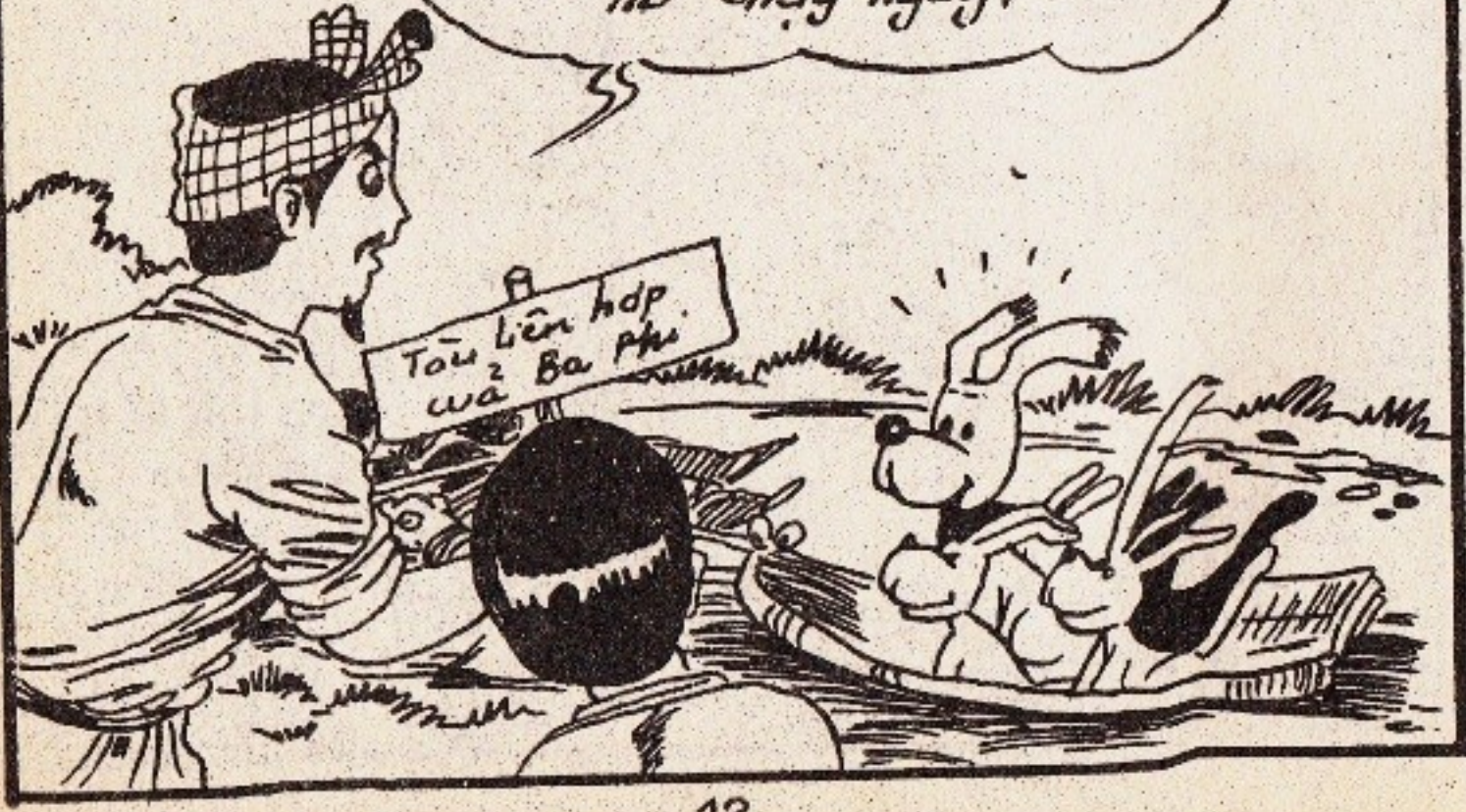
Sau đó, Bác Ba sắp thành hàng dọc hai chục con thành bốn hàng ngang, tất cả là làm mười con. Dùng cây và dây rừng kết lại thành một cái "Bè kỹ đã"...

Ông nói lại biểu diễn màn gì nữa đây?

... Phía sau cái bè, Bác làm một cái xe trượt, cho mẹ con chó Đuôi ngồi lên trên điều khiển xe...

Chuẩn bị nhé, Đuôi! Ông ra lệnh là thúc cho chúng nó chạy ngay!

Bác Ba gõ nhẹ cái mào xuống đất rồi ra lệnh...

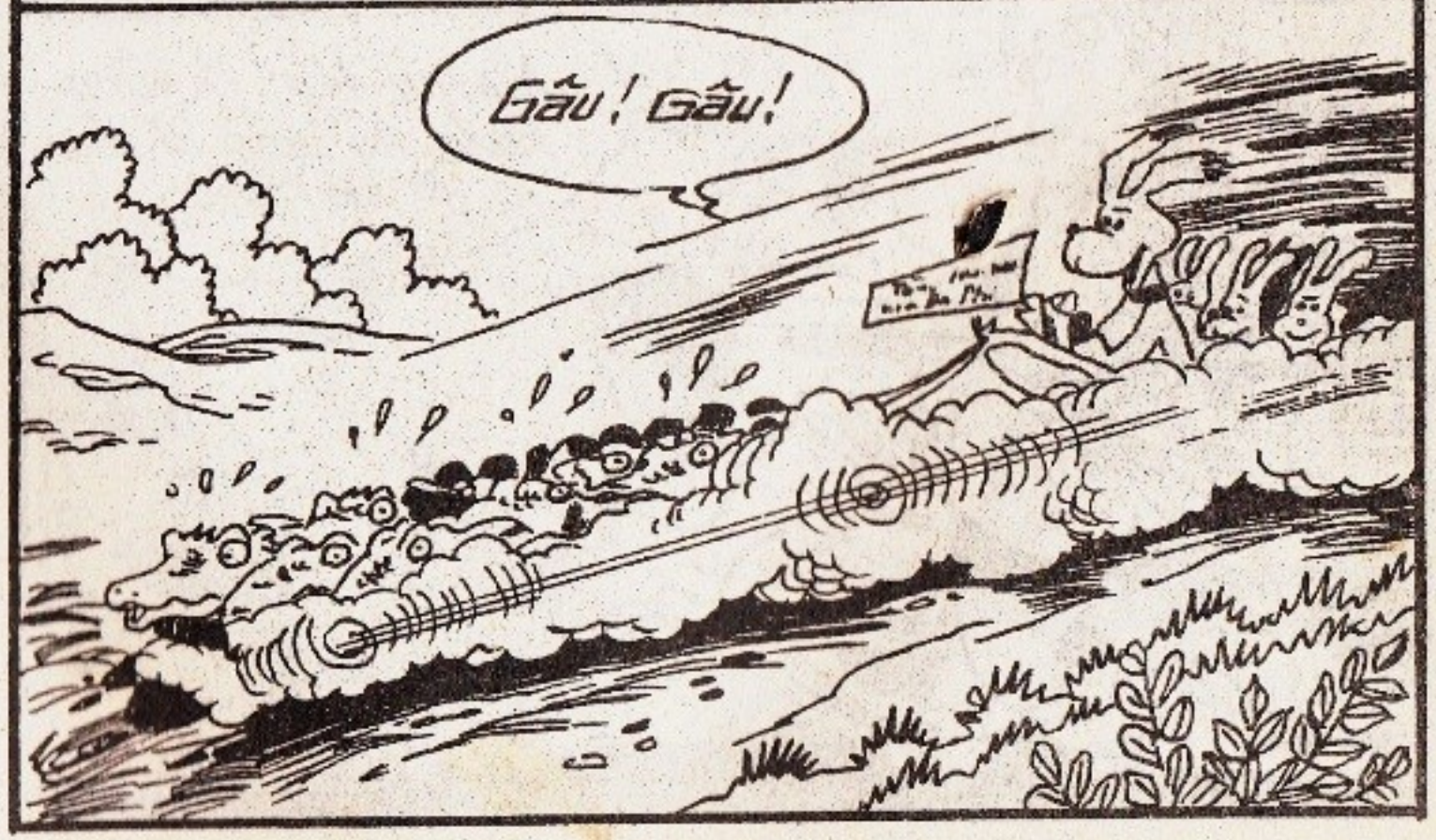
KHỎI HÀNH!

Nghe lệnh, con chó Đuôi và đàn con sữa vang...

Con "tàu kỹ đã" mới mào xích còn được hai chân, trước tám chục cặp, hề nhau bởi, một trăm sau, chục chân kéo chiếc xe trượt chở con Đuôi và các con chạy ừ đi khi vừa nghe tiếng sữa...

Hai ông cháu thích chi cười sắc súa...

Hi! Hi!
Hi!

ẶC!
ẶC!

Đến khi nhìn lại thì,
lũ chó đã được kéo
đi quá xa...

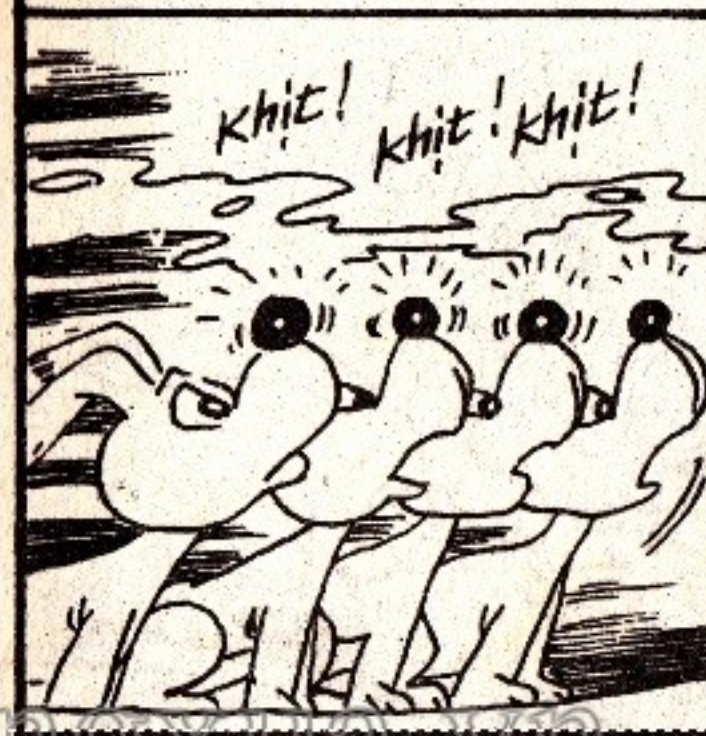

Hai ông cháu mới giết mình
eo gió đuổi theo thục mạng...

Nhanh lên! Không,
kẻo nó kéo lũ chó
đi lạc mất...

Nhưng con Đuôi thật
khôn! Nó điều khiển
cho chiếc bệ kỹ đã
kéo xe trượt thẳng
hướng về nhà, đang đi
ngon trơn, lũ chó con
chật không mũi lên...

Bầy chó con đánh,
thầy, hời thịt, chúng
nhảy phóc xuống
sủa toáng lên...

Con Đuôi cũng dừng xe kỹ đã lại, vừa lúc hai
ông cháu Bae Ba Phi đến nơi...

Xem kìa! Lũ chó con đánh
được hời gì? Để coi...

Bác Ba khoe tay cho bốn con chó con tiếp tục tìm kiếm, riêng con Đuôi vì mới sanh và bị thương nên được Bác ưu tiên cho ngồi đánh chiếc tàu kỹ đã về nhà trước, hai ông cháu thì theo sau lũ chó con xem chúng đánh hỏi được thứ gì?

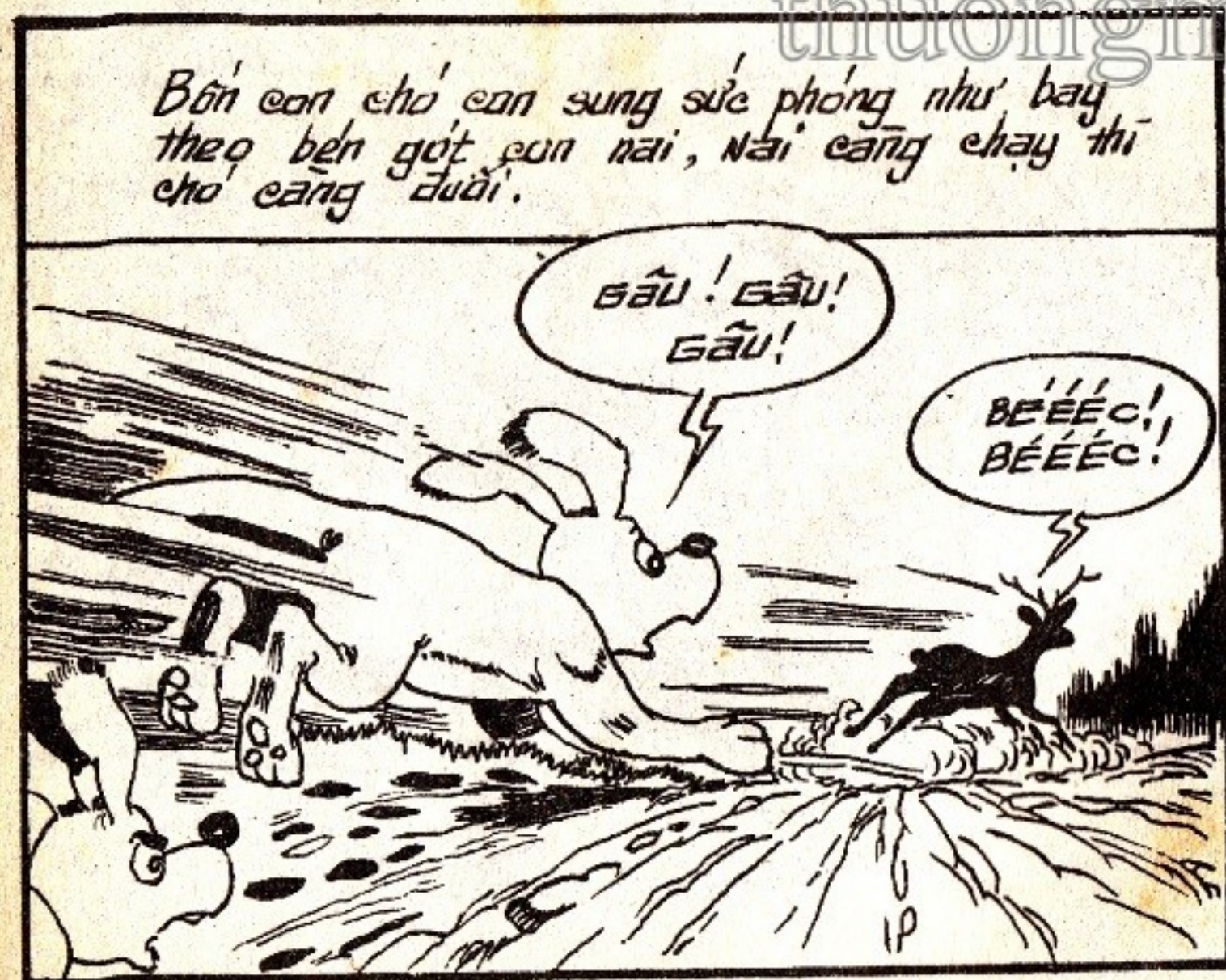
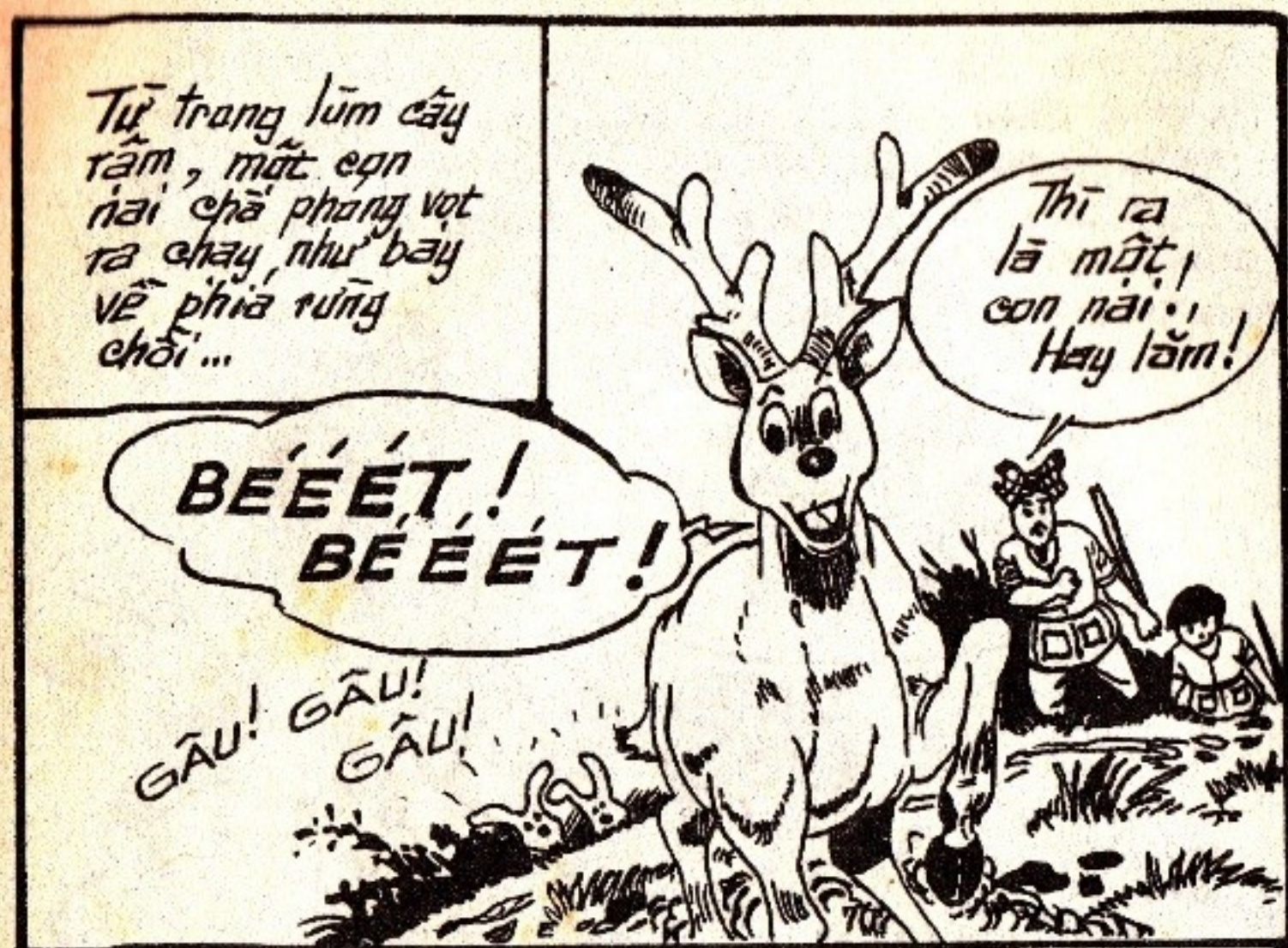

Sau khi cho con chó Đuôi về trước với chiếc tàu liên hợp kỹ đã, hai ông cháu Bác Ba Phi chạy theo hướng bốn con chó con đang sửa... Vang trời phía trước...

Không biết nó đánh hỏi được con thú gì mà sửa hàng vậy?

GÂU!
GÂU! GÂU!
GÂU!

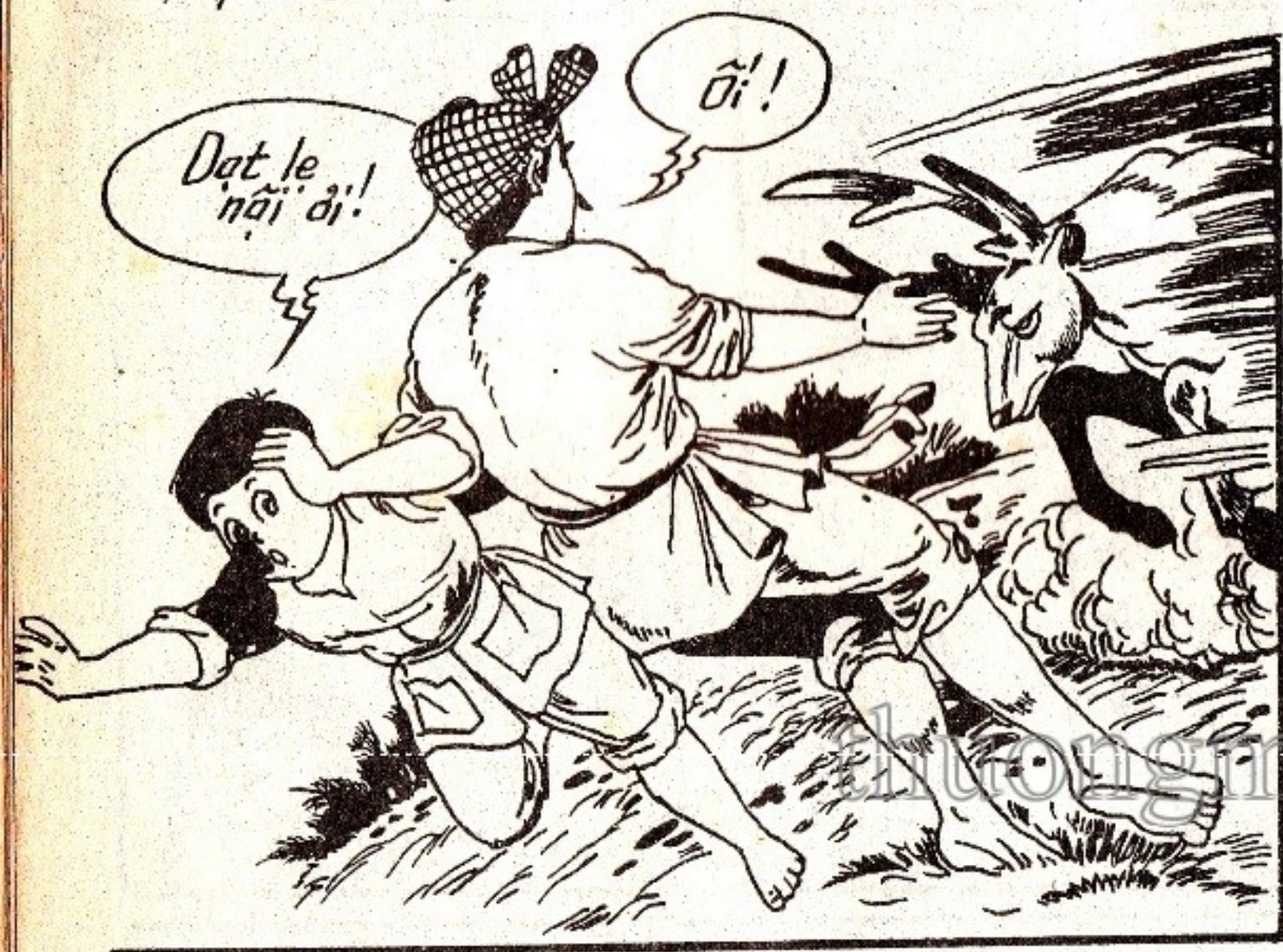

CÁI DẦU NAI BIẾT ĐI

Thì ra, con nai bị chó rượt, bất ngờ quay ngược lại phóng thẳng vào người Bae Ba Phi...

Bae Ba Phi hoảng hồn nhảy dựng lên vùng vẫy mũi đâm ngay vào con nai...

Con nai ehã vừa phóng tới đã bị lưỡi mào của Bae Ba ghim ngay vào đùi đau điếng!

Bi trúng thương nó có đẳng sau lên loang choang cả nhặc từng búpê thật thảm hại...

Bác Ba lại nhảy tới
định bới cho con vật
một mào nữa, nhưng
con nai đã khôn ngoan
nhảy tránh

Ế! con chạy
được hả?

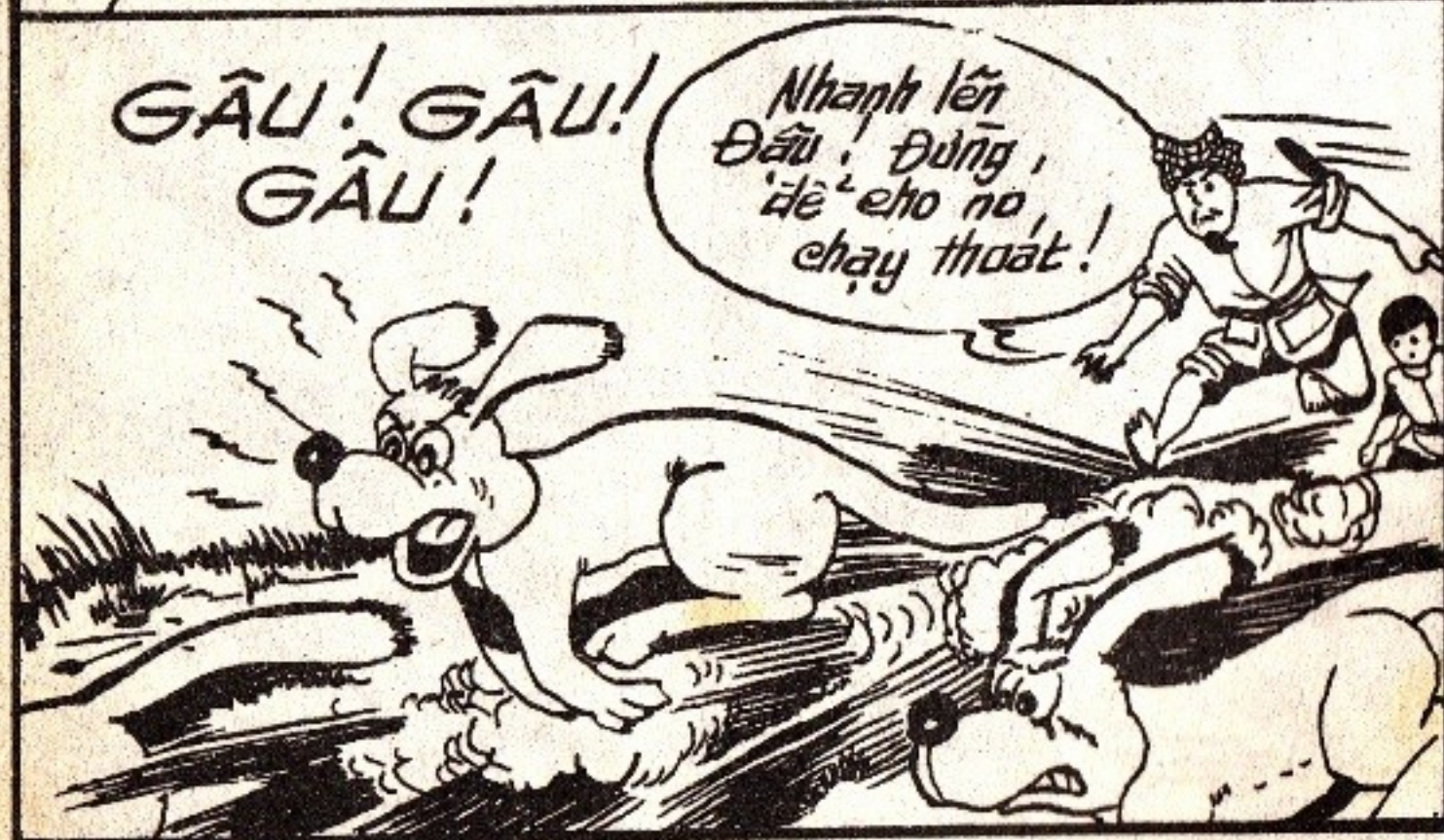
... Rồi nó quay mình
phóng chạy về hướng
khác ...

Bốn con chó con tức tốc lồng lên đuổi theo
ngay, hai ông cháu Bác Ba cũng vội đuổi theo
phía sau...

GẤU! GẤU!
GẤU!

Nhanh lên
Đầu! Đứng,
để cho nó
chạy thoát!

Bị hai ông cháu Bác Ba
cũng bới, con chó đuổi
theo, khít, nút, con nai
hoảng qua nhảy bừa xuống
một đầm lầy nhỏ chắn
ngang trước mặt...

BŨM!

Bác Ba Phi vờ bầy chó
đuổi trở lại

Bao vây cái đầm, đứng
đỡ cho nó thoát nghe
Đầu!

Con nai lội băng
qua đầm, vừa định
tập võ bô thì đã
thấy Bác Ba Phi chặn
trước mặt...

Chạy đâu
con? Hết
đường rồi!

BŨM! BŨM!

Con nai hoảng quá
lội qua phía bên phải
thì đúng phải thẳng đầu
đang cắm giáo chỗ sẵn

Nó lội qua phía
bên trái, lại gặp
ngay bốn con chó
con chó sẵn trên
bờ sủa vang trời...

Con nai hoảng kinh
nhìn trước nhìn sau, từ
phía đều bị bao vây tiến
thời lương nan...

Không làm sao,
tìm được chỗ mở
đường máu để
chạy lên.

Nó lội khắp
khòng dưới đầm
nước mỗi lúc
một mệt dần,
lội chậm chạp
một lúc, chợt
nó nhảy dựng
lên kêu thét...

BÉ ÉÉT!
BÉ ÉÉT!

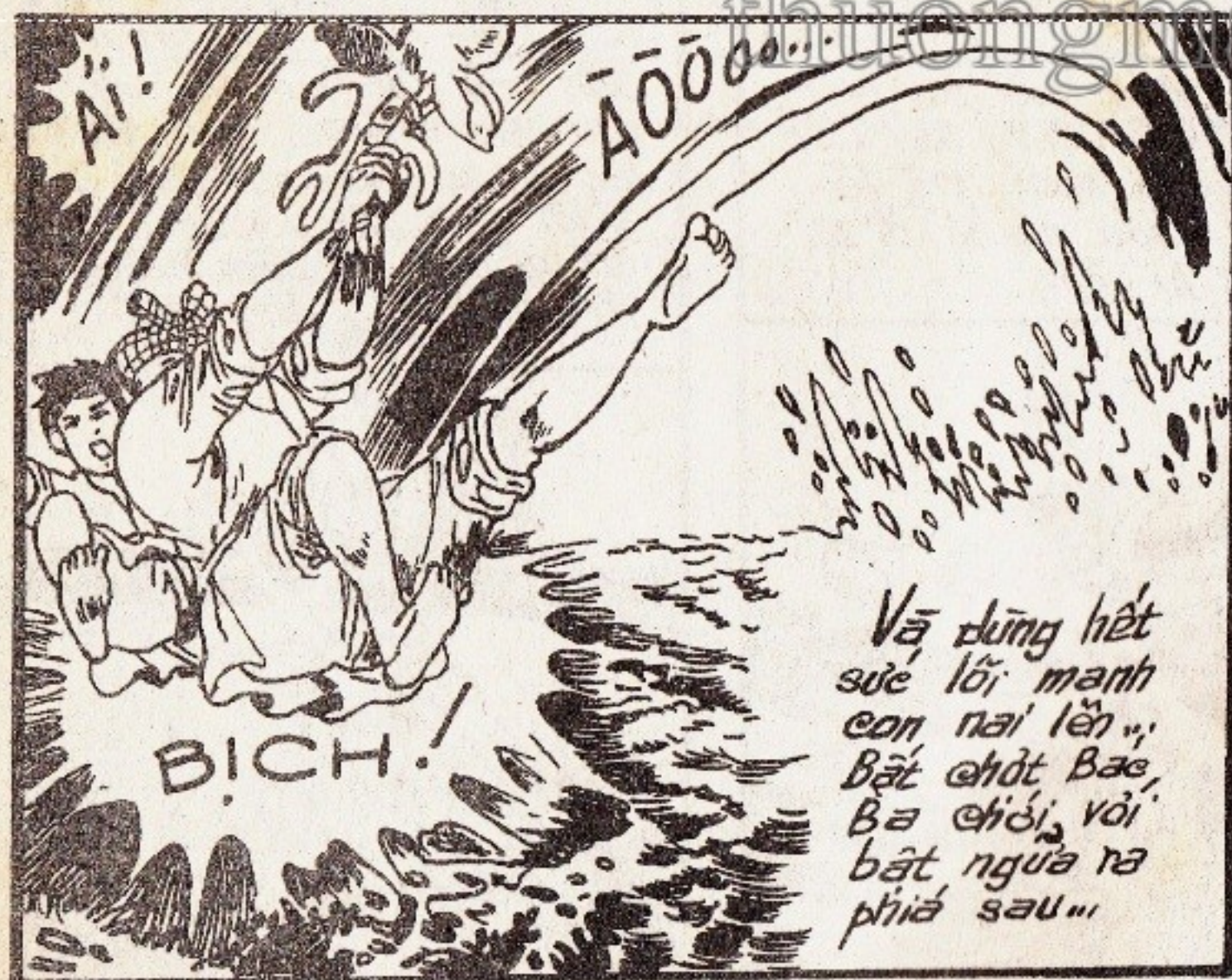
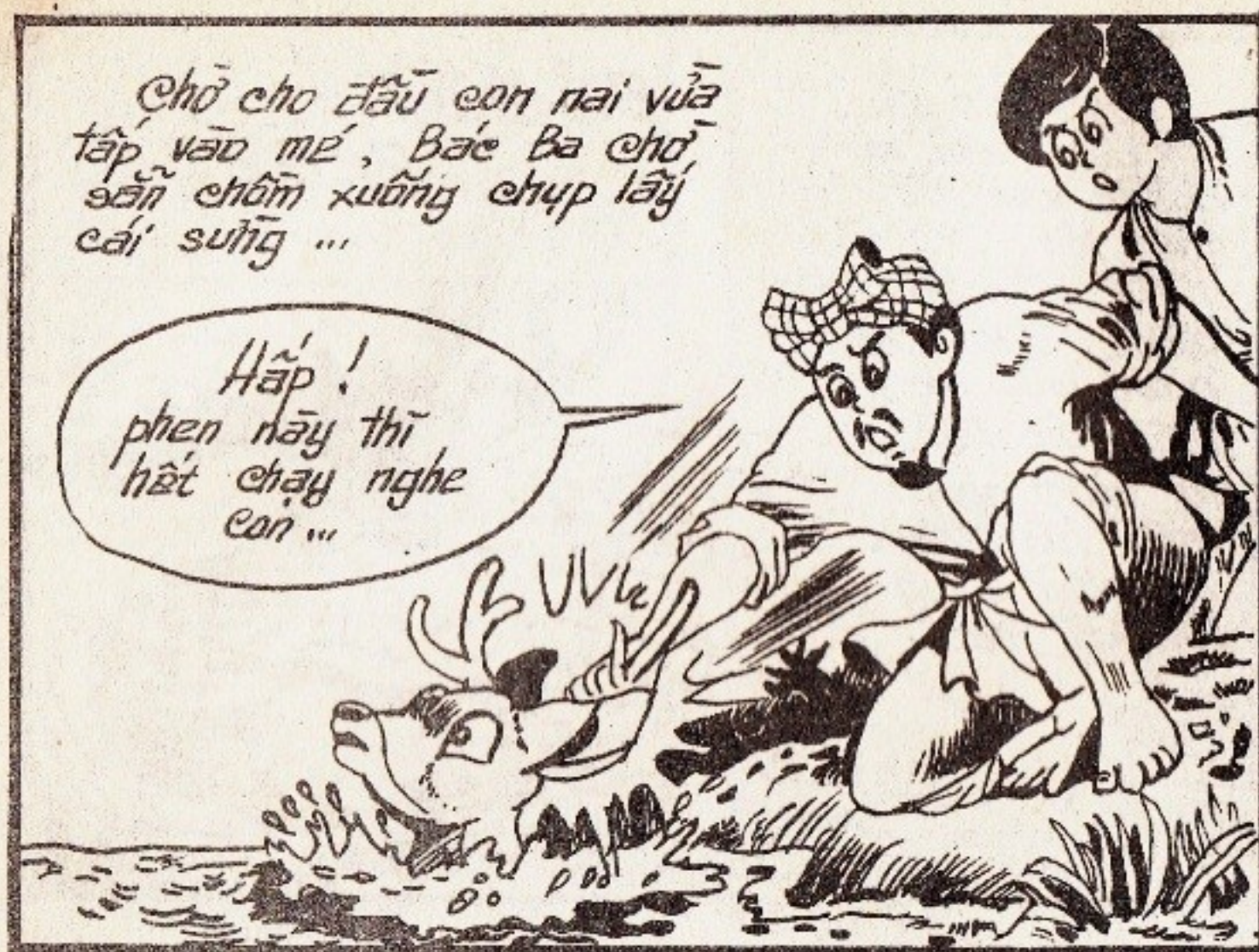

Chắc sau ông
cháu Bác Ba chỉ
còn thấy cái đầu
nai ngóc mồm lên,
nhúc nhích đi tới
từ từ...

Ông cháu Bác Ba và
bốn con chó xúm lại chỗ,
cái đầu con nai ngóc ngác
tấp vồ bờ, con nai chắc đã
đuôi sưng nề, không còn
sợ gì nữa, cứ đâm thẳng
vồ chỗ hai ông cháu...

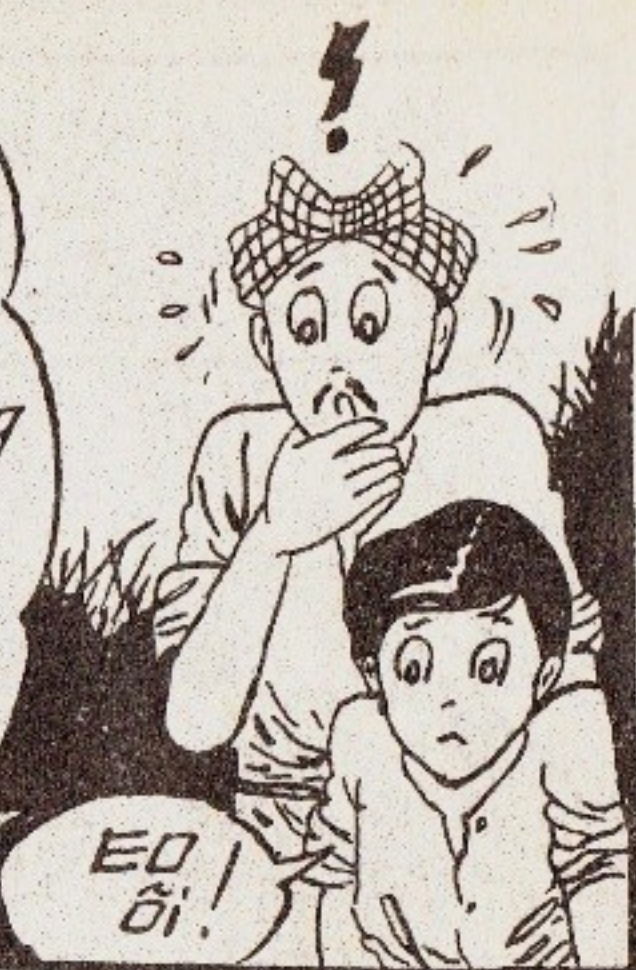
Thì ra dưới đầm, một bầy cá trê văng to tướng hung dữ nổi lên, nghet cả mắt đầm chúng vung vây dưới nước như muốn nhảy lên ăn thịt luôn cả hai ông cháu Bặc Ba...

Trời ơi! Cá trê muốn ngàn vạn trượng!

Té ra, này, giờ con nai, lòi lẩn quanh dưới đầm nước bị lũ cá trê văng xúm vào riả ăn thịt, cá cần xé hết, thịt xuống nai, chi con nai, đầu vói đũa ruột, và những con cá ham ăn 'củ' bu vào đây, tôi nên ông cháu mình củ tuồng là con nai một đuôi, sẽ chi lòi ngược ngược có cái đầu không thối đó chứ!

EO Ồ!

Bầy cá bu vào đũa ruột nai bị Bặc Ba Phi lòi tuột lên, bỏ hoang hồn nhà, mới quay lại đầm nước ào ào cuốn củ tua như một con trót... 'lũ cho' còn thấy lạ chạy theo sủa văng...

Gâu! Gâu!
Gâu!

Bất ngờ...

PHẠP!

ẶNG!
ẶNG!

Một con cá trê hung dữ quay lại tát ngay vào mũi một chú chó đầu đen. Chú con la toang lên vùng chú cá trê xuống hồ rồi cả bọn chạy trời chết về phía sau...

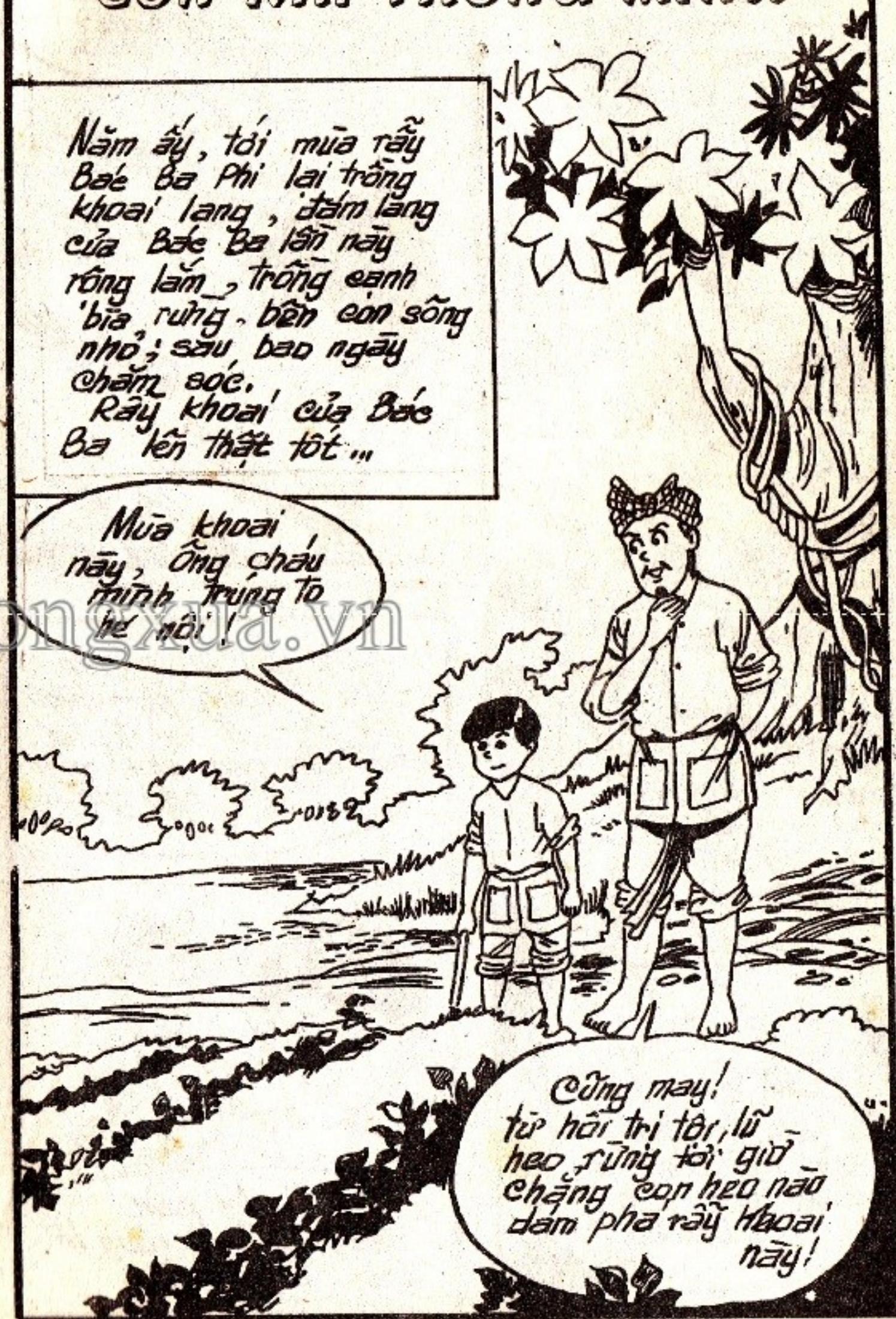
Hai ông cháu Bặc Ba Phi thấy vậy cũng vội đã già với bỏ cái đầu nai màu màu dẫn bọn con, cho con theo đường tàu liên hợp kỹ đã dọa con Duối lại đi trước thẳng đường về nhà...

CON KHỈ THÔNG MINH

Năm ấy, tới mùa rẫy Bặc Ba Phi lại trồng khoai lang, đám lang của Bặc Ba lần này rộng lắm, trồng cạnh 'bìa rừng' bên con sông nhỏ; sau bao ngày chăm sóc, Rẫy khoai của Bặc Ba lên thật tốt...

Mùa khoai này, Ông cháu mình trồng to hé nói!

Những, Bác Ba,
Phi đã làm! Đến
khi, khoai đã có
củ non thì... một
hôm, sự cố lại
đến...

Nội ơi!
khoai lại bị
phá nữa
nè!

Không có dấu
chân heo rừng mà
chỉ có dấu tay...
người!

Cái gì? Giỡn sao
đâu! Làng xóm mình
tốt lắm, đi lại đi phá
rẫy của ông cháu mình
bao giờ...

Thì nội lại xem
đấy này, rõ ràng là
dấu tay người...

Bác Ba hoài nghi đi
đến chỗ thặng dấu, chỉ
quả nhiên bên luống
khoai bị đào tung lên
có nhiều dấu bàn tay
còn in rõ trên mặt
đất...

Lạ thật!
Đúng là dấu
bàn tay.

Bác Ba ngạc nhiên
vô cùng...

Sao lạ vậy kia?
Thật không hiểu nổi!

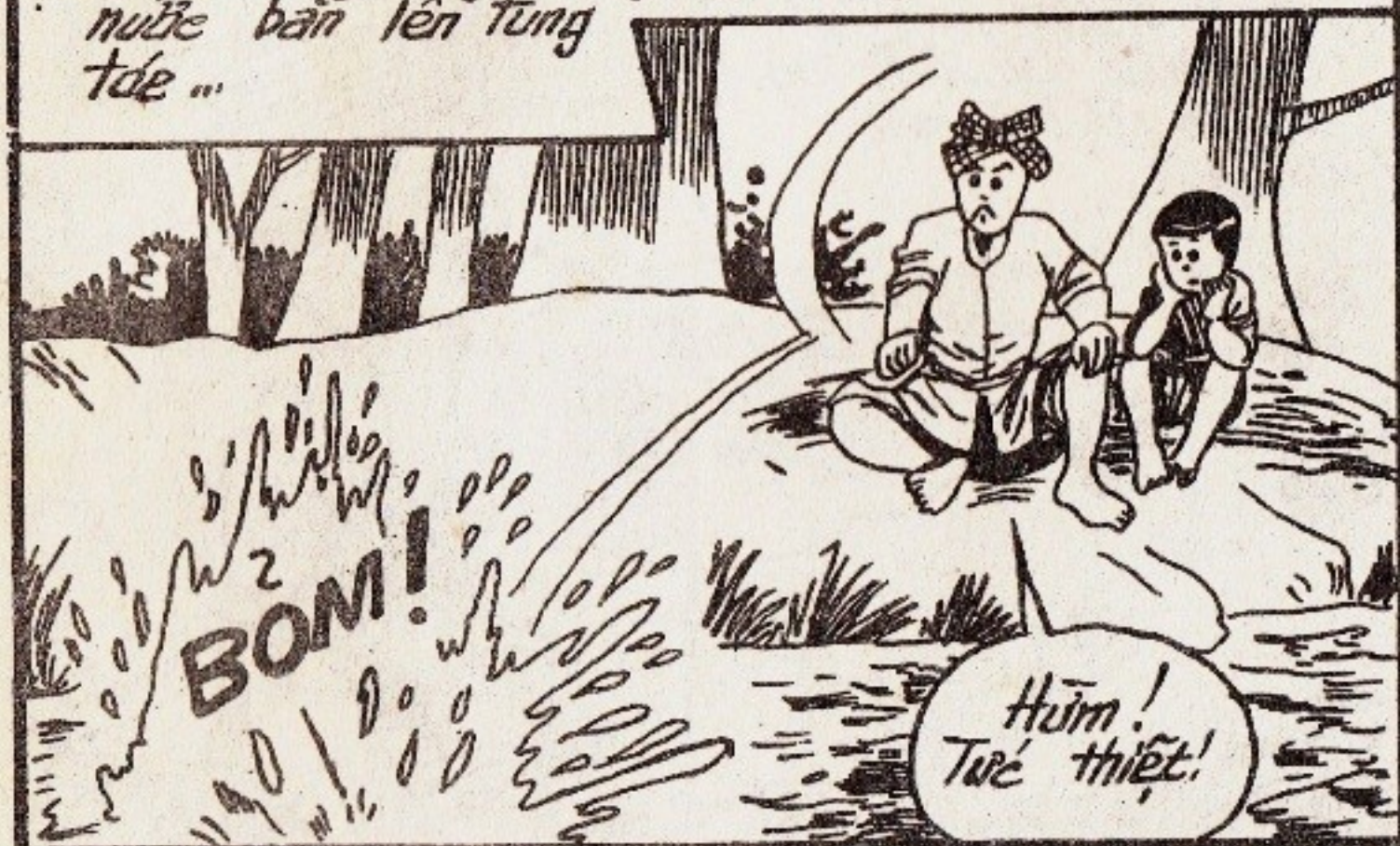

Những, khoai còn non
ế, đi lại đi đào trộm
khoai non bao giờ
hé nội!

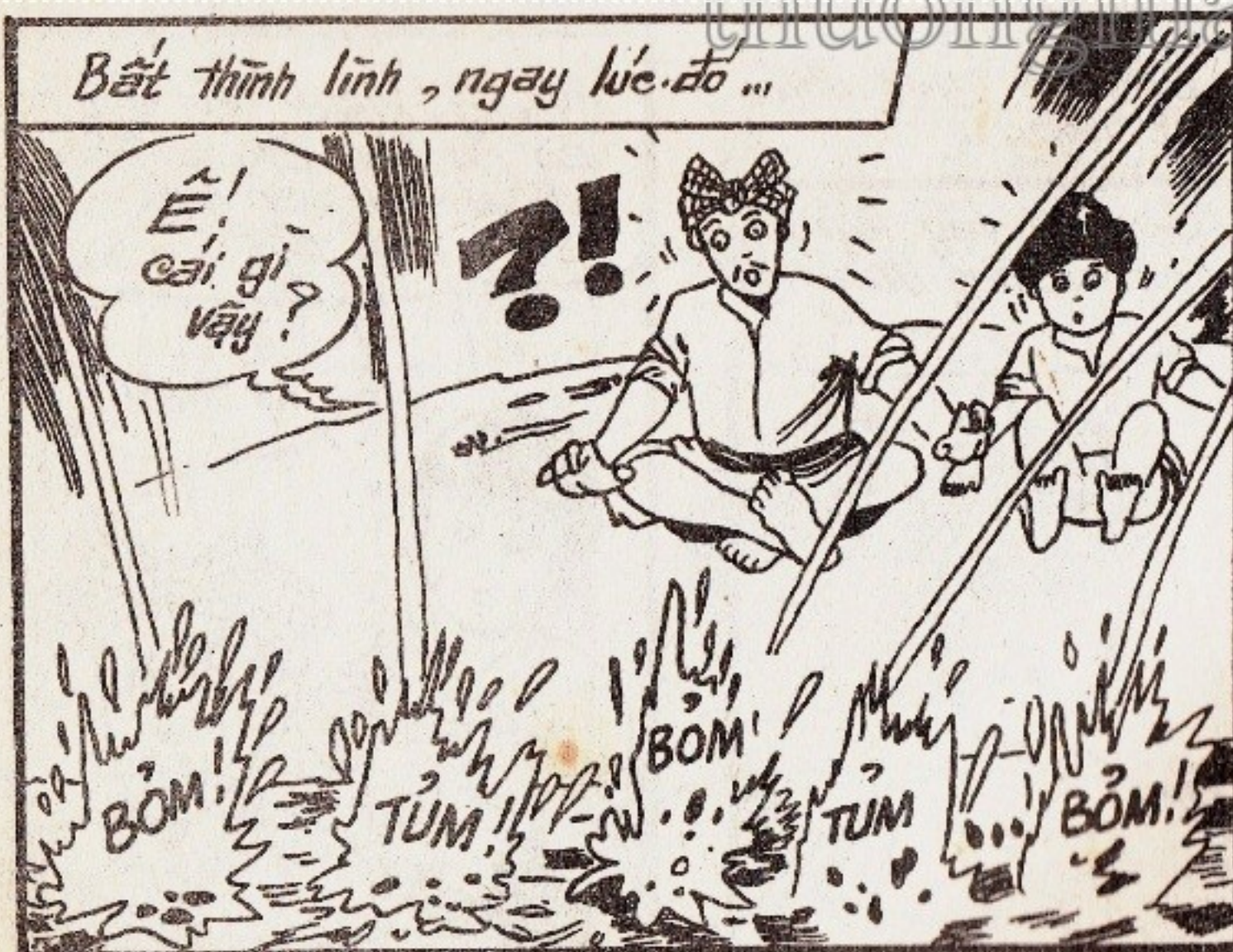
Ờ...
lạ thật!

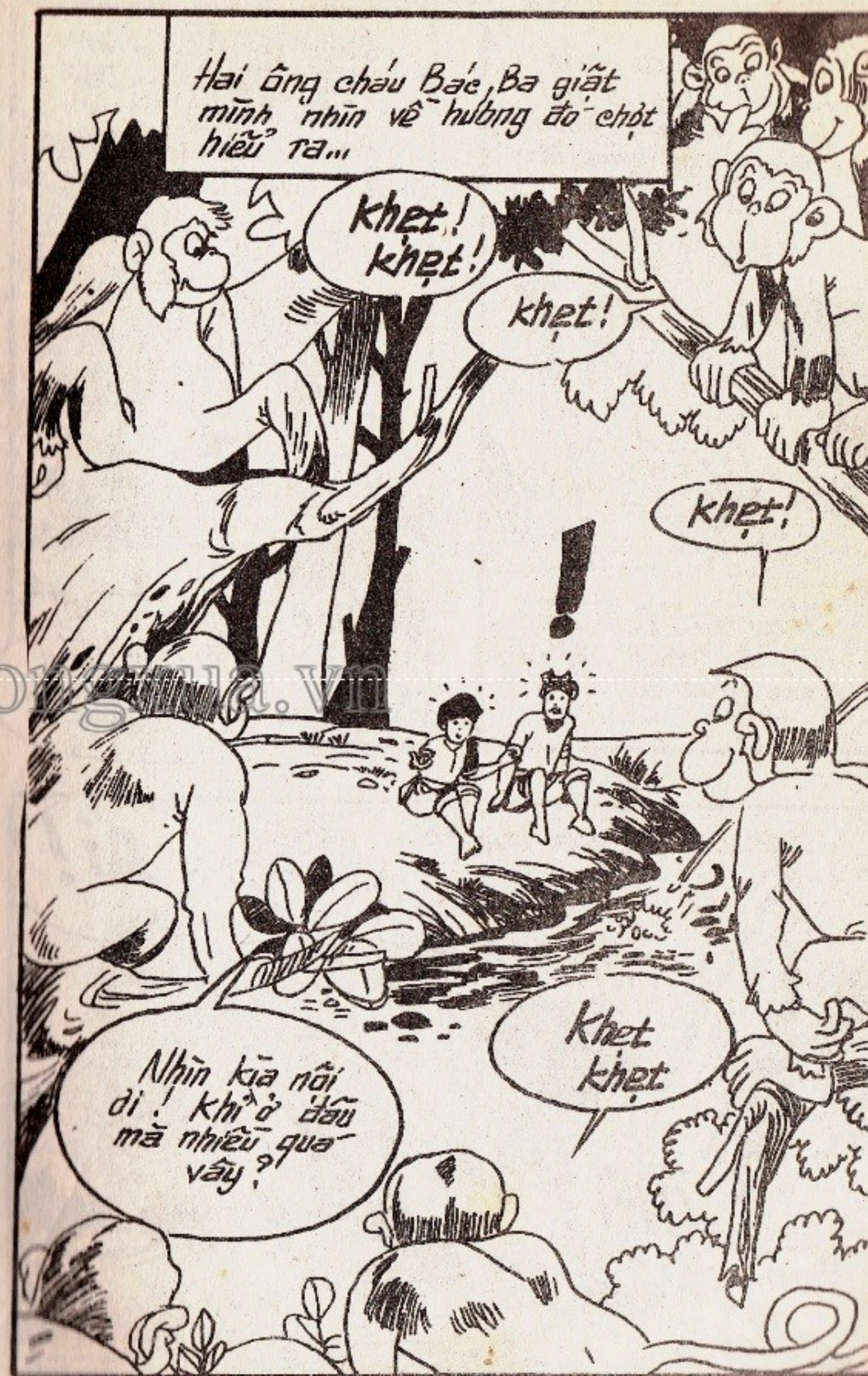
Bác Ba mới thuốc rê ra vẫn một điều hút,
suy nghĩ hoài không ra, bực mình Bác quăng
củ, khoai lang trong tay xuống me sông
nuốt bần lên tung
tóc...

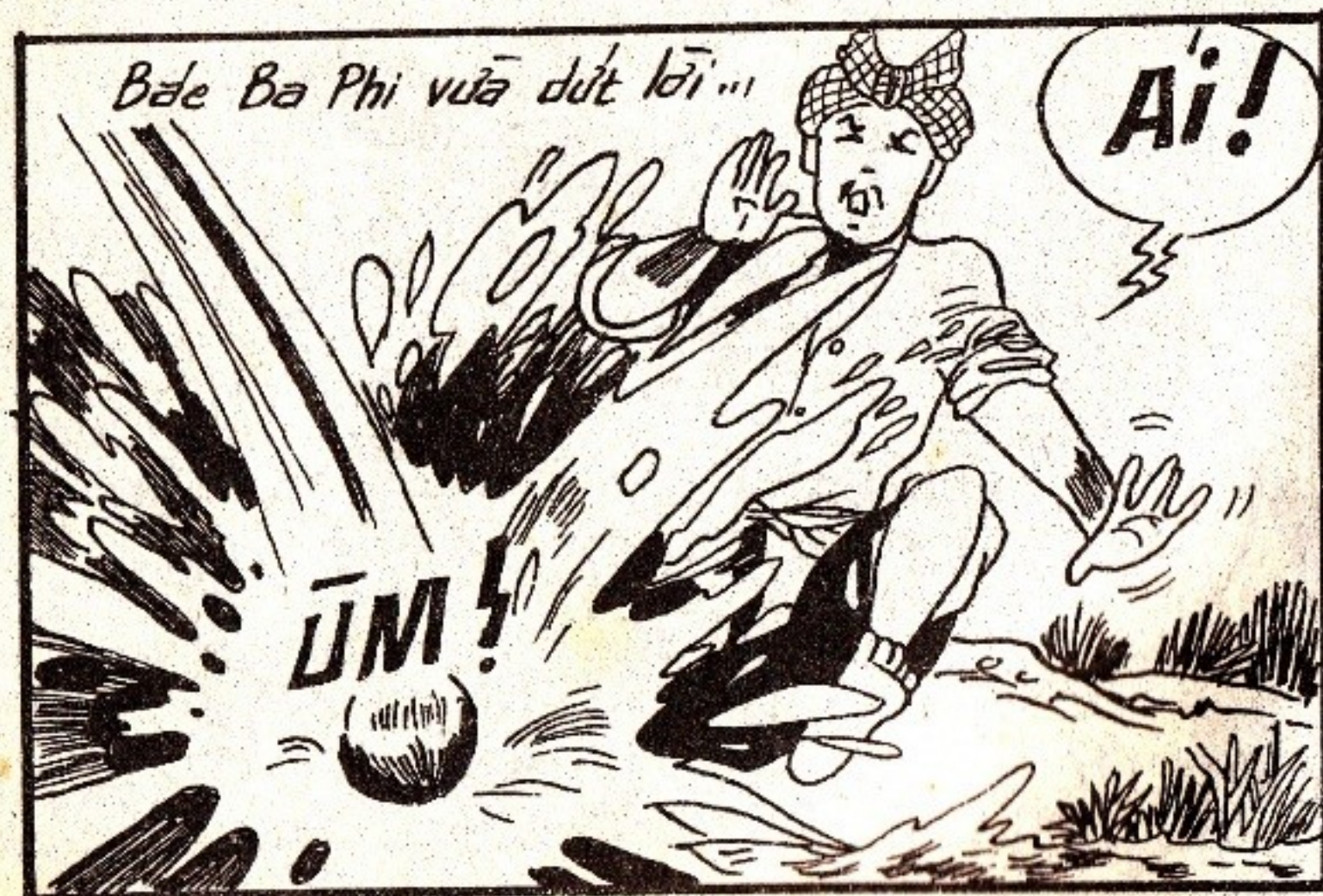

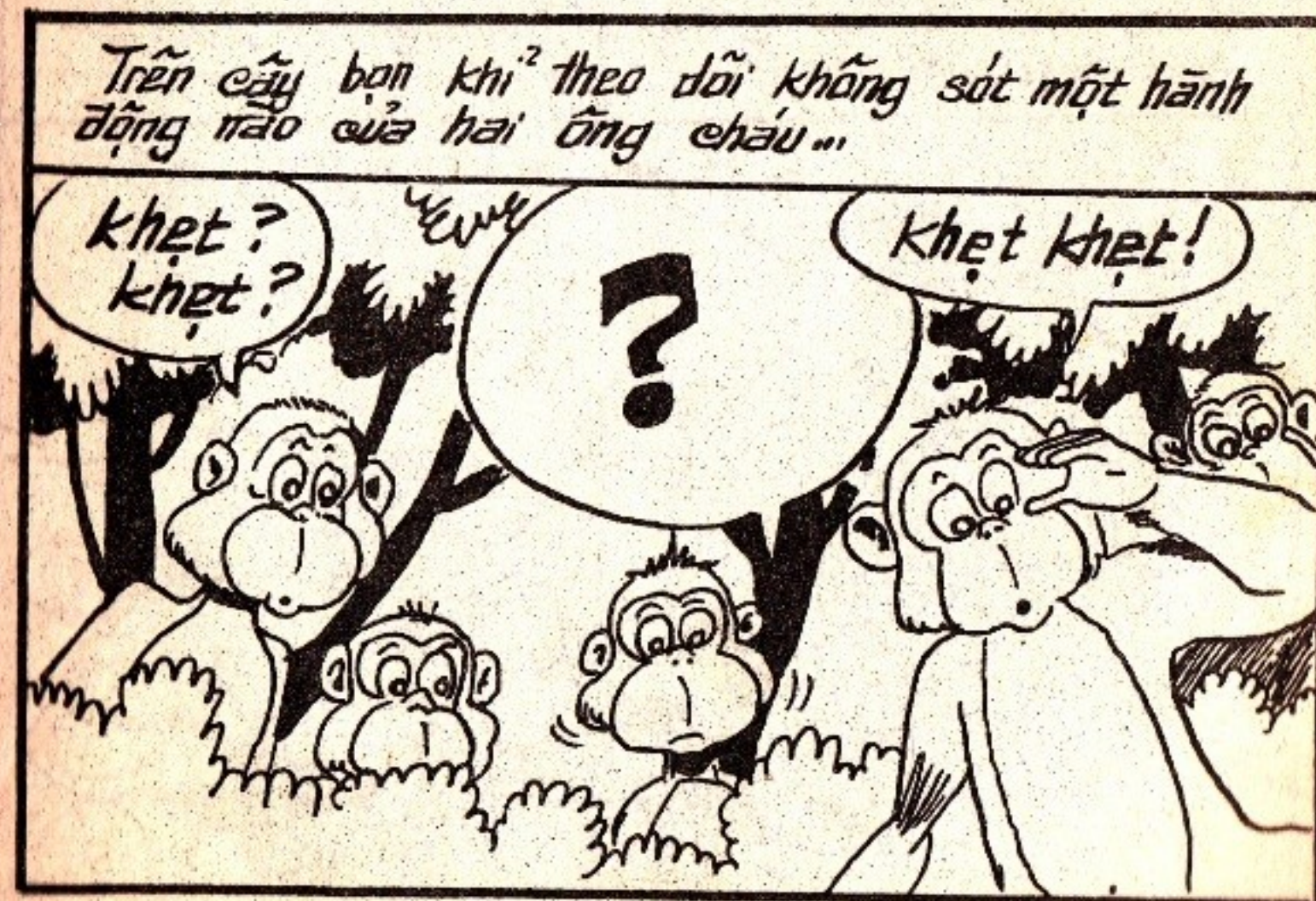
Bất thình lình, ngay lúc đó...

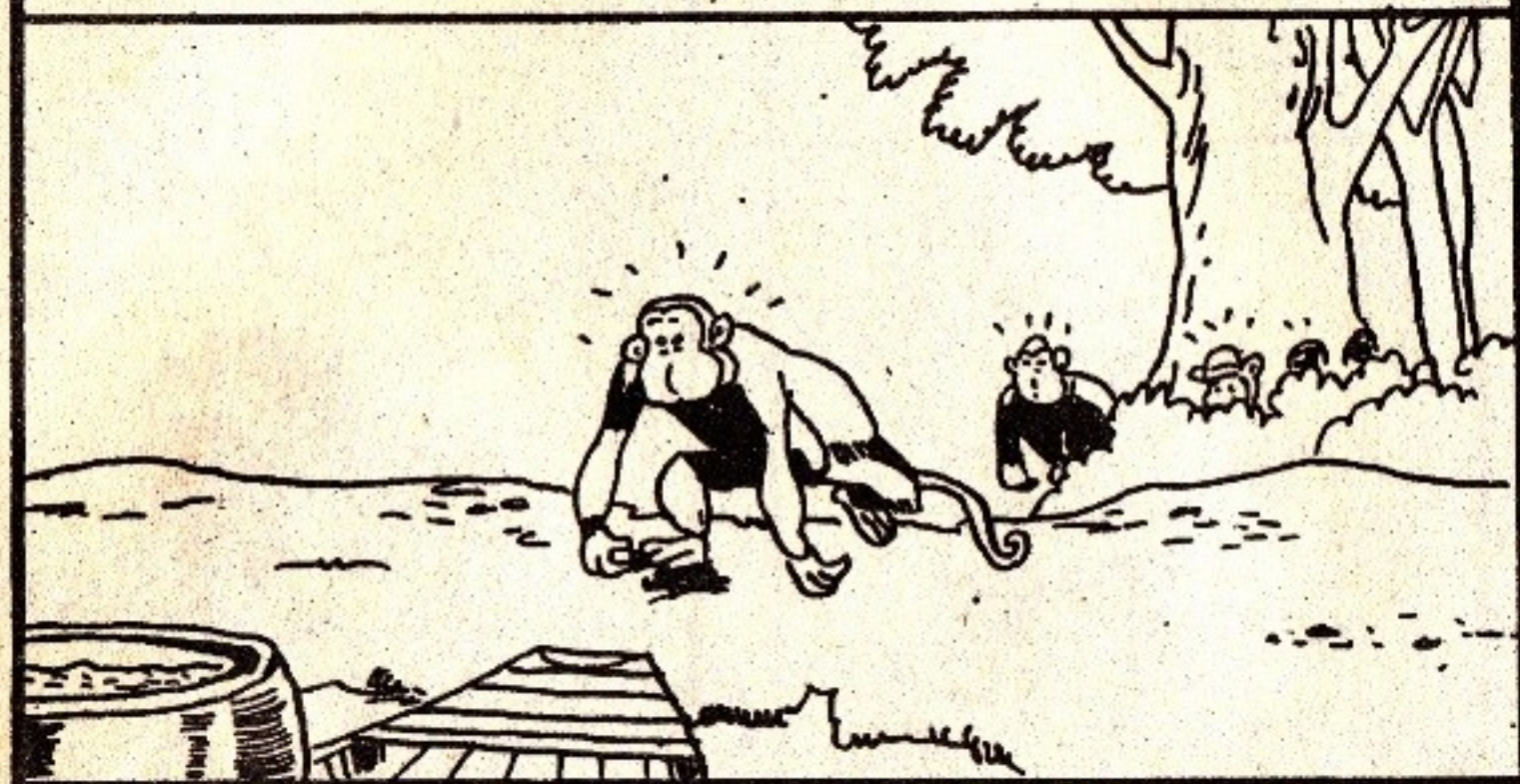
Hai ông cháu Bác, Ba giắt
mình nhìn về hướng đó chột
hiếu ra...

Chỗ chợ hai ông cháu đi mất dạng, lũ khi
theo xuống mon men lại gần chiếc xe ông của
Bác Ba...

Chúng bu lại mức nước trong lu vồng, nước
này Bác Ba Phi có pha mật ong ngọt lịm, khiến
bọn khi khoái chí tranh nhau uống no phình
bụng mỗi thối... Uống đã chúng còn mức tắm
chờ nhau chi chèo...

Trong bầy, có một con chững như là con đầu
đàn, nó khôn lắm, mỗi lần đầu, nó không dám
đến gần, chỉ đứng từ xa mà theo dõi lũ khi
con...

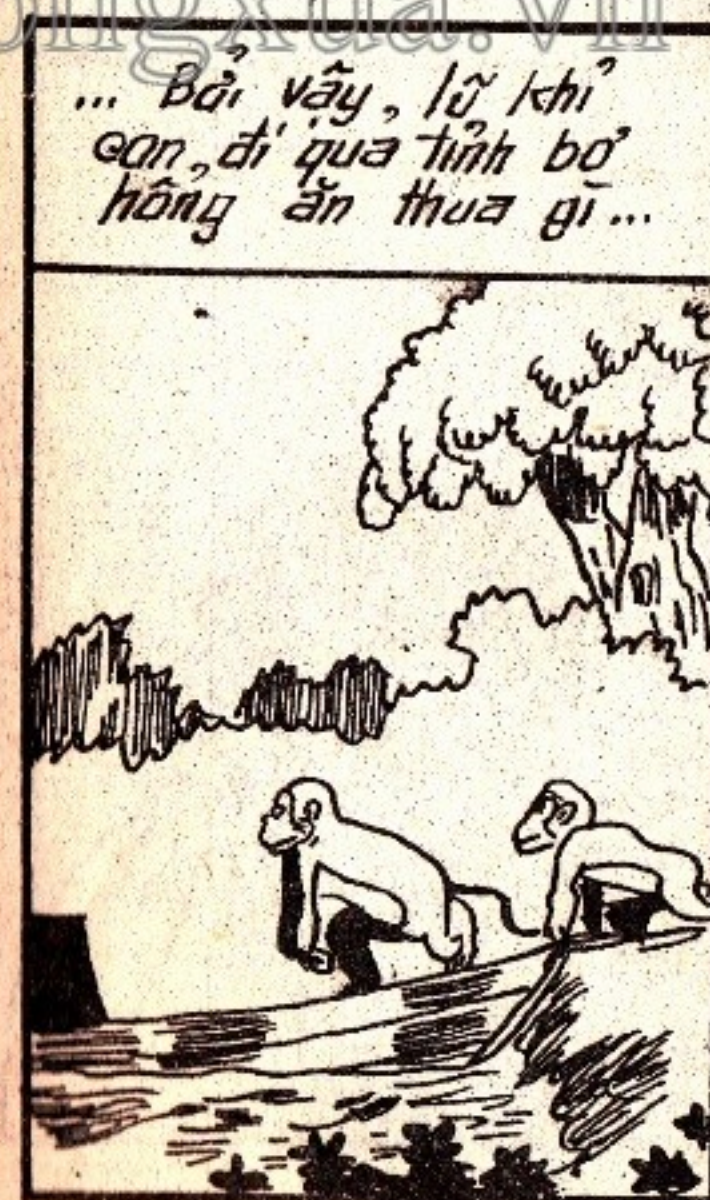
Từ xa nấp trong lùm
cây rậm, hai ông
cháu Bác Ba Phi
đã nhìn thấy rõ...

Đúng là con đầu đàn
đó! Nó khôn thiệt
không dám uống!

Đến khi thấy bầy khi
con ăn chơi đã dỗi,
nó mới mon men
đến gần...

... Bác Ba Phi ước tính trong
lòng quả không sai, nó
vừa bước xuống xuống là...
... lọt bẫy liền ...

DÍNH RỒI!

Sau khi bắt được con khỉ đầu đàn,
phải rầy khoai lang, Bác Ba Phi đem
nó về nhà nuôi, thấy nó có vẻ,
khôn lanh hai ông cháu cũng lắm ...

Vậy là, sau bao nhiêu ngày,
cực khổ, cuối cùng ông cháu
Bác Ba Phi đã làm được lên ăn
trăm khoai khôn ngoài...

Con khỉ vốn quen
sống ở rừng được
tự do cũng chúng
bạn, nay bị cắt
cổ bó chân một
chỗ, dù được Bác
Ba cũng chiều
hết mực nhưng
nó vẫn buồn bã.

Lần lần, nó dầm ra
lưỡi, biếng kinh khủng,
quót ngày, chỉ nằm
lần ra ngủ...

Nó lằm biếng tới mức
độ - không thèm tắm
riết rồi Ba, Ba cũng
chịu hết xiết...

Thế là một hôm sẵn có khách đến nhà chơi đông
Bác Ba liền bày tiệc...

Này! Hôm nay tui
sẽ cho các ông thưởng
thức một món nhắm đặc
biệt, đó là món...
"cà ri tề thiên"

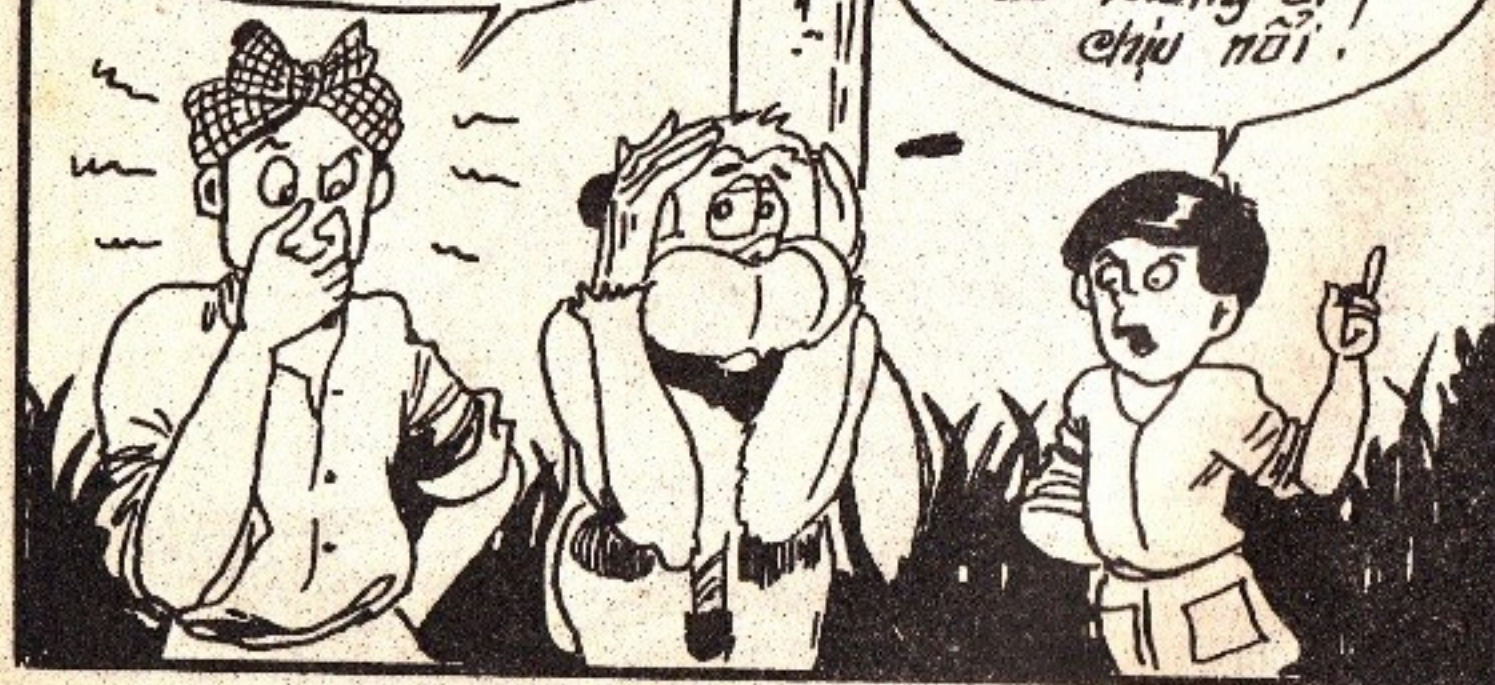
Chà! nhờ lớn
mới được nghe nha!
Chắc là ngon hết
biết!

Ừ... Ừ...

Hừm! Nồi hết chịu nổi
nó, thả thì tiếc uổng công
chỉ bằng ta thịt mấy lăm
đó nhắm cho rồi!

Phải đó nồi!
Tiếc lăm chỉ cái
con khi "lằm
biếng" mà lại ở
đó không ai
chịu nổi!

Mấy ông bạn nhau nghe
qua thì khoái chỉ xúm vô
mỗi người một việc, xắt
xà, nạo dừa, người thì
chế củi, bắc nước...
Thật là nhộn nhịp...

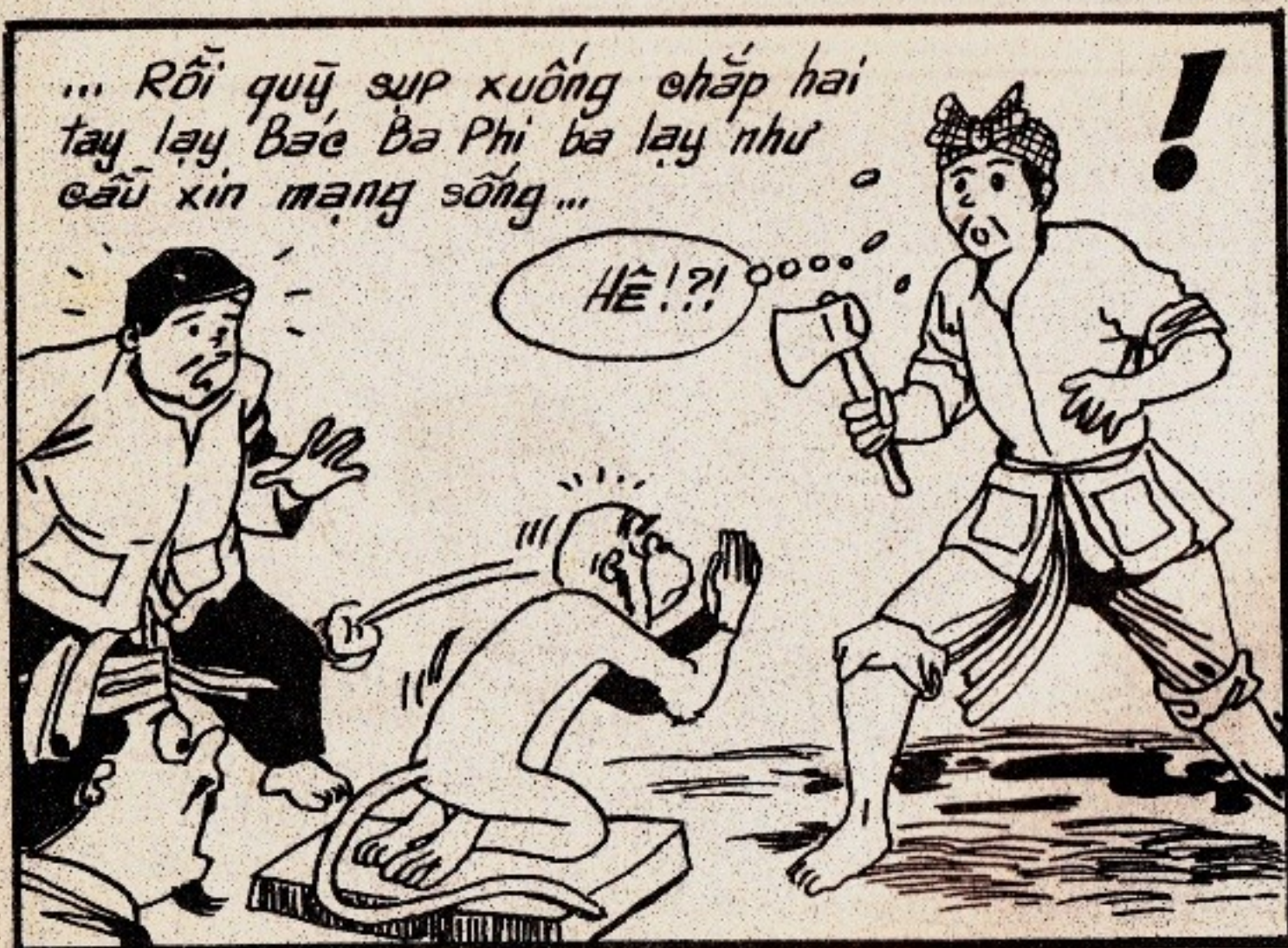
Cuối cùng, Bác Ba Phi đem con khỉ ra chuần, bị đập đầu những nước cạo thì "Sợ hãi" lại khác...

... Con khỉ khốn như người, dường như biết mình sắp chết, nó giờ tay gạt nước mắt lia lia...

... Rồi quỳ sụp xuống chấp hai tay lạy Bác Ba Phi ba lạy như cầu xin mạng sống...

Lúc đó, mọi người xung quanh có mắt đầy đủ ai cũng thấy rõ sự việc vô cùng xúc động...

Họ xúm lại giắt búa trong tay Bác Ba Phi...

Tội nghiệp nó quá anh Ba ơi! Thôi đừng tính, nó anh Ba à, kiếm món khác nhắm đi! Thiếu gì món để mình ăn...

Thấy ai cũng can ngăn như vậy, Bác Ba Phi cũng xuôi lòng...

Ừ! Thì thôi, tha cho nó đi vậy! Đúng là số nó chưa tới!

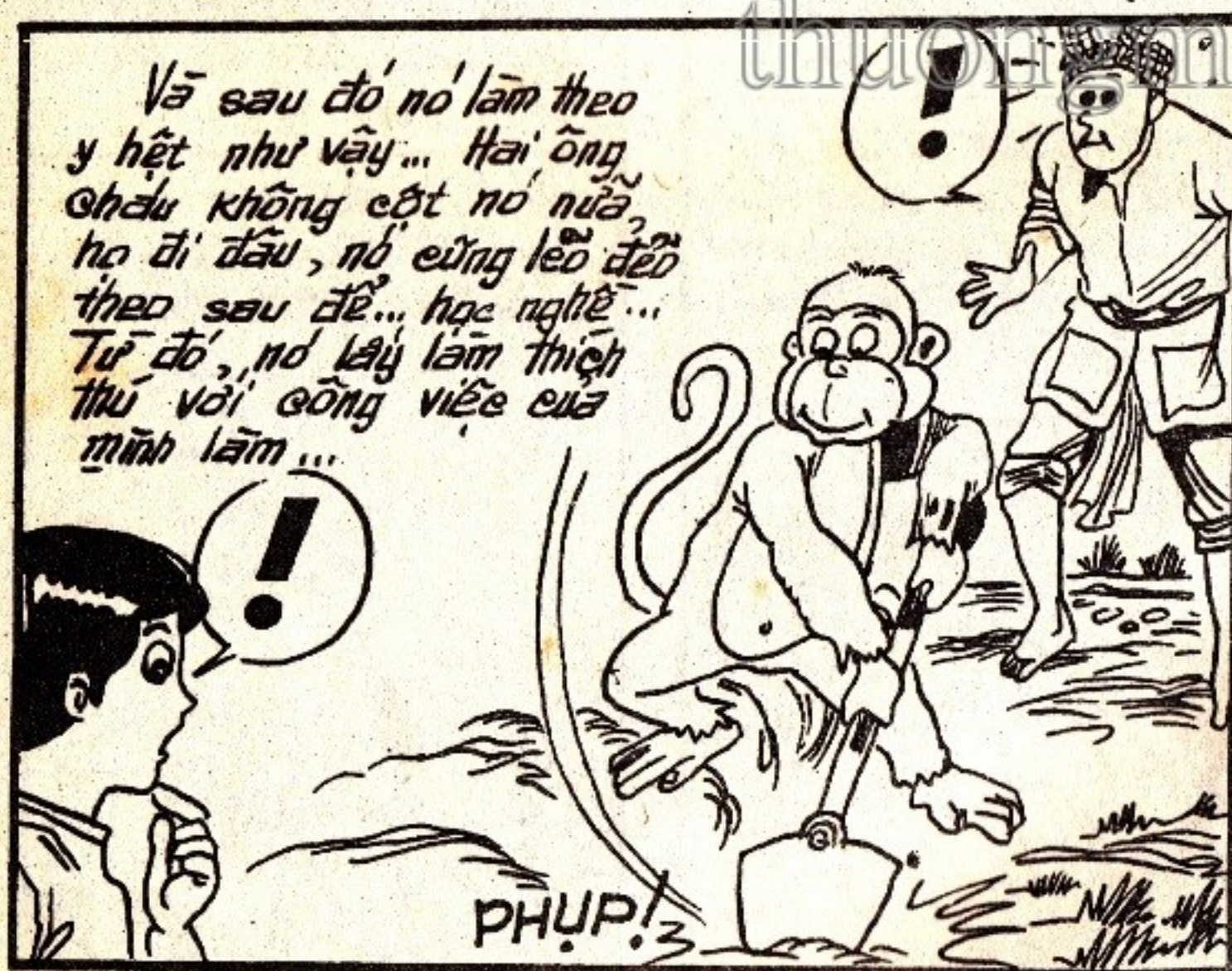
Vậy là hôm ấy, Bác Ba Phi đánh phải... bắt gà dãi
bạn bè... Con con khi, được tha mạng thì mừng,
quỳnh chùi nước mắt... Từ đó về sau hai ông cháu
Bác Ba Phi làm cái gì là
con khi' để ý cái này...

Con khi' thông minh đáo để...
học nghề thật mau biết, cũng
từ dạo đó, hai ông cháu không
còn ghét nó nữa...
Thấy Bác Ba phát đất làm
rẫy, nó chăm chú theo dõi...

Vả sau đó nó làm theo
y hệt như vậy... Hai ông
cháu không cột nó nữa,
họ đi đâu, nó cũng leo theo
theo sau để... học nghề...
Từ đó, nó lấy làm thích
thú với công việc của
mình lắm...

Rồi nó xin làm...

Nào! Nào! để cho,
tao làm không cho?
Sao? Muốn làm à?

Thấy nó thông minh, Bác
Ba cho làm thử...

Được! Vào làm
thử cho tào xem!

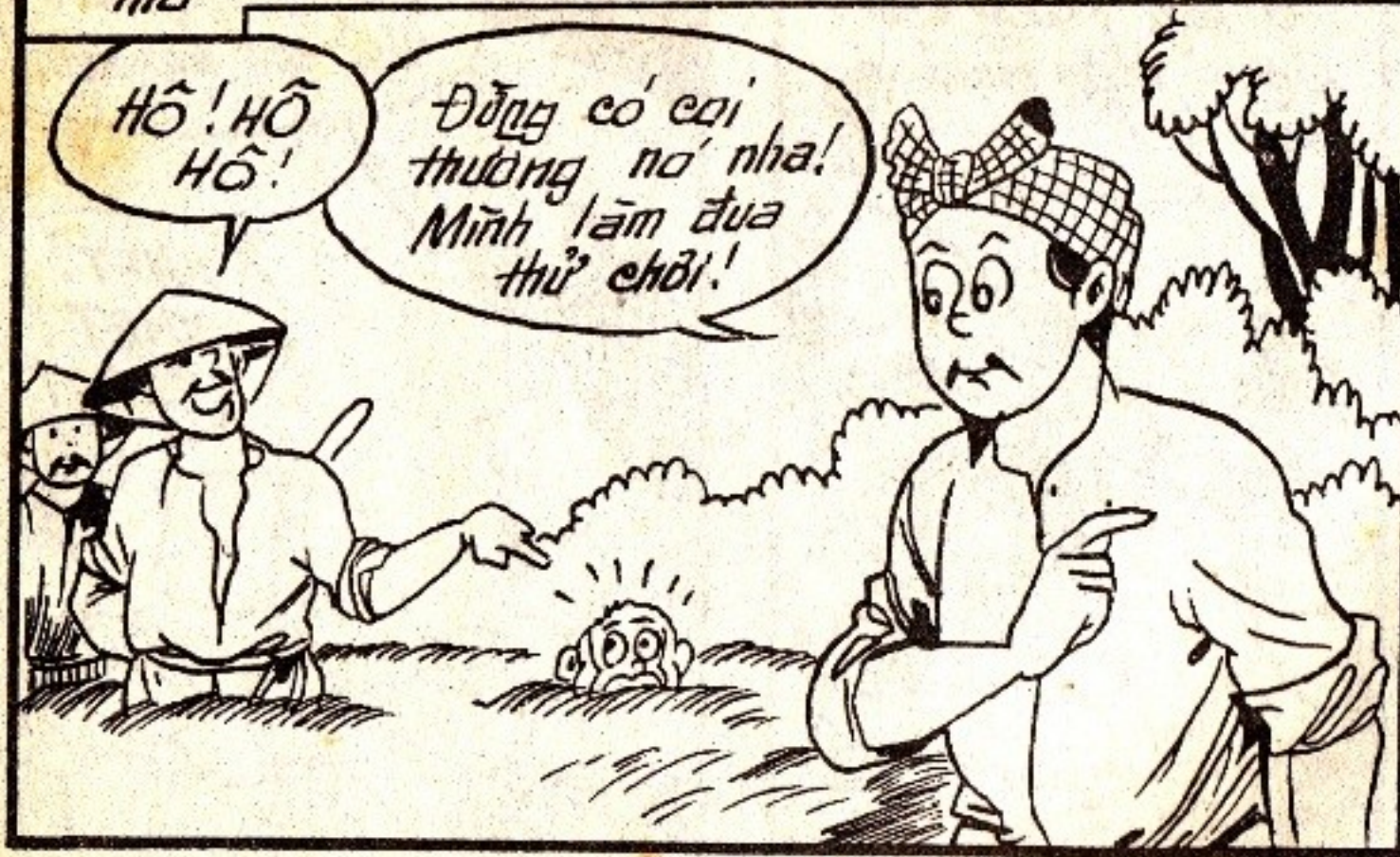
... Nào ngờ, con khi' cấm
cuộc làm rẫy không thua
gì một anh nông dân
chuyên nghiệp, Bae Ba
vả thắng đầu phải phục
nó sát đất...

Vả cũng nhờ có nó mà Bae Ba đỡ buồn đủ cớ
Chẳng hạn như phát đất mần ruộng, người ta
bắt công đôi hai người phát một công là giới
lăm rồi, vì đất toàn cò bùn cò sắt lút đầu lặn
mà

Hồ! Hồ
Hồ!

Đừng có coi
thường nó nha!
Mình lăm đưa
thủ chời!

Bae Ba cũng với con khi', "Hai người" một
cặp phát sạch bách hai công

Trời đất! coi con
khi' phát cò thần
lõe kiã!

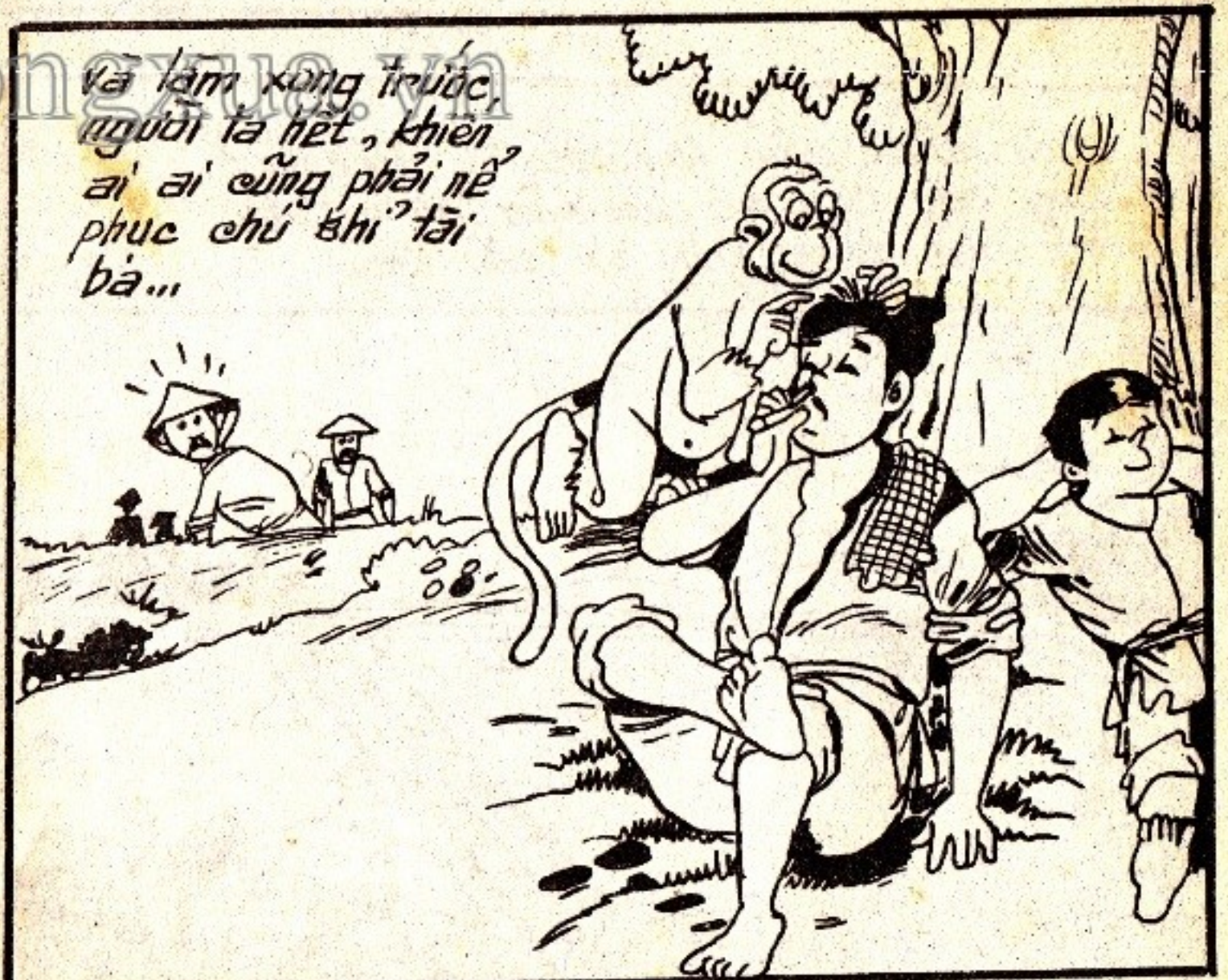
RỘT! RỘT!

RỘT! RỘT

!?

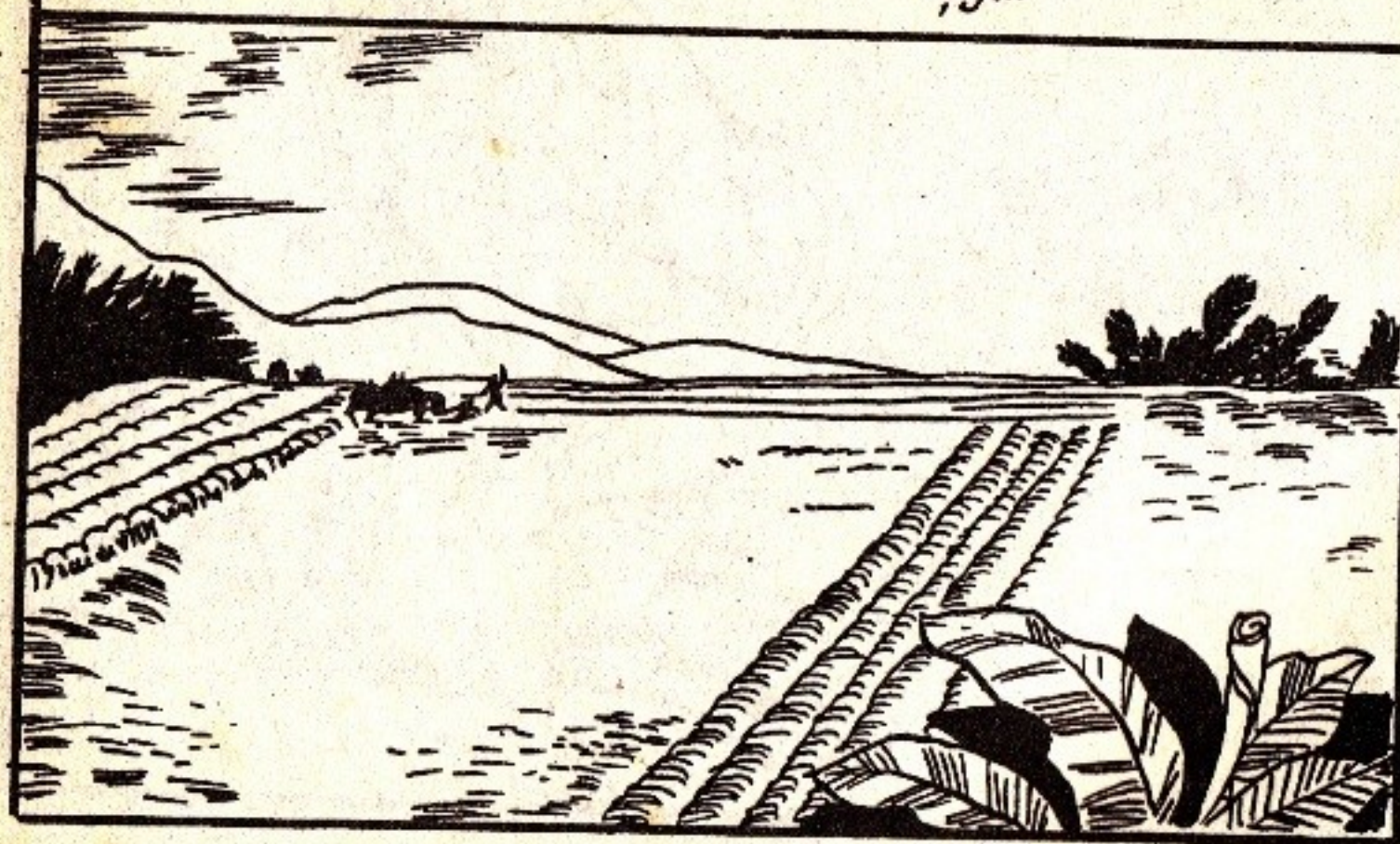
Vả lăm xong trước
người ta hết, khiến
ai ai cũng phải nể
phục chú khi' tãi
bà...

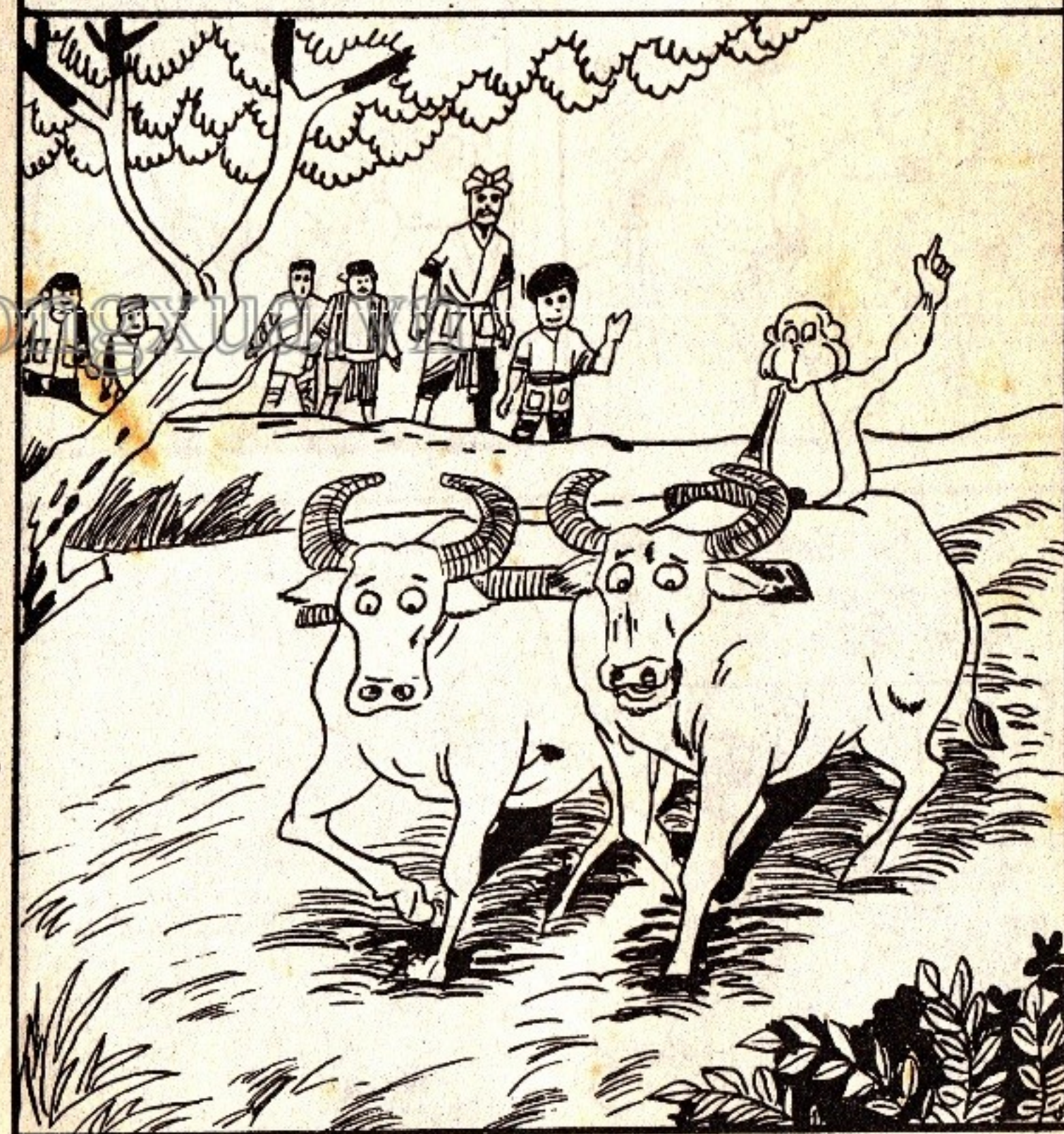
Hai ông cháu Bác Ba
Phi còn phải phục cái
tài mài dao mài phan
của con khi, hề cái
nào đưa cho nó mài
thì bèn như nước, để
càng tót lên lưỡi dao,
thôi phèo một cái là
đứt đôi liền!

... Con khi nó cầm tay cây thì "Hết nói"
đường cây của nó lúc nào cũng thẳng
bằng như có ai kéo chỉ sắt vậy...

Lại nữa, lưỡi cày do nó điều khiển ăn xuống
đất thật là đều, không sâu không cạn.
Đường cày rất đẹp ai thấy cũng khen, con khi
làm được việc, Bác Ba cũng nó lắm, lần nào cày
xong cũng có thưởng... Chuối, hai con trâu
cũng được uống "lây" ở nhai căng bụng.
Bố vậy cặp trâu cũng khoẻ con khi cày cho
nói chi tới người. Mà phải nói, người người
dân làng của Bác Ba Phi ra, trên đời này có
mấy ai chứng kiến được cảnh "khi cầm cày
cho trâu kéo"...

... Con khi học nghề mau biết, lại giỏi. Tuy vậy, không phải cái gì nó cũng học đâu nha, có lần sau buổi phát cổ, trời se lạnh Bác Ba, Phi ngồi nghĩ mết vãn thuốc hút...

Bác Ba đột nhiên thuốc gõ hút, thấy con khi dăm lom lom...

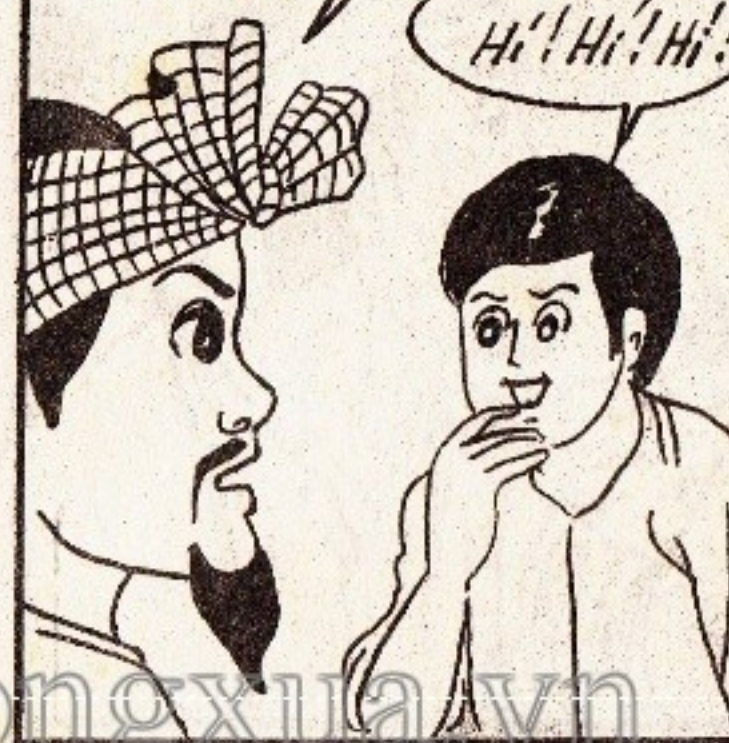
Trời đất! Muốn học tới nghề... hút nữa sao con?

Bác Ba đưa điếu thuốc cho nó thì bị "tử chôi" kịch liệt...

Bởi vậy, Lãng nẩy đầu có ai phát cổ lại nó! người ta còn nghĩ hút thuốc, chứ nó đầu có thêm! vừa cấy, vừa ăn chuối là "CHU"

Chỉ tới nghiệp con khi một điều là nhờ ma, không bằng ai! Bởi lẽ bần chần nhỏ xíu của nó đứng dưới bùn không vững...

Nên mỗi lần, gió mạt lên đập là khi nhà ta... té cái ạch! Đầu cổ mặt mảy dính đầy sinh...

Cũng vì vậy, mỗi lần vào mùa, Bác Ba rất khó
kêu công cấy, mà nếu có ai chịu cấy cũng nói...

Ma Bác nhớ hay khi
nhớ vậy? Nếu khi nhớ
thì thôi, tui... chạy tét!

thuongmaitruongxua.vn

Thôi kìa, cái gì cũng
từ từ, đâu có ai học
mà được liền! Cũng
từ từ lữ khi con không
dám phá rẫy nữa vì
thầy chùa tề bị xiềng
bắt đi cấy ruộng!
Lại thêm một điều này:
Sở dĩ bây giờ con khi
tay chân ứa máu mủ
các bạn biết tại sao,
không? Thì tại nó tằm
mắt ong, của tui đó
kiến cắn hoại, gãi riết
rủi thành tật đấy!
Hơ! Hơ!

NẾP DỄO CỎ HƯƠNG.

Mùa lúa năm nay, hai ông cháu Bác Ba Phi
dồn tâm sức vào việc chăm sóc cho đám
nếp cỏ hương Ngoại ruộng...

Không uống ống
chăm sóc này, lúa
nay, đám nếp cỏ
hương của mình
năm nay chắc
chấn là thu hoạch
được khá nhiều
đó đây ă!

Cũng may là ba
cái đám thu hoạch
đã bị mình tằm sạch,
chờ nếu không thì chắc
khó mà còn nguyên
đám nếp này!

Đến khi nếp chín, quả nhiên hai ông cháu Bặc Ba Phi bội thu. Nếp chín vàng phớt đỏ một sân...

Chuân bị bắt gả vịt lăm một, bữa tiệc đãi bà con hàng xóm ăn mừng đi đầu!

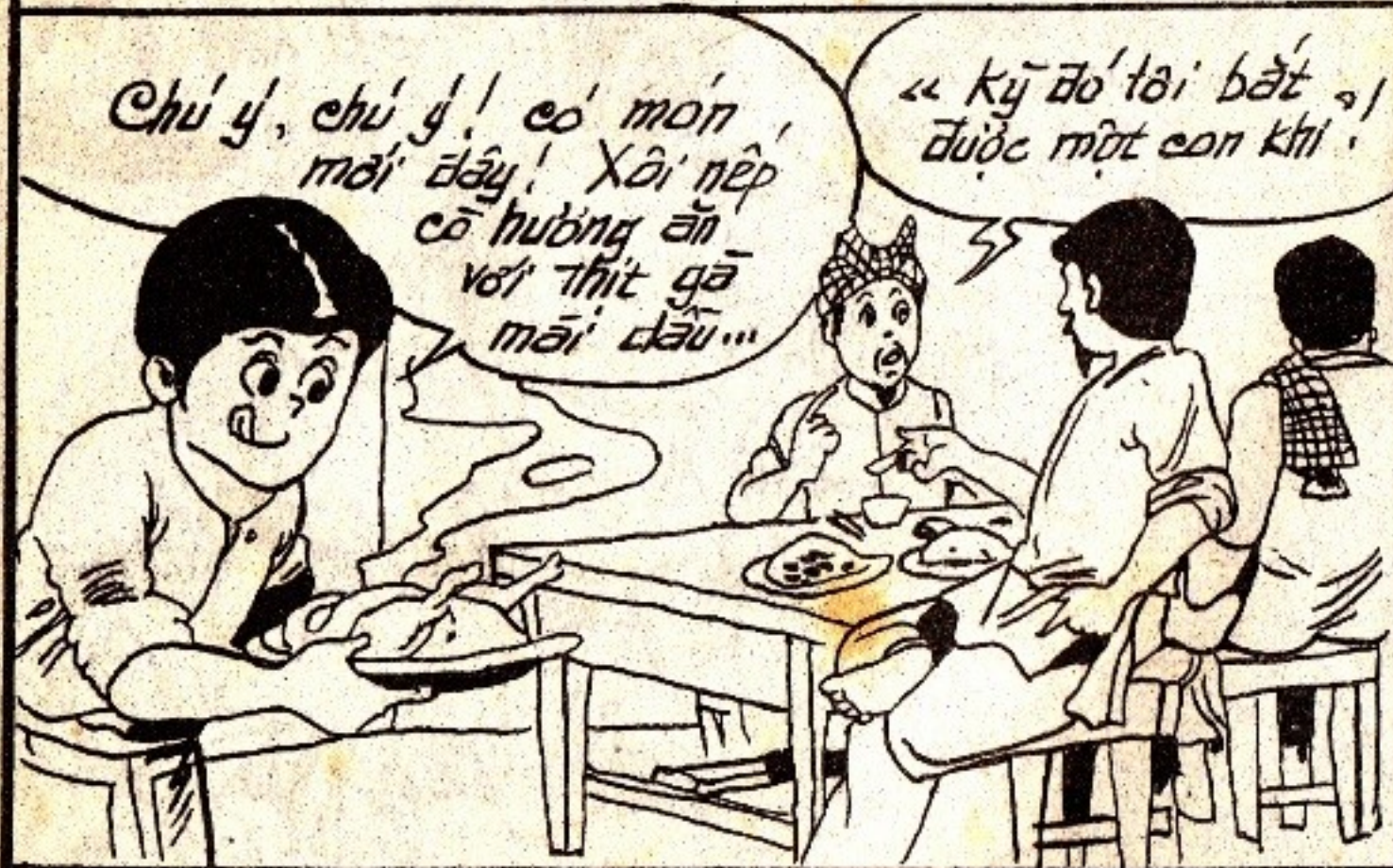
Dạ! Có ngay!

Mấy người bà con hàng xóm thân thiết được Bặc Ba mời tới dự bữa tiệc rượu mừng ngày được mùa, rượu vào lời ra, mọi người vui vẻ chúc mừng Bặc Ba trúng một mùa nếp mới...

Chú ý, chú ý! có món mới đây! Xôi nếp cô hương ăn với thịt gà mới đây...

«Kỹ đồ! tài bắt»! được một con khỉ!

Giữa bữa tiệc, già Chín nói:

Nếp của anh Ba mùa này trung qua, cái giống Cô hương coi vậy mà tốt thiệt! Tui chưa cấy lần nào, sang năm cho tui đổi thử một táp để giống như anh Ba!?

Nghe được khen Bặc Ba Phi nở lỗ mũi...

Ài tôi không dám hứa cho anh đổi đổi thì được! Nhưng mà muốn biết thơm dẻo cỡ nào anh ăn thử, cái bánh ít dừa này sẽ biết!

Bặc Ba cầm một cái bánh ít nhưn đậu xanh trộn dừa, dừa cho già Chín, già Chín lột vỏ ngay...

Chà! Thơm phứt mũi nếp mới!...

Rồi bỏ trọn lòn nguyên cái bánh ít vô miệng nhai mấy cái... Chợt già Chín trợn mắt...

Ờ...Ờ...

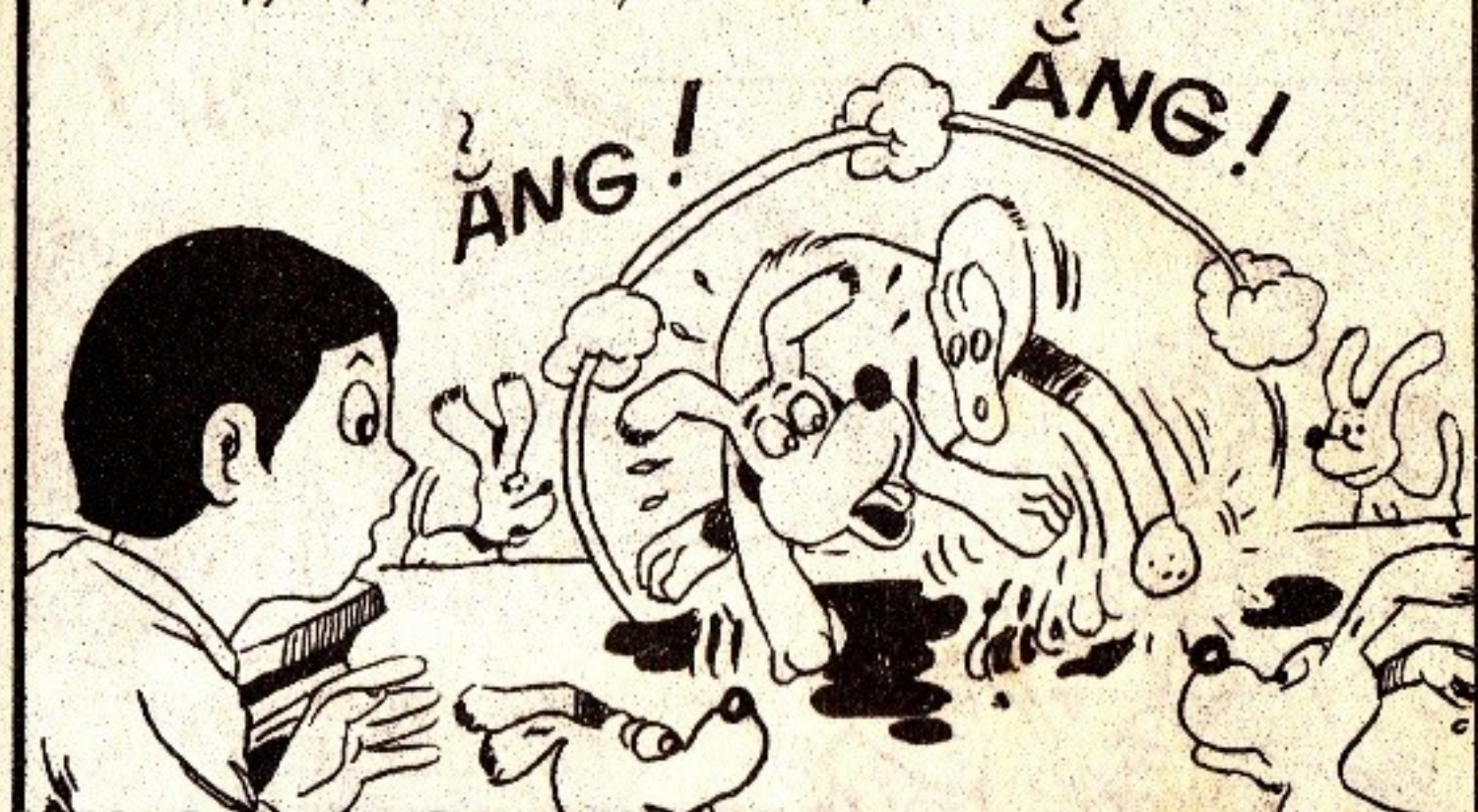
Lấy được cái bánh ra khỏi miệng, già Chín mệt ử hơi... Thở như bò rống ...

... Nhưng, áe hại thay, tại họa vẫn chưa hết, cái bánh dẻo quẹo hết dính hai hàm răng, lần này bị, bật ra quá mạnh lại dính chặt vào bàn tay

Đầu phải chỉ một mình già Chín bị khổ với cái bánh nếp dẻo mà thôi đâu. Lúc đó, con chó Đuối cũng đang quay mòng mòng vì cục cơm nếp do thằng Đuối liêng cho trúng vào đuôi, không làm sao cặp cục cơm nếp ra được...

... Già Chín gỡ ra, nhưng gỡ tay này lại dính tay kia, cứ thế gỡ hoài... Già Chín rầy mạnh bàn tay, cho nó văng ra...

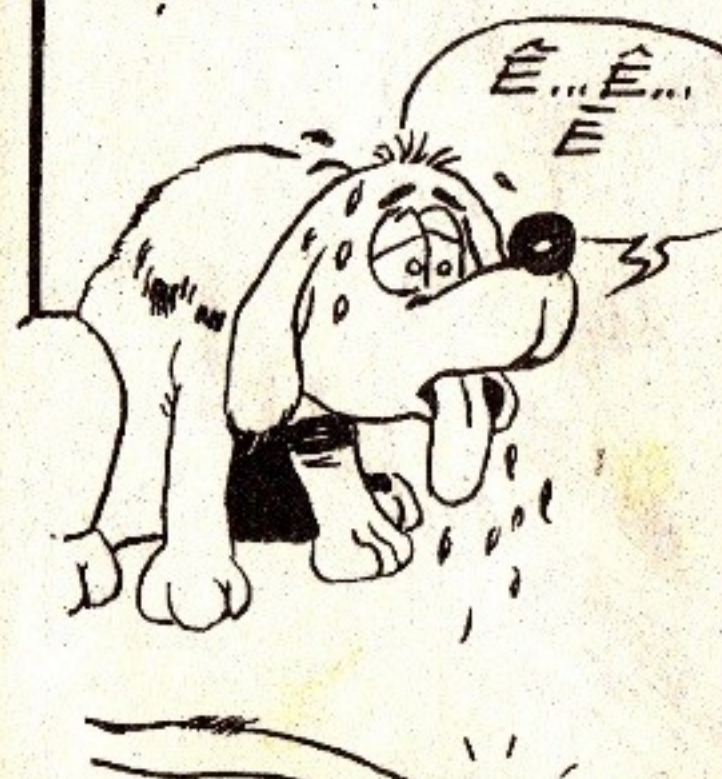

Nhưng vẫn không ăn thua gì...

Nếp dẻo thiệt!
Lì trùi! Bộ lui mề, nư cục nếp này sao ta?

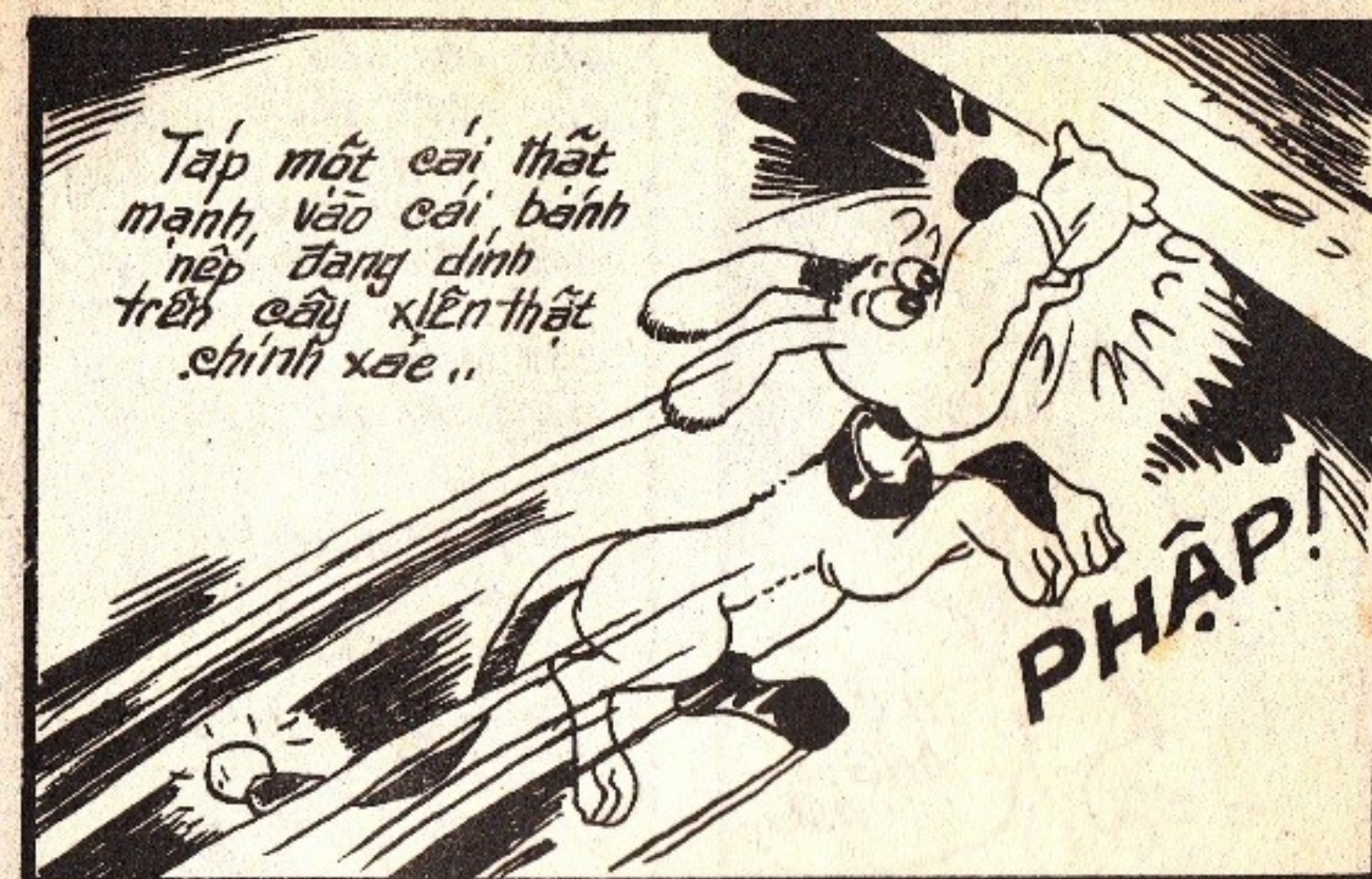
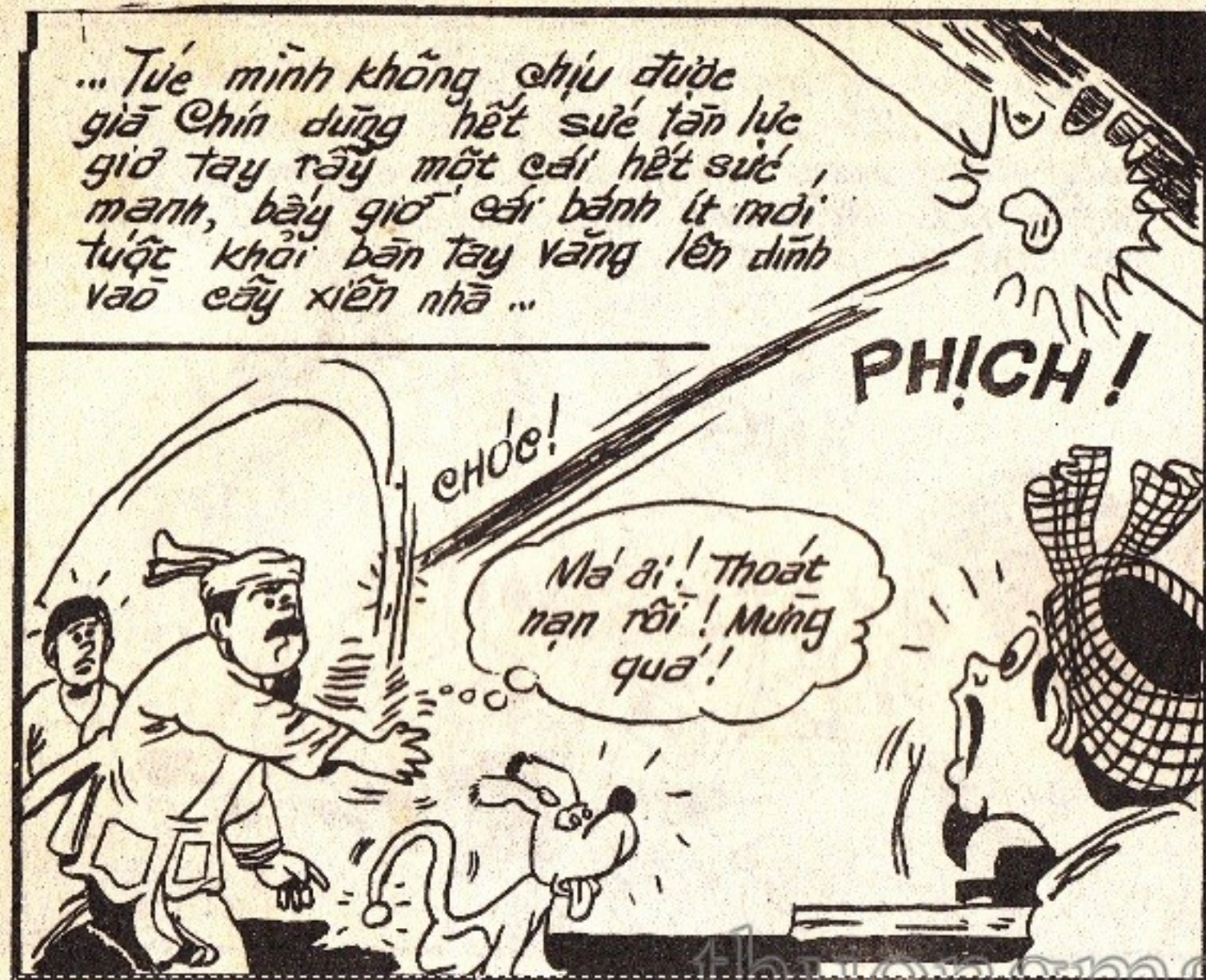

... Quay một hồi, con Đuối mệt le lưỡi mà vẫn không sao gỡ cục cơm nếp ra khỏi đuôi được...

Lúc đó, già Chín cũng đã đỡ mỏi hơi hột vì cái bánh ít quái áe dính chặt vào tay...

Con chó Đuôi vung vẩy, nhưng không tài nào thoát khỏi cái bẫy nẹp dũa, mấy chú chó con thấy mẹ bị nguy, rập nhau sủa ầm ỉ như một bản đồng ca...

Một chú chó con chột đánh hơi thấy mũi côm nẹp nước dũa thòm phực từ sau, đuôi con chó mẹ đang đu đưa...

... Nó thêm chảy nước miếng, lập tức phóng lên ngay...

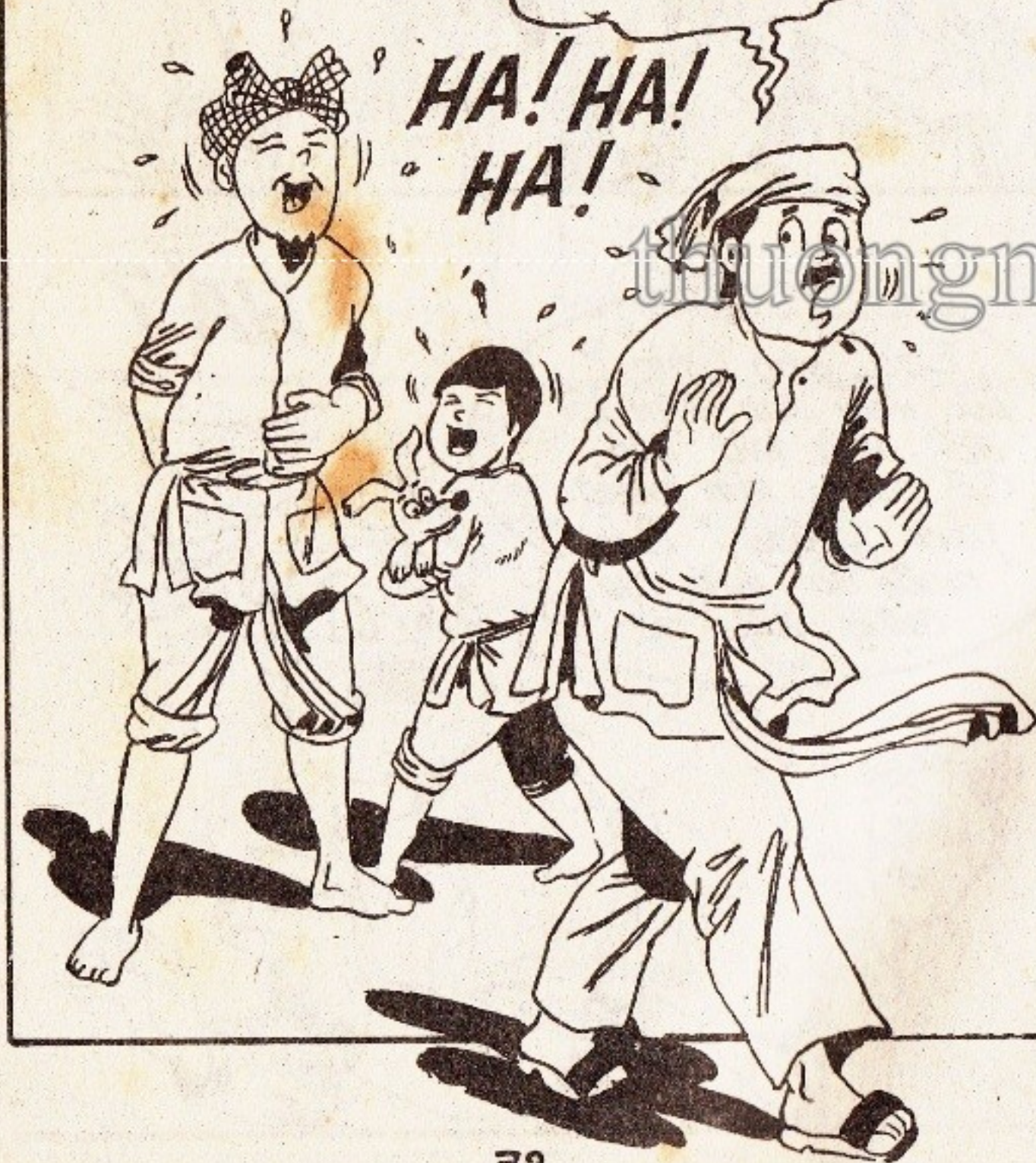

THÔI!!!

Nếp dẻo thì ngon thiết,
những dẻo kiểu này tui
hổng ham đâu! Có ngày
chắc gãy ra... An mang
qua, anh Ba để dành
ăn cho đần đi, tui xin
kiểu tui "dĩa" à! Sợ
xanh mặt rồi!
Hió!

**HA! HA!
HA!**

DUỔI BẮT

Đang ngồi mơ màng bập điếu thuốc rẽ dưới gốc cây trước nhà, Bae Ba Phi chợt giật mình khi nghe tiếng thằng Đậu gọi...

Đang ngồi buồn không biết làm gì, nghe thằng cháu nội nói vậy, Bae Ba khoai chí...

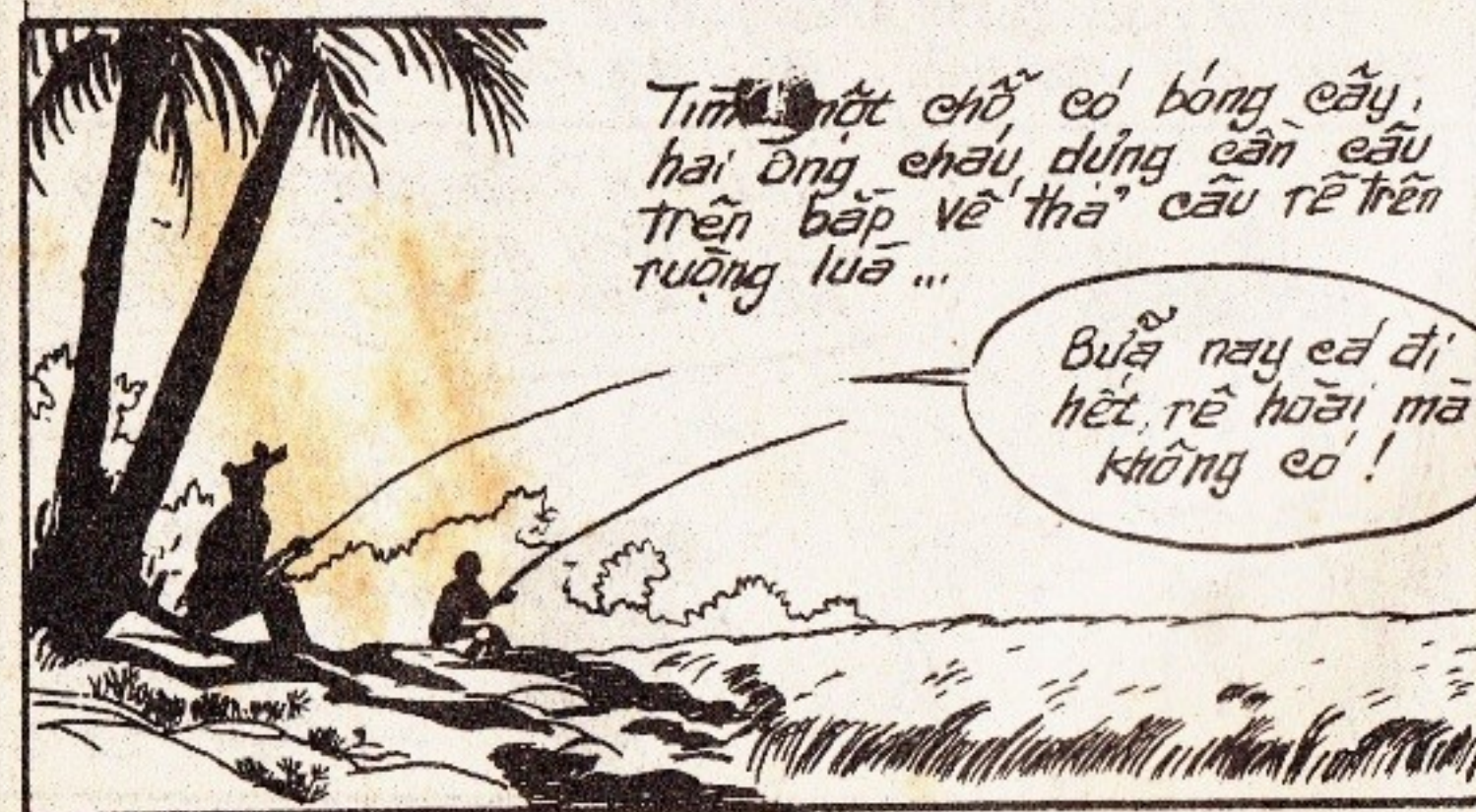

Thế là hai ông cháu, mỗi người
một cần câu đi lần ra mé ruộng
sau nhà ...

Tìm một chỗ có bóng cây,
hai ông cháu đứng cần câu
trên bấp bề 'thà' câu rết trên
ruộng lúa ...

Bữa nay cá đi
hết, rết hơi mà
không có!

Hai ông cháu chăm
chú theo dõi miếng
mồi ... chột ...

U...U...U...U...

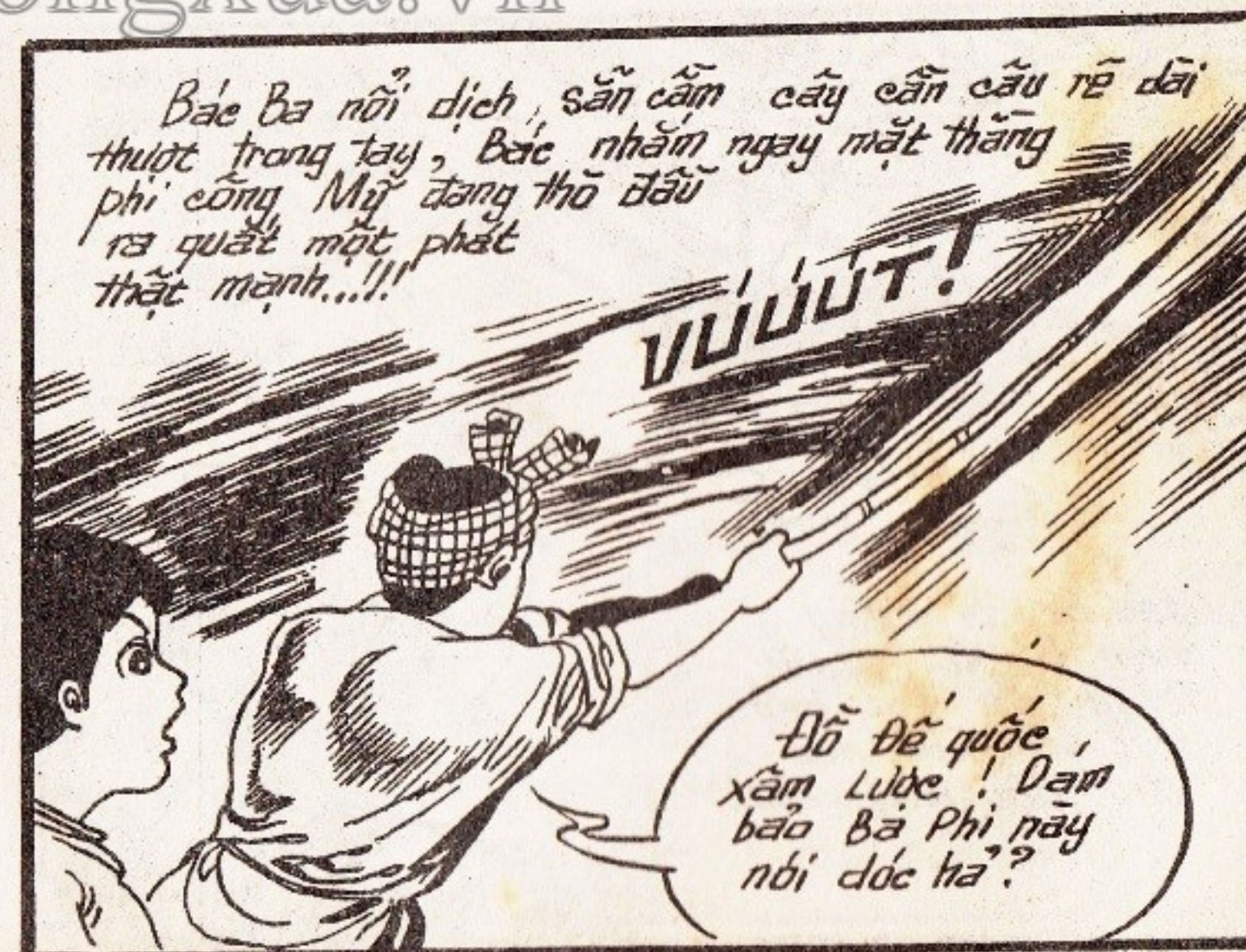
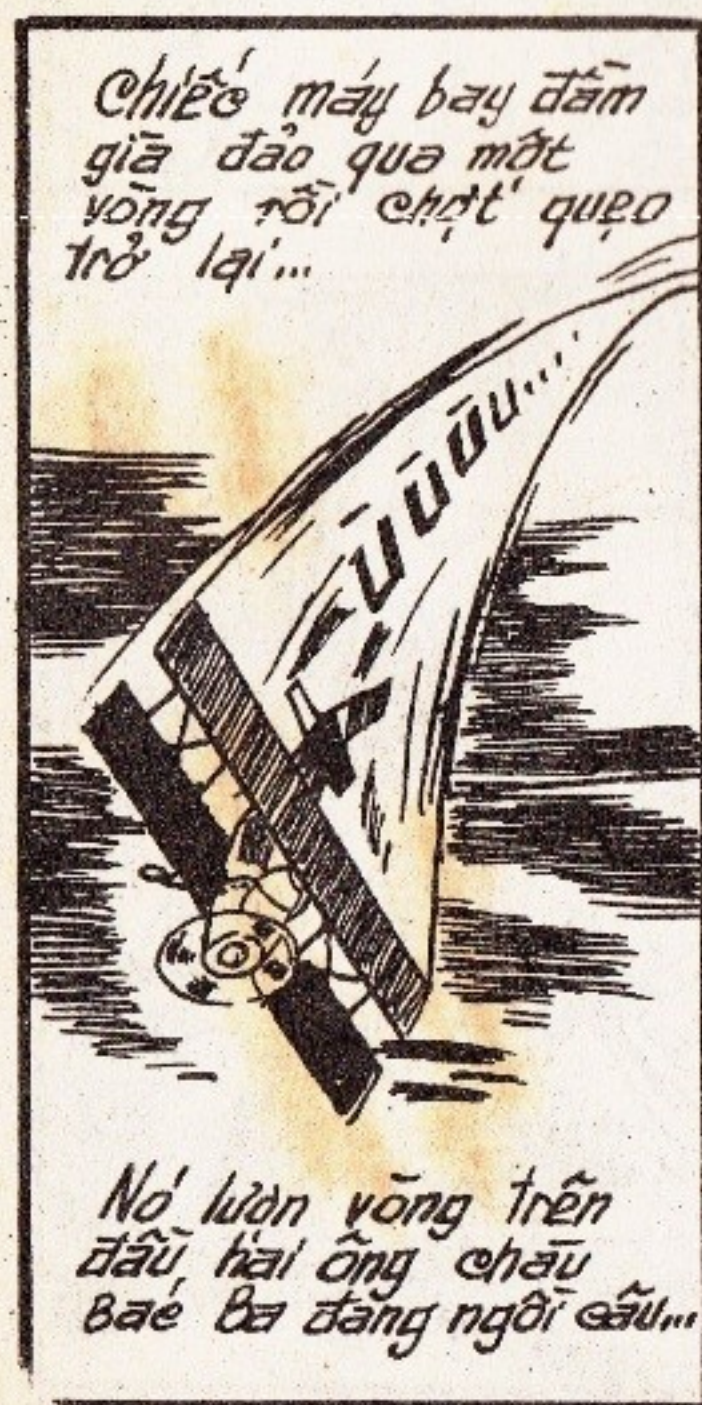
Ủa? Tiếng
gì kêu vậy
nội?

Hai ông cháu nhòm
dậy vừa lúc thấy
một chiếc máy bay
đâm giữa từ phía
sông độc bay rẽ
vỏ ...

Máy bay
Mỹ!

Tên phi công không
ngờ được, nên đưa
bàn mặt lãnh đủ

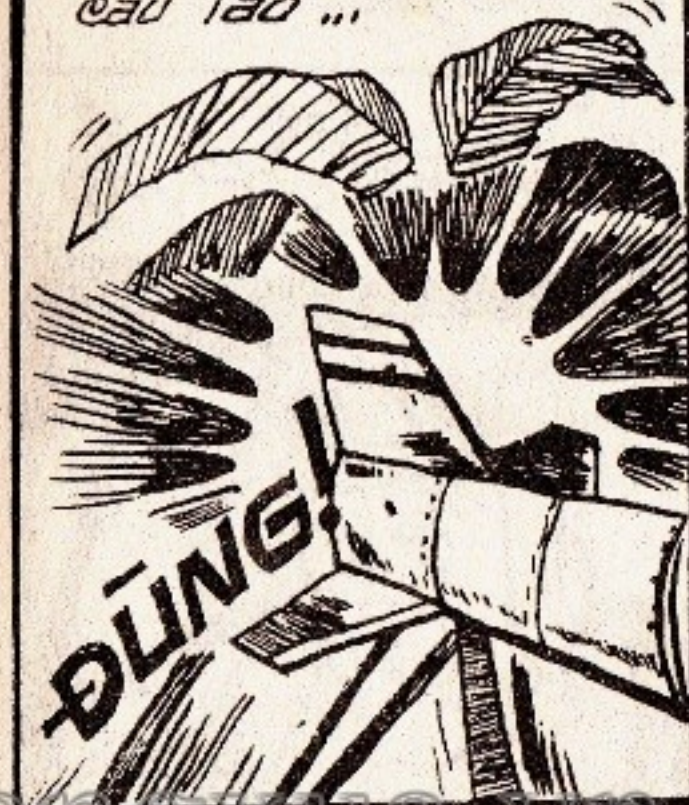

... Bị quất một cần cầu
đau tót lửa, hần tức
giật đảo trở lại giữ
tay hăm dọa ...

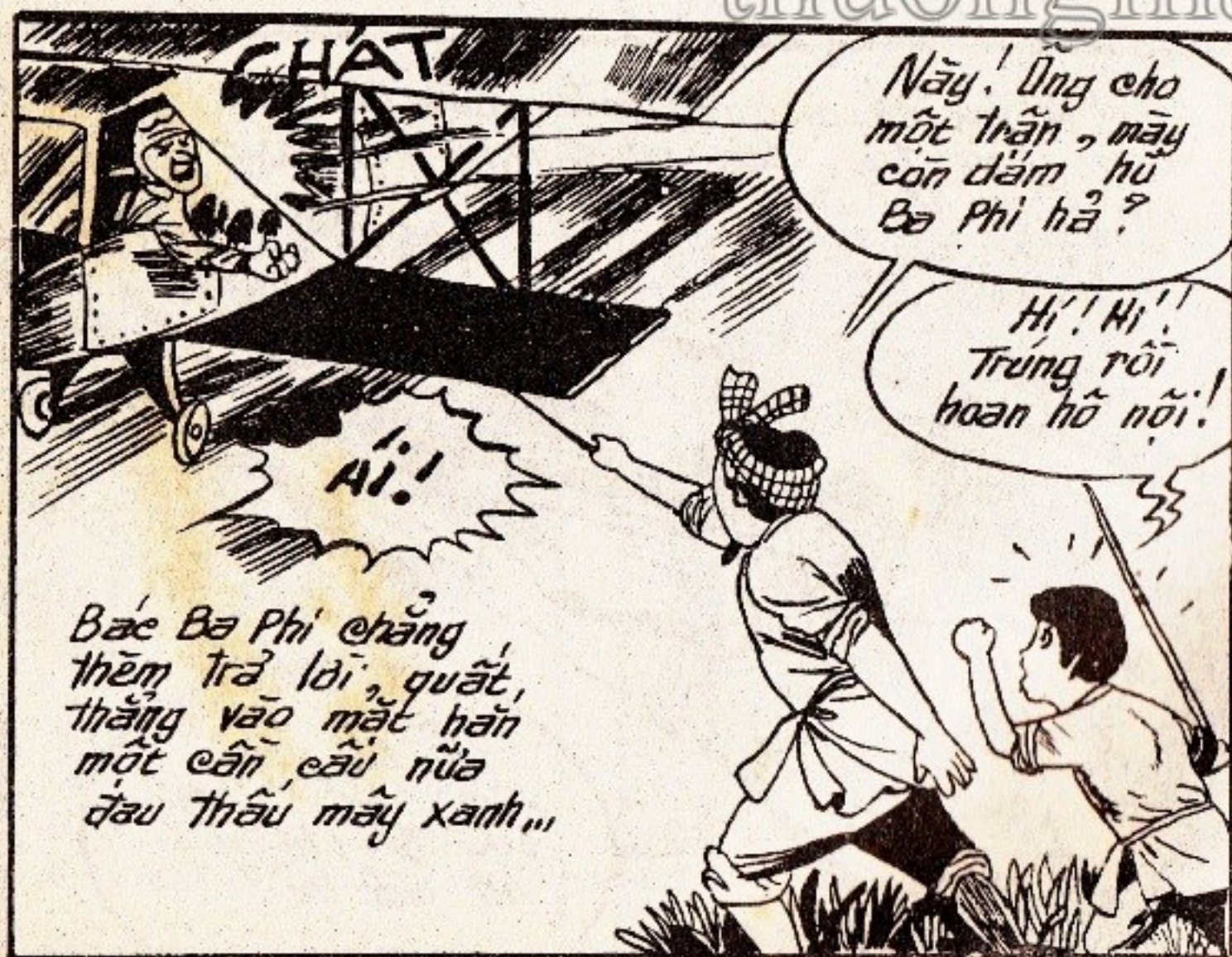
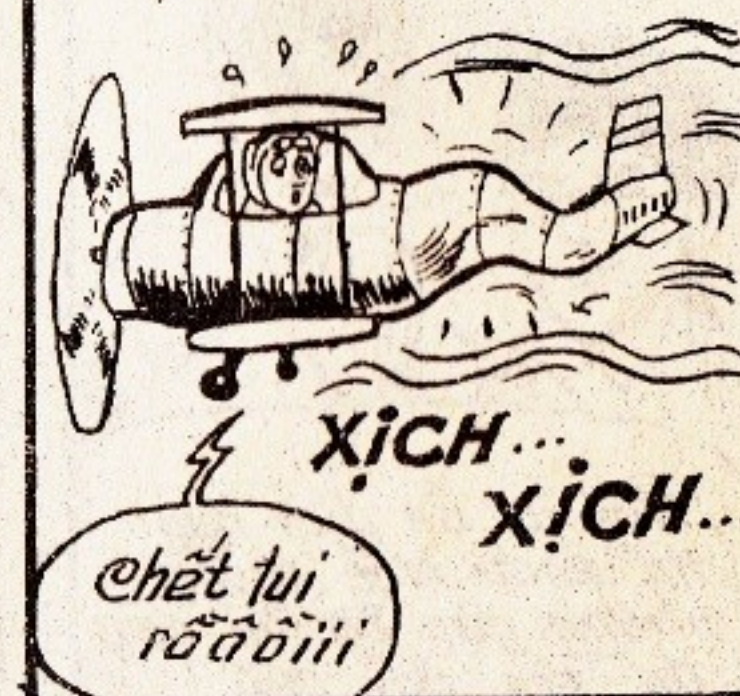
Tao về cỡi máy bay cần
gáo vô cho ông cháu
bầy, một trận bầy tọc
trần, bỏ thời
nói dục
mới được!

Tên phi công đau quá
giật mình gạt cần
lái chiếc máy bay
nè qua một bên
quất đuôi trúng cây
cau lão ...

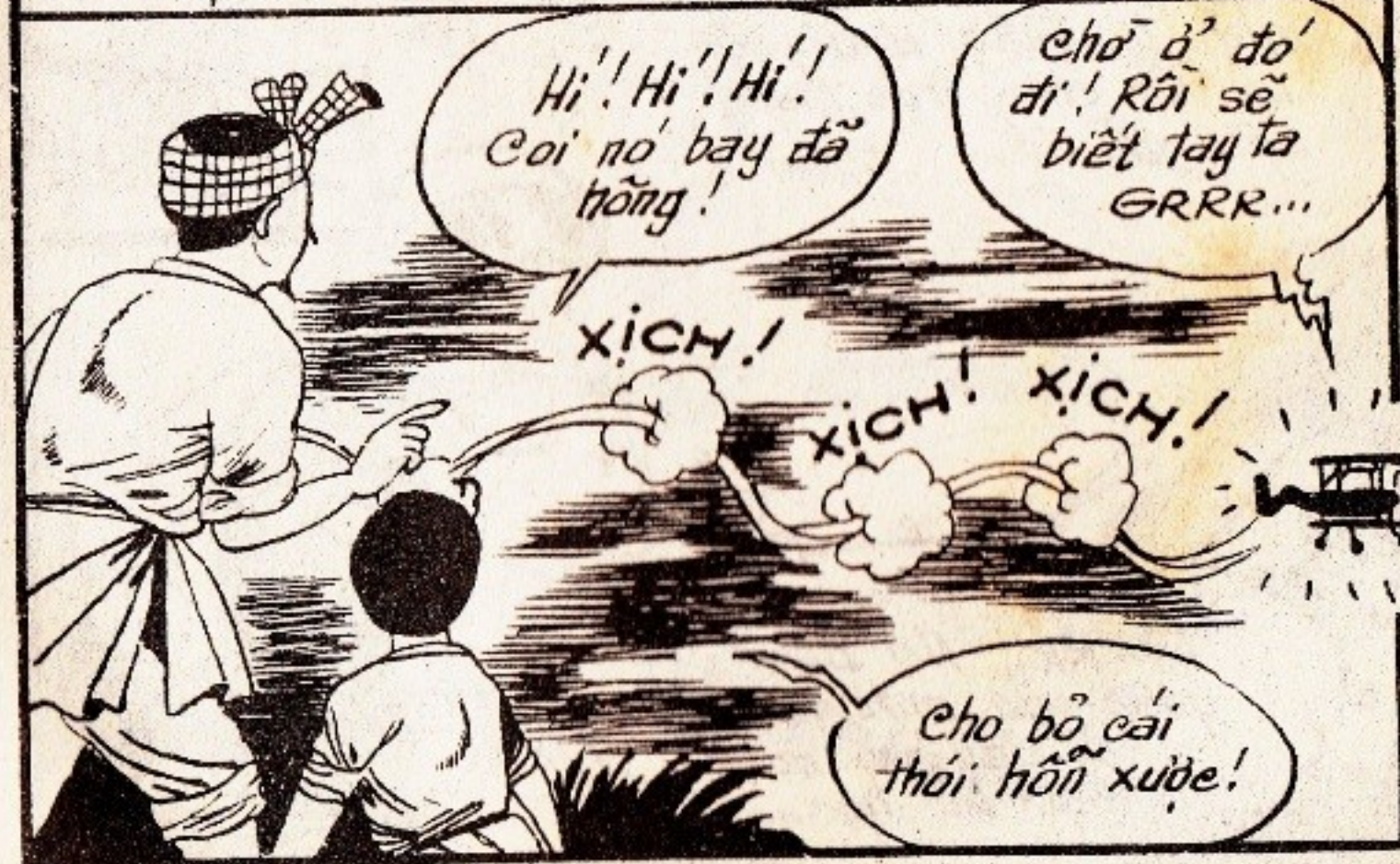

... Cây cau lão cũng
ngắt bị gãy đứt rồi,
cái đuôi xuống đất,
còn chiếc máy bay
của thằng Mỹ thì bị
quẹo cái đuôi trông
thật tức cười ...

Bác Ba Phi chẳng
thèm trả lời, quất,
thăng vào mặt hần
một cần cầu nữa
đau thấu mấy xương...

Tên Mỹ hoảng hồn lái chiếc máy bay bé bé
về hậu cứ của hần ...

Hi! Hi! Bị một trận
đau điên chắc nó
hết dám quay lại
đấu, hé' nội?

Cái tui ôn dịch này
thì chưa biết chừng
những gặp Ba Phi này
thì tàn đời thôi!

Tưởng chuyện qua
rồi thôi, ăi' ngờ,
hai ông cháu Bặc
Ba đâu biết thằng
Mỹ thù dai quyết trả
thù cho được...

... Vừa về đến căn cứ
nó bỏ ngay chiếc đầm
giã bị quèo đuôi, với
leo lên chiếc trực thăng
đầu gần đó...

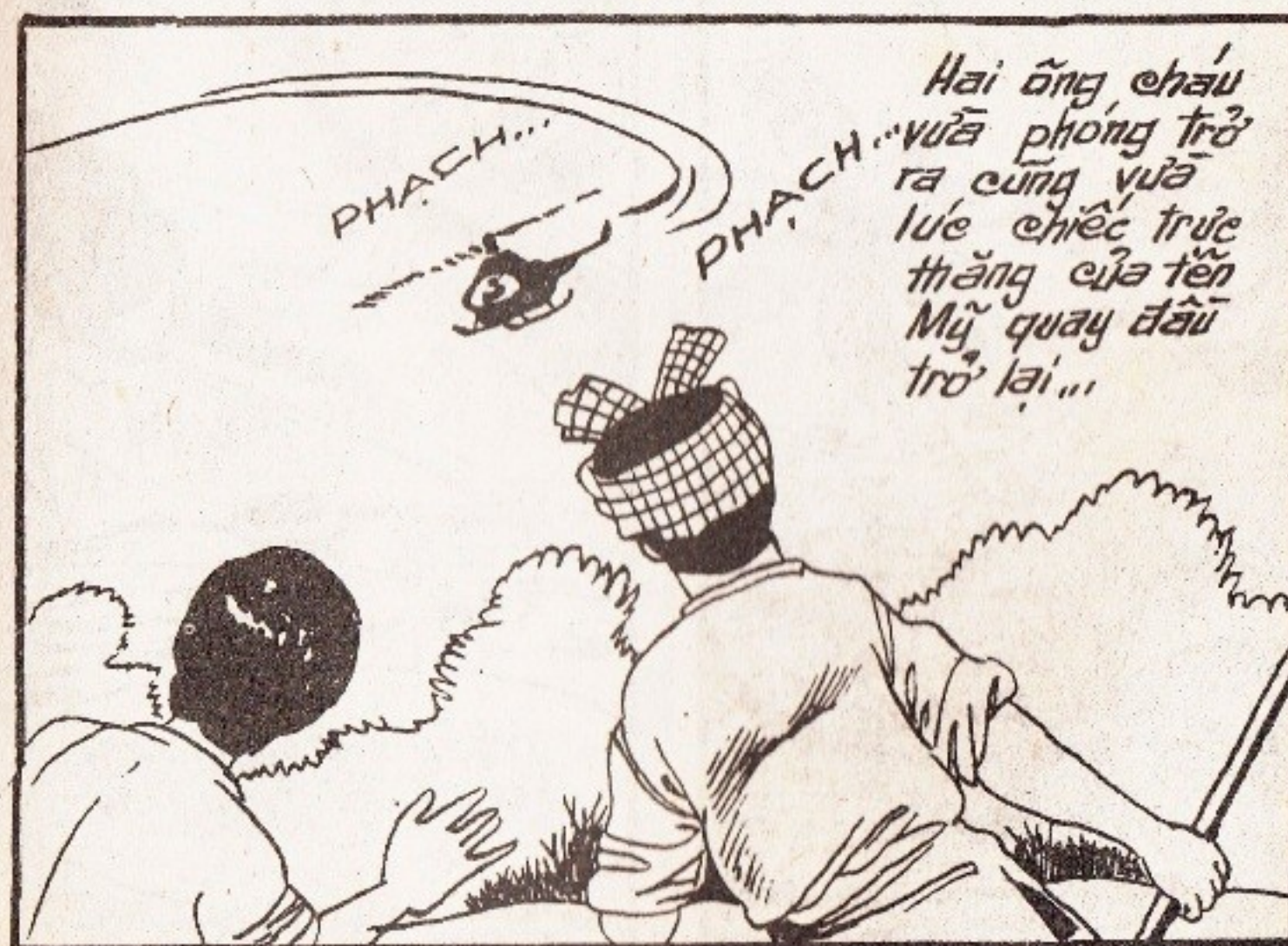
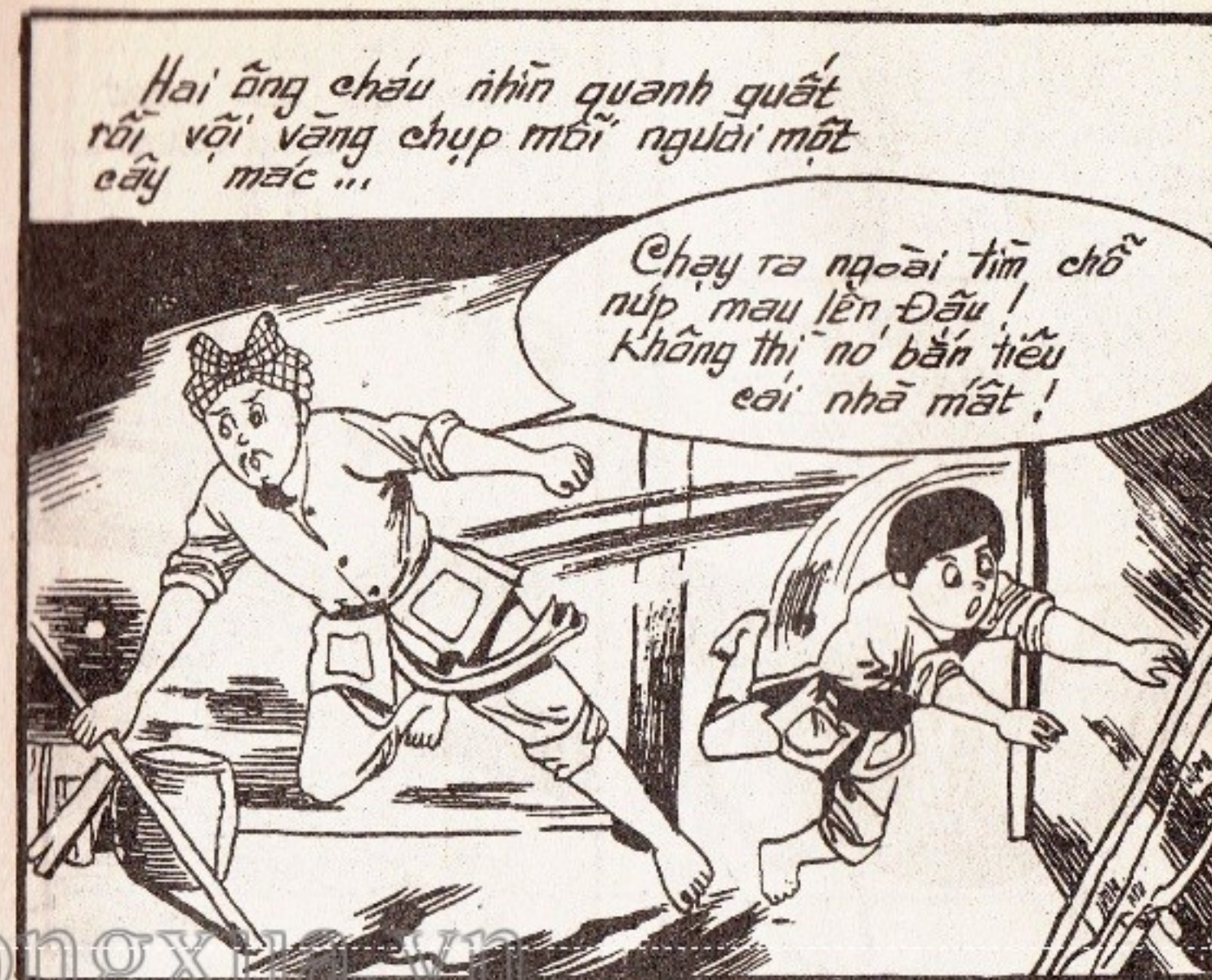
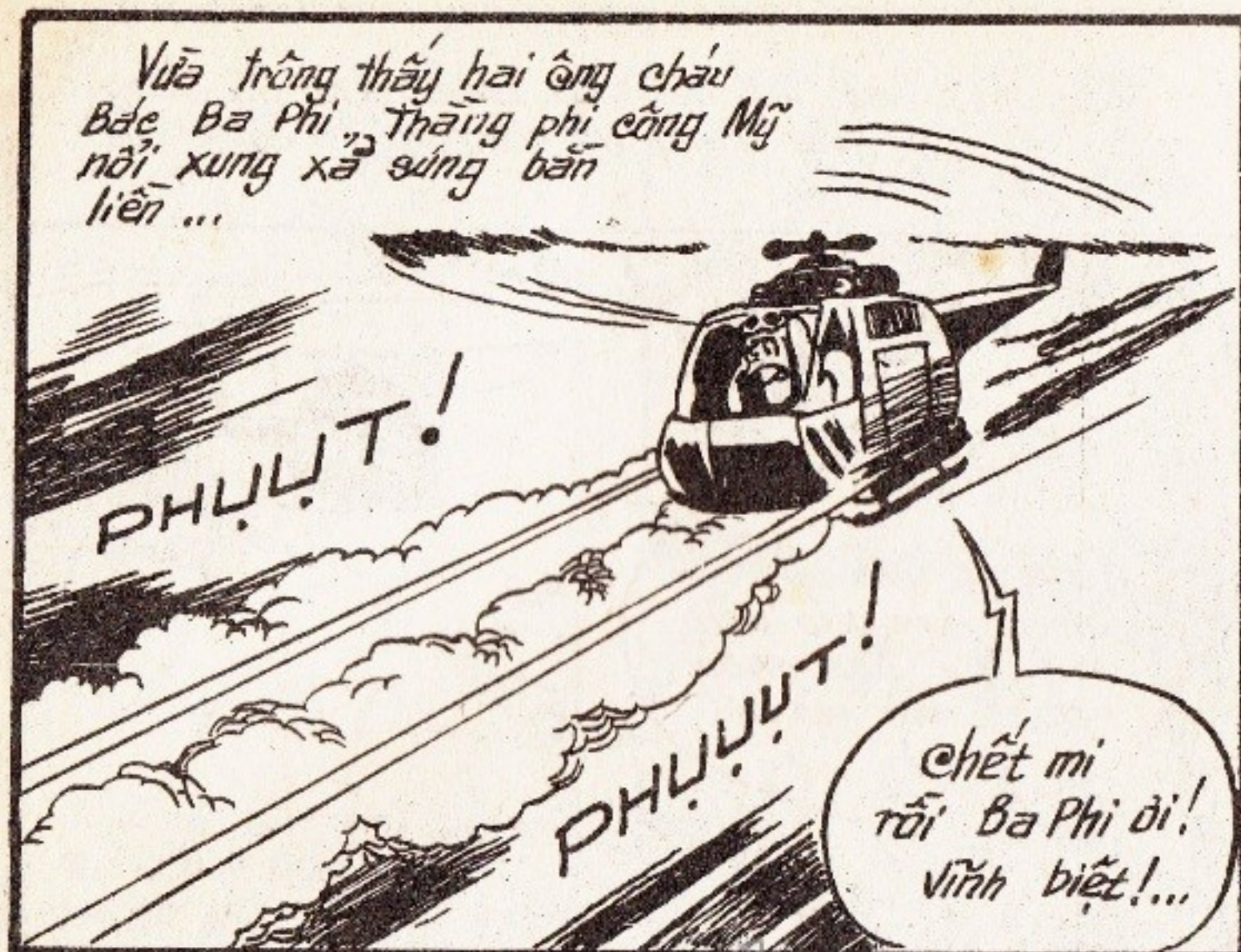
GRRR... Nó dám
quạt vào mặt mình!
phải dạy cho nó
một bài học...

Mấy phút sau, khi hai ông cháu Bặc Ba đang
ngồi câu thì thấy thằng phi công Mỹ lái chiếc trực
thăng bay trở lại...

Chết! Nó lại
chiếc cán gáo vào
trả thù ông cháu
mình kia nội ơi!

Mau lên Đâu!
chạy vào nhà tìm
vũ khí chiều đấu.

Thấy rõ rằng hai ông
cháu bỏ chạy, nó tức
tôi lại xông bấn xối
xả vào họ...

Chạy đi đâu cho
khỏi? Phên này thì
sáu Phi cũng tiêu...
với ta chớ nói gì!
có Ba Phi! Hừm!

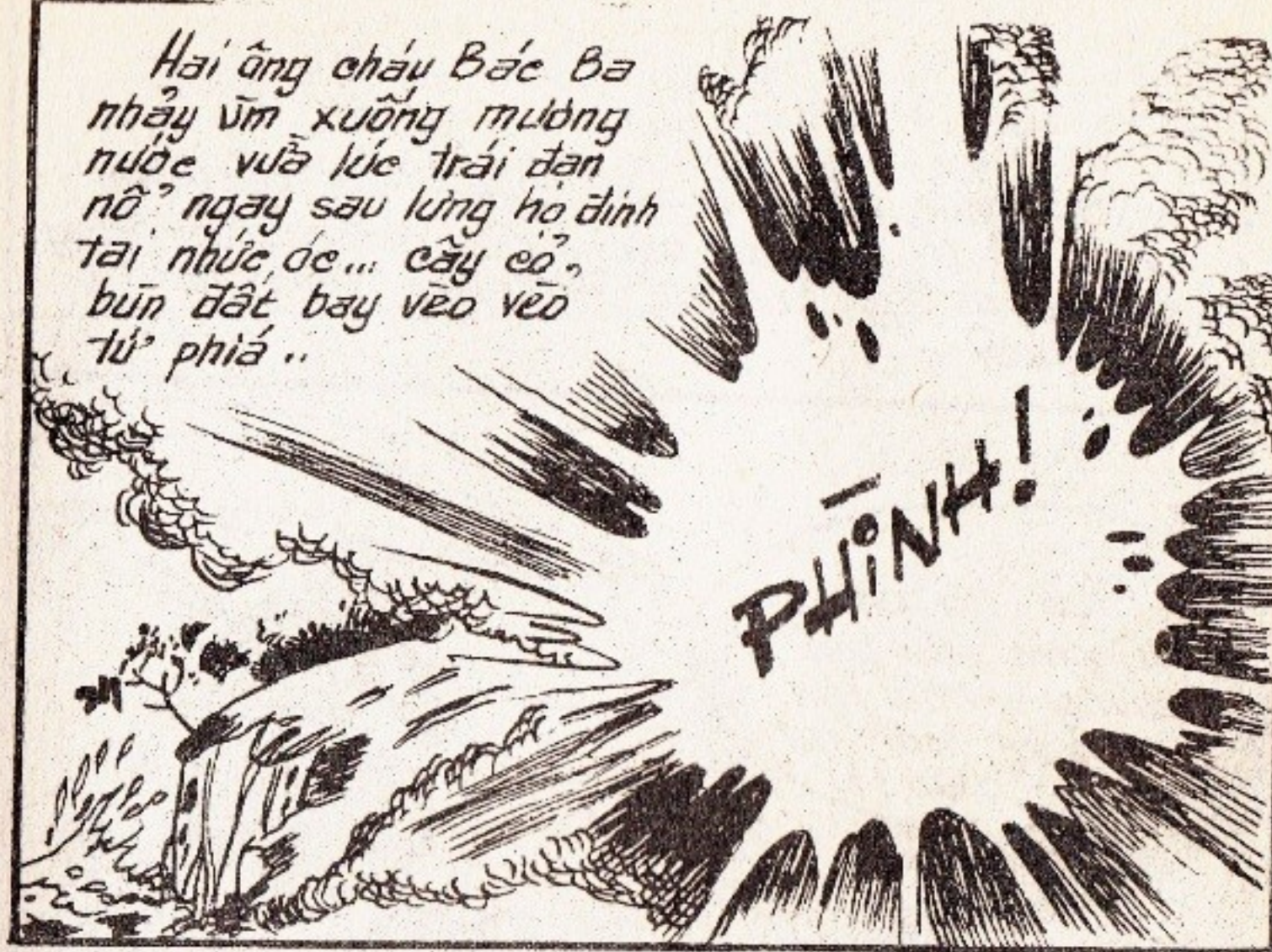
... Trái rế - kết phứt
ngay hai ông cháu...

PHỤT!
PHỤT!

Nhảy xuống mương
mau Đâu! Nó bấn
đó!

Hai ông cháu Bác Ba
nhảy vồm xuống mương
nước vừa lúc trái đạn
nổ ngay sau lưng họ định
tái nhúc óc... cây cỏ,
bùn đất bay vèo vèo
từ phía...

Hai ông cháu lần
tuốt xuống đáy mương
rồi bỏ qua bên kia
bờ, trời lên núp kín
vào lùm cây bên bờ
mương...

Hừ hôn hú vía thảng
Đâu! Chút xíu nữa là
đã tan tành xì quách
rồi!

Từ trên cao nhìn
xuống thấy khói bay
mù mịt, cây cối
ngã liệt địa, tên phi
công Mỹ khoái chí...

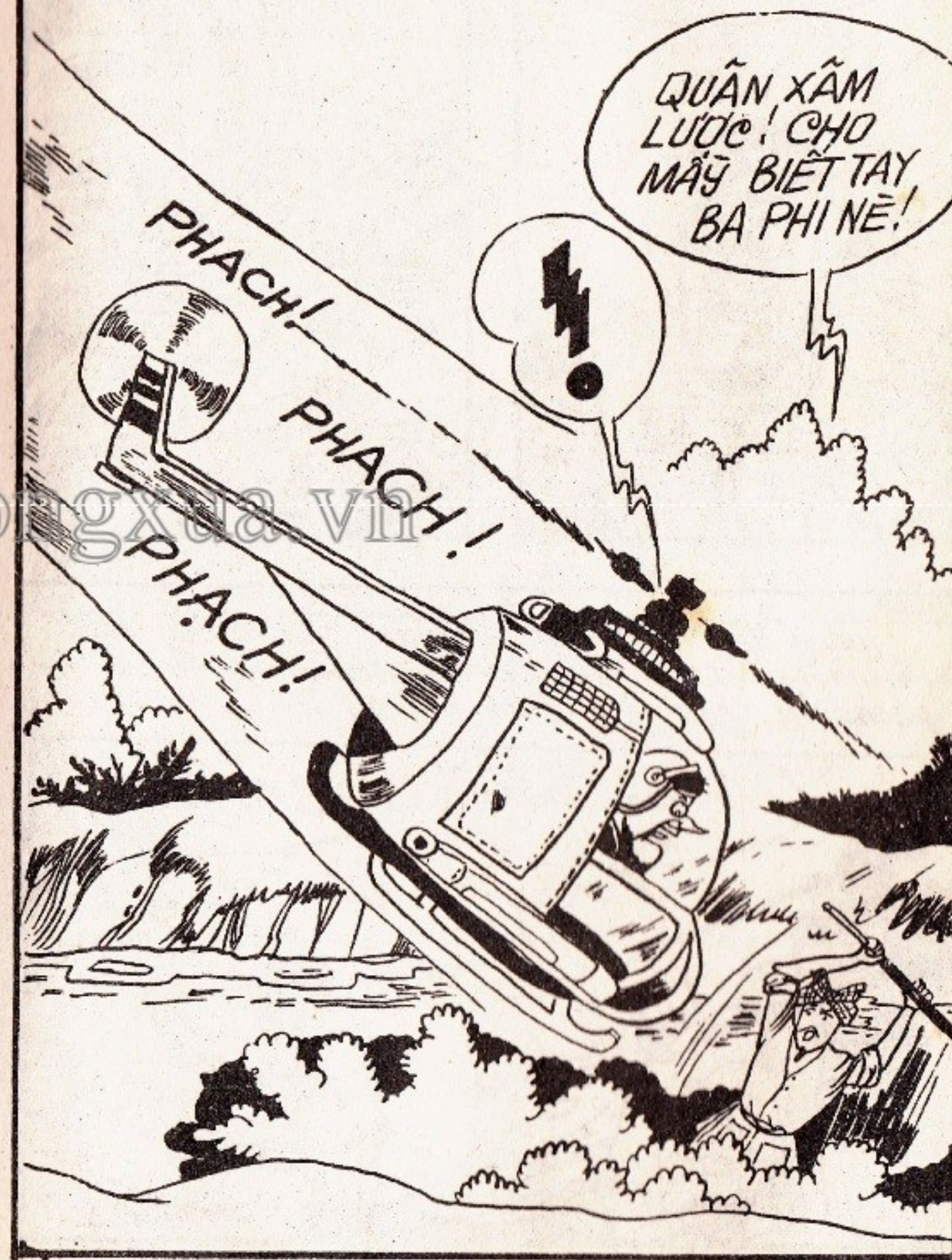
Khà! Khà! Khà!
Vầy là hai ông cháu
nó tiêu tung rồi!

Để chắt ăn, hấn cho chiếc trực thăng bay vòng trở lại, bay xa sát xuống đợt cỏ đẫm thặng tới bờ ruộng nơi hai ông cháu đang núp ở phía dưới ...

Thằng Mỹ cho trực thăng bay lã lã sát ngọn cây tìm xác hai ông cháu Bắc Ba Phi. Bất ngờ Bắc Ba từ sau một lùm cây trước mặt đứng, vụt dấy thét to một tiếng, hai tay vung phang chém thẳng vào đầu chiếc trực thăng ...

... Quá bất ngờ thắng
Mỹ hoảng hồn ...

A' TRỜI ƠI! NÓ
CHƯA CHẾT!

Hắn lúng túng chi?
còn kịp lái chiếc trực
thăng' qua sang một
bên để tránh cú chém
của Bắc
Ba Phi...

Tưởng đã thoát nạn, đầu ngơ vừa ngẩng mặt
lên nhìn về phía trước lại thấy thắng Đậu lủ lủ
phóng ra chặn đầu chém vút tới...

Ai chết! Thắng
nhóc!...

SÁÁÁTT!

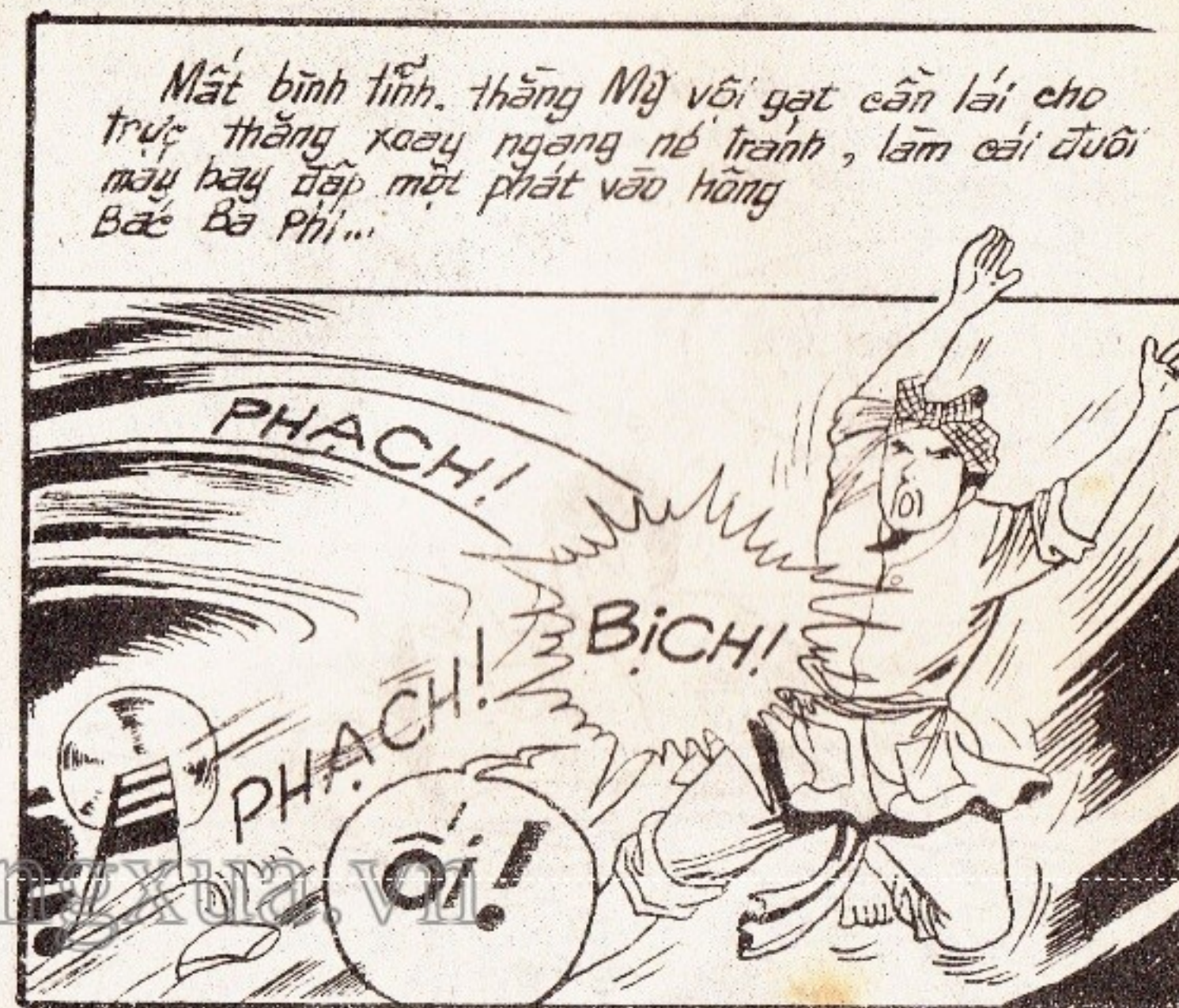
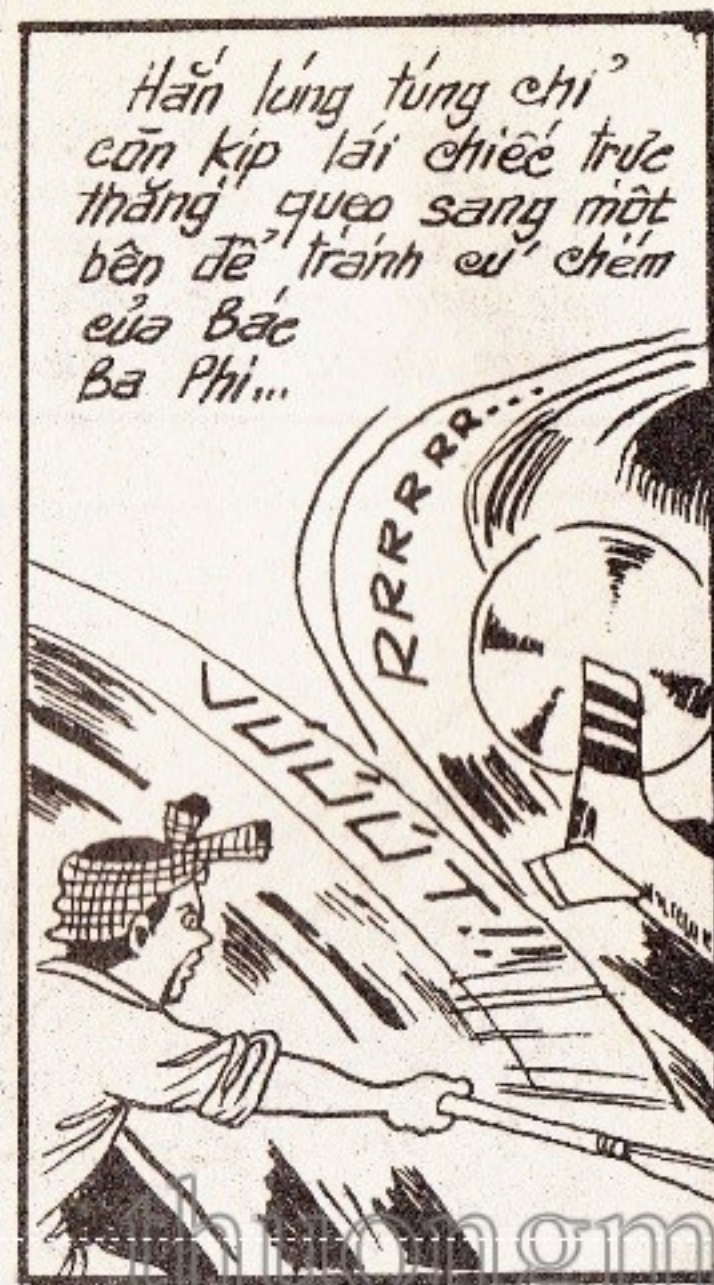
Mất bình tĩnh, thắng Mỹ vội gạt cần lái cho
trực thăng xoay ngang né tránh, làm cái đuôi
máy bay đập một phát vào hông
Bắc Ba Phi...

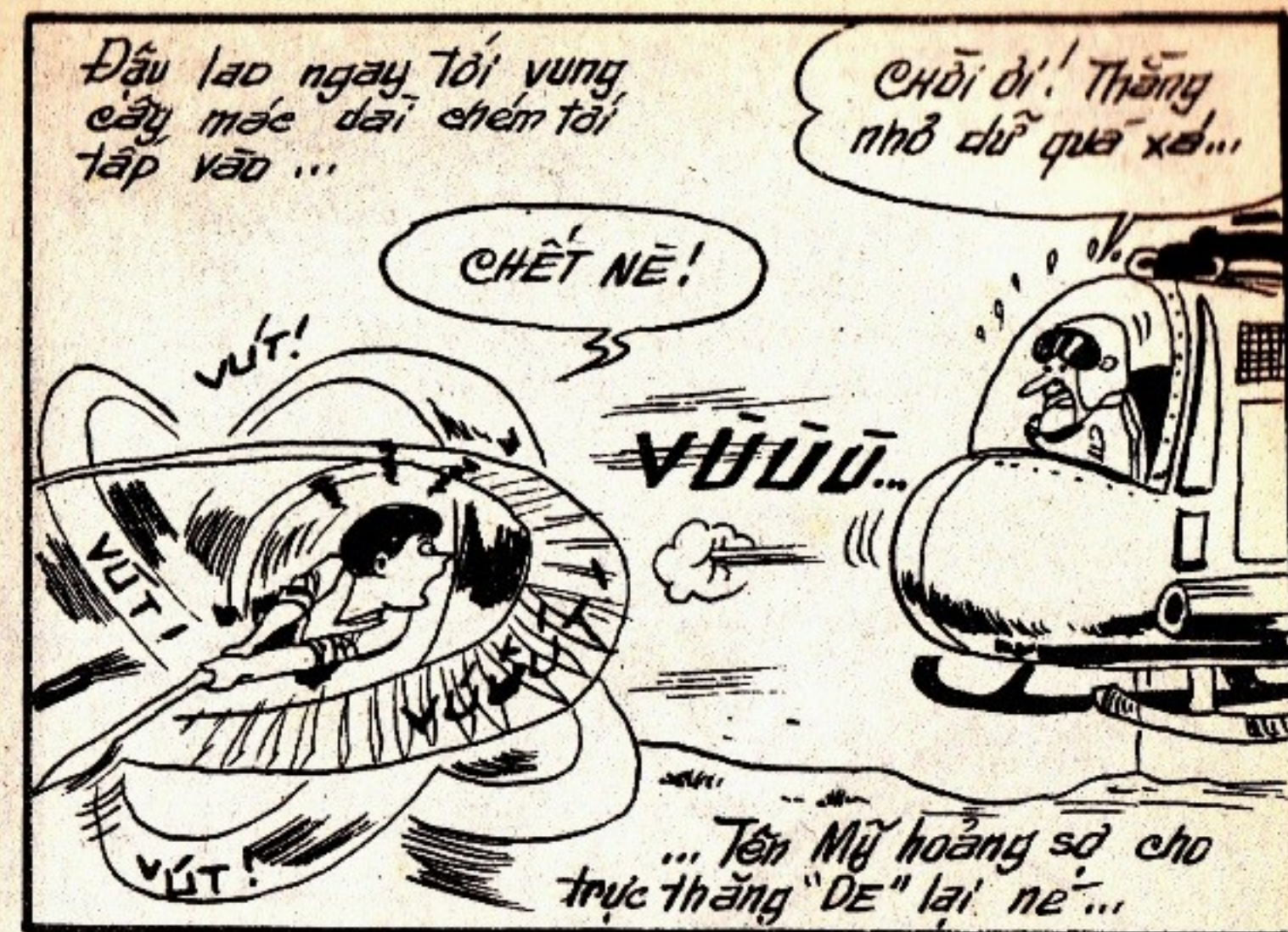
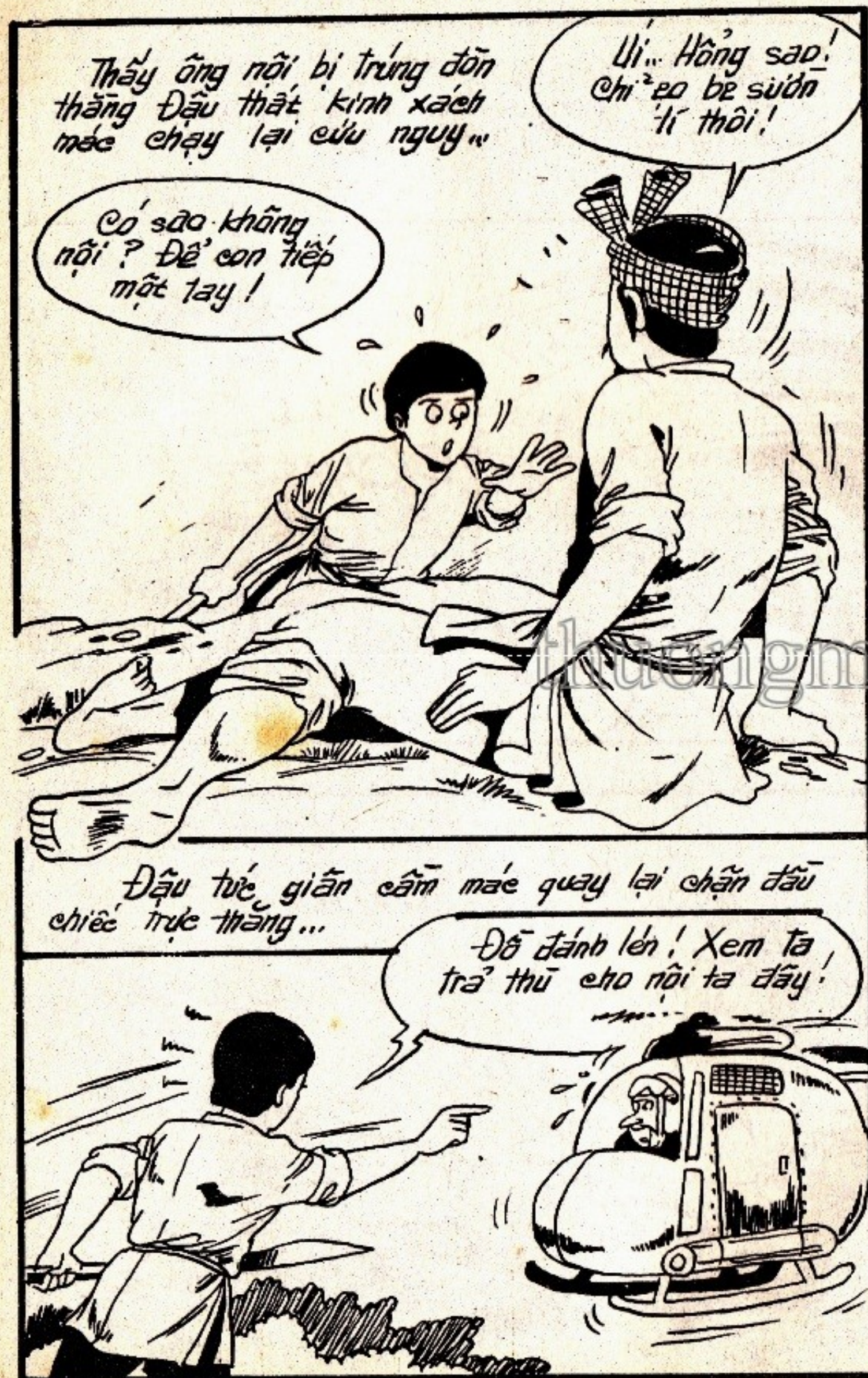

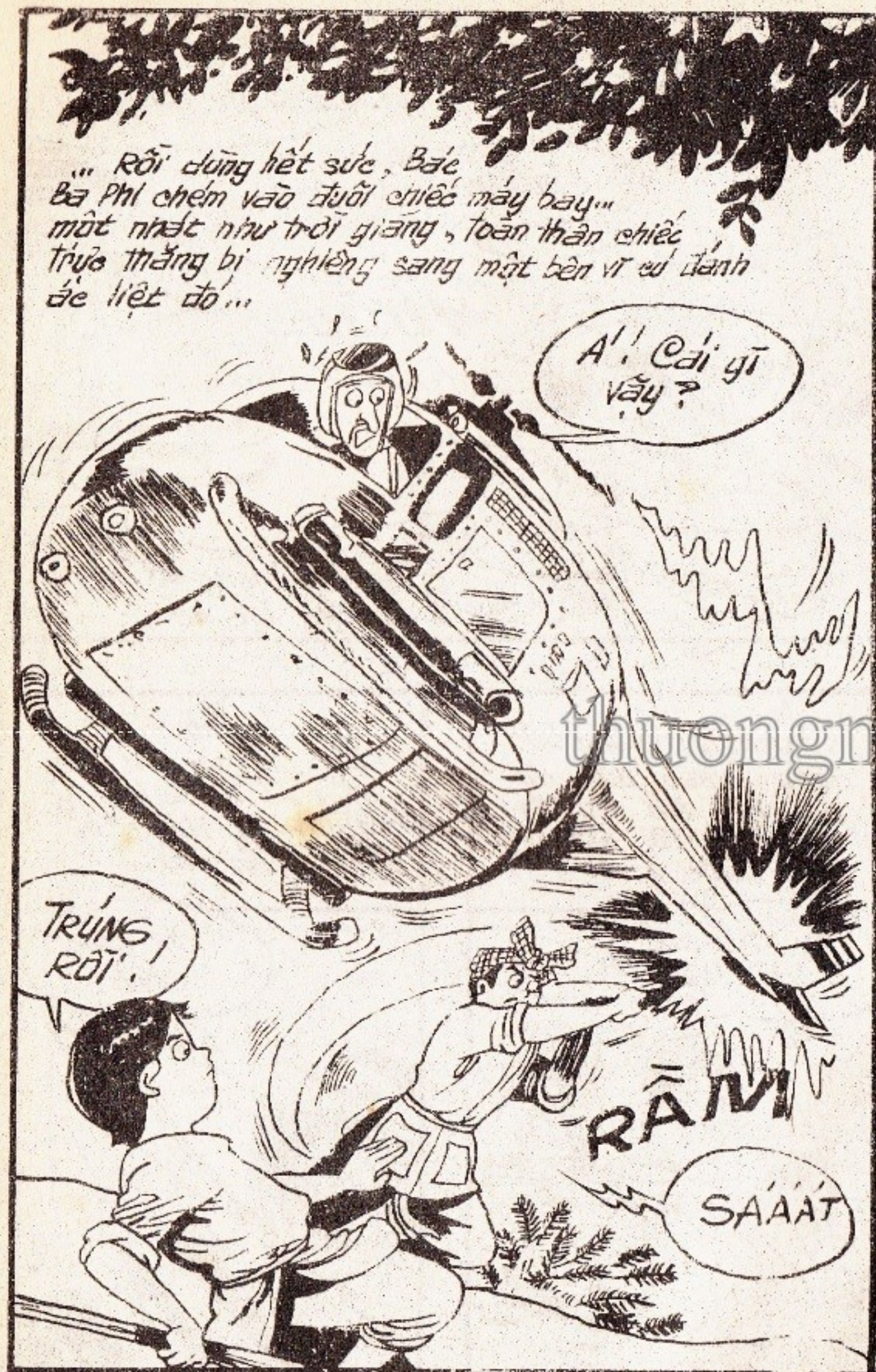
... Bị trúng đòn, Bắc Ba Phi té
lộn nhào xuống đất, cây móc
bị tuột văng ra khỏi tay...

Ui... ui... chết
cái bệ sườn số
tám của tui
rồi... ưi da...

Thoát khỏi tay hai ống chấu Bác Ba Phi thắng Mỹ hết hồn hết vía, chiếc trực thăng đã bị chặt đứt mất cái đuôi, không tài nào dám ở lại tiếp tục chiến đấu nữa, hốt vội lái "chiếc trực thăng què" bay cõ nhông, cõ nhổng trốn chạy ngay về hậu cứ...

Sau trận đòn "Đứt đuôi" đau điếng ấy, bọn Mỹ đồ' quạu...

Phải' trả thù

... Nên cho lão Ba Phi ấy, một trận đánh đàng, mải dưng!

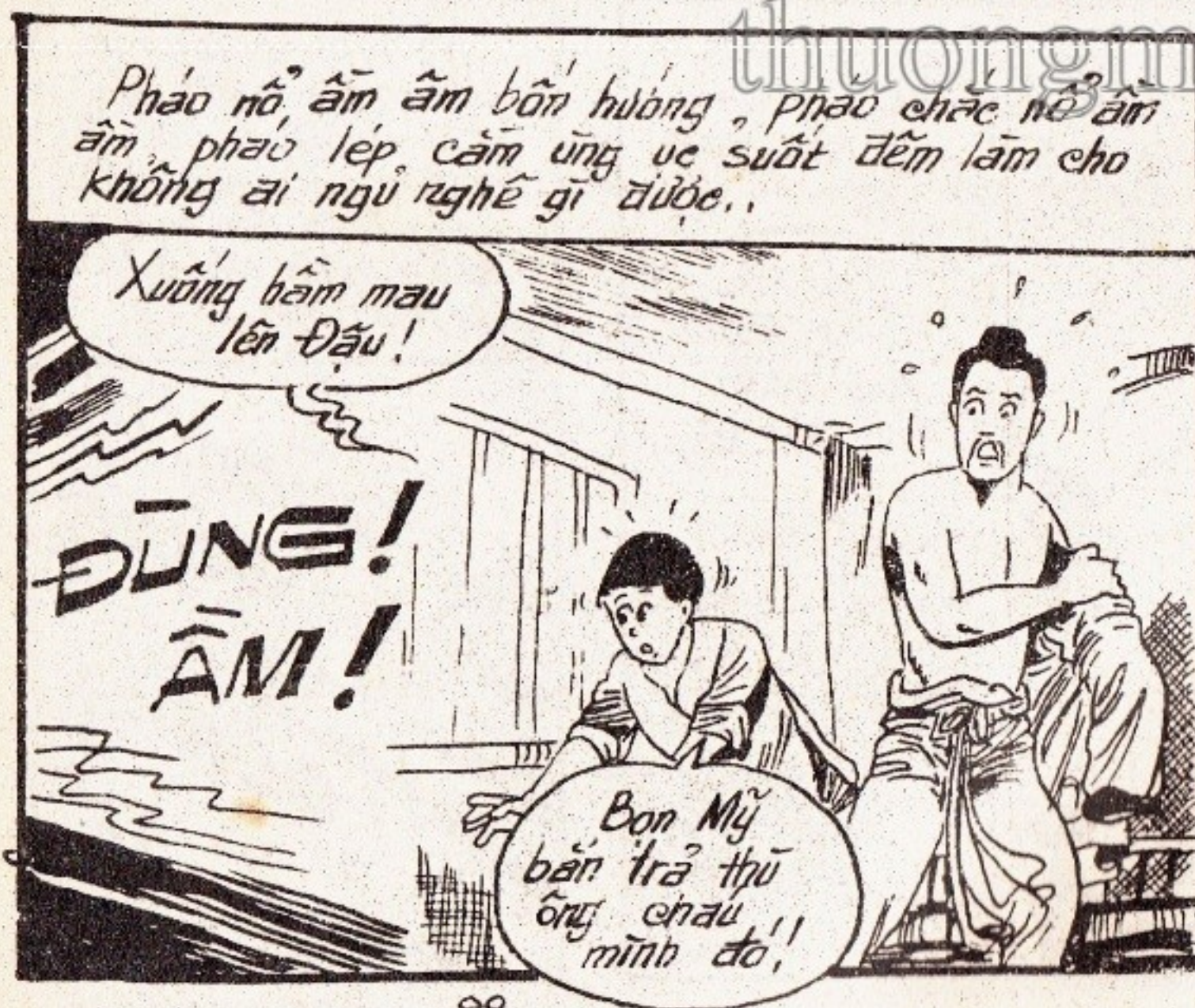
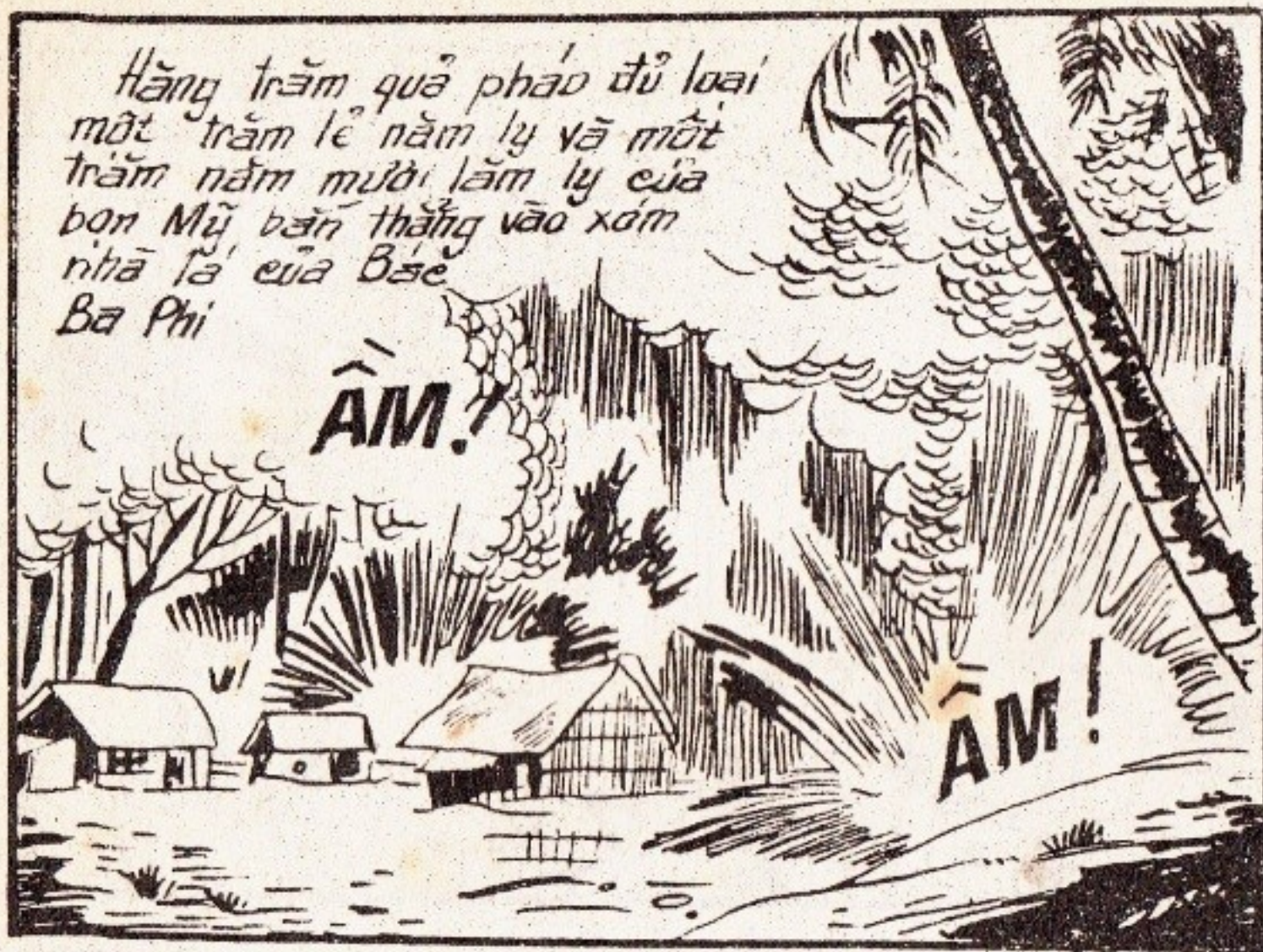
... Thế là bọn Mỹ điên ngay cho tên Quân Nhung ở chi khu Rạch Ràng phải hợp...

Chi khu Rạch Ràng hãy nhận lệnh đây...

... Ngay sau đó, trận địa pháo của Mỹ ở trên Hạm đội nổi ngoài cửa sông Đốc cũng trận địa pháo của Quân Nhung cầu lại nhà' đạn...

Chiều hôm đó, Bác Ba Phi lấy một sợi dây niết trâu thật dài, một đầu Bác loay hoay cột vào eo ếch mình, còn đầu kia cho thằng Đậu nắm giữ, cả hai ta đứng giữa sân chờ đợi...

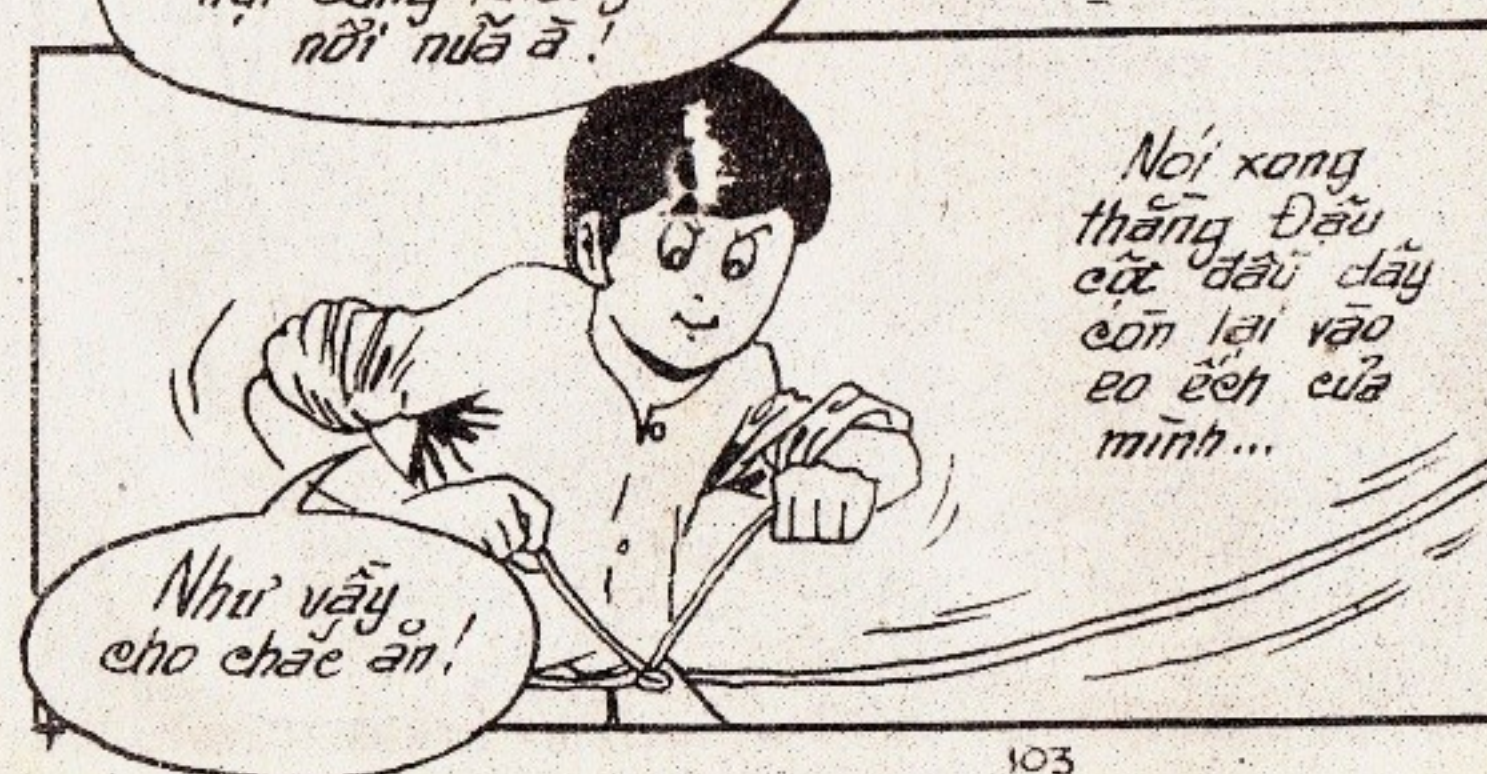

Bác Ba Phi đứng giữa sân chờ, mắt nhìn lên bầu trời chờ đợi, miệng thì nhấc chững thằng cháu nội...

Khi nào đầu đàn có mang ông nội đi con nắm dây ghi lại liền nhà Đậu!

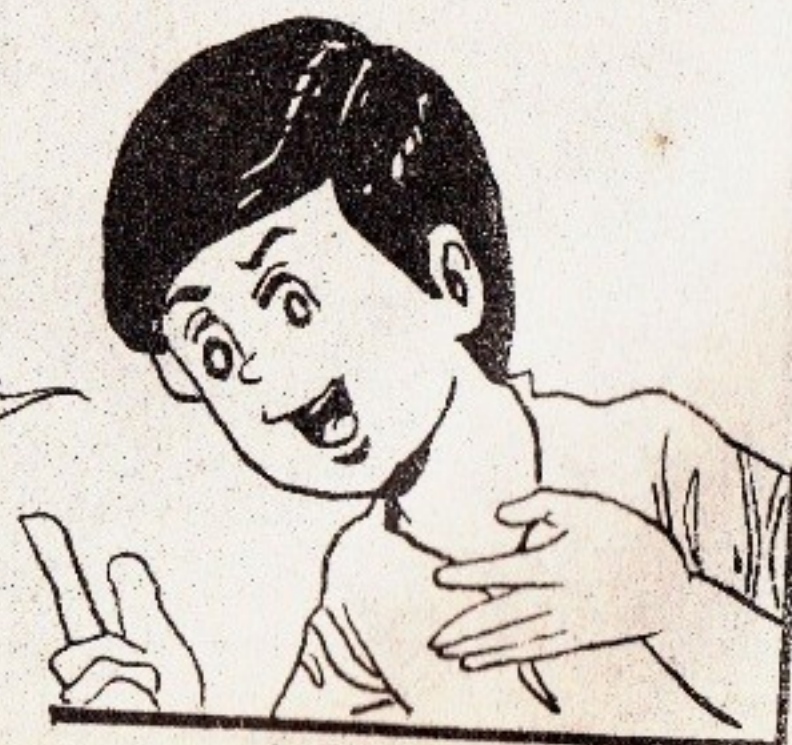
Nội yên chí, mấy bầy Đạ-kô-Ta lồi nội cũng không nời nữa ă!

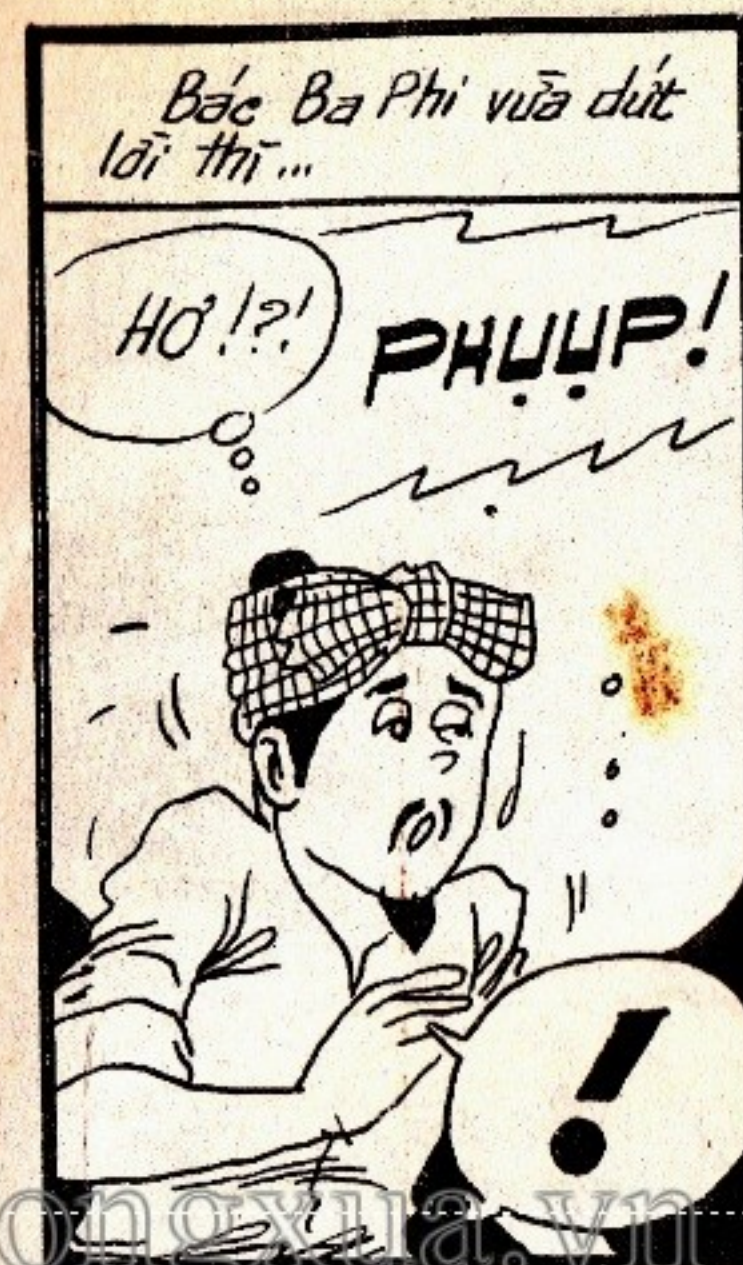
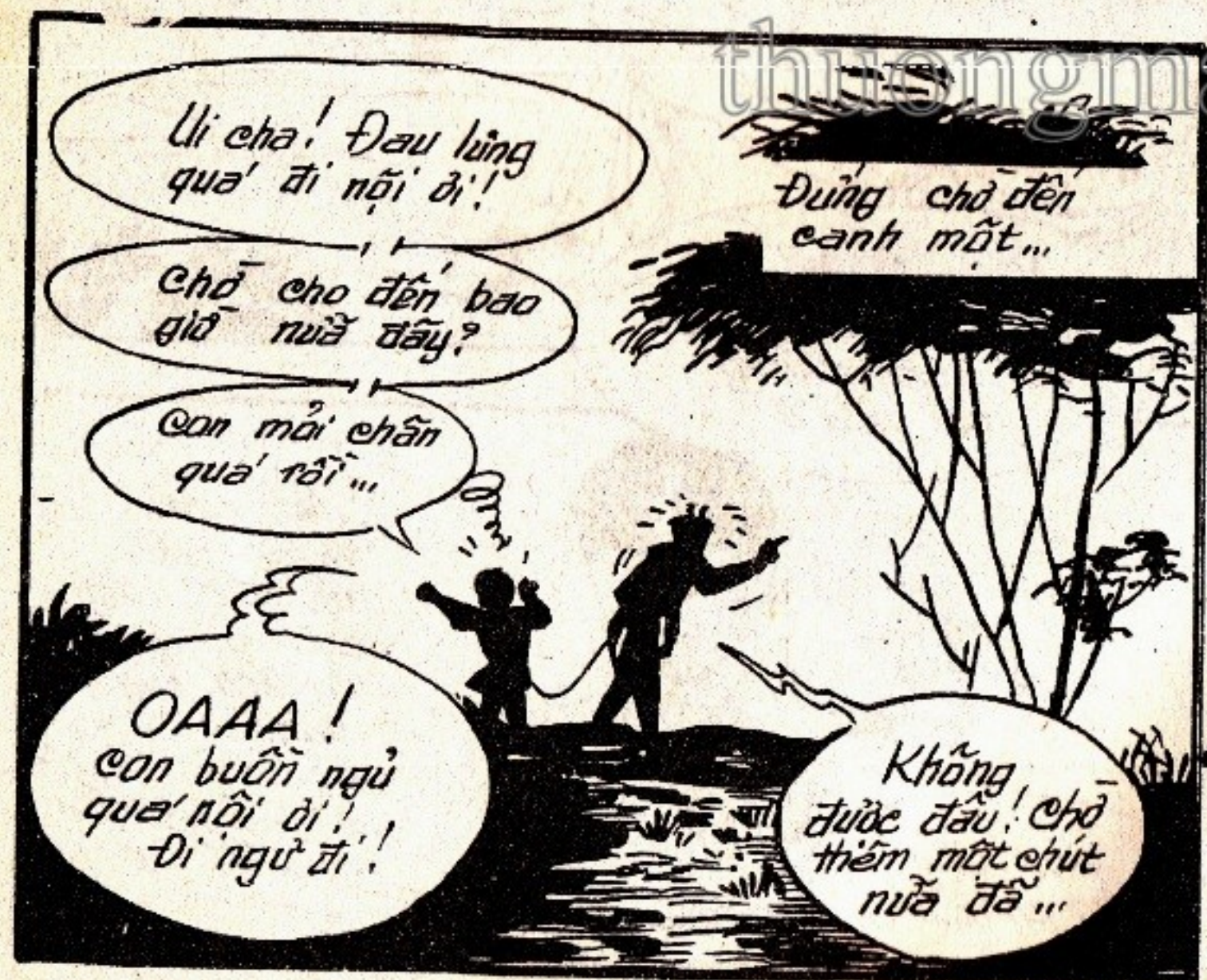

Nói xong thằng Đậu cột đầu dây còn lại vào eo ếch của mình...

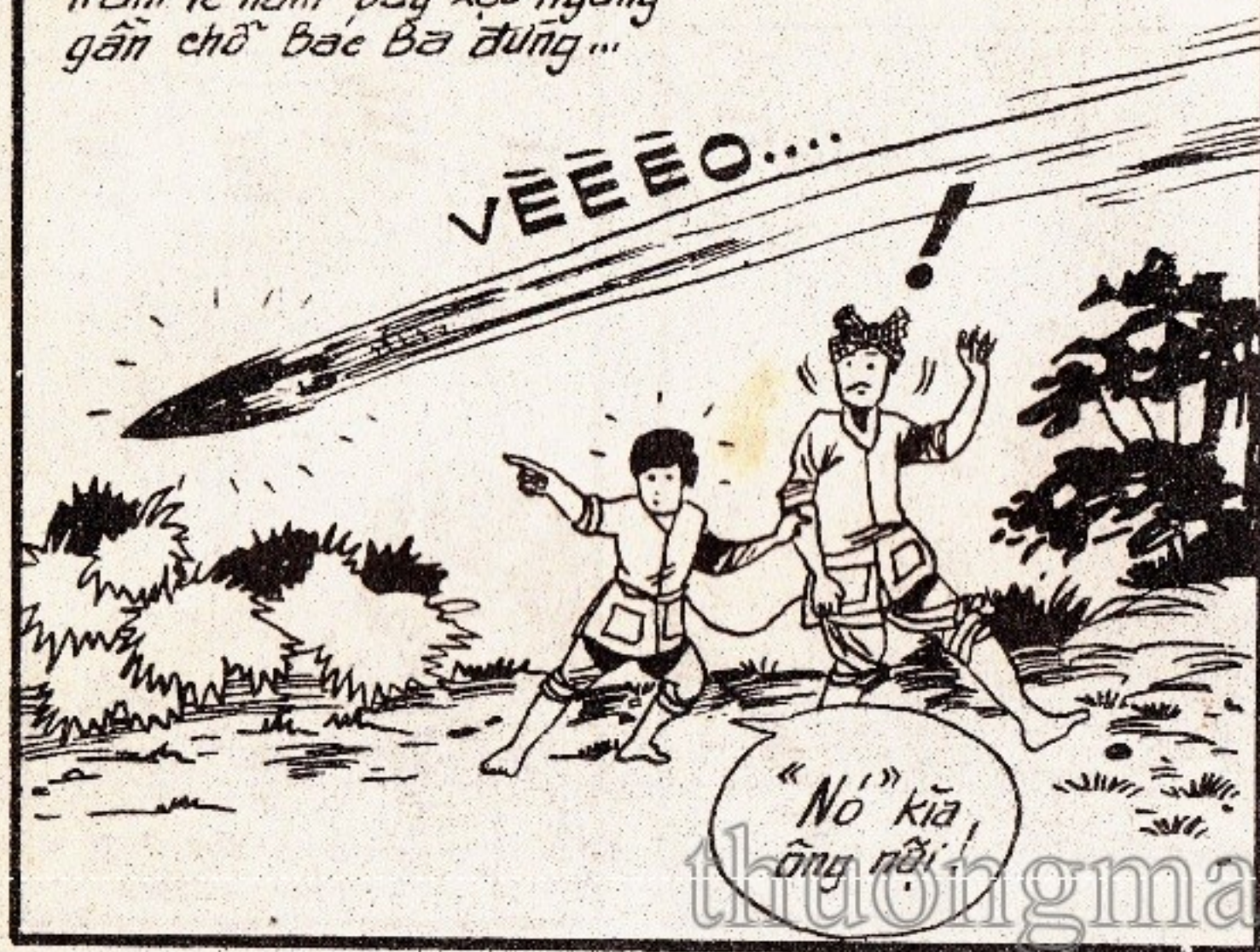
Như vậy cho chắc ăn!

Ông nói tôi lấy đầu đàn phá của Mỹ kiều, gì kỳ lạ qua, không hiểu có được không? Chờ đầu, cũng chưa biết ra sao!

Có mấy đầu đàn một
trăm lẻ năm bảy xet ngang
gần chỗ Bae Ba đứng...

Bác Bà khoát tay bảo:

Chốc sau cụm pháo
tử hạm đôi nôi của,
Mỹ ở cửa sông độc
thụt lên ...

Loạt đạn một trăm năm
mười lăm ly bay tới tập...

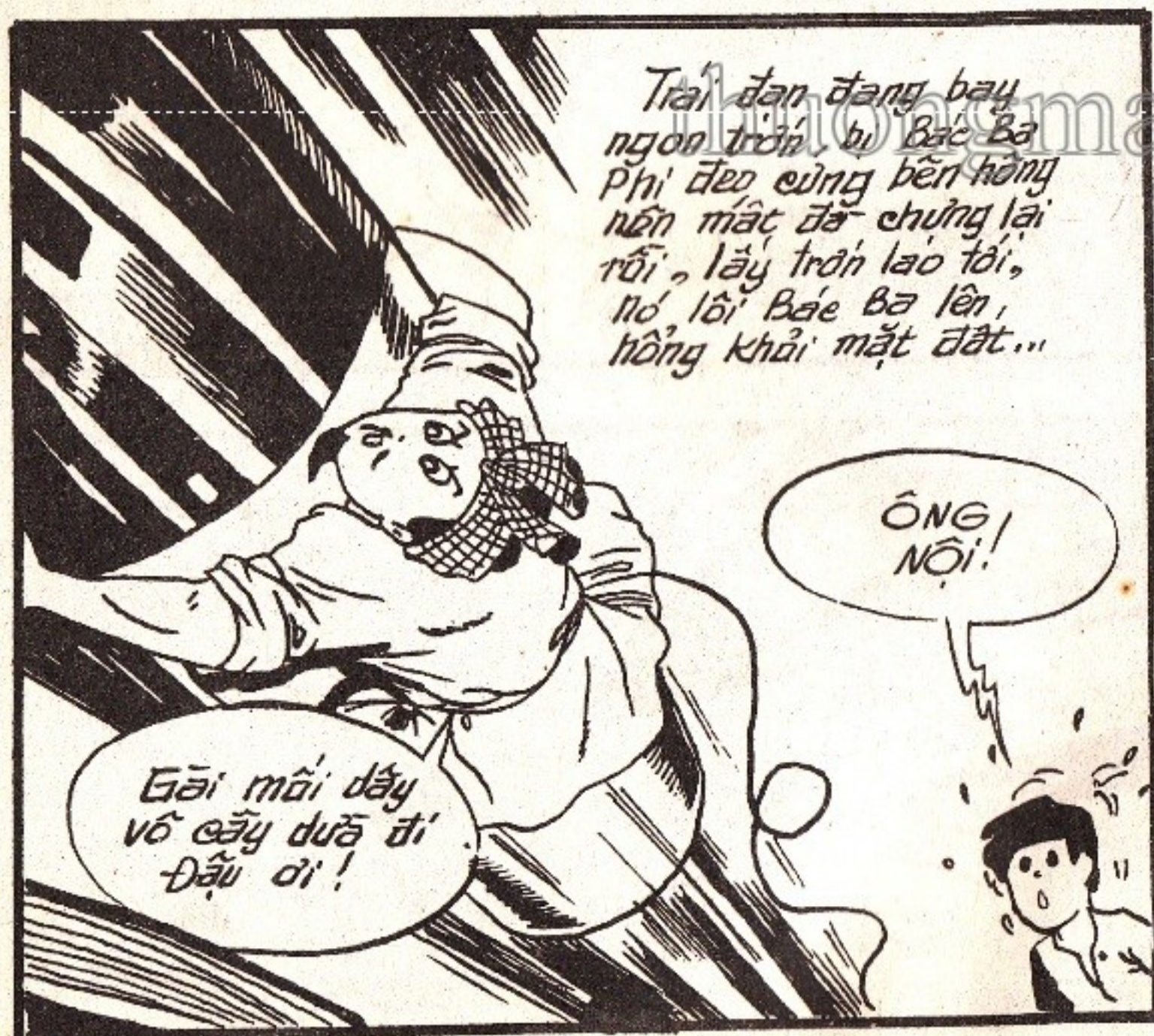
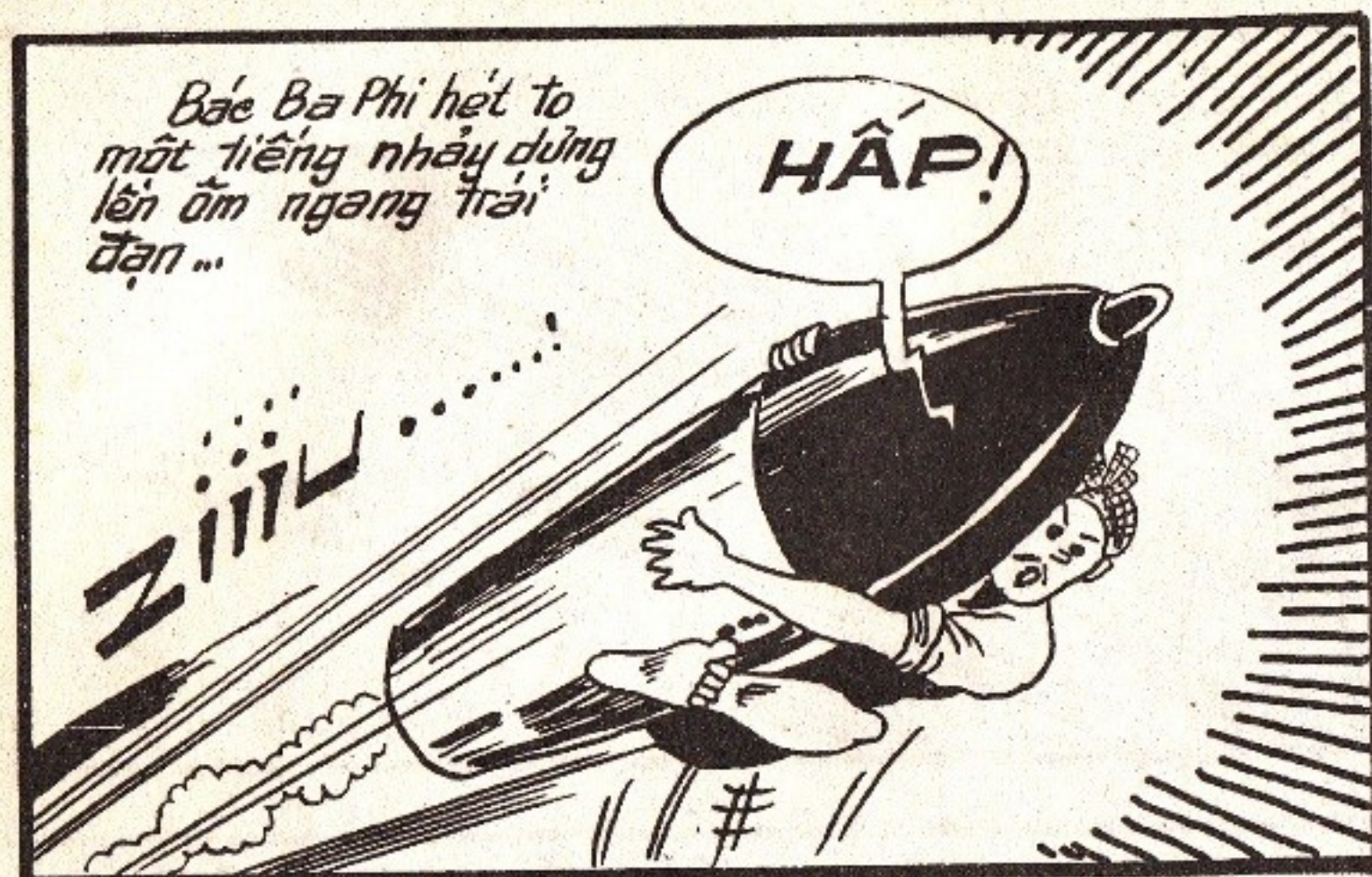
Bà Ba Phi, mím
môi nói với thằng
Đầu ...

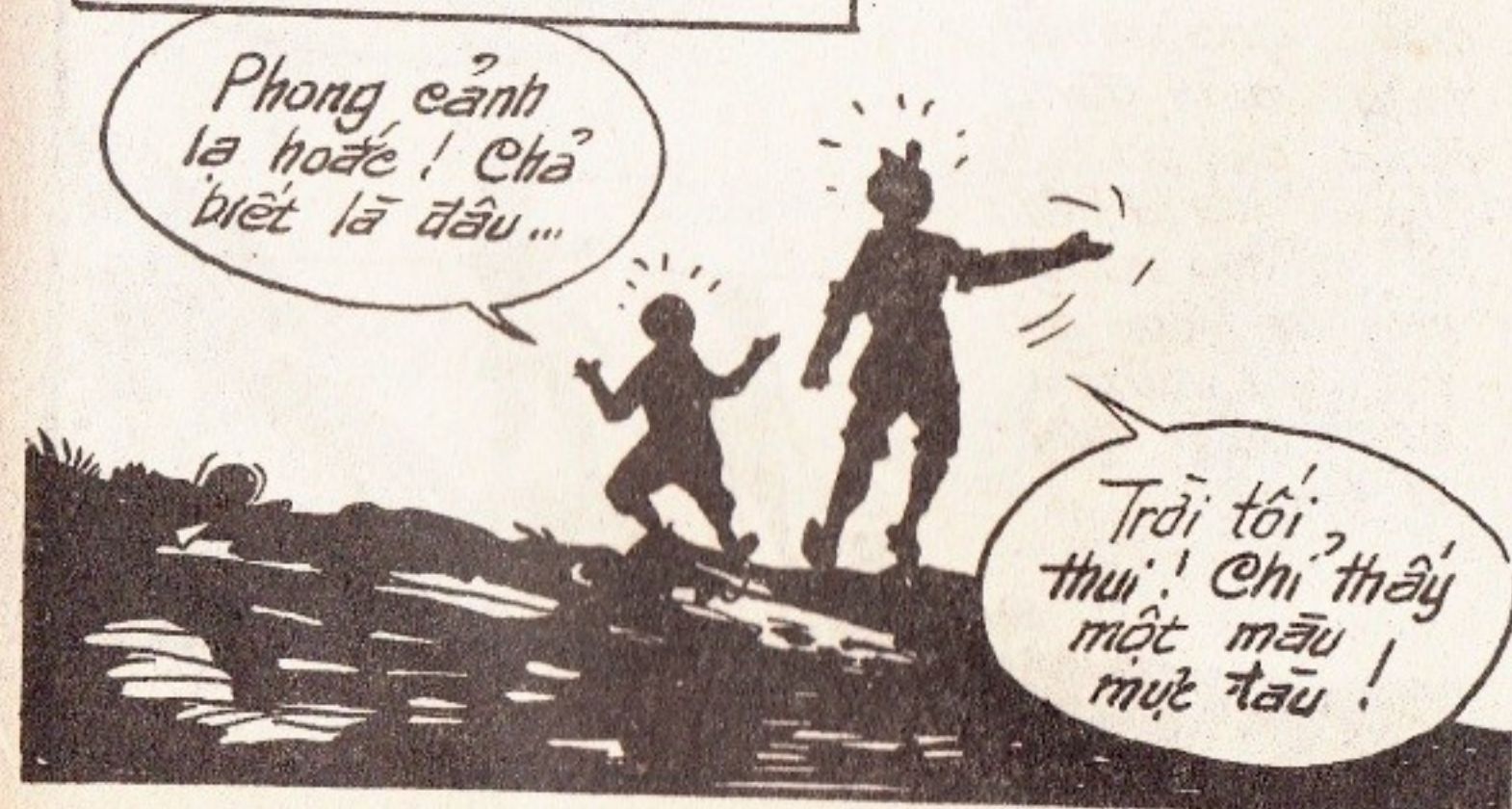
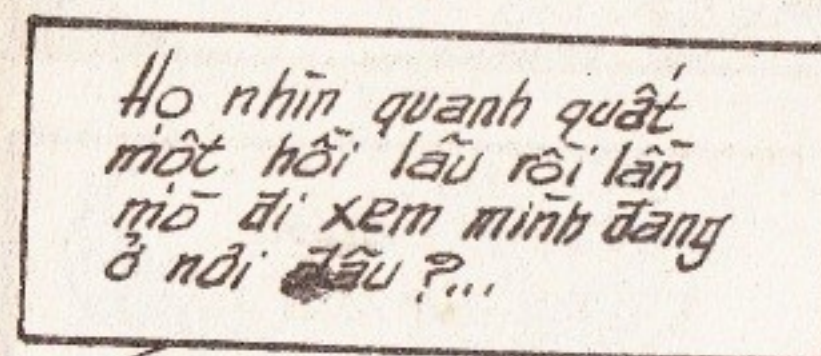
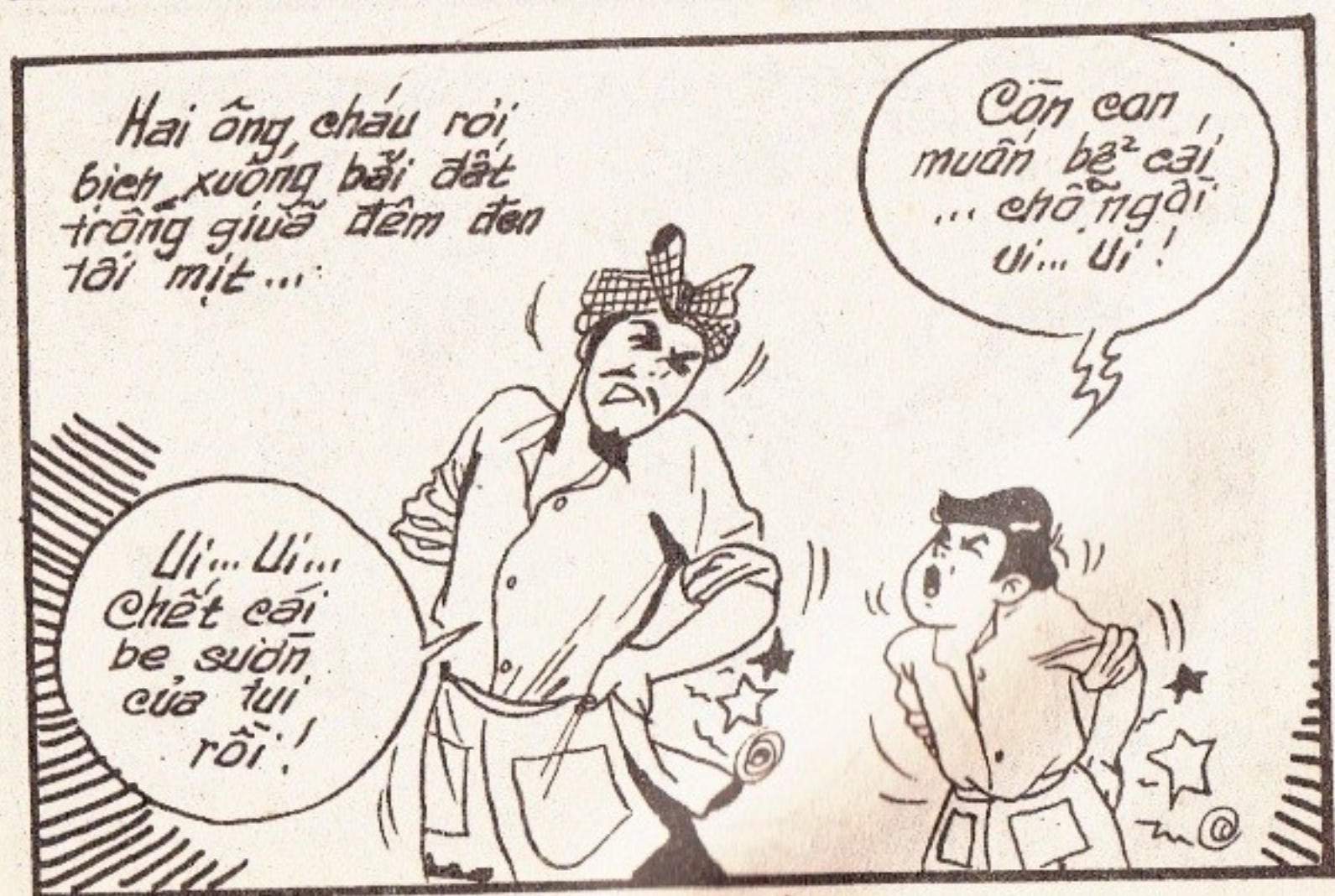
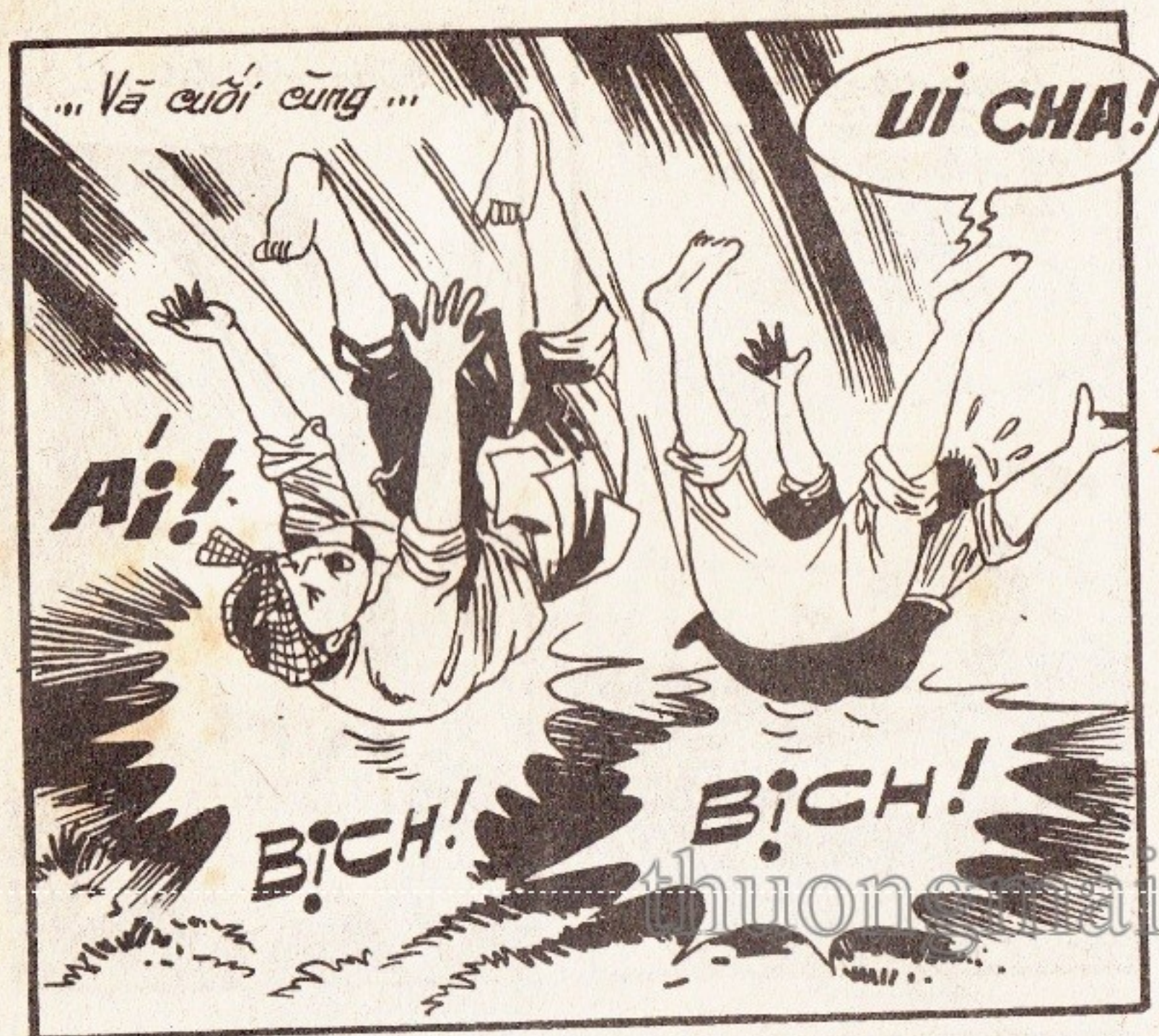

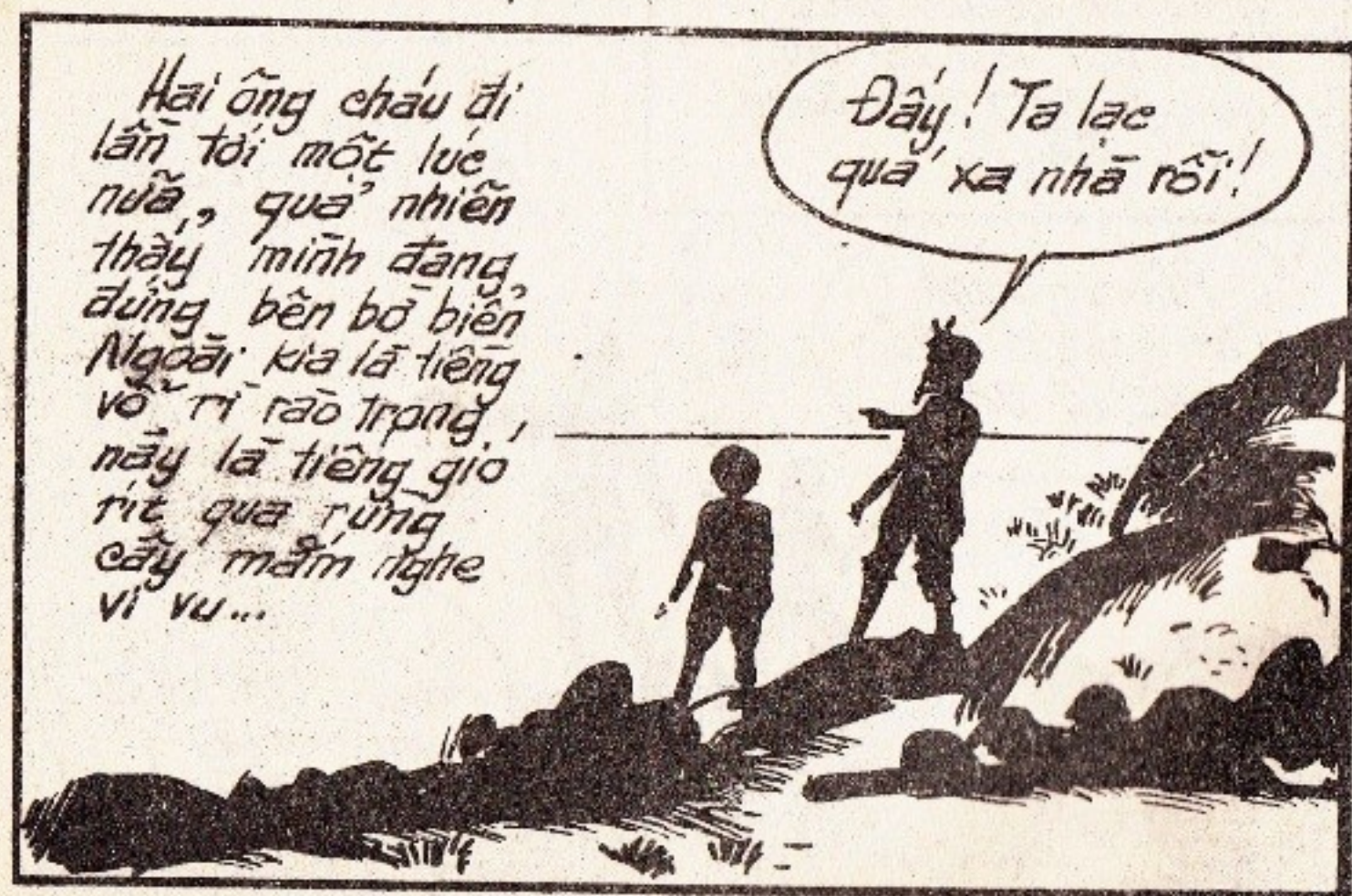
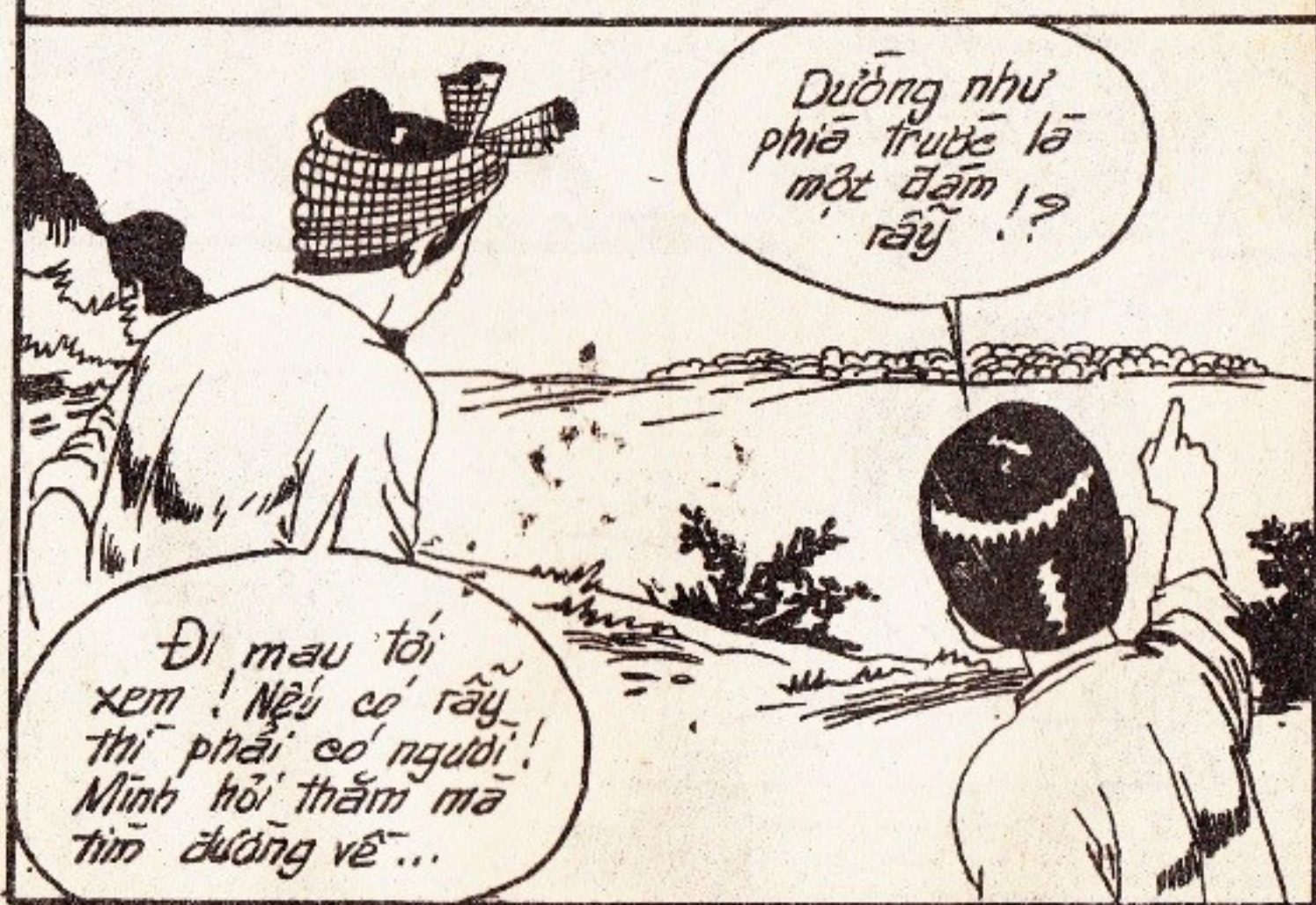
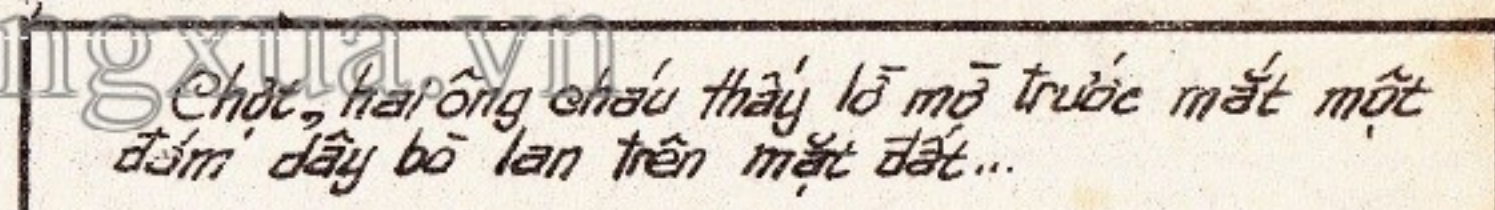
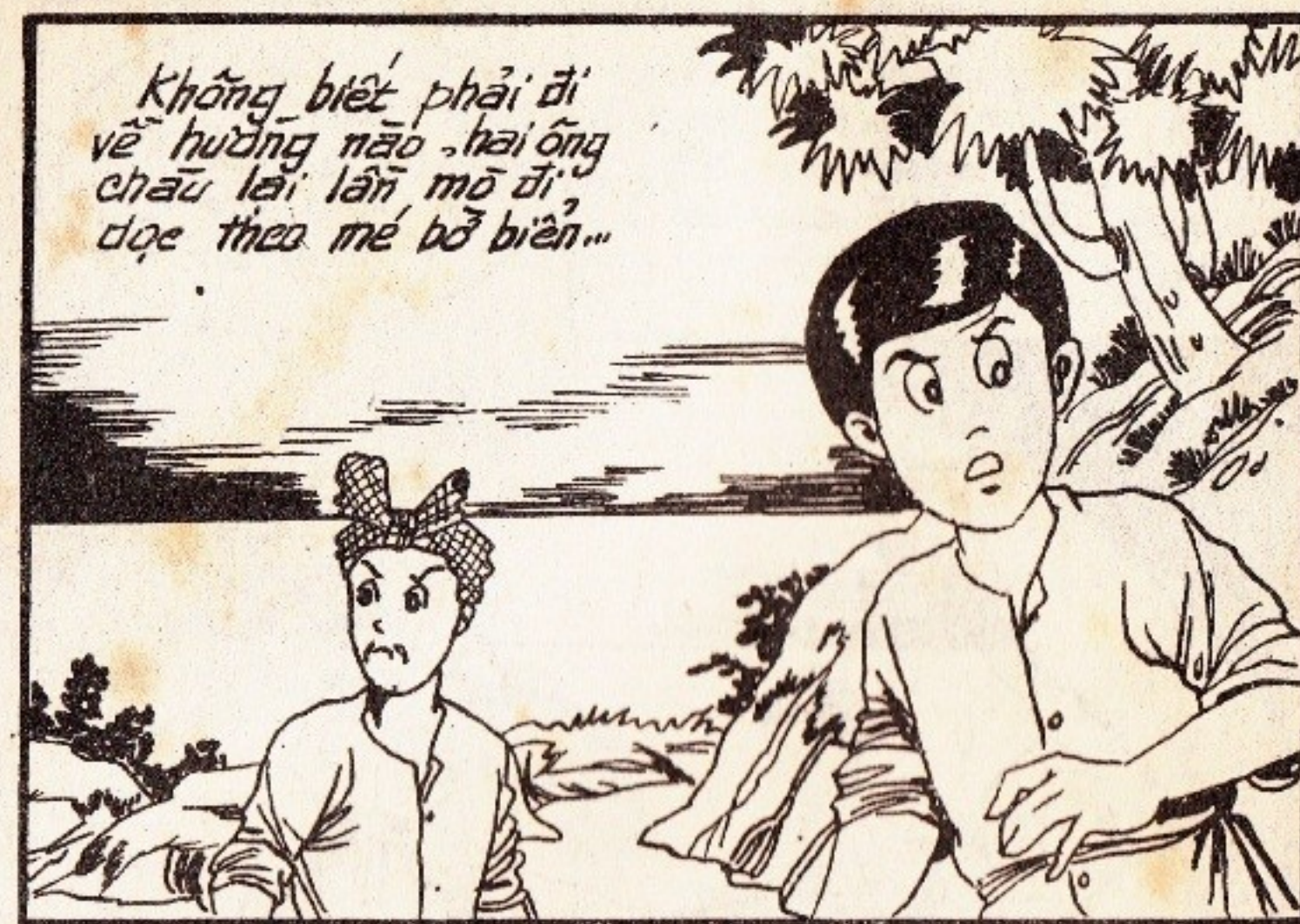
Đúng là "Đời
tuồng" của mình
chờ đợi rồi đó!
Chuyên bi đi đây!

Ngay lúc đó
một đầu đàn
bầy vút tới...

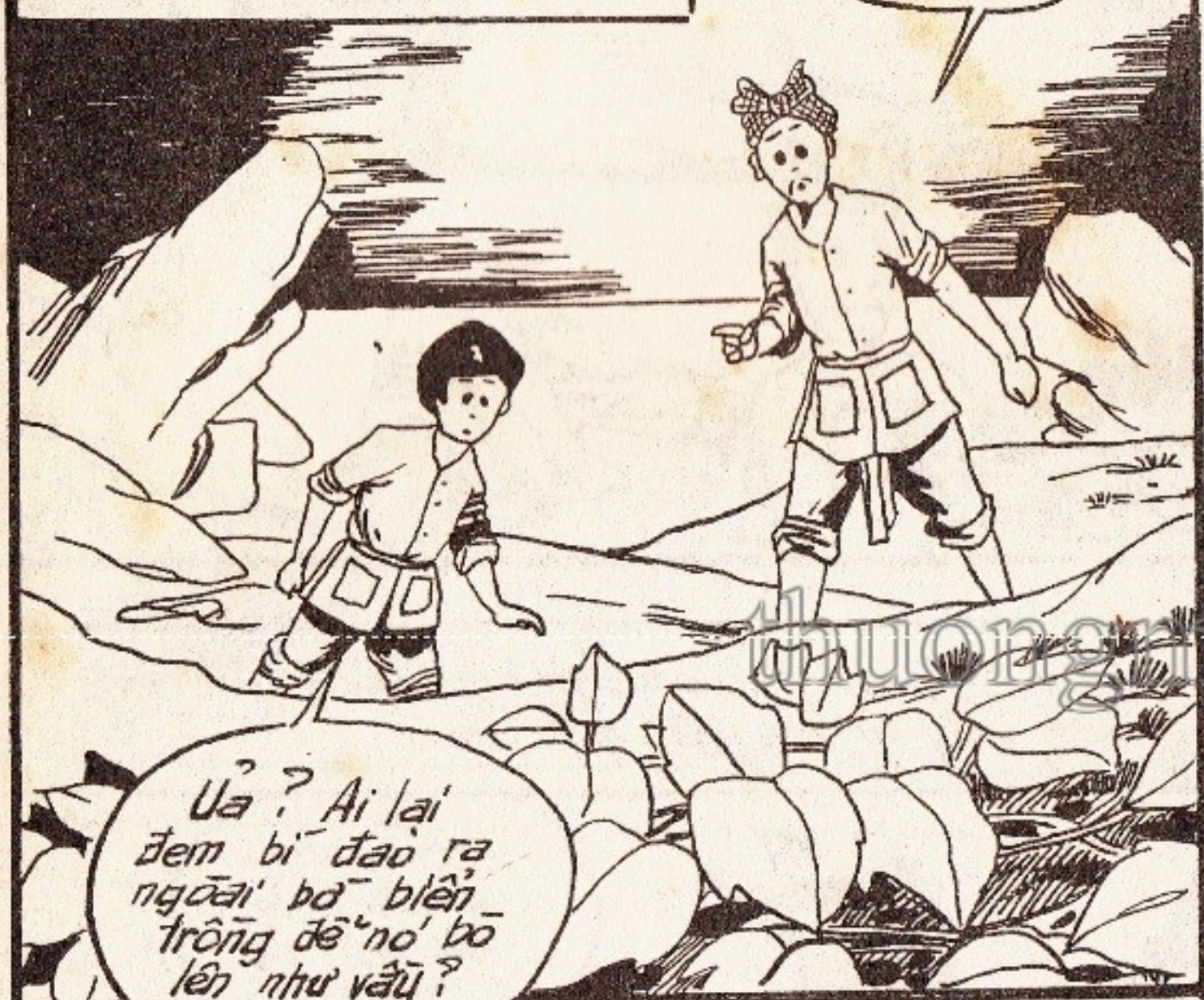

Hai ông cháu Bae Ba, Phi chạy nhanh về phía đó, quả nhiên đó là một đám rẫy của ai trồng ven bờ biển...

Chà!
một đám rẫy
bí-đào của
ai trồng đó?

Ủa? Ai lại
đem bí-đào ra
ngõa bờ biển
trồng để nó
lên như vậy?

Nói đi! Ai
trồng bí-đào
cẩn thận quá!
Có cảm lắm!
bản nửa nê!
kỹ thiết tình.

Hai ông cháu Bae Ba Phi bị đầu đạn Mỹ
đưa lạc đến một bãi biển vắng. Hai ông
cháu đi lang thang, gặp một rẫy bí-đào
ven bờ biển...

Sao có rẫy bí-
đào mà chẳng
thấy có người?

Vắng tanh như
chùa bà Đanh!

Hai ông cháu nhìn đảo
đặc xung quanh để
tìm người hỏi đường về,
bỗng thảng đầu chợt
kêu lên...

Ông ơi!
Nhìn kia!

Bae Ba nghe thảng
cháu là, quay nhìn theo
cũng kinh ngạc không
kém...

Úi trời!

Thì pa, vì trời tối hai ông cháu không để ý, đến khi lại gần mới hay đó là một rầy, bị la thường, có những trái bị đao to lớn như chiếc ghe bầu nằm ngổn ngang khắp rầy...

Chà! Rầy bị đao không lớn như tời, giờ mình mới thấy được!

Chà! Chà! Phải chi mình xin được hột để làm giống he nội!

Hai ông cháu mãi mãi trái bị kỳ lạ... đi lần về cuối rầy thì thấy có cái lều tranh lụp xụp dựng ven rừng...

Chắc có người trong đó, mình tới xem thử coi nội!

Ờ... đi mau!

Hai ông cháu bác Ba Phi mừng rỡ chạy vội tới chỗ lúp lều...

Có ai ở trong đó không?

Sao im re vậy nội?

... Nhưng khi đến nơi, họ không thấy có ai trong lều cả?

Chẳng có con ma nào ở đây cả...

Rầy bị to như vậy, mà sao chẳng có ai ở giữ hột vậy cả?

Bác Ba Phi đảo dác nhìn quanh, chợt thấy trên bàn có con dao bén ngọt

Hay lắm, muốn con dao này xài đồ vậy!

Ừ? Bộ nôi định lấy dao ra rẩy chặt bị đao nấu canh ăn hử nôi?

Bây nào, nôi lăm ghe để đi về nhà cho mau đó!

Lăm ghe bằng gì vậy nôi?

Ở ngoài rẫy, có sẵn đồ, Con theo nôi ra đó, rồi sẽ biết!

Thằng Đẩu ngạc nhiên theo ông trở lại ra rẫy bị đao, Bác Ba đi khắp rẫy, lùa một trái thật lớn, thật già, vô cùng rồi dùng dao chém nó ra làm đôi...

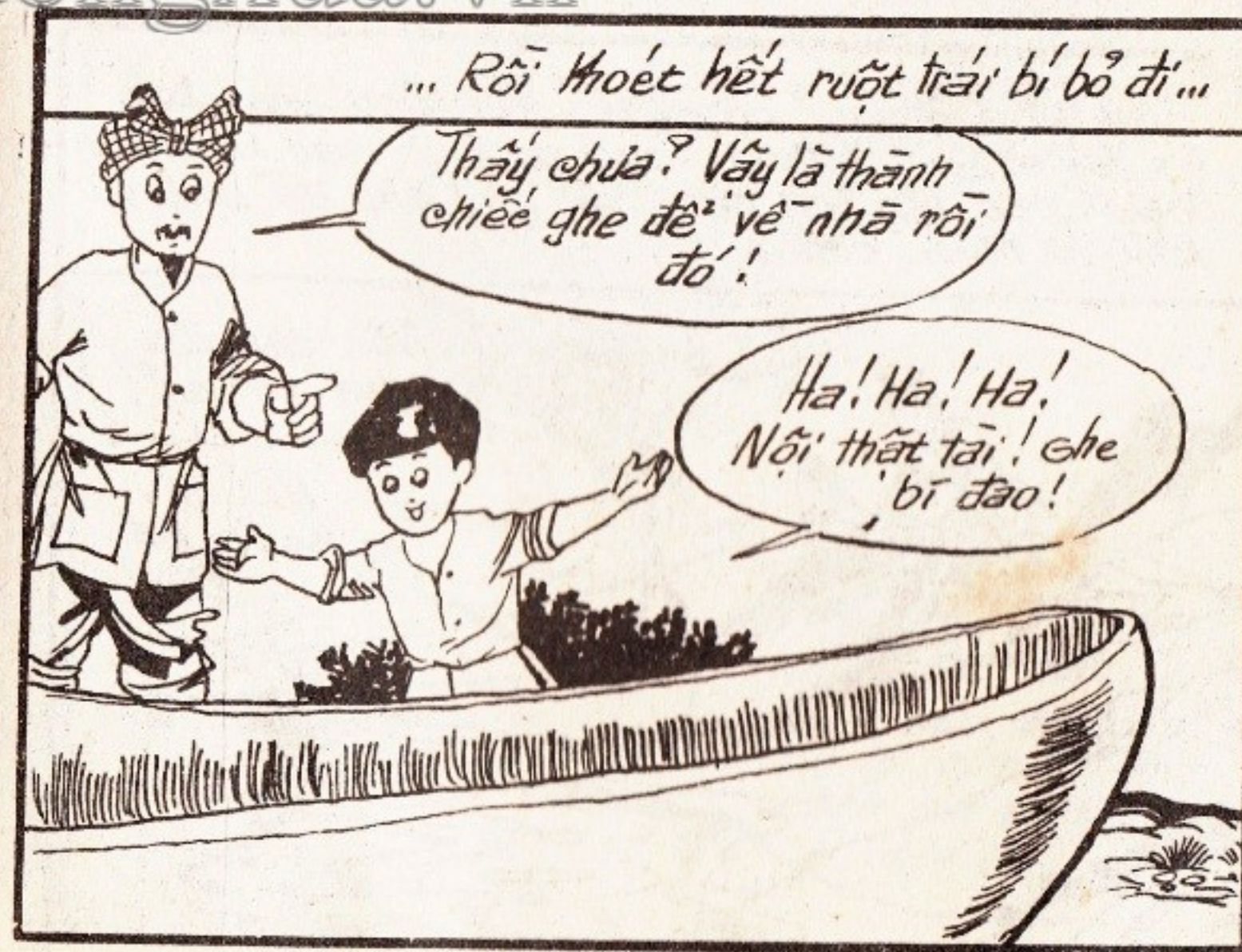
Nói lăm ghe bằng trái bị đao?

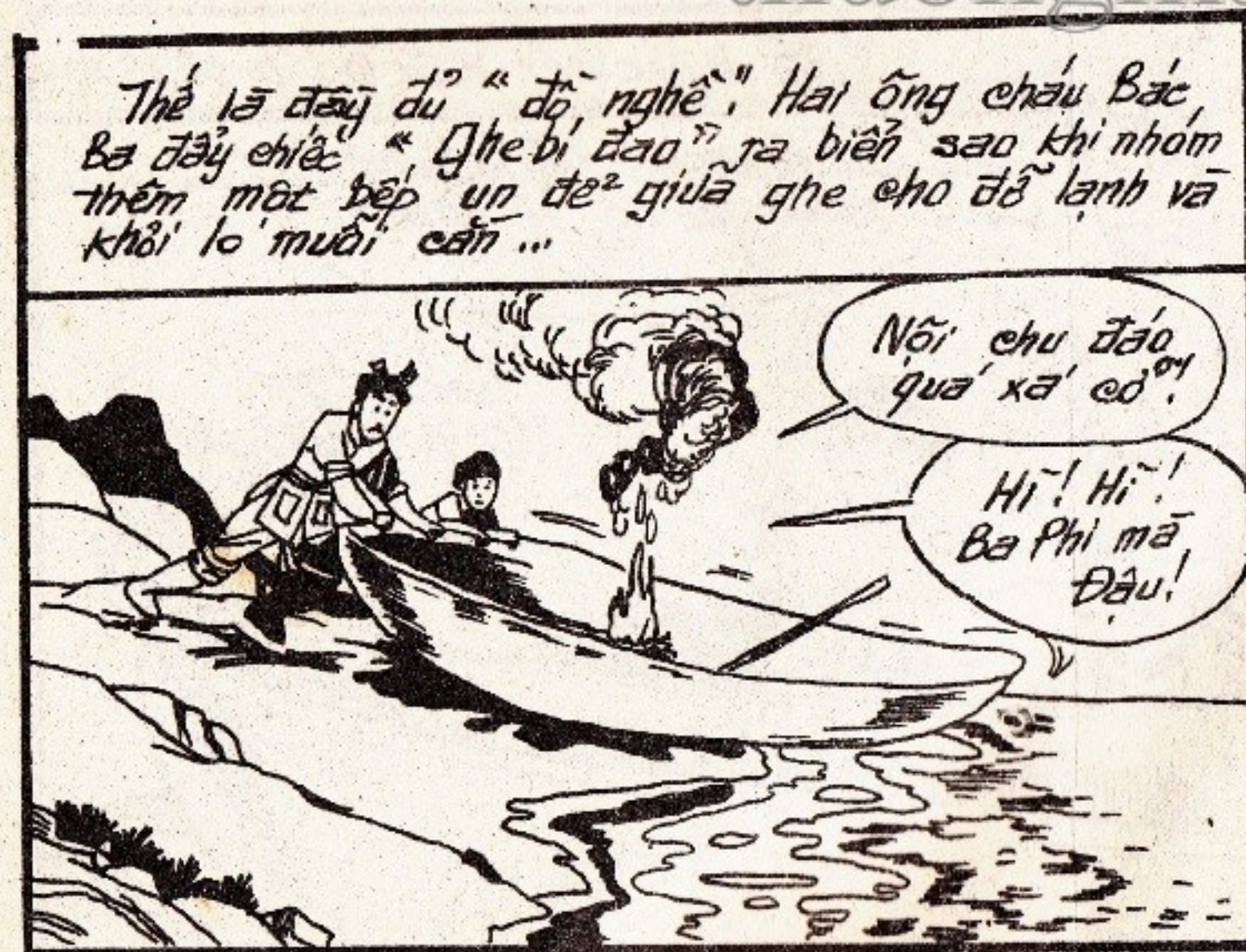

... Rồi khoét hết ruột trái bị bỏ đi...

Thấy chưa? Vậy là thành chiếc ghe để về nhà rồi đó!

Ha! Ha! Ha! Nôi thật tài! Ghe bị đao!

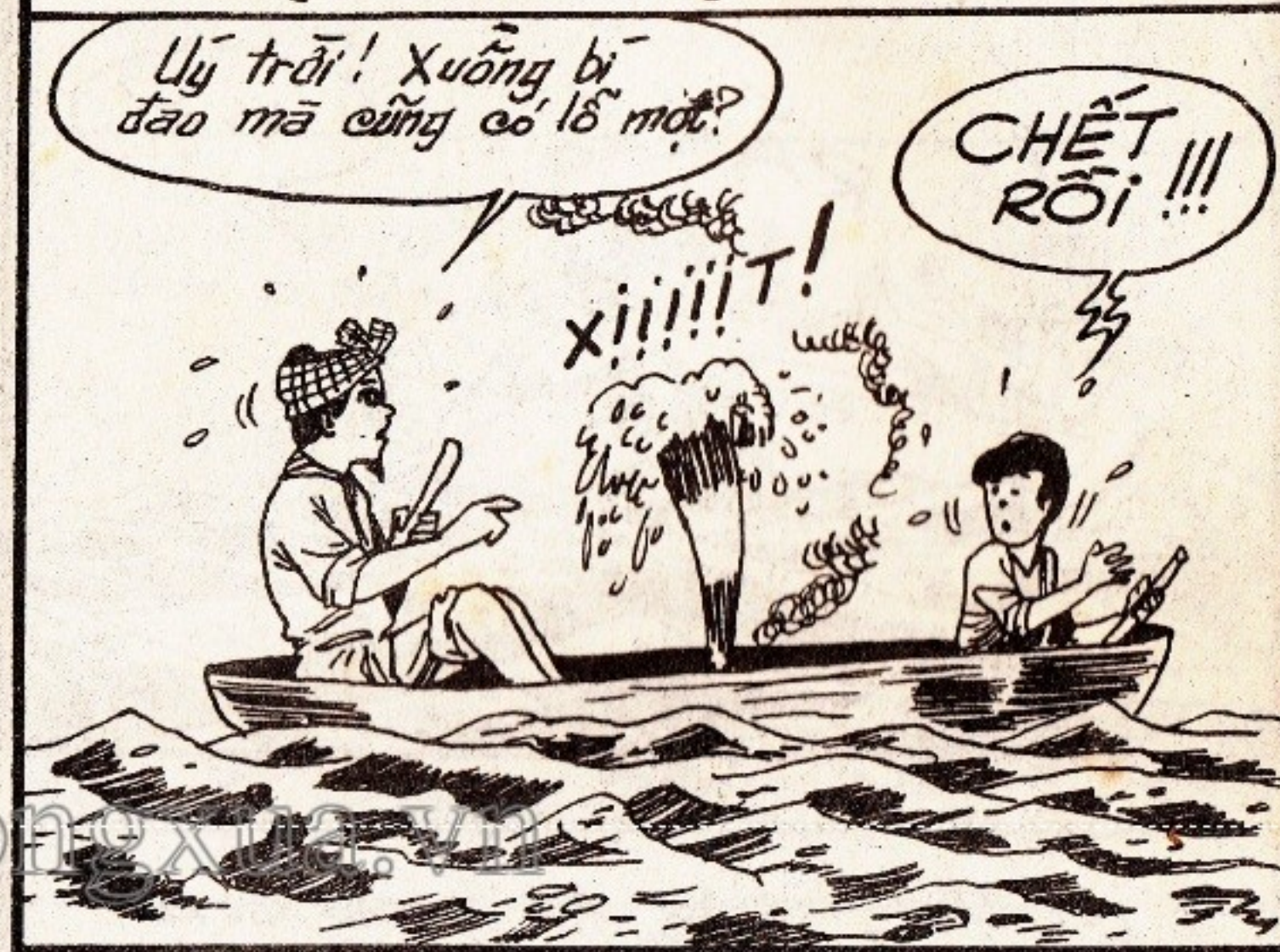
Hai ông cháu bơi một hồi lâu giữa biển mênh mông; thẳng đầu buồn ngủ qua ca ngheo ngao...

... Lửa bắt ra ngoài đốt chín vỏ bị đao hết mấy chỗ... hai ông cháu đầu có hay, cứ cố sức bơi xuống đi riết... Bỗng...

Uy trời! Xuống bị đao mà cũng có lỗ một?

CHẾT RỒI!!!

Bàe Ba cũng hưởng ứng theo, thẳng đầu bằng mấy câu cổ nhạc...

... Thùng thùng tiếng trống báo canh... ở... ở... tan!

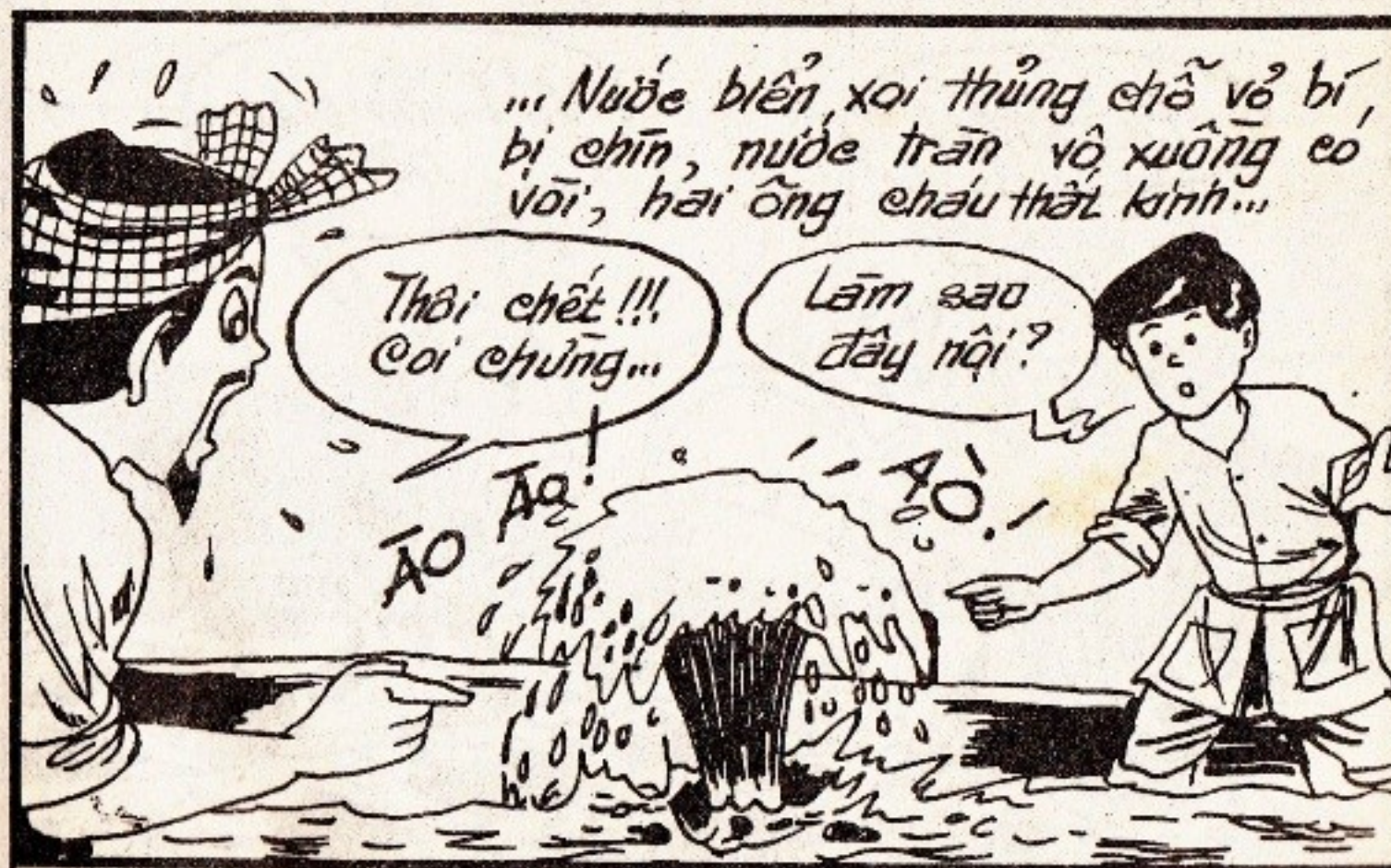
Hai ông cháu mãi mê lo ca với hát, quên phứt cái bếp đun ở giữa xuống, đang gặp gió cháy lan ra ngoài...

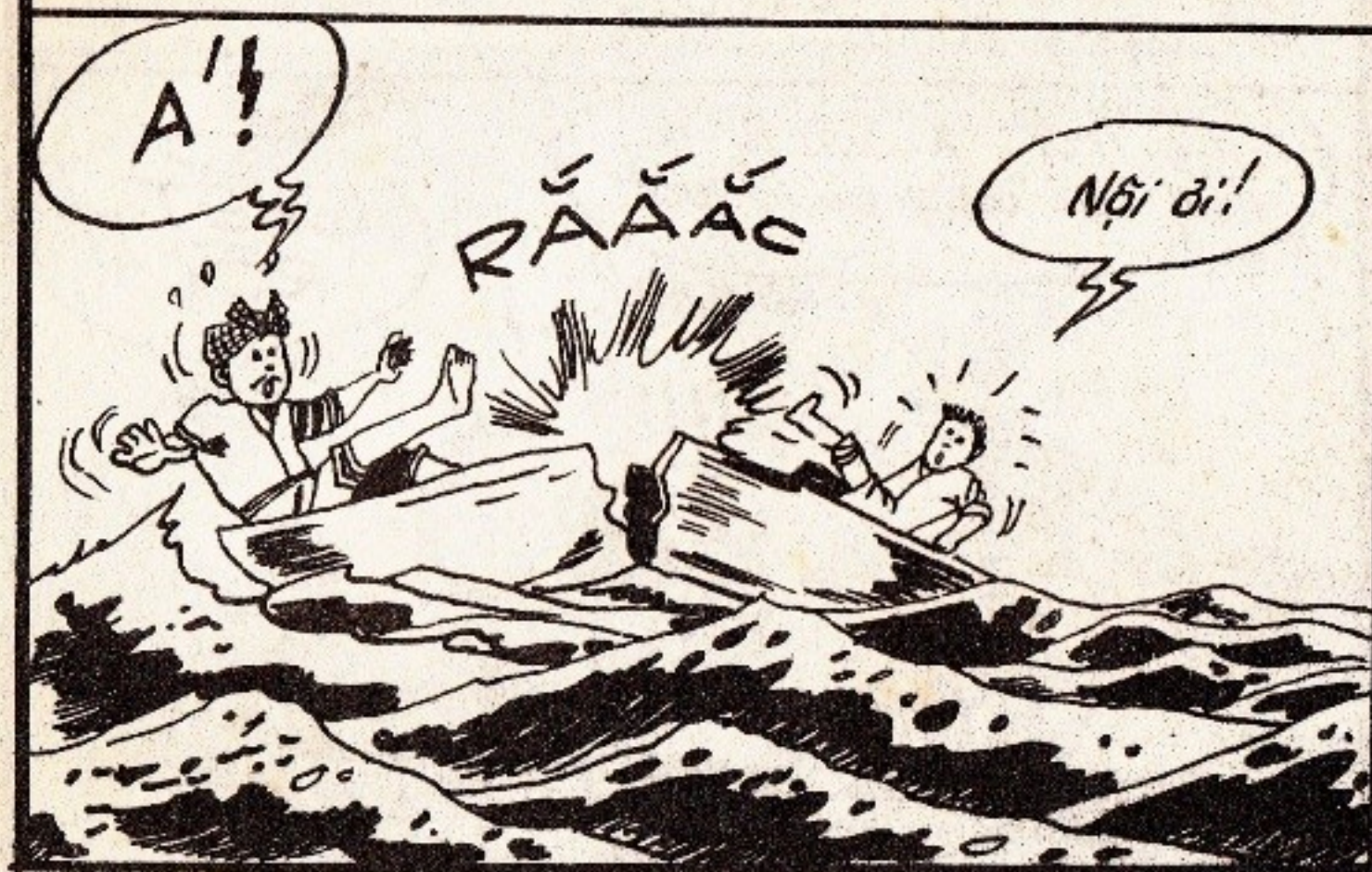
... Nước biển xoi thủng chỗ vỏ bị, bị chín, nước tràn vô xuống có với, hai ông cháu thật kinh...

Thôi chết!!! Coi chừng...

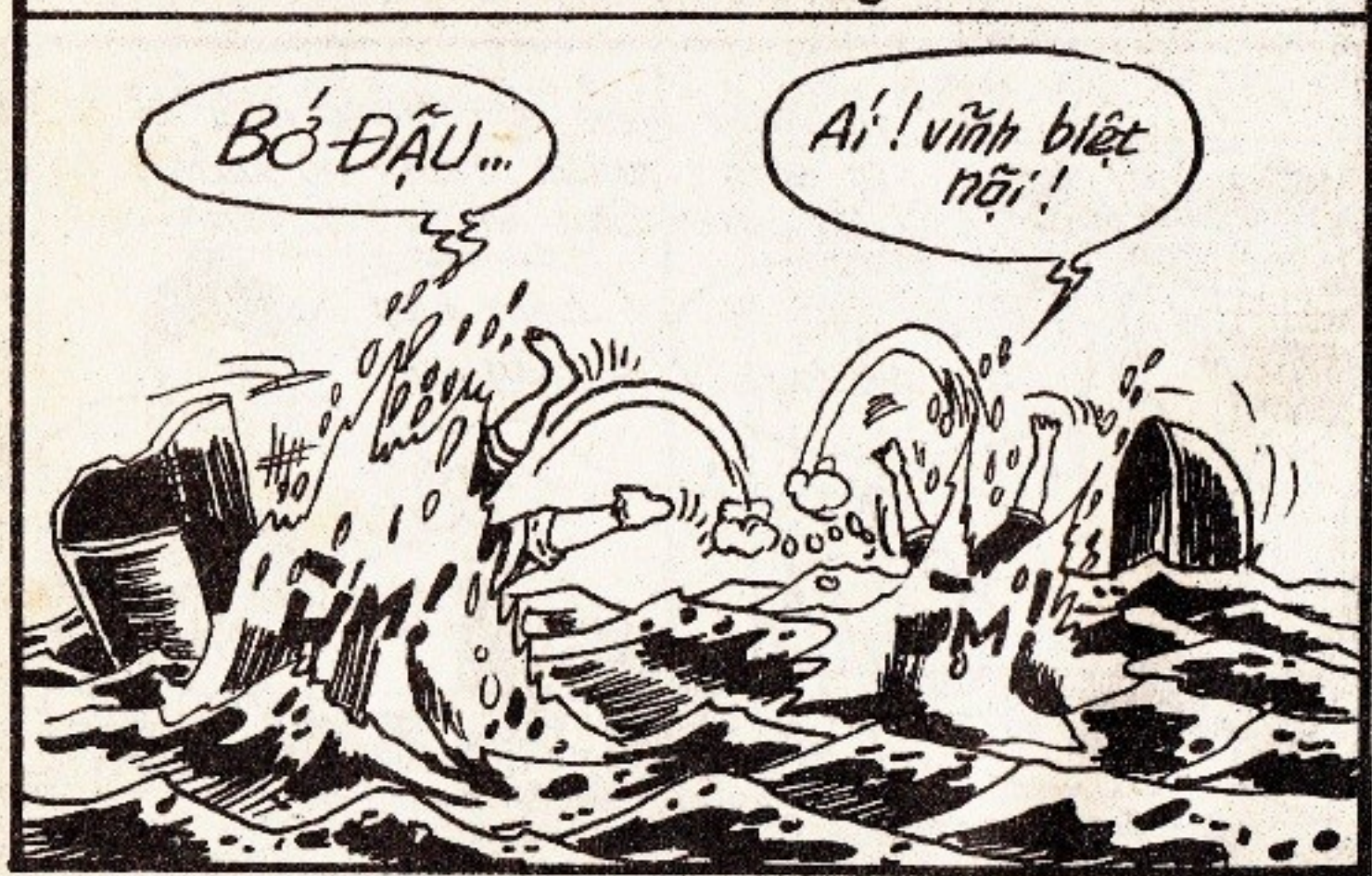
Làm sao đây nội?

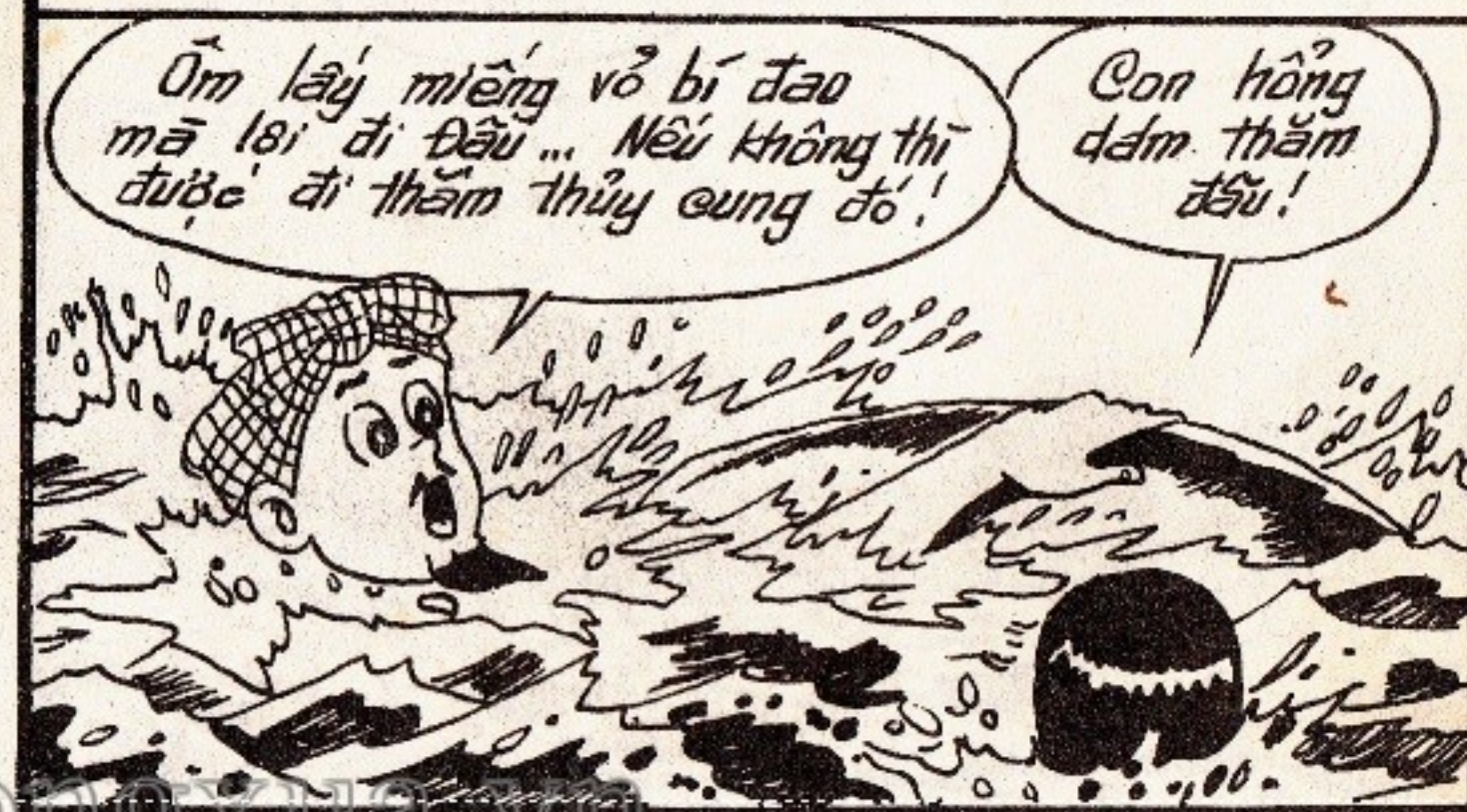
Trong nháy mắt nước ngập đầy xương, vỏ bí đao
chịu hết nổi tã ra lăm hai...

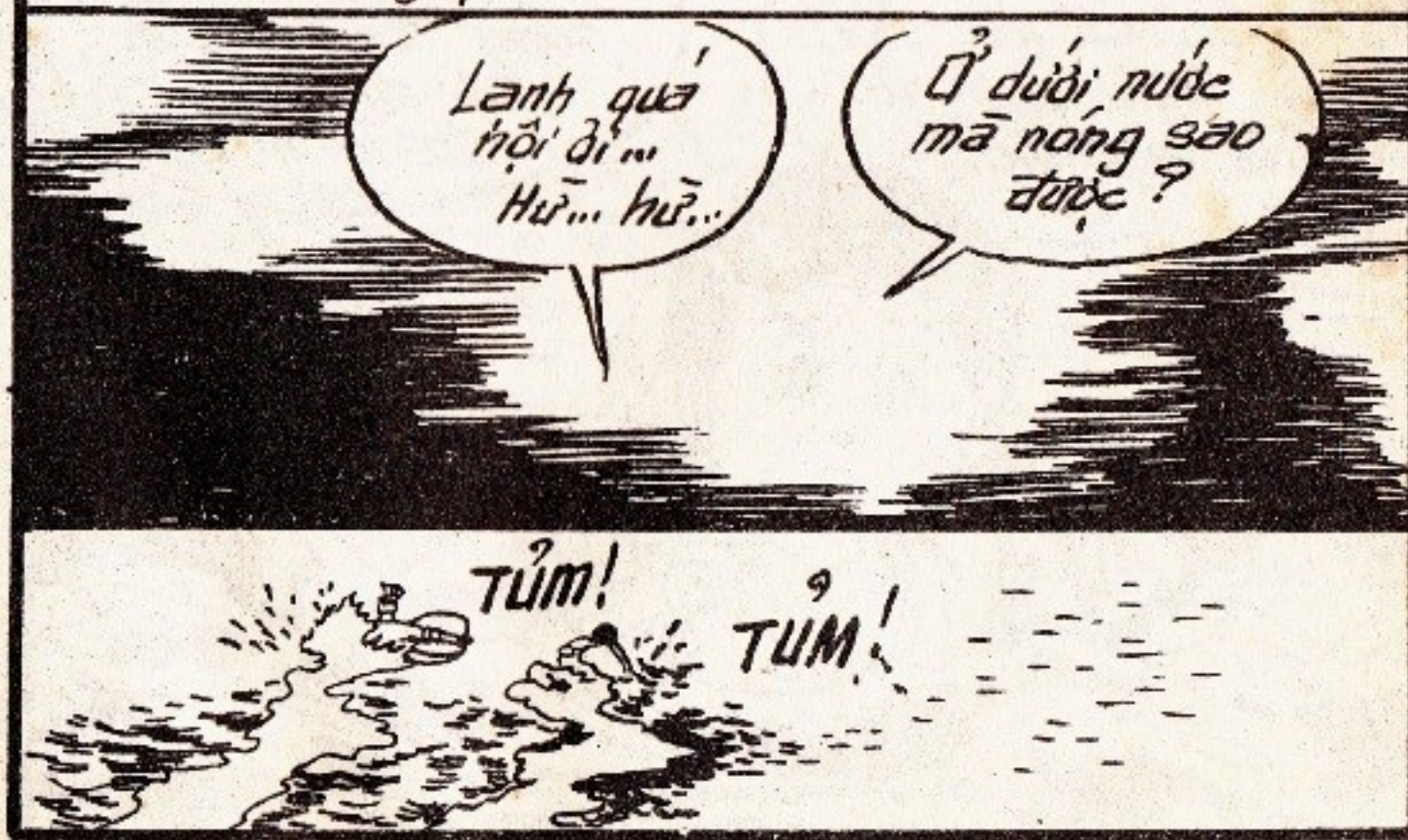
Bị đứt ra lăm hai. Nó lật nhào hát hai
ông cháu Bác Ba Phi xuống biển...

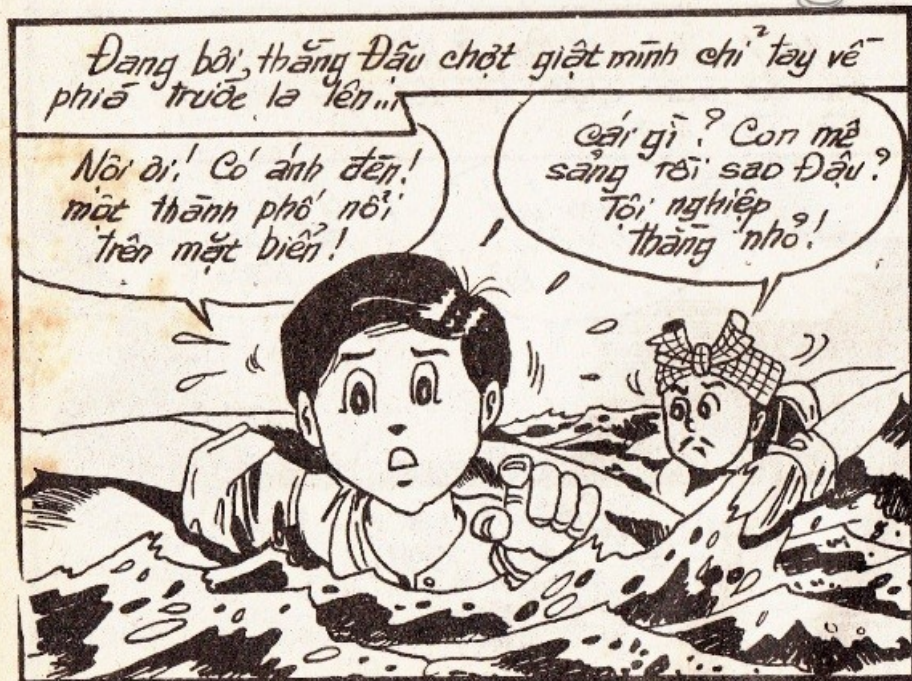
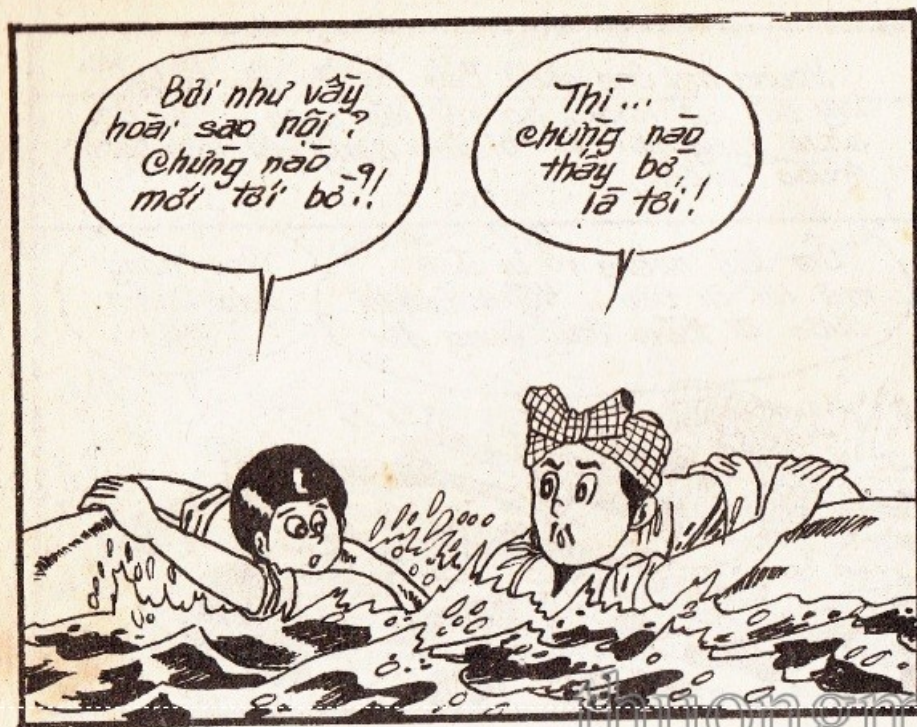

Những hai ống cháu Bác Ba Phi vòn là hai
tay bởi cứ khời, họ trôi lên ngay... Bác Ba
chộp ngay cái vỏ bí đao đang nổi lênh bênh
trước mặt...

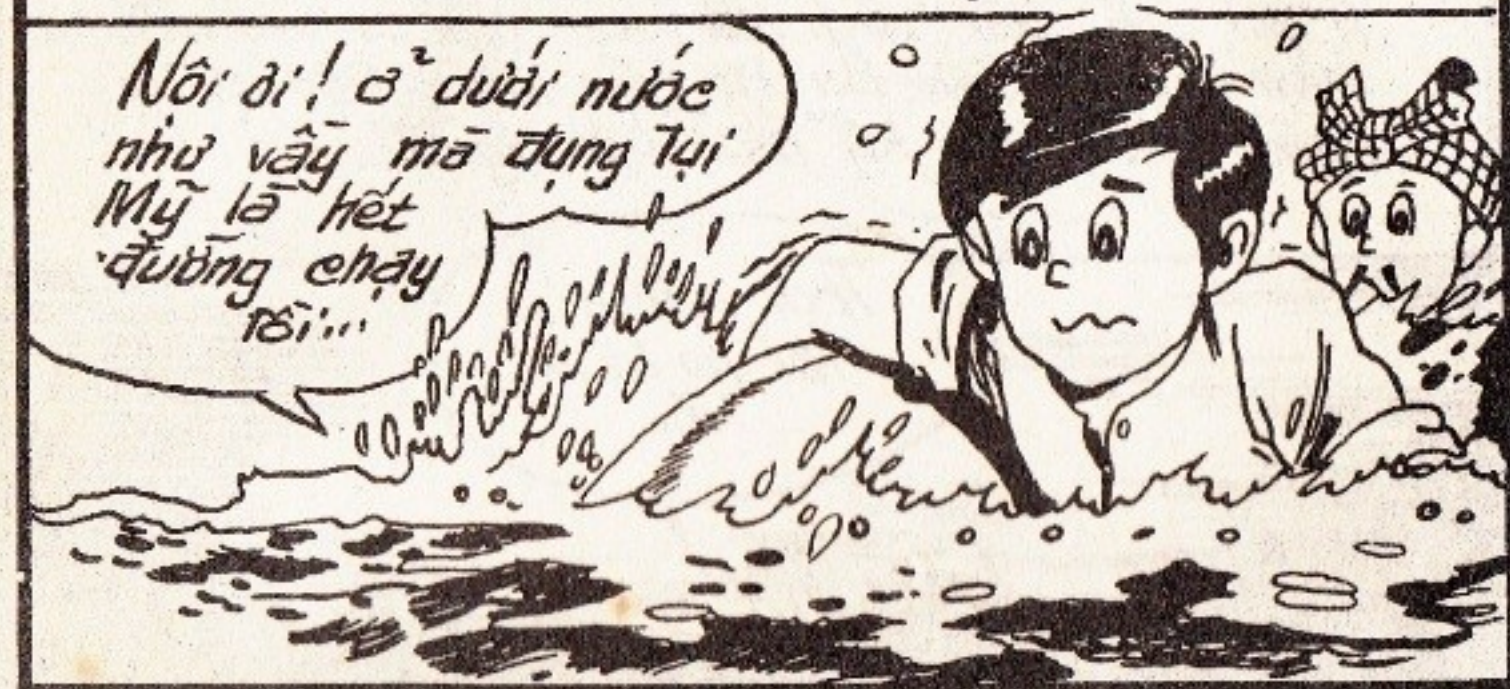
Nhờ có hai mảnh vỏ bí đao ấy, hai ông cháu
Bác Ba bám chặt lại lơ lửng trên mặt biển
đến đến ngất...

Nghe nói sắp đụng đầu với bọn Mỹ, thằng Đẩu rụng rời tay chân...

Nôi ơi! Ở dưới nước như vậy mà đứng tại Mỹ là hết đường chạy rồi...

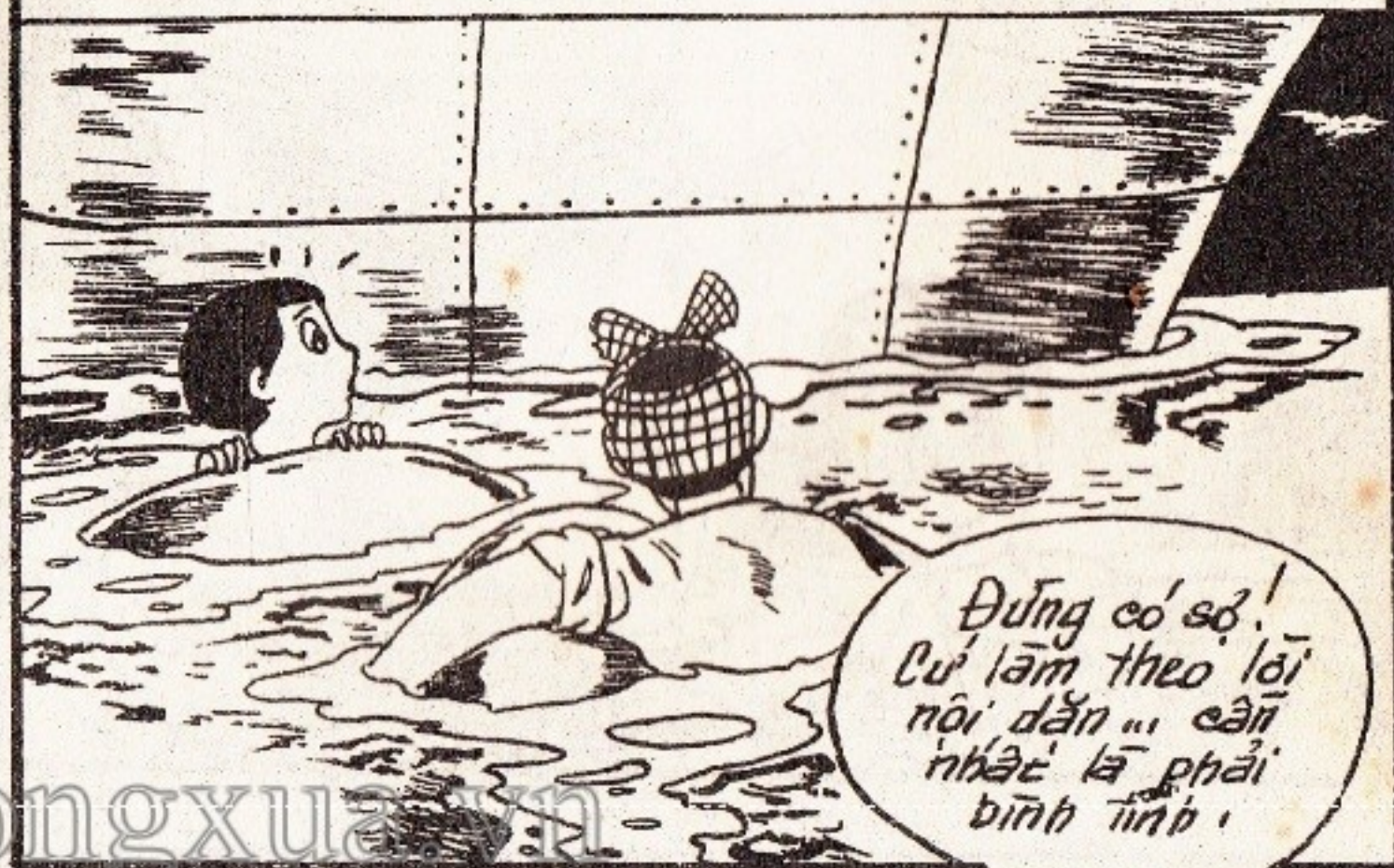
Thấy thằng Đẩu hoảng sợ...
Bác Ba hùng hổ động viên...

Mỹ... gì cũng chơi
ráo hết! Đừng sợ
đề nặn lo cho

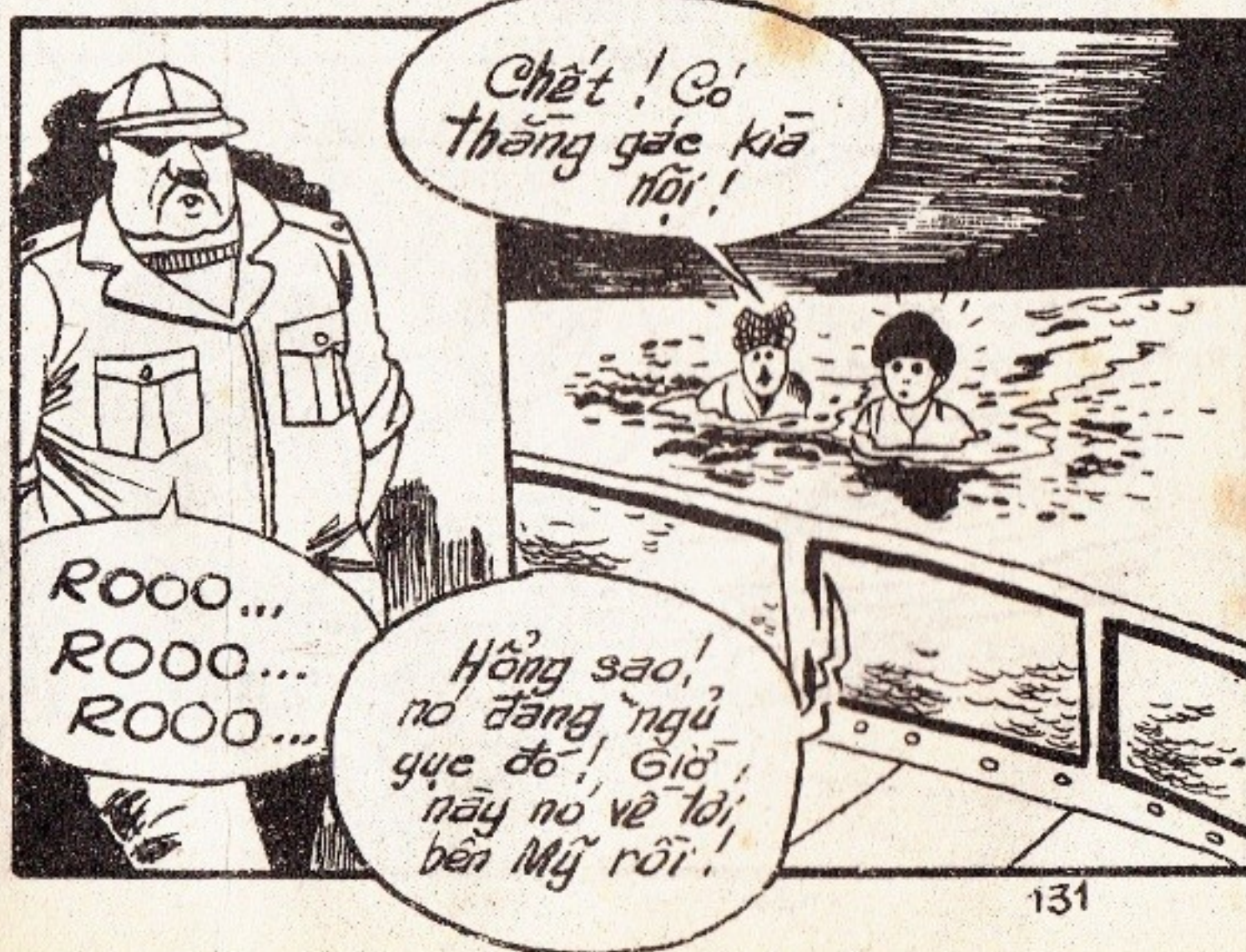

Tuy ra về hùng hồn như
vậy cho thằng Đẩu an tâm, cho thật ra
Bác Ba Phi cũng chưa biết phải hành động ra sao?

... Mặc dù nghe Bác Ba Phi động viên, thằng Đẩu vẫn còn ớn da gà, nó nín thở lắng nghe bởi theo sau Bác Ba đến gần đám Hạm đội Mỹ đang bỏ neo giữa biển...

Đừng có sợ!
Cứ lăm theo lời
nói dẫn... cần
nhất là phải
bình tĩnh!

Chết! Có
thằng gác kia
nội!

ROOO...
ROOO...
ROOO...

Hồng sao!
nó đang ngủ
gục đó! Giờ
này nó về tới
bên Mỹ rồi!

Hai ông cháu cho "Pháo bí đao" nhẹ nhàng tập võ thật sát thân bề nổi của Mỹ đang đậu...

Sao con run quá' nội ơi!

Hồng phải run đấy! mà tại vì lạnh đó!

Hai ông cháu lần mò một hồi tìm được chỗ thả sợi dây neo tàu...

Cẩn thận nghe Đẩu! Nào theo nội leo lên nha!

!

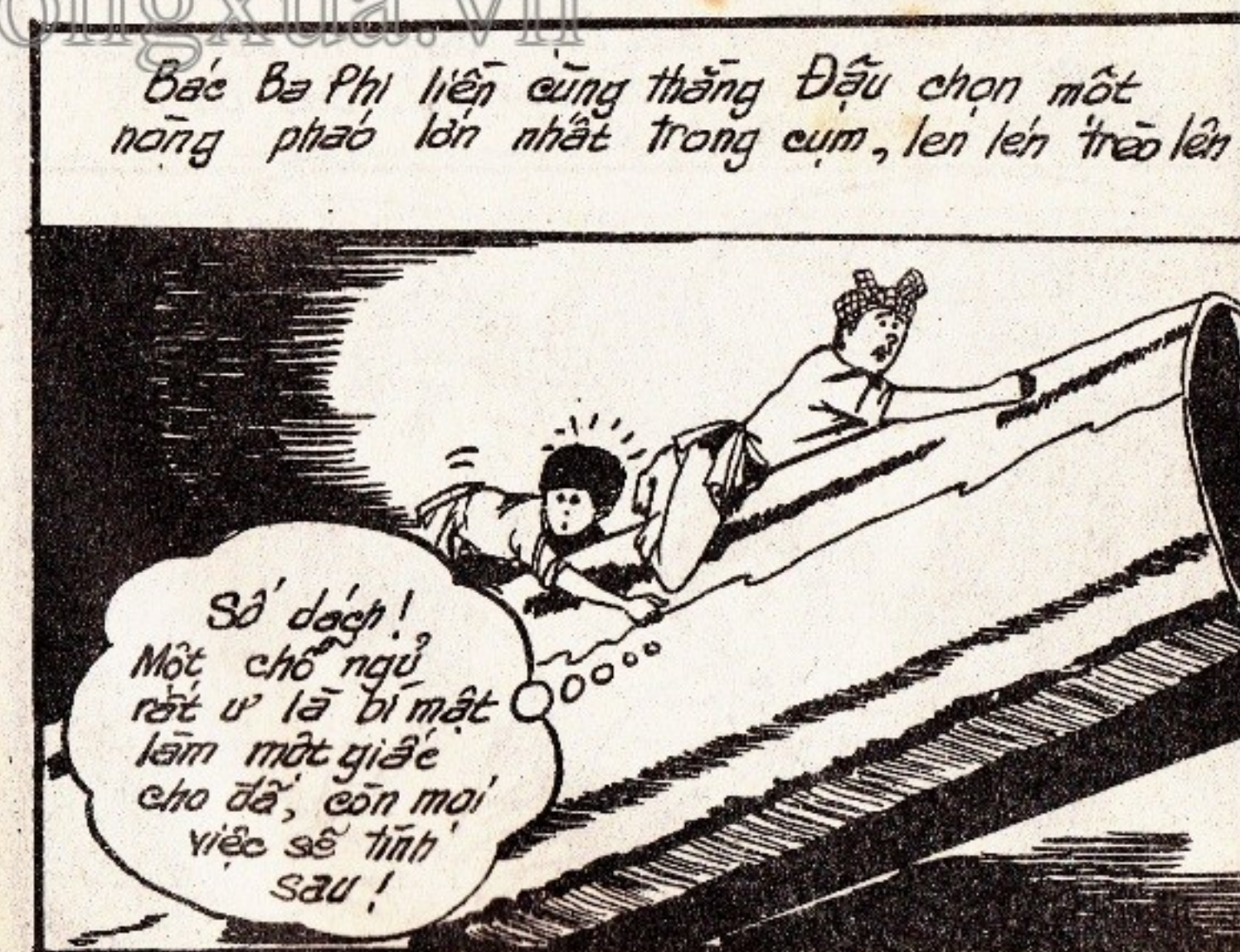
Hai ông cháu Bác Ba Phi nhẹ nhàng trèo lên, tên lính gác đang ngủ gục ngon lành nên không hay biết gì...

Men theo bóng tối họ nhẹ nhàng đi lần sang hướng khác...

Hình như có tiếng xì xào đang kia!

Ừ! nói nhỏ thôi!

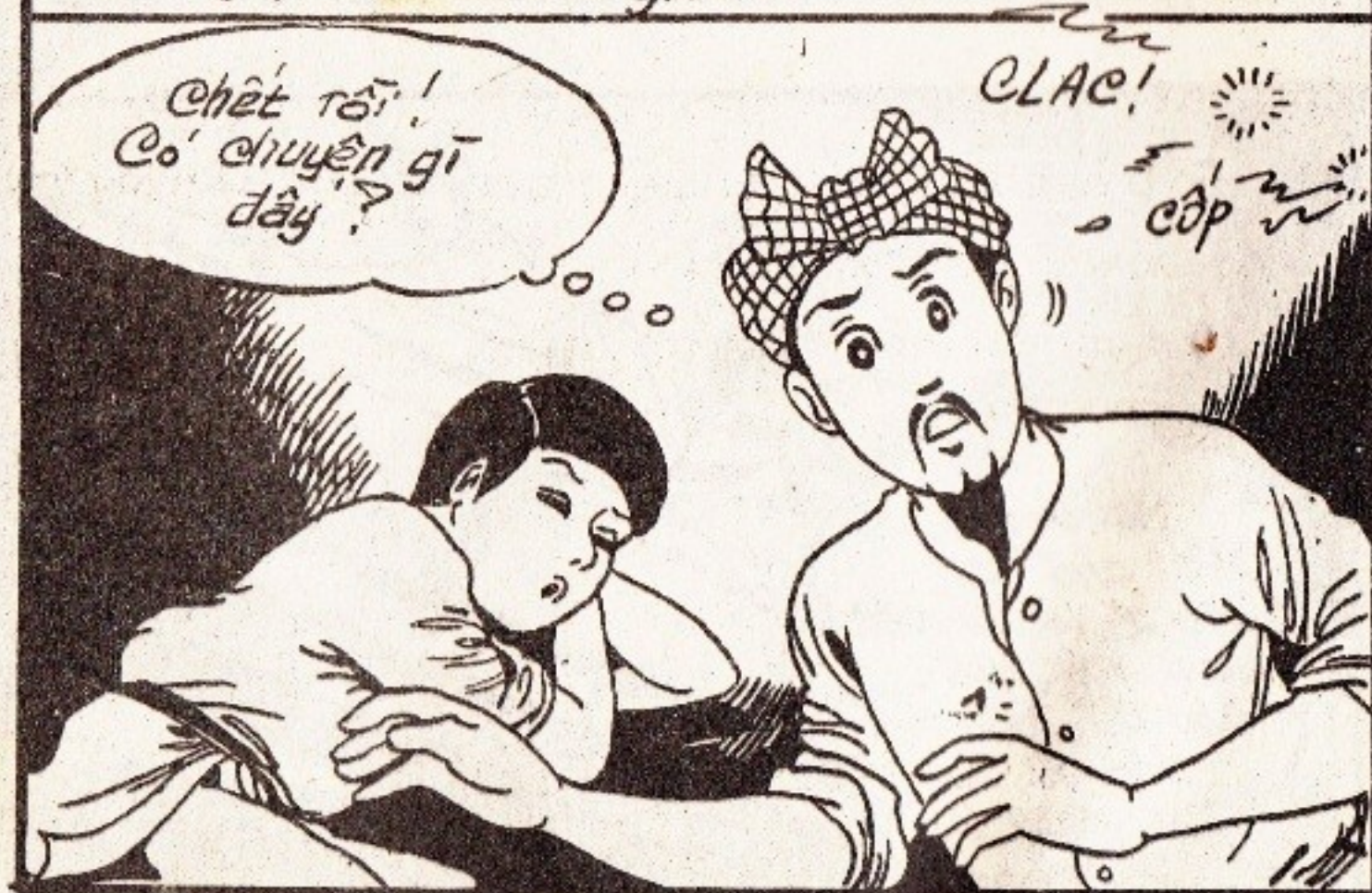
Hai ông cháu đi lần về hướng đó, Bác Ba nhìn vào... thì ra đó là bọn lính Mỹ đang say mê đánh bài, nơi xì xồ xì xạo gì đó Bác Ba chẳng hiểu gì ráo trọi...

Hai ông cháu chui vô nầm khoanh
trong ổ cõ mã ngủ. Vừa ấm, vừa
được bảo đảm an toàn, họ đánh
một giấc ngon lành...

Chẳng biết được bao lâu, đến lúc bên ngoài
có tiếng nói xì xào của bọn Mỹ, Bác Ba Phi
mở giắc mình thức giấc...

Bác Ba Phi vội lay
Thằng Đậu dậy...

Dậy mau Đậu! Chuẩn
bị chiến đấu!

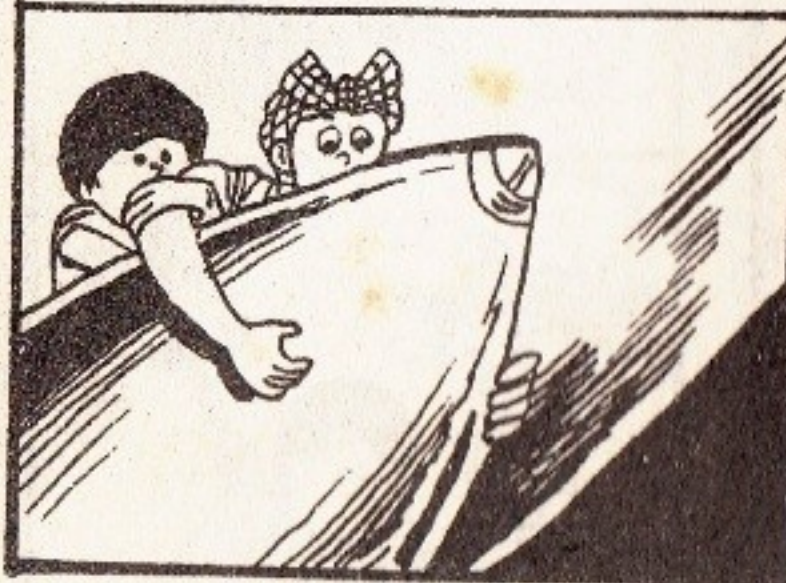

Hơ... à... Mình bị lè rồi
hà nói?

Thằng Đậu vừa dứt
tiếng... Bên ngoài bọn
Mỹ hễ nhau lắp đạn
vào khẩu pháo một
cối rộp. Đâu đạn
to tướng nầm chỉnh
ình trước mặt hai
ông cháu Bác Ba Phi...

Thằng Đậu với văng ồm
ngang hông Bác Ba Phi;
còn Bác Ba ồm chặt
cái đầu đạn của bọn Mỹ
vừa lấp vào nòng pháo...

Vừa lúc đó một
tiếng nổ đầu nòng
phát ra nghe muốn
điếc hai lỗ tai..

Đầu đạn đại bác
bay vèo lên không
trung mang theo
hai ông cháu Bác
Ba Phi đang đeo
cung ở trên..

Rút kinh nghiệm của
chuyên bay kỹ trước,
lần này hai ông cháu
Bác Ba Phi tỉnh táo
hơn, Bác Ba cất tiếng
cười khà khà vẩy
tay "Bái bai" tên
pháo binh Mỹ đang
đứng ngơ ngác ở
bên dưới!

Ê! quắc bay
chú Mỹ nhé!

KHÀ!
KHÀ!
KHÀ!

Bay một đôi thằng đầu
chợt giật mình nhấc Bác
Ba...

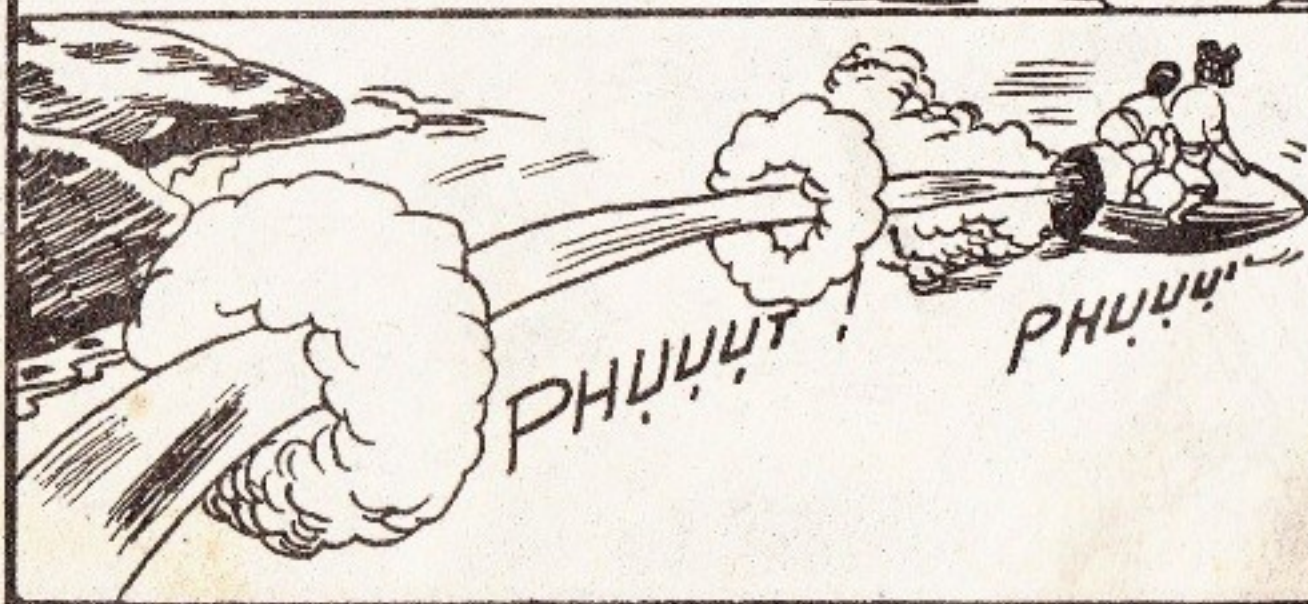
Nội ơi! Nhớ lắm như
kỷ trước đi...

Nghe nhắc Bác Ba
Phi chợt nhớ, liền
chồm lên với tay
vắt lấy ngói nỏ,
của đầu đạn ném
đi...

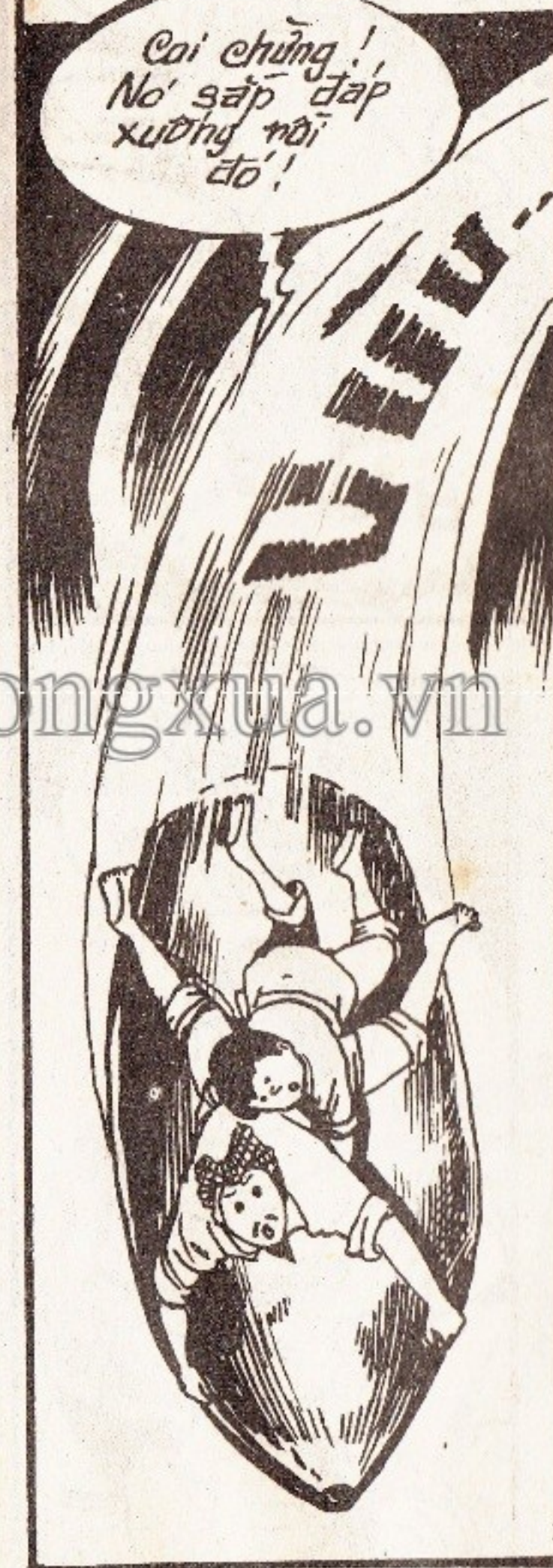

Đầu đạn đại bác
đưa hai ông cháu
bay vèo vèo. Từ
trên, cao nhìn
xuống, họ thấy rõ
mặt trời mọc đỏ
rực ở phía sông
Độc...

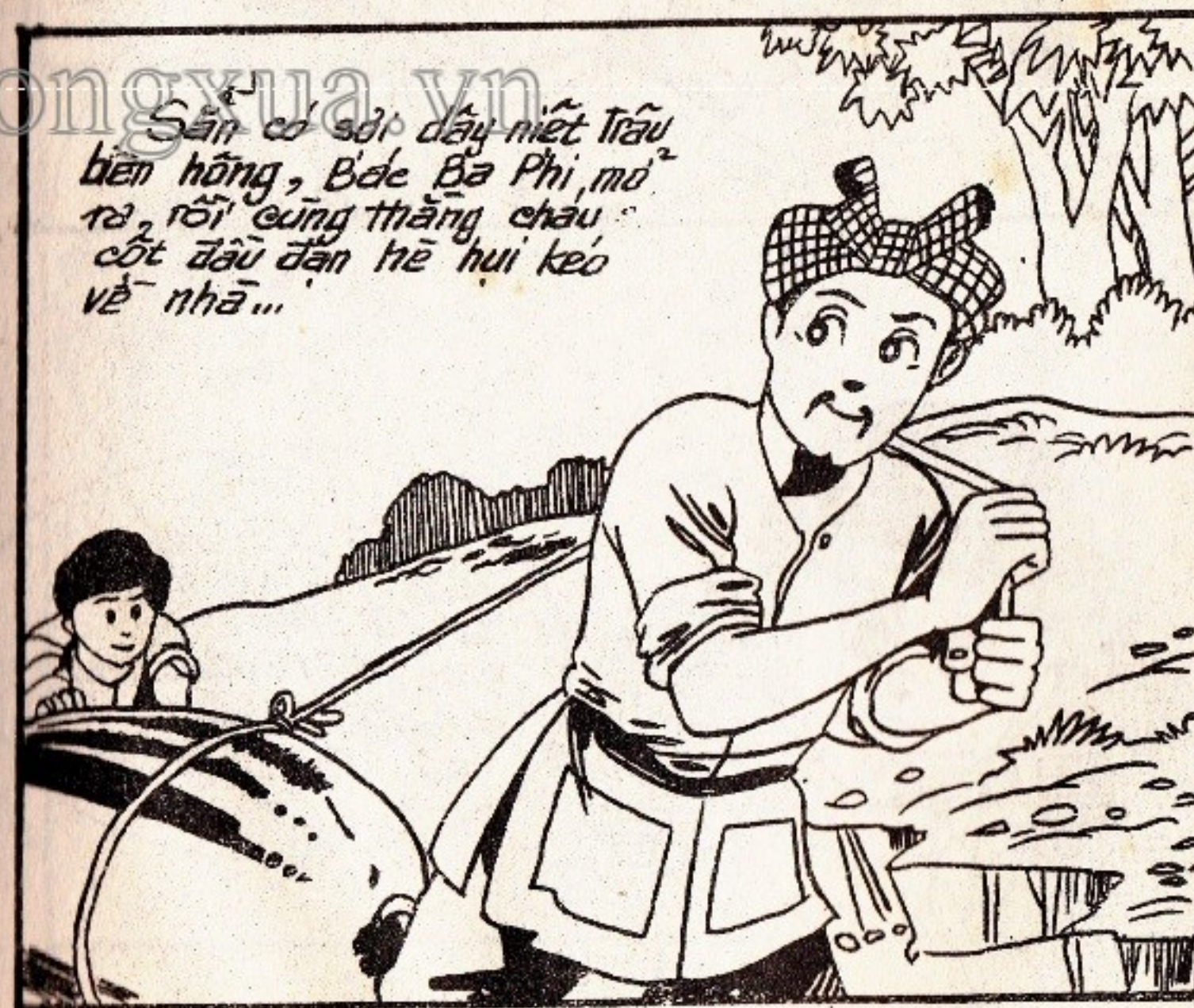
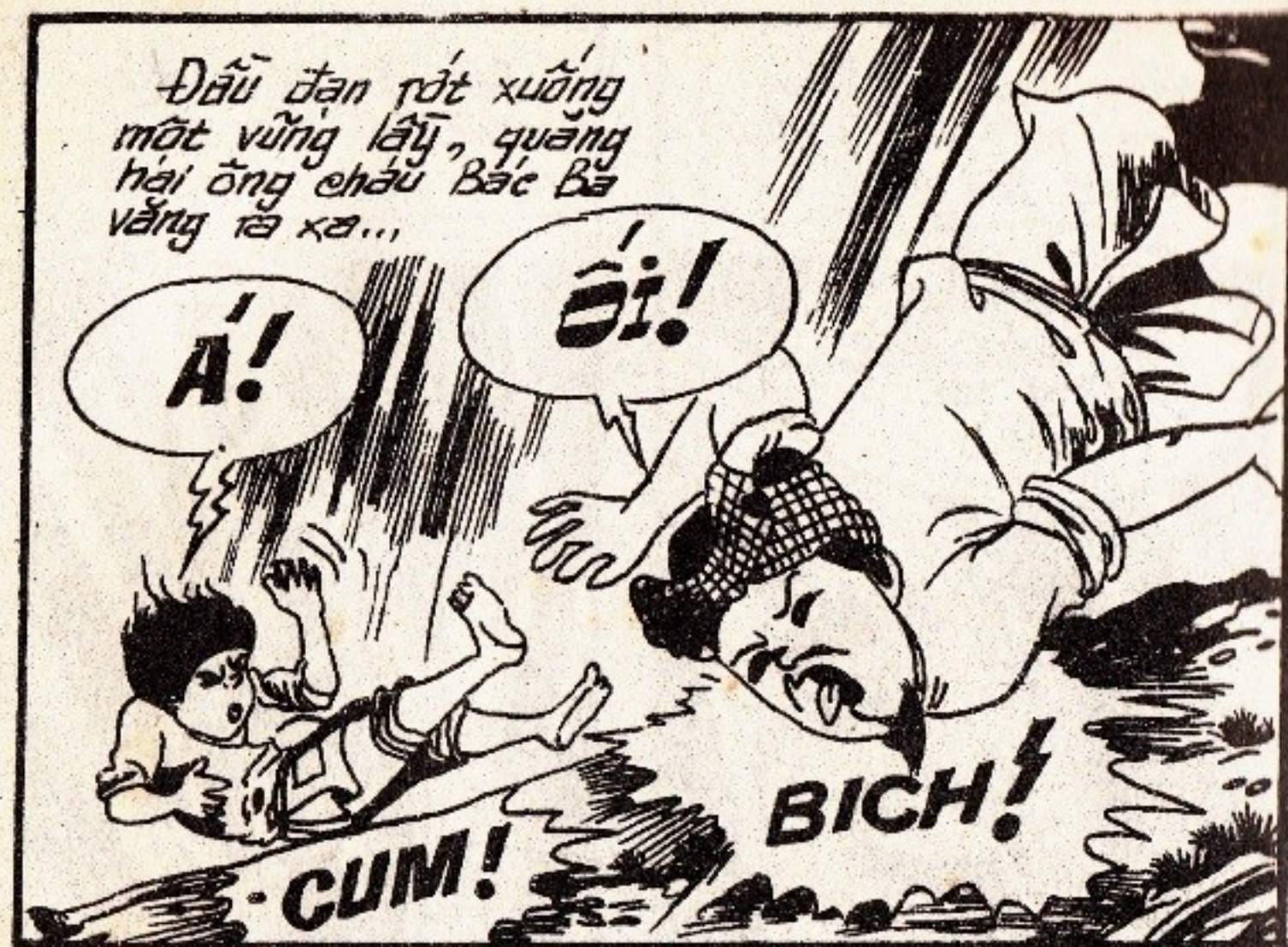
Ngay sau đó, đầu
đạn, hết tâm, chúi
xuống ào ào

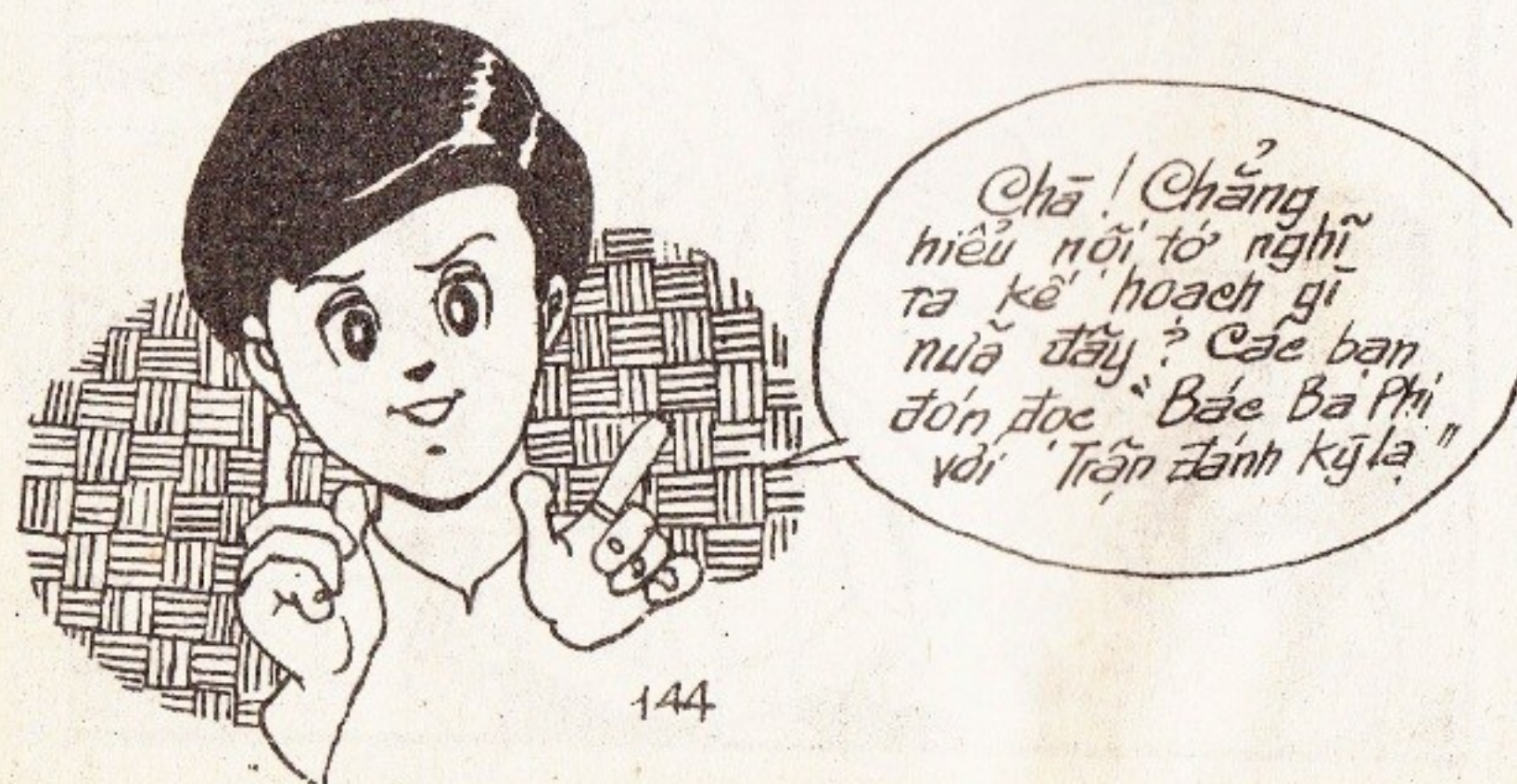
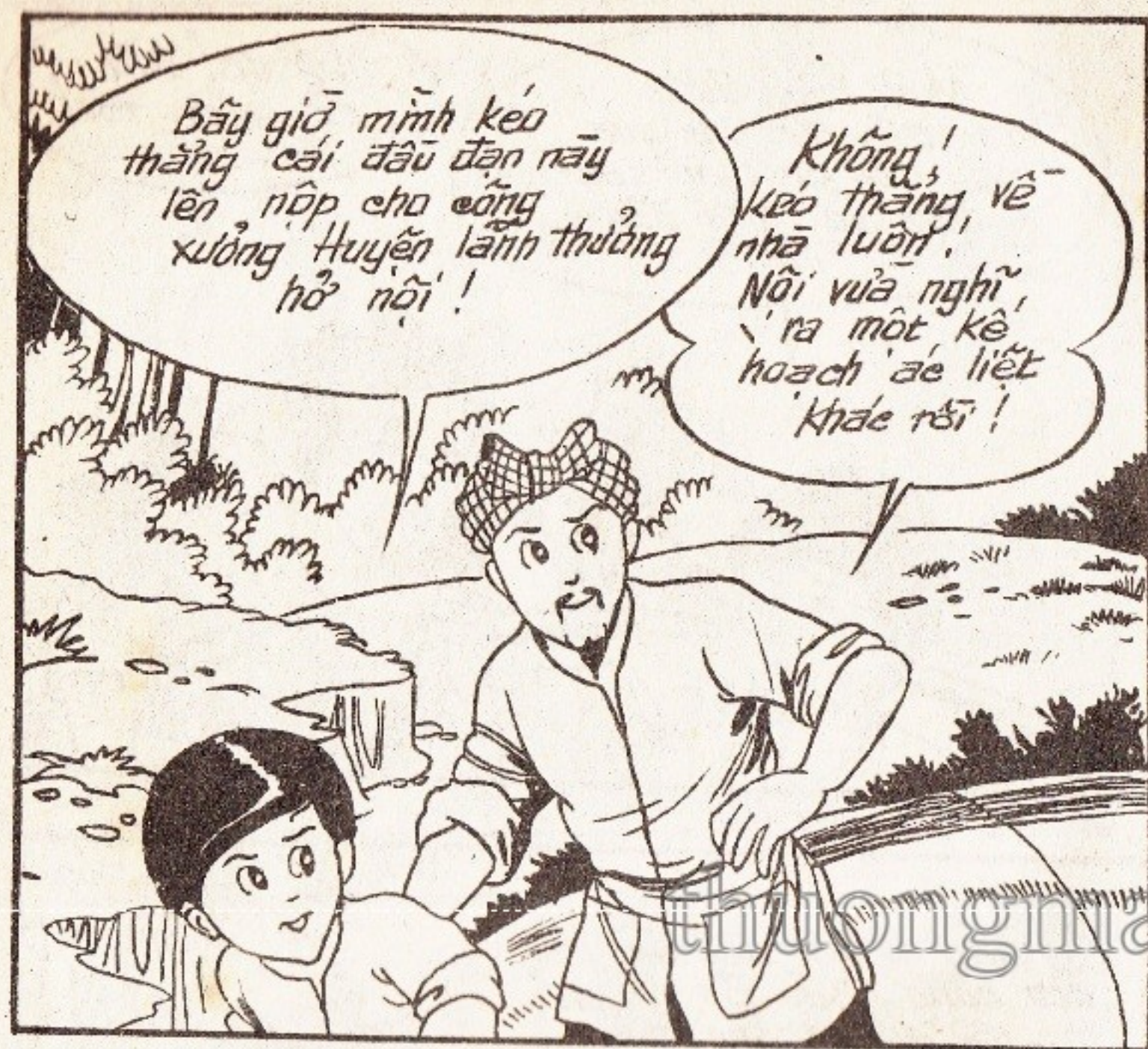
Coi chừng!
Nó sắp đáp
xuống rồi
đó!

Bác Ba chưa kịp
dứt lời thì...

TRẬN ĐÁNH KỶ LẠ

ĐÓ! BÀ CON THẤY GIẶC MỸ
DỮ DỘI CHƯA?

COI VẬY CHỜ GẶP
BA PHI NÀY THÌ ĐỂ
ỚT HÀ!

KHÔNG TIN THÌ CÁC
BẠN CỨ THEO DÕI,
RỒI SẼ BIẾT!

Sau khi thoát khỏi Hạm đội Mỹ lại thu được
một đầu đạn to túbúng, hai ông cháu Ba Phi
hì hục cật dầy kéo tuốt về nhà, để nằm ngoài
vườn...

Đầu đạn to thế này mà
nội không chịu nộp cho
Công xưởng Huyện để lãnh
thưởng, đem về để nằm đấy
lắm gì?

Ấy! con chưa
triều ý nội!

Nội tính
lắm gì bấy
giờ?

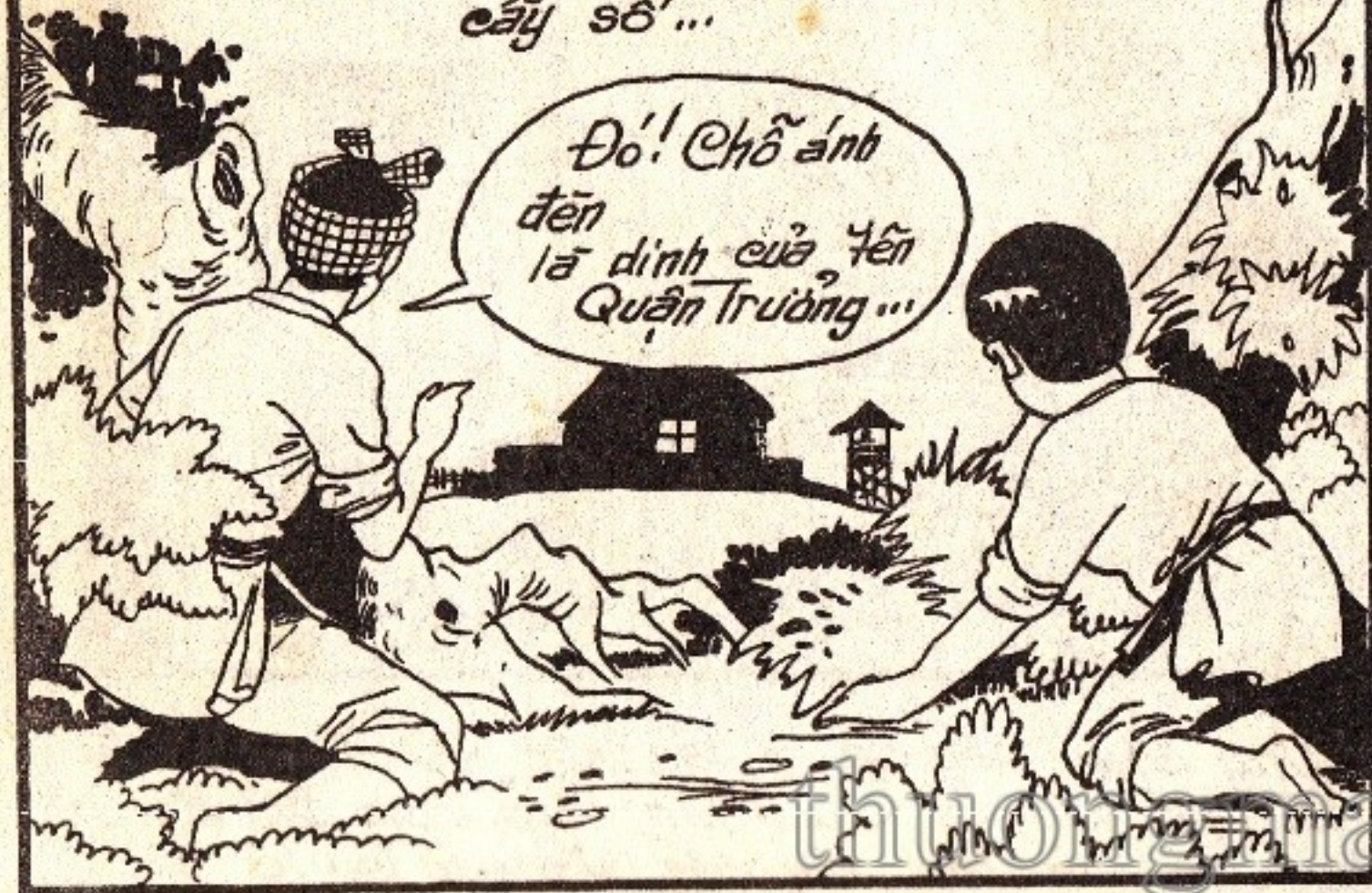
Cuối cùng thì Bác Ba Phi cũng lăm xong...

Ứng cháu Bác Ba lại lấy một sợi dây cáp thật dài, xỏ vào cái khoen lăm sẵn trong đầu đạn đại bác, rồi tìm một cây dừa thật cao leo lên cột một đầu dây trên đó.

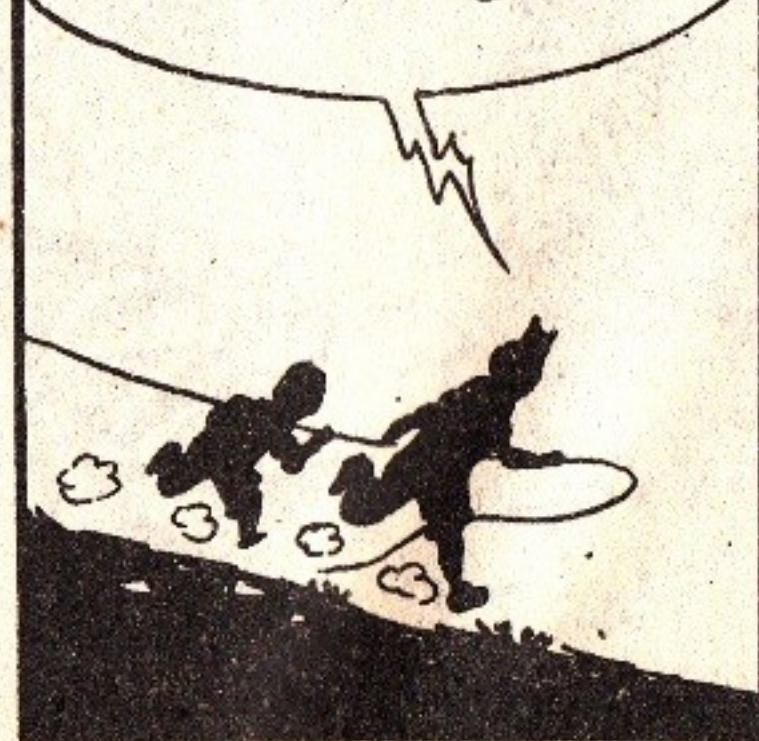
Chờ đến chiều tối, ông thì cắm đầu dây kia, cháu xả ra, cứ thế. Cả hai đi vòng về phía sau chi khu Rạch Răng hơn năm cây số...

Đó chính là "Mục tiêu" mà nội muốn "Bỏ Bom" nã, con phụ nội làm tiếp phần còn lại!

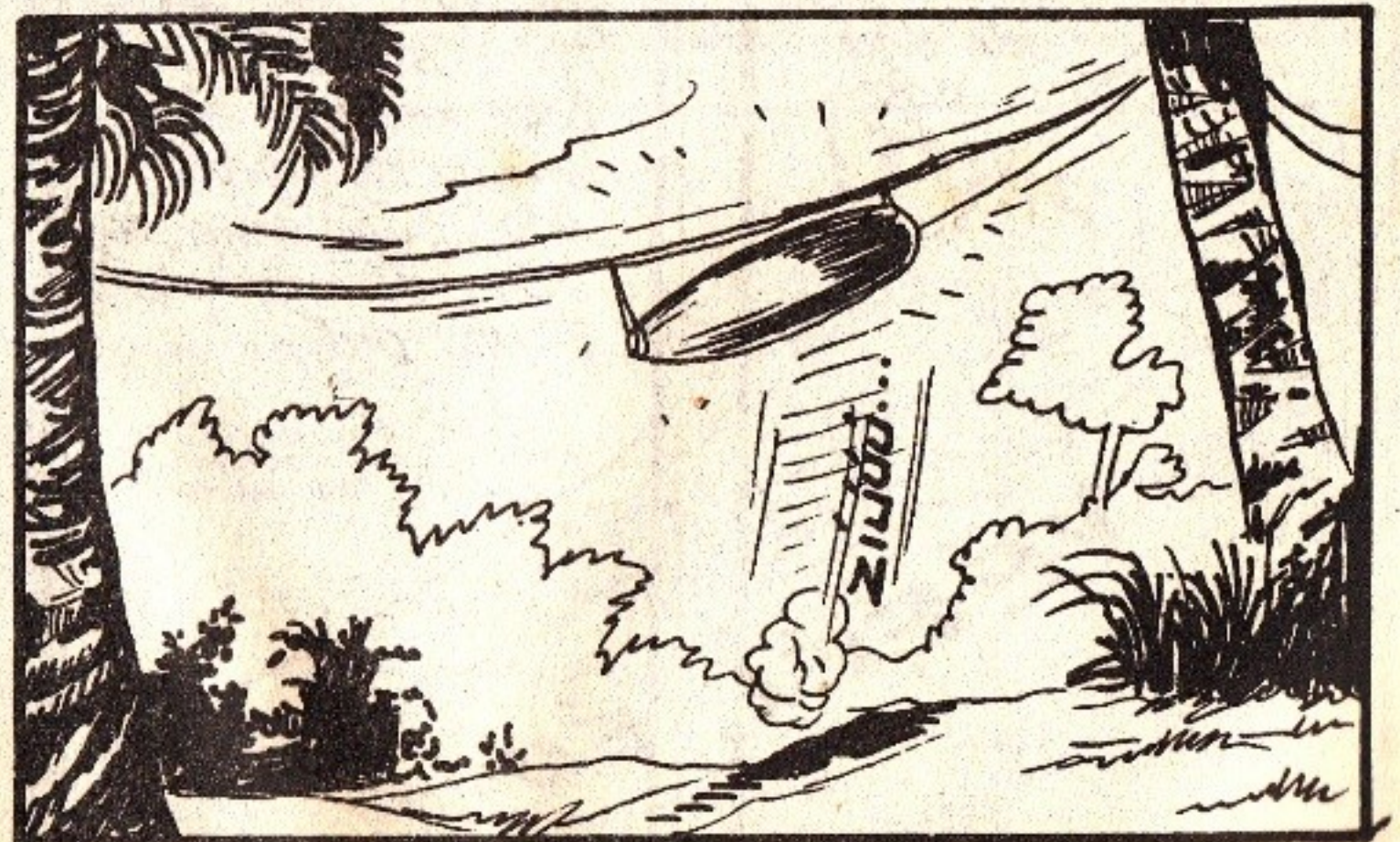
Bây giờ chỉ cần kéo căng sợi dây, làm "Đường ray" cho quả bom lên đường!

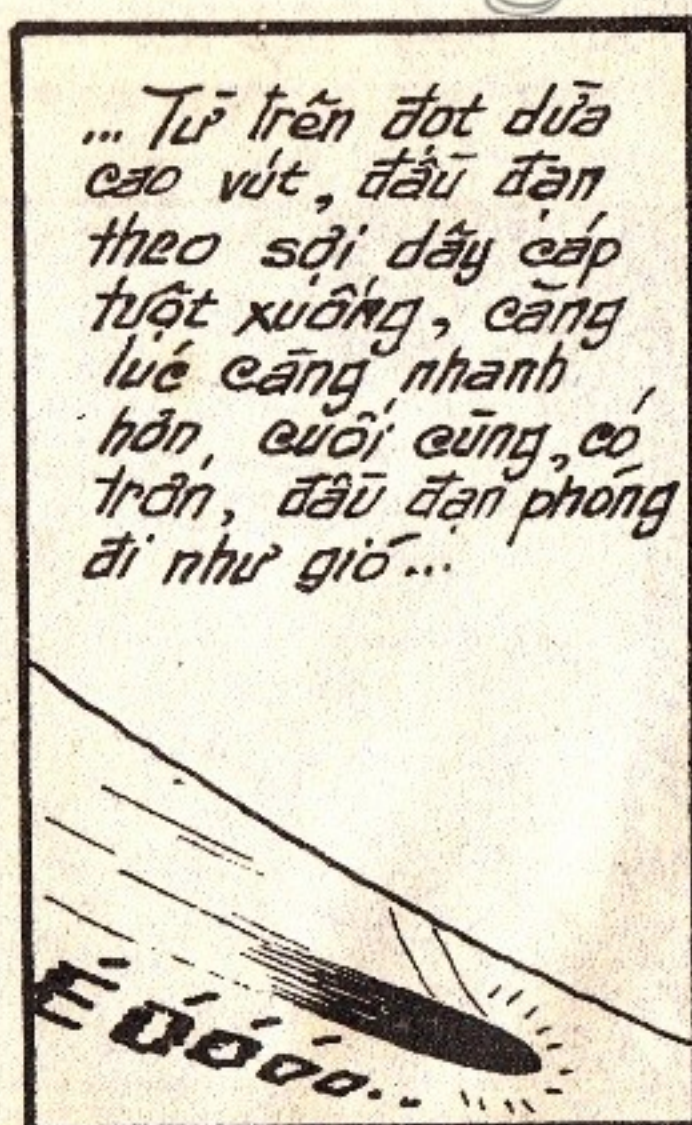

Thắng đầu giờ đây đã hiểu ý ông nội, nó phụ Ba Phi kéo sợi dây cáp...

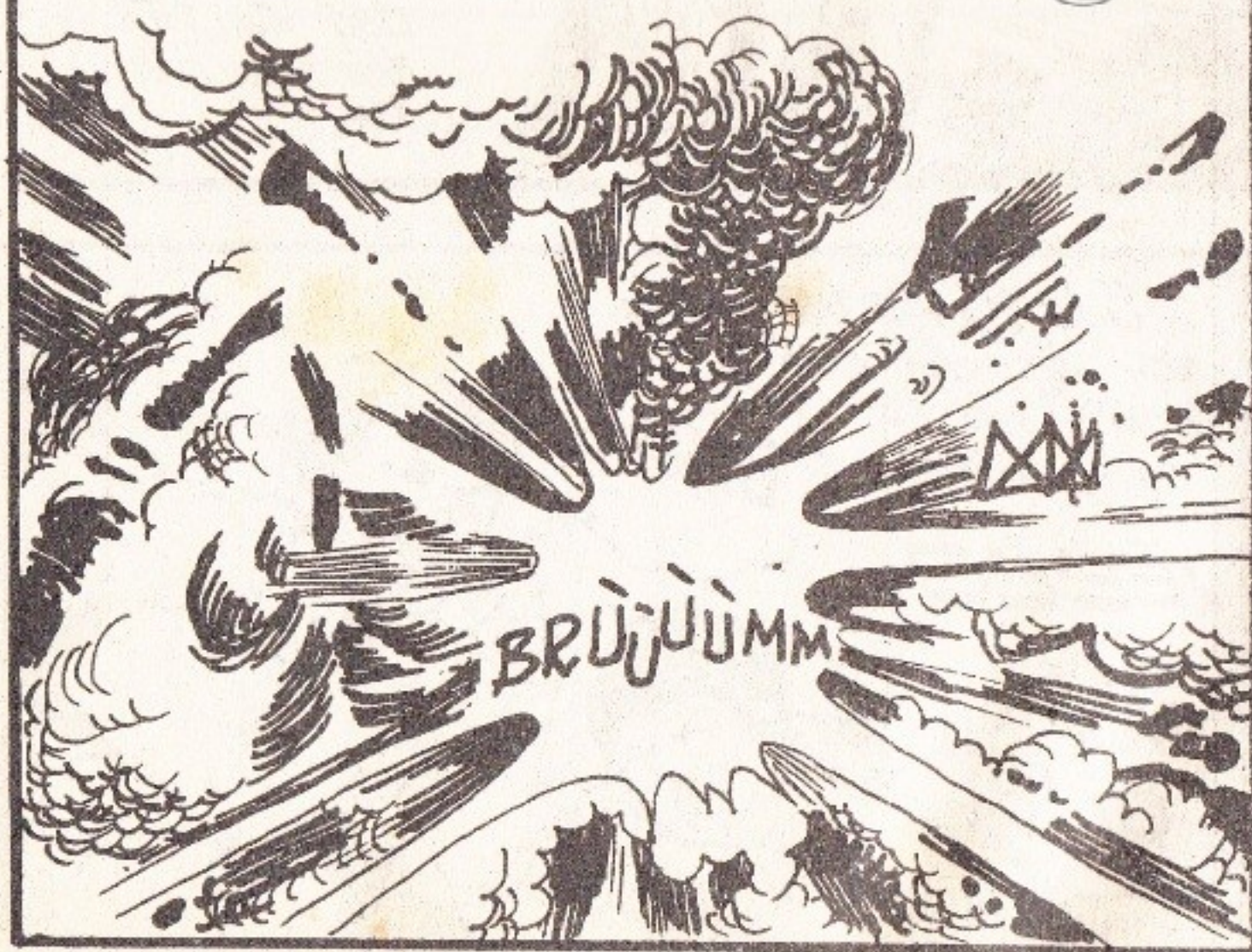
Hai ông cháu gắng hết sức mới kéo căng sợi dây cáp lên được, sợi dây cột trên đọt dừa cao chạy xéo xuống thành độ dốc cao...

Một tiếng nổ long trời lở đất vang lên, một ánh chớp bùng lên làm sáng rực một góc trời, khói đen tung lên mù mịt.

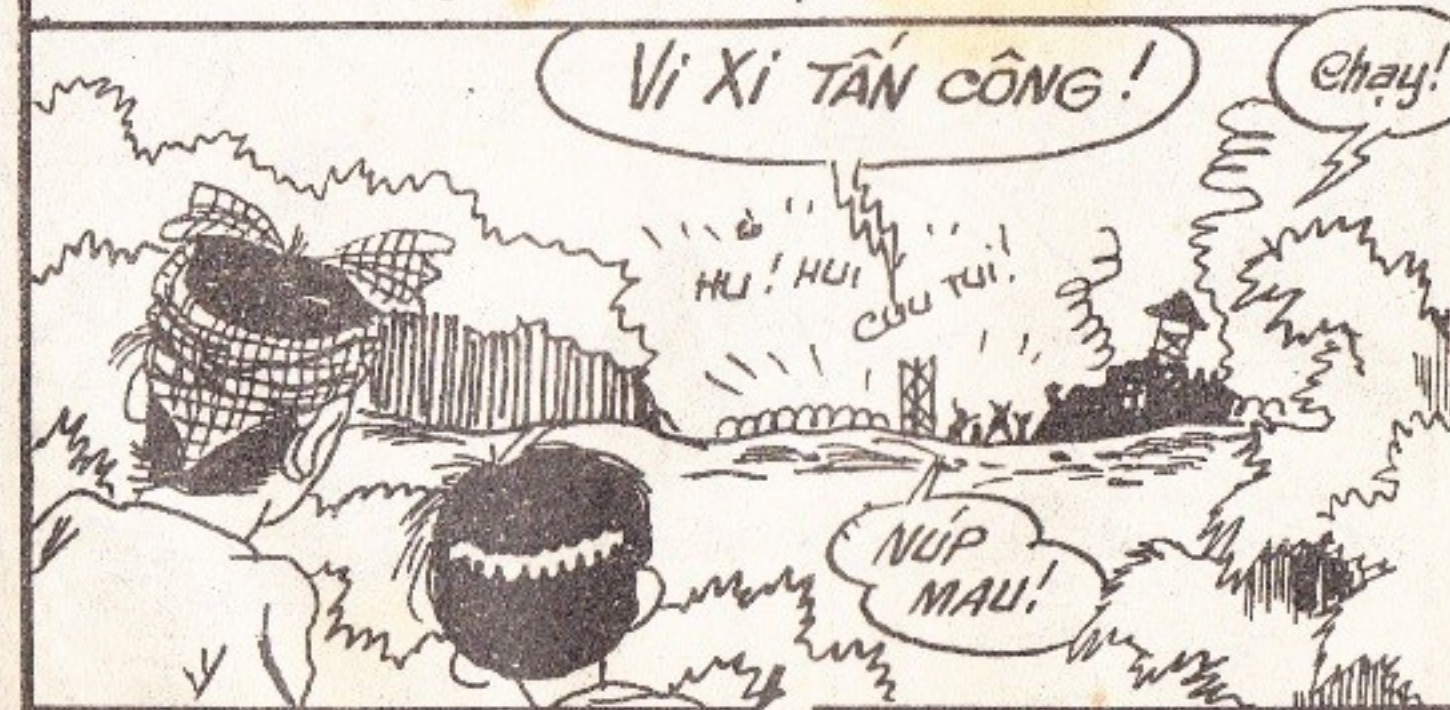
...Và cuối cùng thì... tan nát!

...Hai Ông cháu Bác Ba Phi từ đây xa cũng bị hất bay văng tuốt vô bụi...

Sau tiếng nổ mọi vật đều im lặng như tờ, mấy giây sau, bọn lính của Quân Nhung mới hoàn hồn, lớp nào bị thương khệ rận om sòm, Lớp nào thoát chết thì chạy tìm chỗ nấp la chi chớ...

Bon lính đã ổn định
hàng ngũ, xách súng
ra vị trí chiến đấu
bắn tới tấp vào đêm
tối...

Bác Ba Phi hoảng kinh...

Chạy về nhà mau đây!
tụi nó bắn tùm lum
như vậy ở lại coi
chứng kiến đạn lạc ă!

Hai ông cháu nấp sau mấy rặng dừa với lủi
chạy bỏ càng bỏ niềng về nhà, phía sau lưng họ,
tụi lính vẫn còn nổ súng lẹt đẹt như bắp rang...

Hai ông
cháu Bác
Ba Phi cơ
giờ chạy
một mạch
về nhà chui
tọt xuống,
hâm mới
yên chí...
đánh một
giãe ngon
lành cho
tụi sâng...

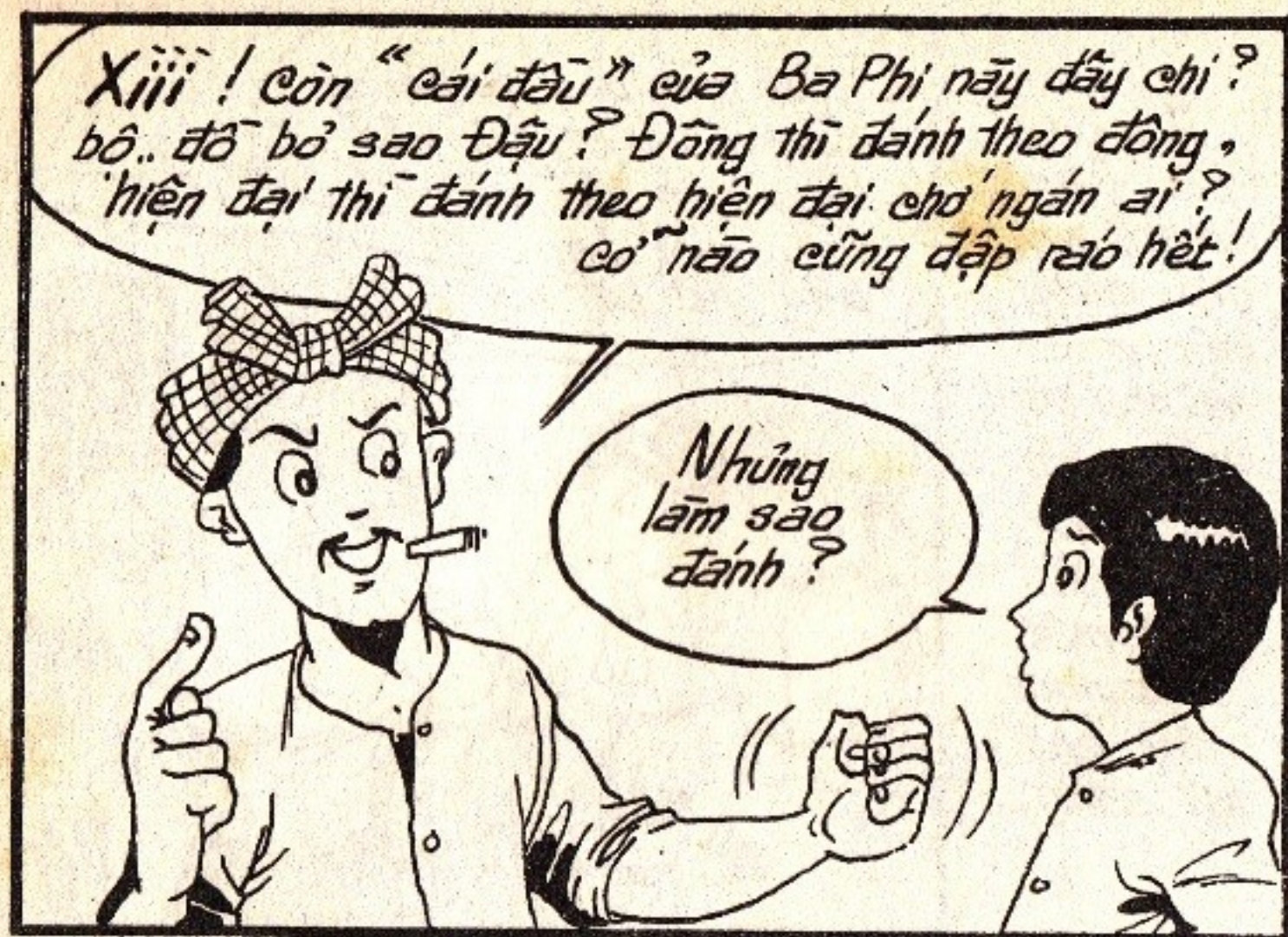

Hừm! Làm gì
mà sợ? Nó càn
thì mình tìm cách
đánh lại cho' đọi
gì? Ba Phi này
đâu có ngán!?!

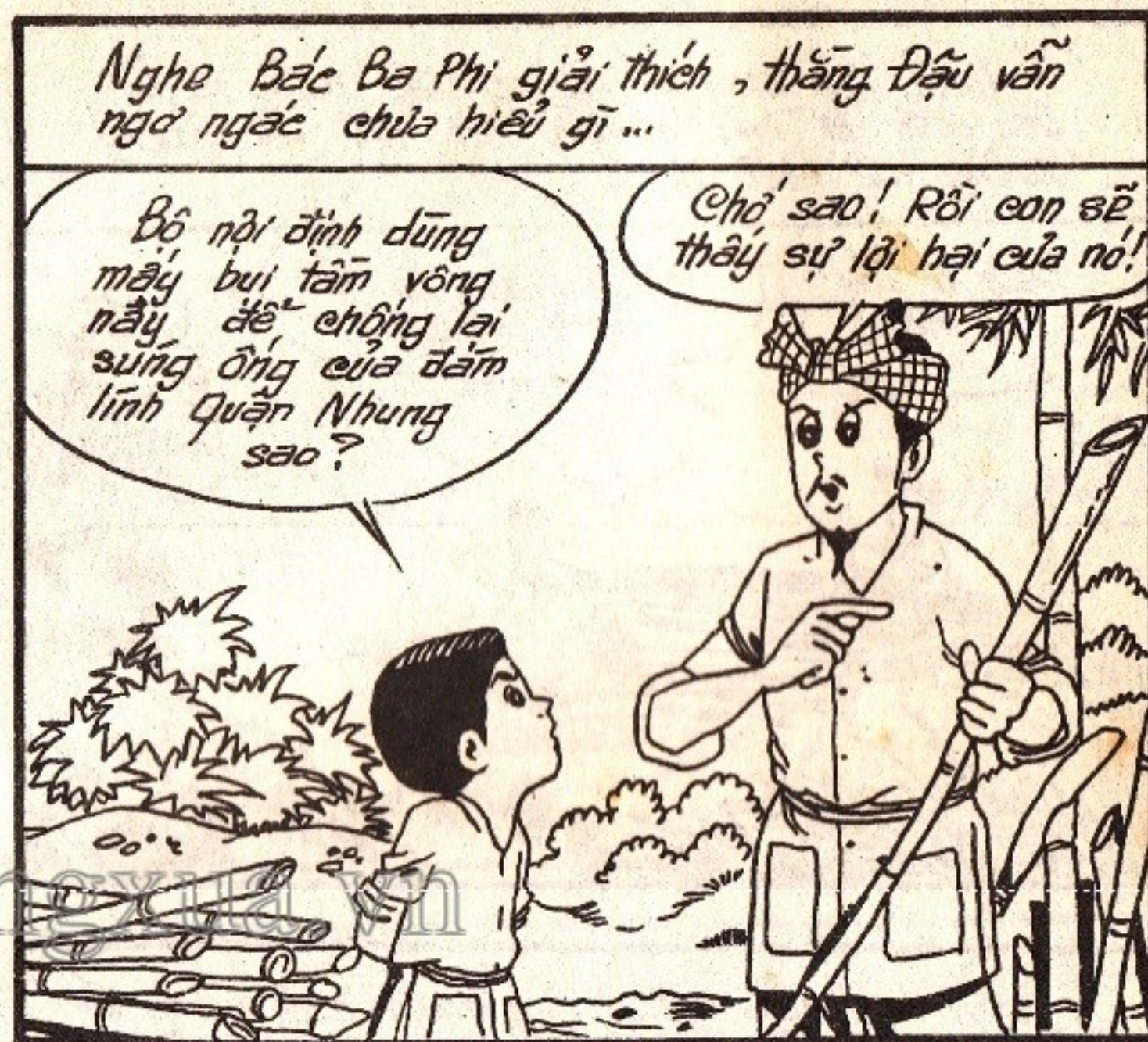
Đánh? Tụi nó thì đông
lại trang bị vũ khí hiện
đại, còn mình thì có
"Hai ngoe" với bốn bần
tay trắng làm sao đánh?

Thằng
Đầu ngó
người
chả hiểu
gì... Chột
nghe
tiếng
chặt
"phụp phụp"
sau hể
nó vội
chạy ra
xem thì
thấy...

Thằng Đẩu chạy vô ruộng cấy xuống ra. Hai ông cháu kì húc chuyền mò tằm vòng xuống xuống rồi chèo đi...

Đem đi đâu vậy nội?

Chèo thuyền ra mề kinh ngang...

Đến kinh ngang, hai ông cháu cho xuống tắm vô bờ, chuyền mò tằm vòng rồi dọc theo bờ kinh...

Từ ngoài đồn, vào đây chỉ có điểm này để chúng vào đồ bể lên ngọn lảnh nhất! Mình sẽ chờ chúng ở đây!

Bác Ba Phi nói rõ kế hoạch chòng càn cho thằng Đẩu nghe, đoạn hai ông cháu bắt tay vào việc ngay. Thì ra Bác Ba Phi đem mò tằm vòng ra đồng cộc buộc lăm càn bầy quắt gãi dọc theo kinh ngang hướng mề bờ binh quân. Nhưng ủa càn vô...

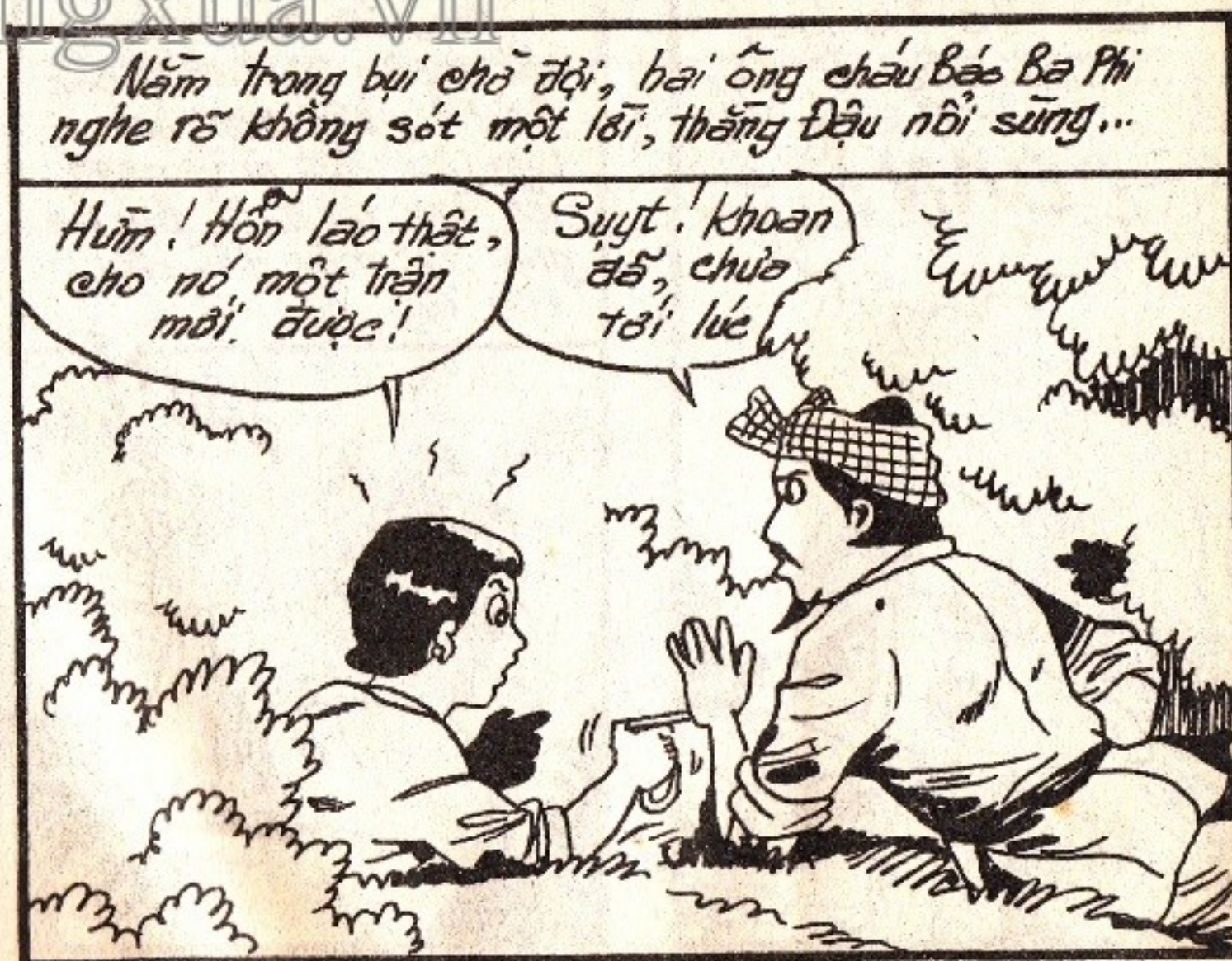
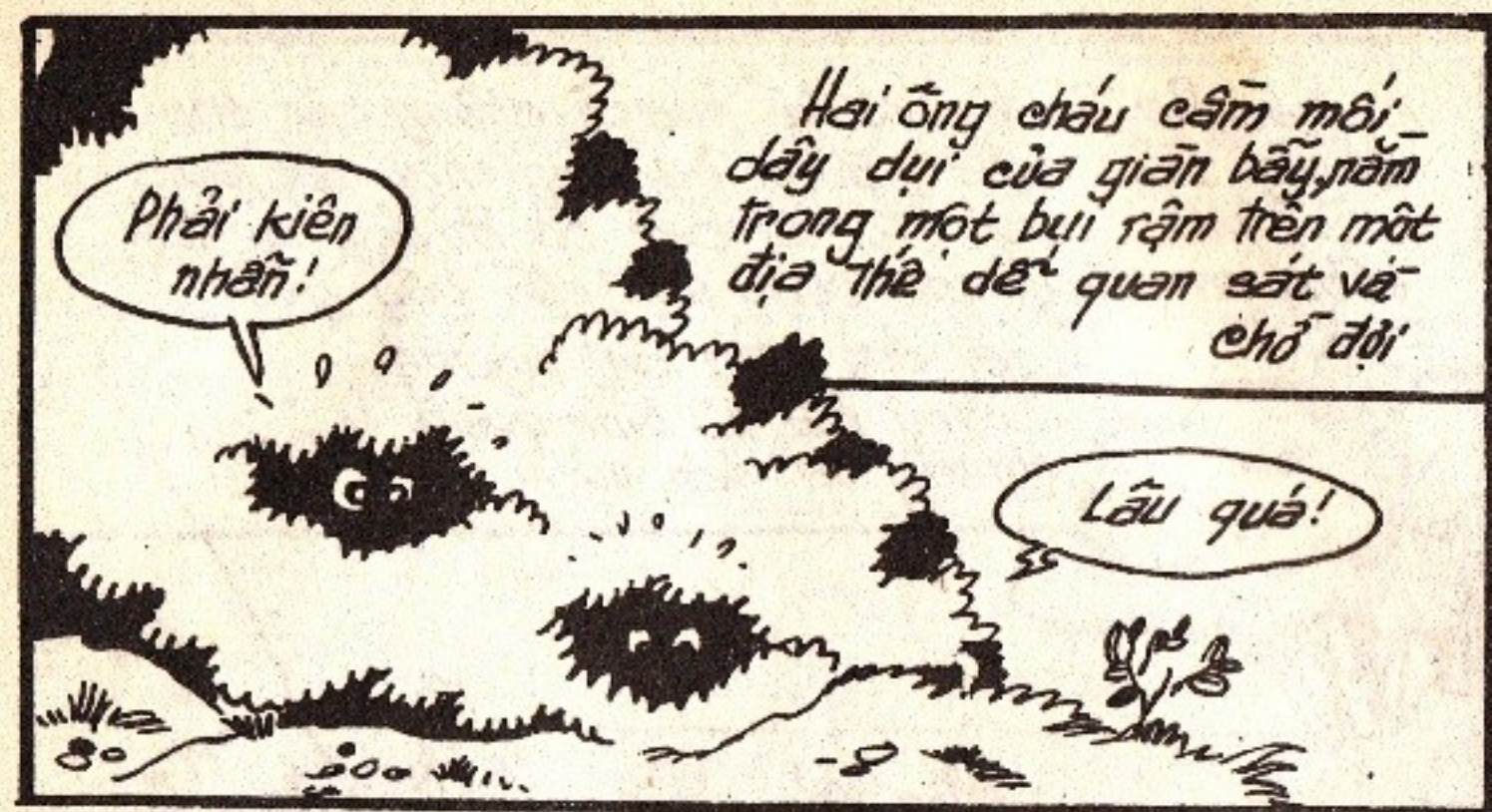

Hai ông cháu lăm việc cộc lực, đồ mô hôi ướt áo...

Xong rồi! Biăn bầy quắt đã gãi xong, giờ mình chỉ còn mỗi một việc là chờ đợi bọn chúng dẫn xác vào đây.

Phiiiiii
Mệt quá nội ơi!

Bác Ba kéo thẳng Dấu xuống, nắm im chờ khi,
cả đám bộ binh lọt hết vào vùng gian bẫy quật,
Bác Ba mới vụt đứng lên...

Lão Ba Phi kia!
Tui bầy đi!

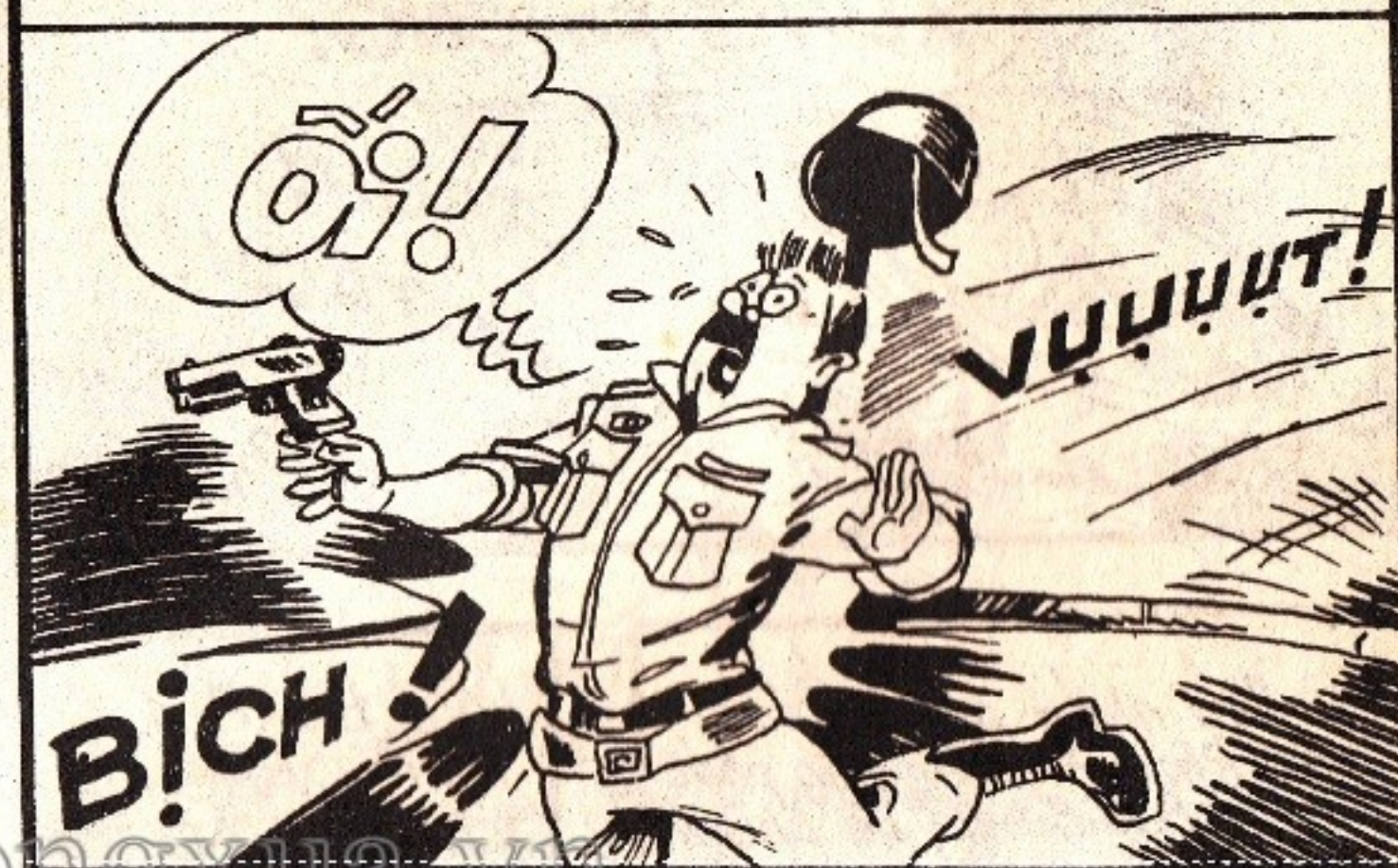
BÀN!

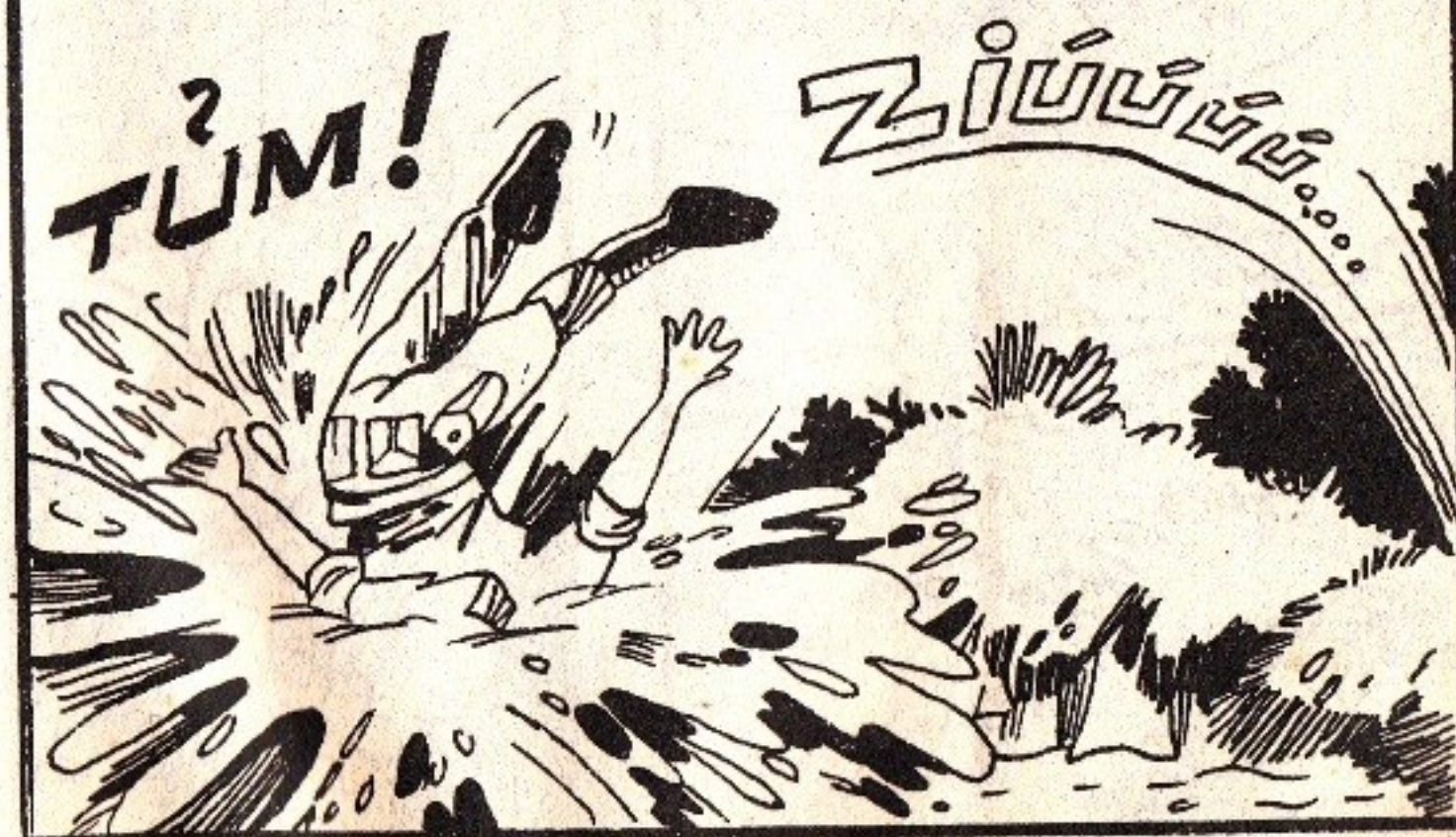
Theo kế hoạch, chúng
chỉ muốn bắt sống Bác
Ba Phi, nên bọn lính,
bắn let đẹt mấy phát
lên trời thì ơai, Bác Ba
giật nhẹ một dấu dây
trên tay...

Tức thì ngoài kia, một căn bẫy tằm vòng bung
ra một cái vút, quật trúng thẳng vào giữa lưng
tên sĩ quan chỉ huy một phát ọ xường sổng

Cả thân hình "Đỗ SỔ" của hắn văng tuốt lên
cao rồi rơi tòm xuống kinh Ngang như dưa rụng!

Còn lại tên chỉ huy phó đứng gần bờ hoảng
hồn hết hồn lên ...

Hắn nhắm ngay Bác
Ba Phi rồi liền nẩy phát
đạn, Bác Ba đã đề phòng
nên lụp xuống mô đất
trước ...

LÃO BA PHI
NÚP ĐĂNG KIỆP
KIỆP! NHẢO TỚI
BẮT SÔNG ĐI!
AI BẮT ĐƯỢC
CÓ THƯỜNG
ĐO!

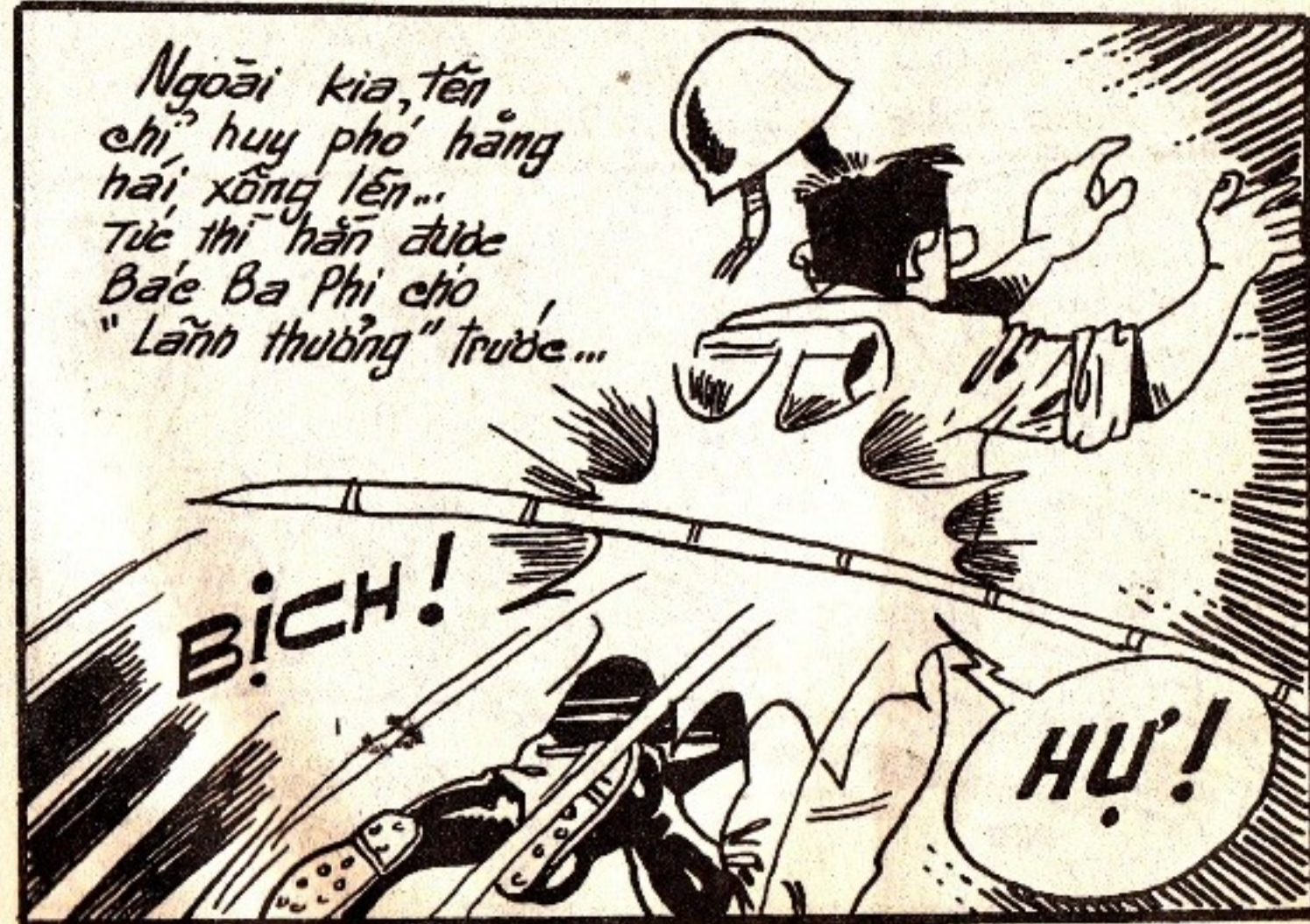
Nghe "có thưởng"
tụi bộ binh khòai chỉ
núp sau các mô đất
nhào về phía Bác
Ba Phi ...

... Chỉ chờ có vậy,
Bác Ba Phi vọt thẳng
đầu tuân tự giết
những mớ bầy ...

Ngoài kia tên
chỉ huy phó hăng
hái xông lên...
Tức thì hắn được
Bác Ba Phi cho
"Lãnh thưởng" trước ...

Tên chỉ huy ở dưới sông đang lội bị bom ở dưới kinh Ngang thi bất ngờ...

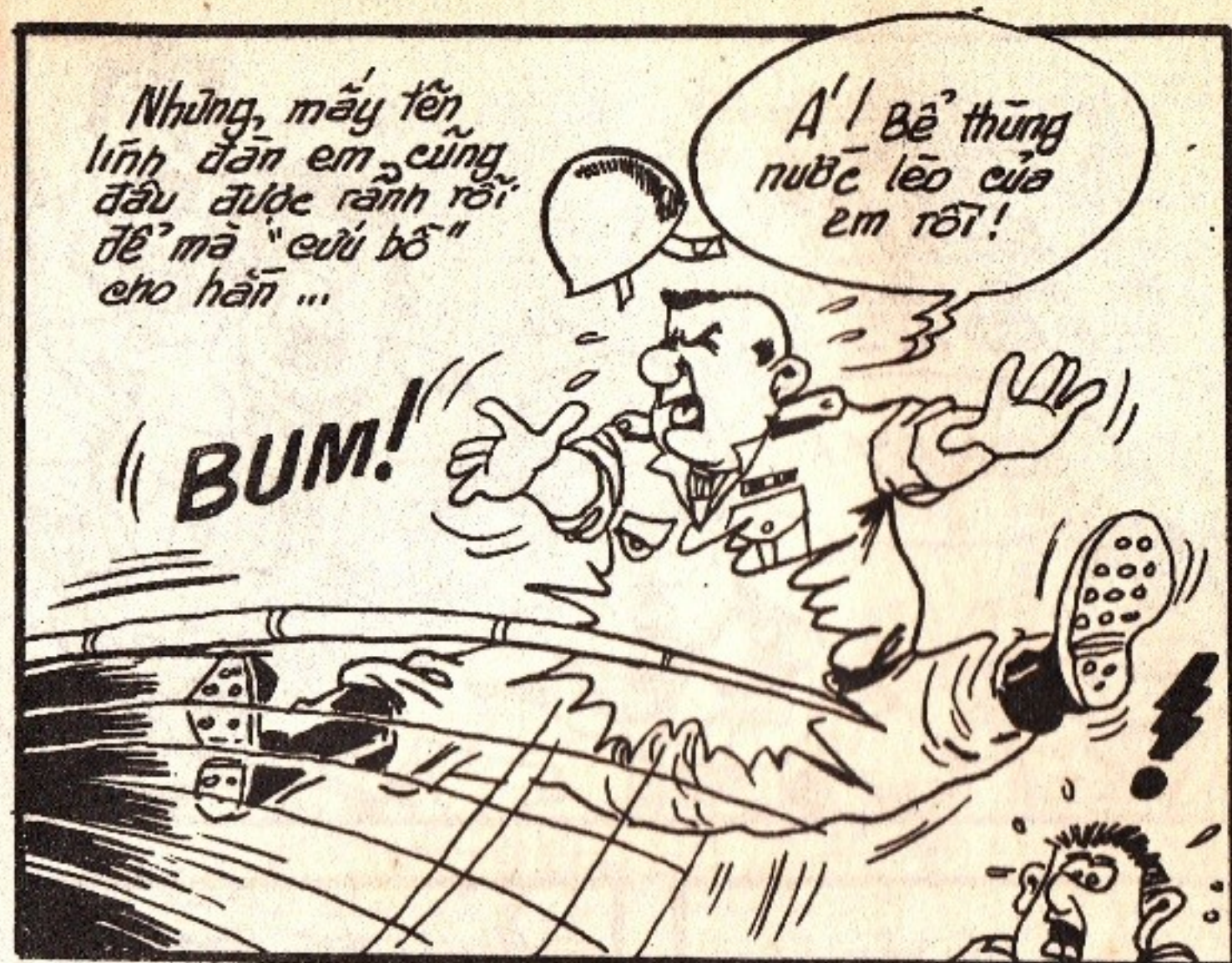

...Cả thân hình của tên chỉ huy phồng lên tên chỉ huy trưởng, xuống kinh, làm hấn uồng thêm một bụng nước no căng hông...

Những mẩu tên lính dân em cũng đầu được rãnh rồi để mà "cứu bố" cho hấn...

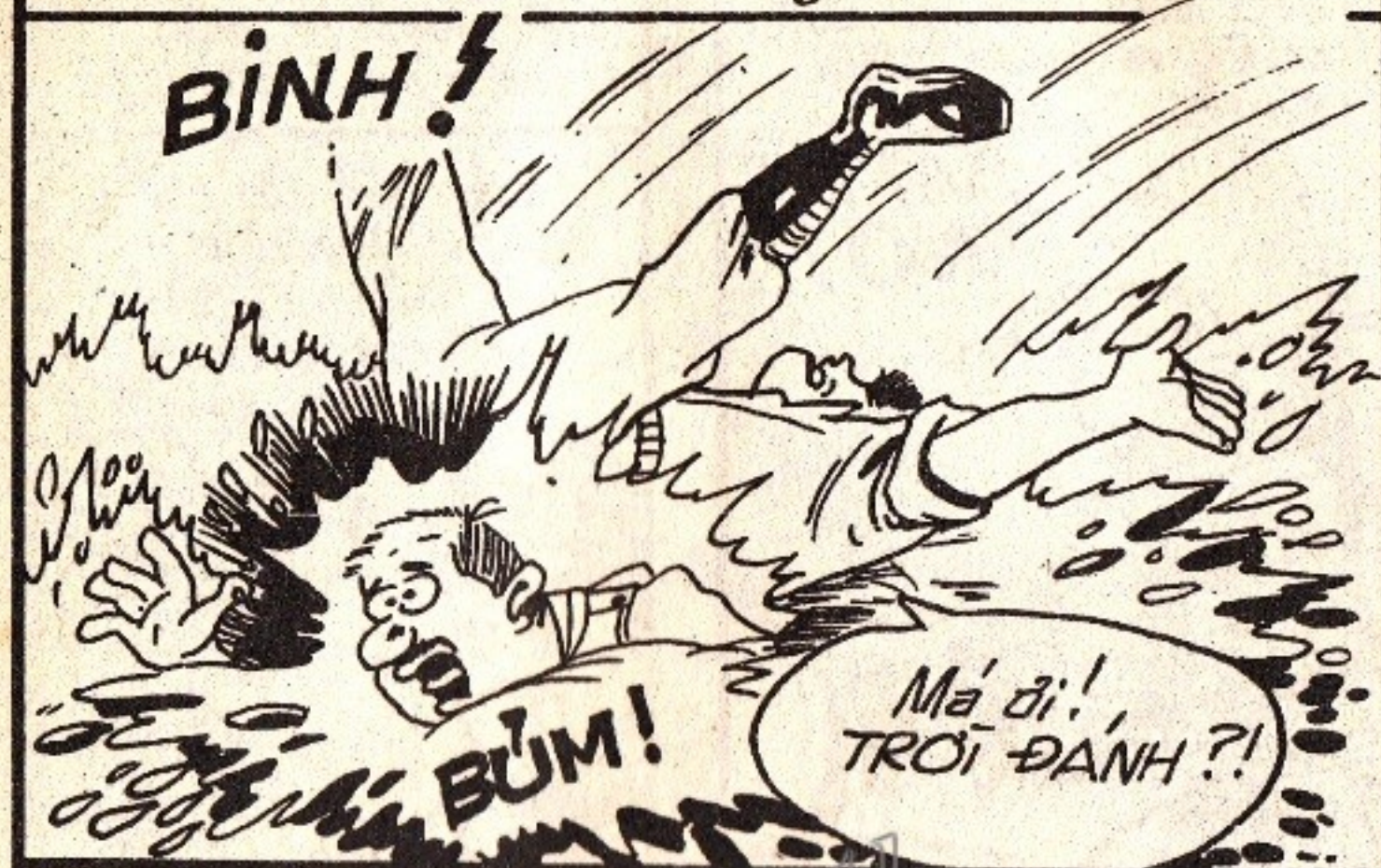
A! Bể thùng nước lèo của em rồi!

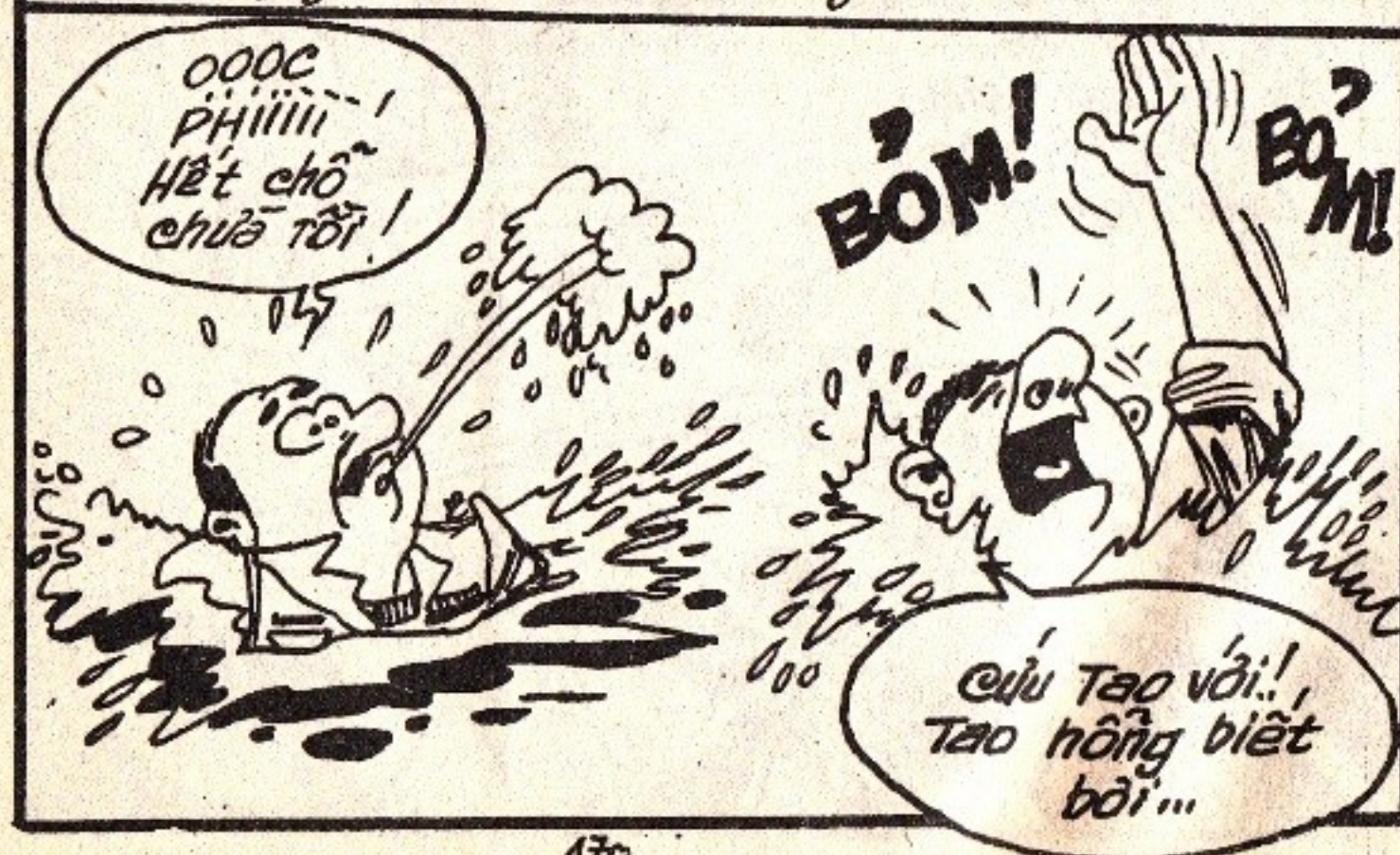
...Những cây tăm vồng bắt lên vun vút, quất, ngang vào những tên lính đầu điên, chúng ta hét vang trời...

Tên chỉ huy ở dưới sông đang lội bị bơm ở dưới kinh Ngang thì bất ngờ...

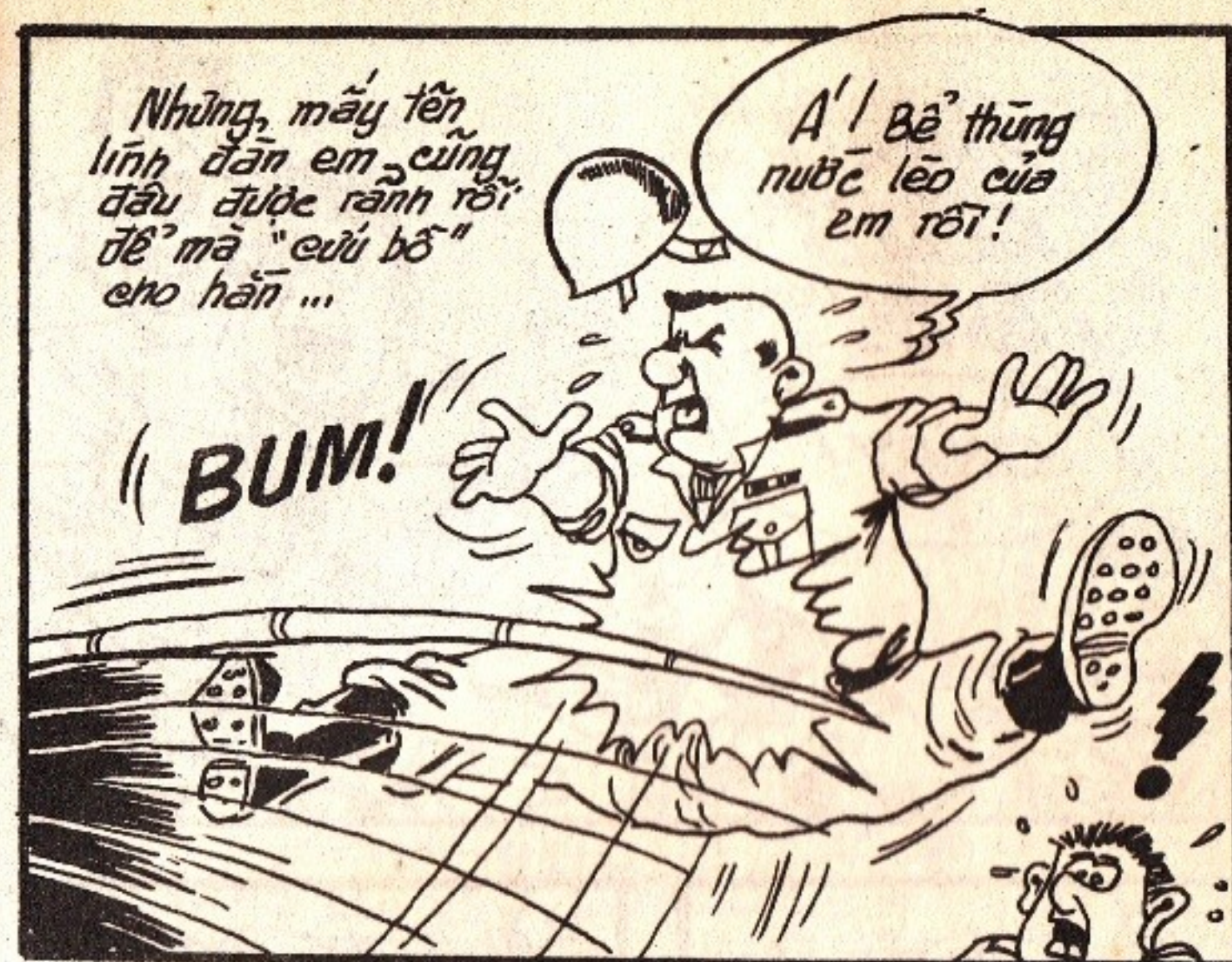

...Cả thân hình của tên chỉ huy phồng lên tên chỉ huy trưởng, xuống kinh, làm hấn uống thêm một bụng nước no căng hông...

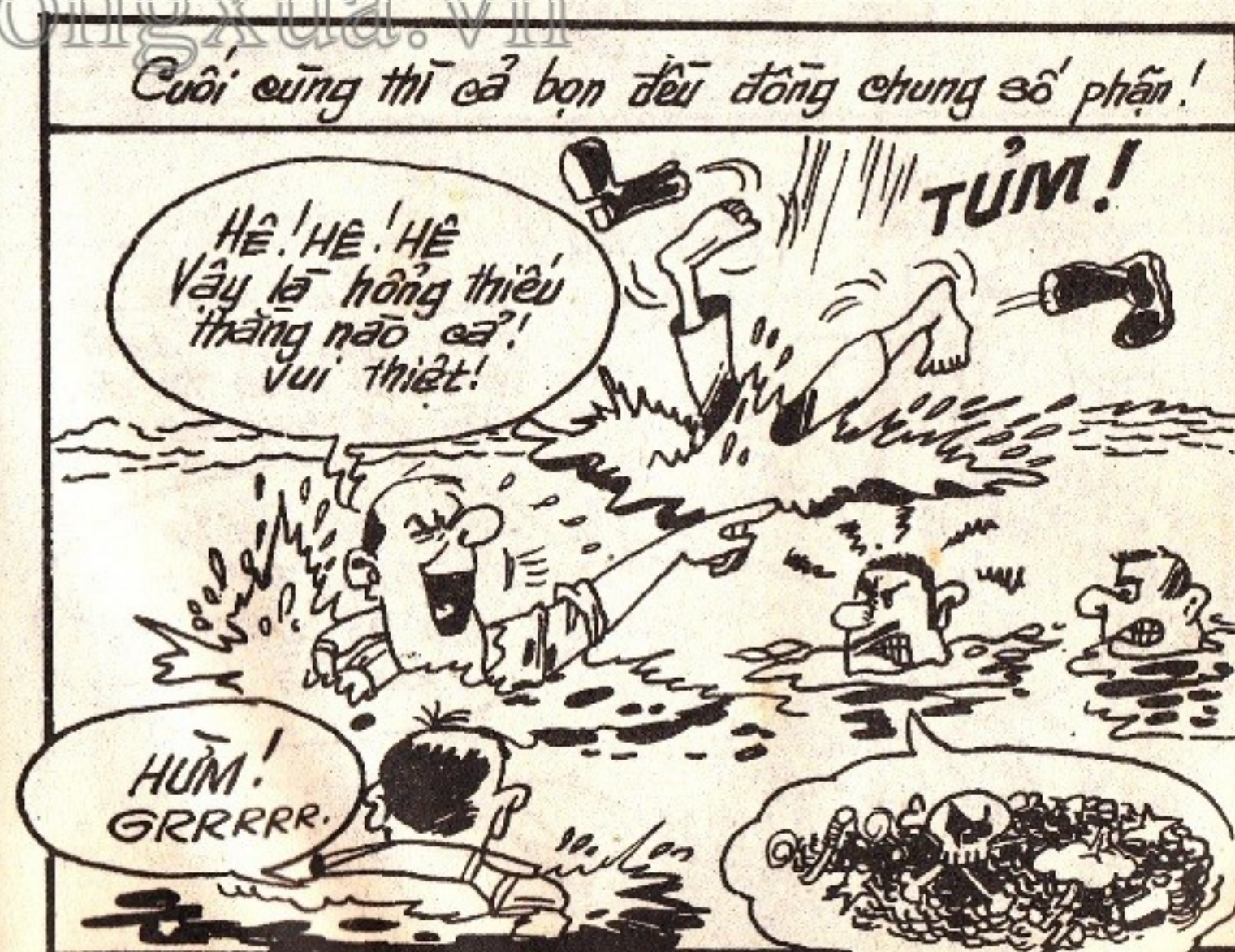
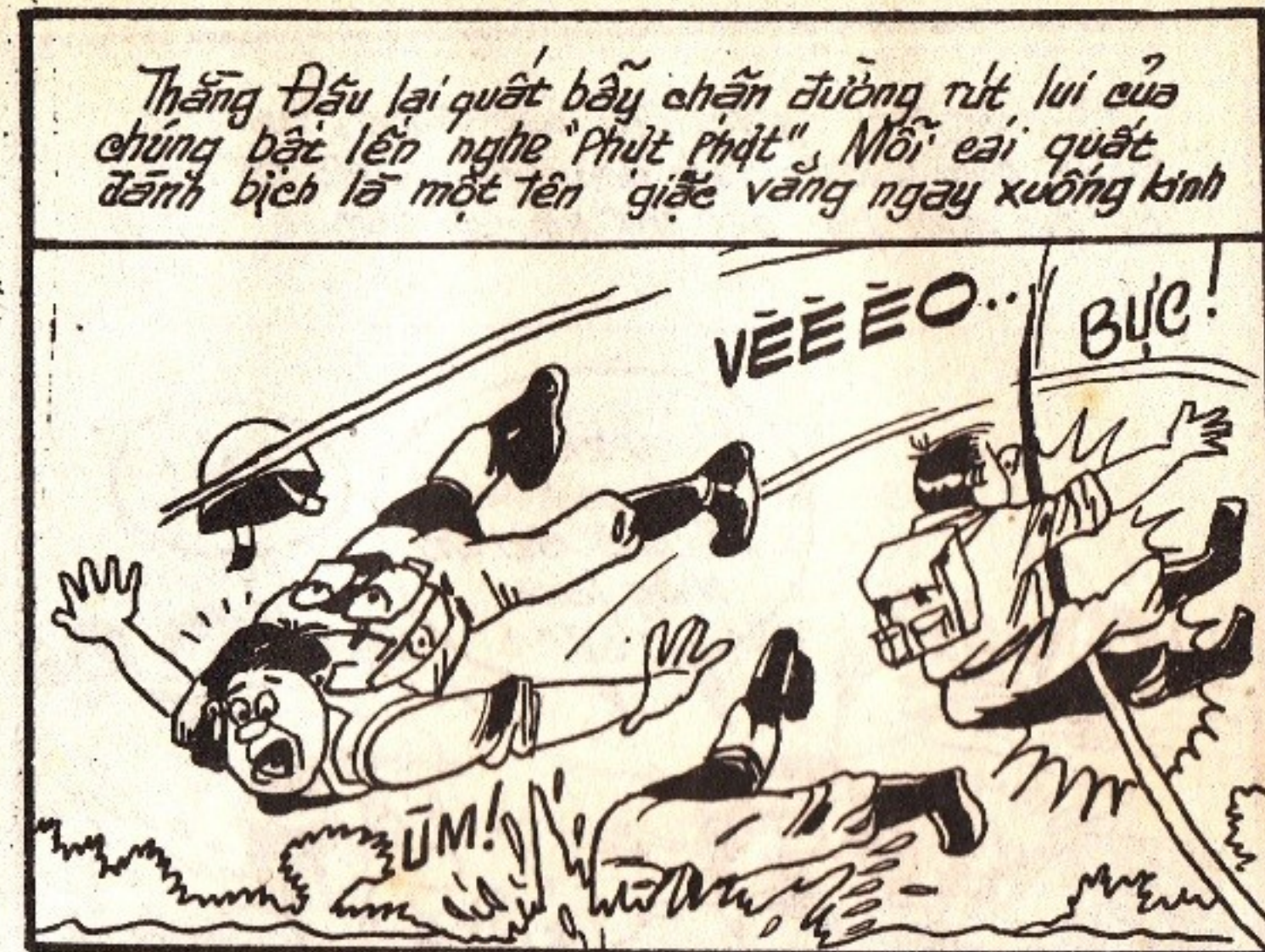
Nhưng, mấy tên lính dẫn em cũng đầu được rãnh rồi để mà "cứu bố" cho hần...

A! Bể thùng nước lèo của em rồi!

...Những cây tăm vông bắt lên vun vút, quất ngang vào những tên lính đầu điên, chúng là hết vang trời...

Cả đồng kinh ngang đều náo động, bọn lính lợi bị bom, không tên nào dám leo lên bờ cả, cứ bơi dưới kinh mà trở về chi khu...

Sau khi cho bọn lính của quân Nhung một trận nên thân, hai ông cháu Baé Ba Phi thu dọn chiến trường, gom mớ lương vông lại cho về nhà để dành xài...

Chúa chắc đấu đấu
à! Quân Nhung còn
có đám quan thầy
Mỹ đỡ đầu!

Bị thua trận như vậy
thế nào hẳn cũng có
chuyện lớn...

... Thế nào bọn quân
Nhung cũng điện ra
cầu viện tụi quan
thầy Mỹ ở ngoài Nam
đội rồi đưa tàu sắt
vỗ trả thù! Nhưng Ba
Phi này cũng sẵn sàng
chờ đón
tụi nó!

Quả đúng như lời Bác Ba Phi suy đoán, sau
trận chiến bại này, quân Nhung tức cảnh hồng
cầu viện với các quan thầy Mỹ...

Tụi bây thật là vô
dụng! Chỉ có một tên
"Vĩ Xì" Ba Phi mà đánh
không nổi!
Hử!

Hãy chuẩn bị một đội
tàu sắt, bằng mọi giá
phải tóm cổ tên Vĩ Xì
Ba Phi cho ta!

Vâng!

Cũng lúc đó, Bác Ba
Phi cũng đã nghĩ ra
kế để chống lại sự
trả thù của bọn Mỹ
... Hai ông cháu
đi thẳng tới lò rèn
quen trong làng...

Bác Ba đặt ống thờ
rèn nổi lại mười lưỡi
cưa sắt thật dài...

Ủa? Bác
nồi của sắt
lâm gì mà
dài vậy?

Có việc
xây đền!
Rồi chú
em sẽ rõ
mã!

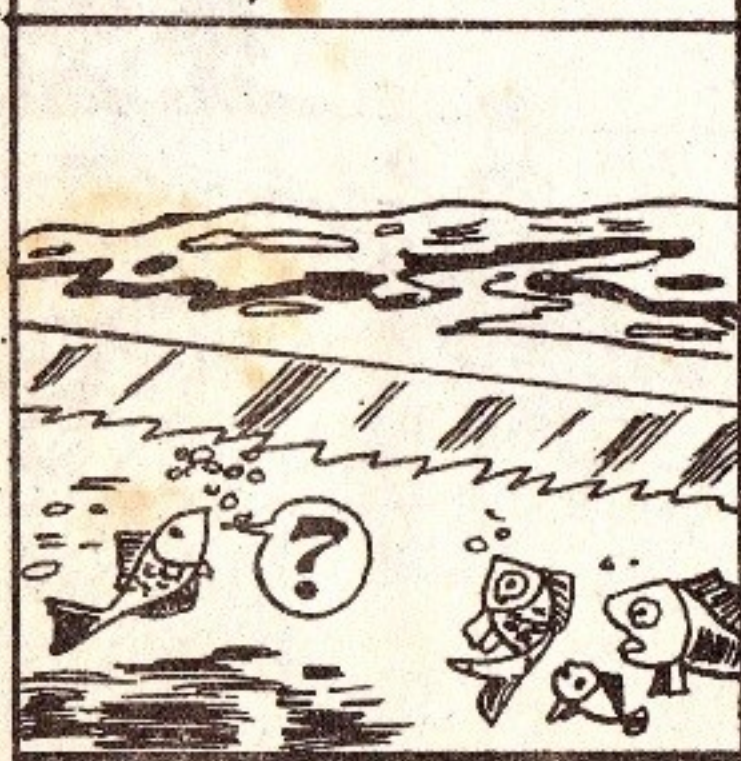

Bác Ba Phi chỉ cách cho thằng Đẩu lặn, họ mang lưới của sắt ra căng xéo ngang sông Đốc chờ khúe quẹo Vàm Rạch Lũm...

Cứ thế, họ tiếp tục căng mấy lưới khác, mỗi lưới cách nhau mười thước ngập dưới mặt nước đến một gang tay... Như vậy trên địa đạ bố trí dài hơn một trăm thước...

Tuyệt! ở trên bờ khó mà phát hiện được! Dưới sông đã xong, Bây giờ phụ nổi to trên bờ nữa!

Bà Ba cũng thằng Đẩu đi thu lượm hết những mảnh lưới rách trong lãng, và cắt một đồng dây chuối khô đem về

Hai ông cháu í a ch mang lưới rách và dây chuối khô ra cột đầy khắp trên các ngọn cây eo ở hai bên bờ sông

Còn lại mấy khoảnh đất trống, Bác Ba dùng
mở tấm võng vạt nhọn, cắm nhô lên đây
đặt khắp nơi...

Xong đâu đó, Bức Ba Phi... cho trảng... Dấu
nghỉ tay, Bức Ba vẫn thuộc lút thuộc dặc chi
cười khà khà...

Xong rồi! Bây giờ hai
ông cháu mình có quyền
ngồi nghỉ xả hơi cho
khỏe chờ bọn Mỹ
tối...

Khà! Khà!

Vậy ra nội dung những thứ
này để, chồng lại cuộc tấn
công của bọn Mỹ sắp tới
à!

Chớ sao! Đây
là một trận địa
độc đáo nhất!
Có một không
hại đó!

Còn chỗ xem,
rồi sẽ thấy tác
dụng của nó...
phê liệu này...

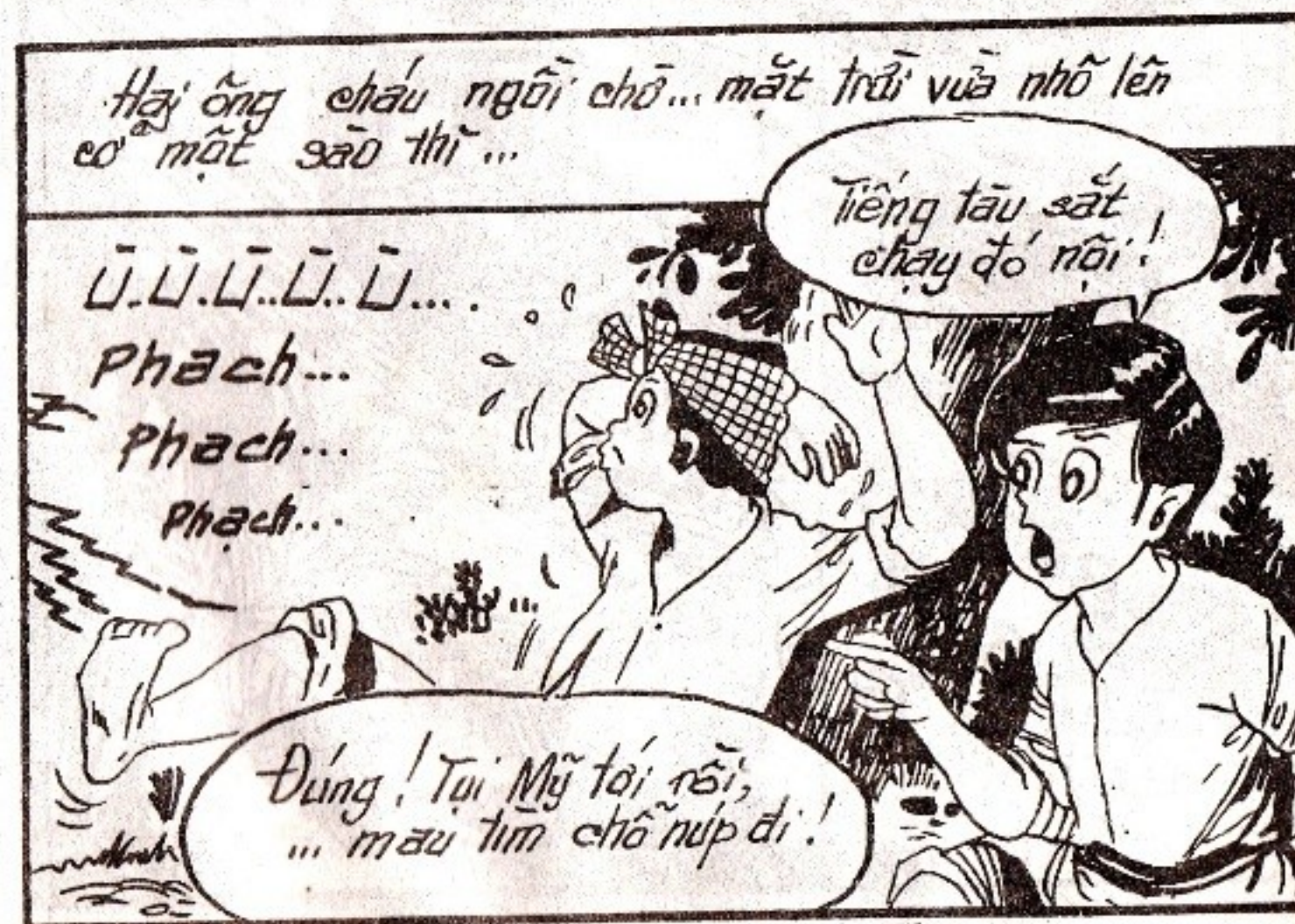
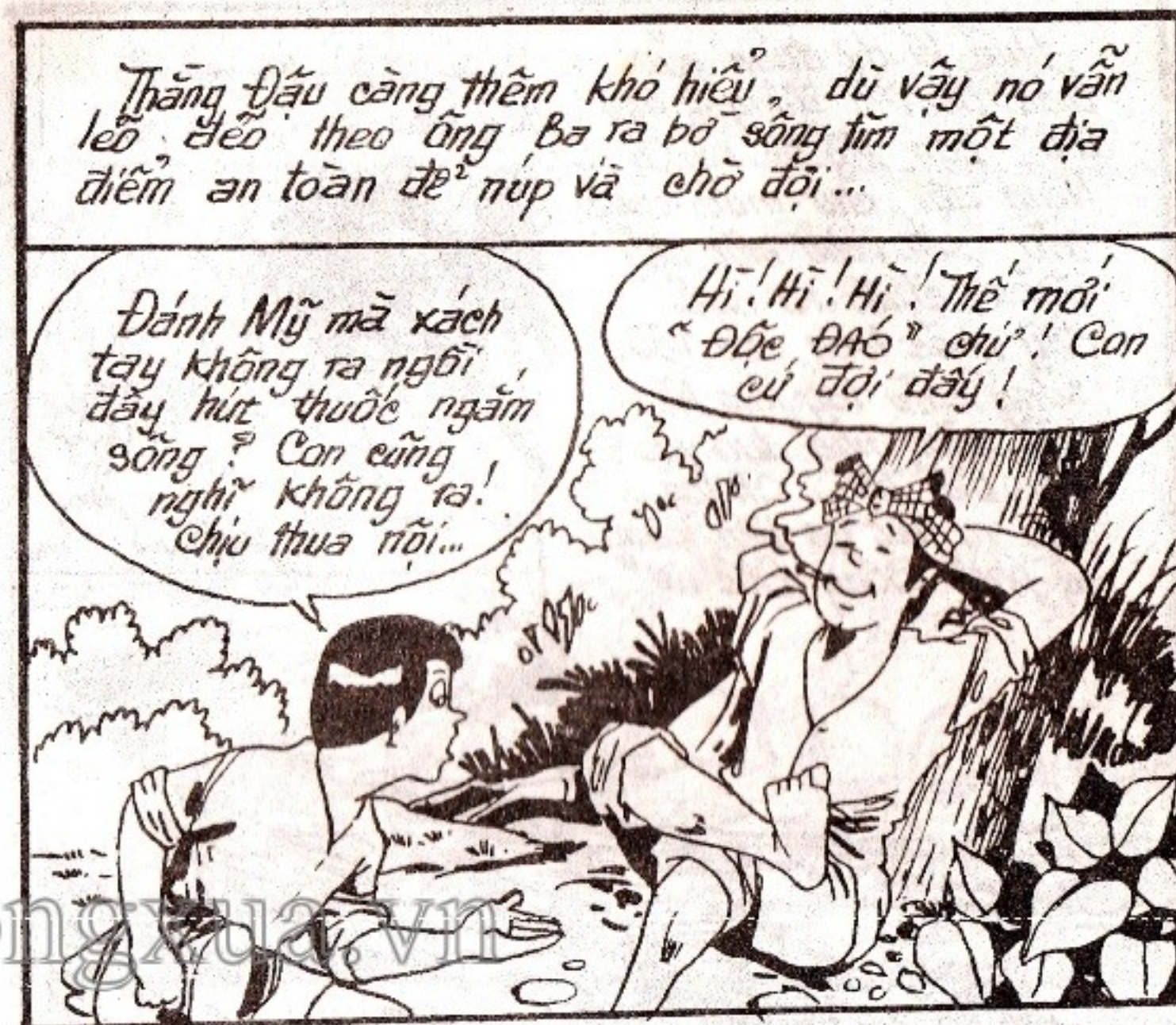
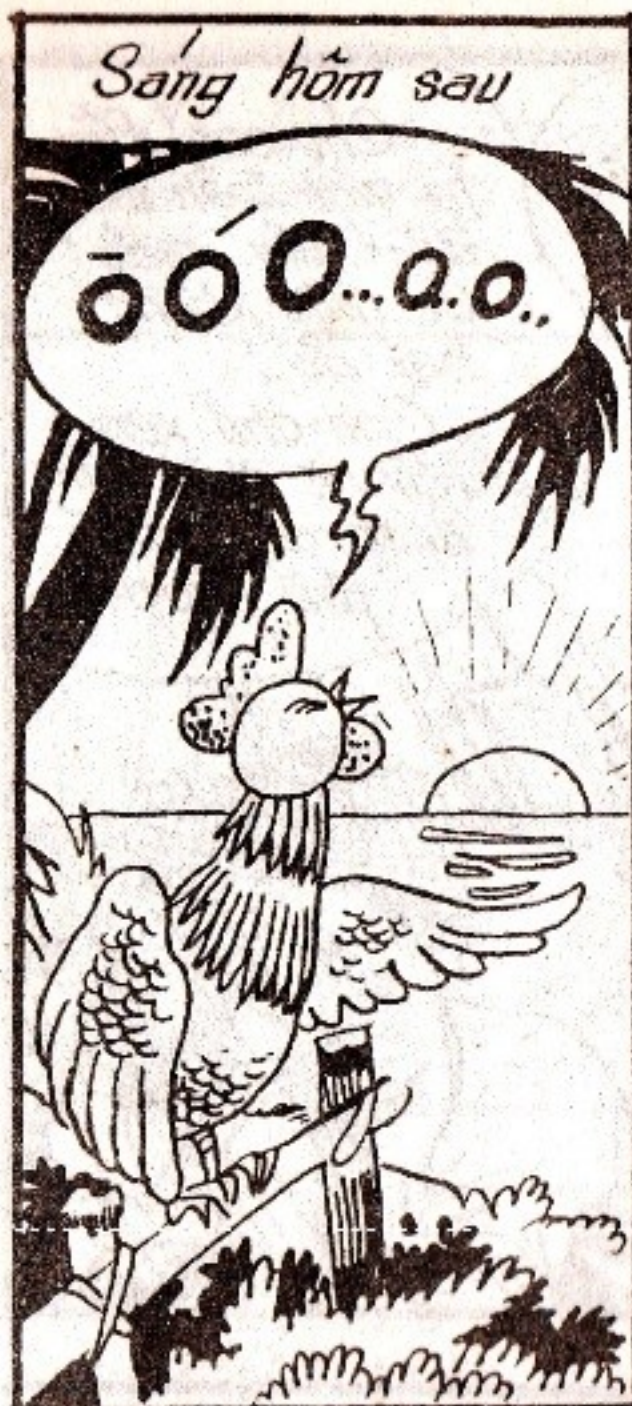

Bây giờ thì tui Mỹ chưa
chuẩn bị kịp cho cuộc
tấn công lớn này đâu,
ông cháu mình yên tâm
về nhà làm một bụng
cơm nóng với cá kho,
tiểu, rồi đánh một giấc
cho đã...

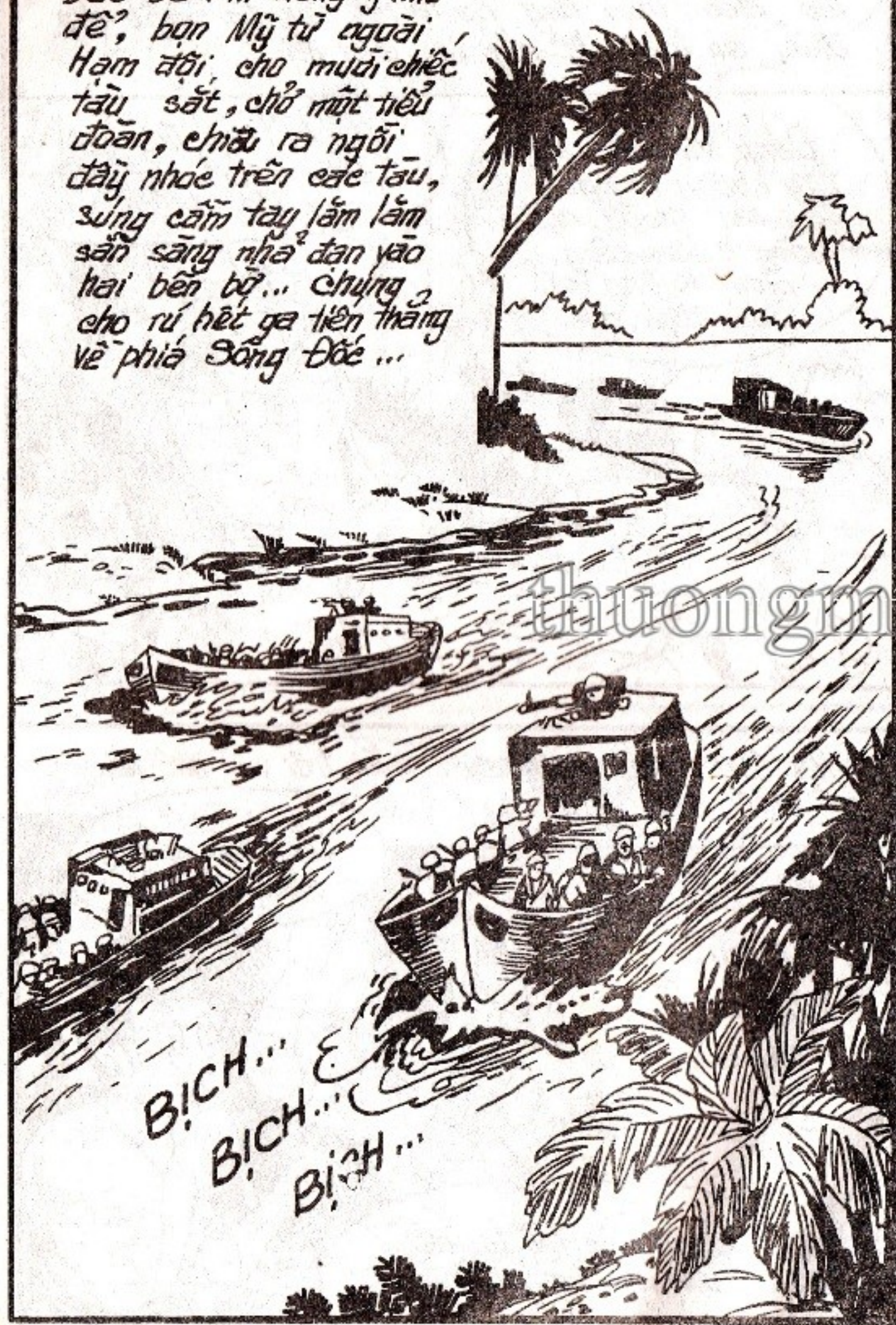

Tự cổ chi kim chưa
ai bày trận địa kỳ
quặc như vậy...
Nội! HMMMM...
mình vẫn chưa hiểu
gì hết rờ!

Quả là dự đoán của
Bác Ba Phi đúng y như
đề, bọn Mỹ từ ngoài
Hạm đội, cho mười chiếc
tàu sắt, chở một tiểu
đoàn, chèo ra ngồi
đầu nhóc trên các tàu,
súng cầm tay lăm lăm
sẵn sàng nhả đạn vào
hai bên bờ... Chúng
cho rút hết ga tiến thẳng
về phía Sông Đốc...

Chúng cho tàu chạy rào rào trên mặt sông
vừa xi xô xi xô tiếng Mỹ ồm ồm...

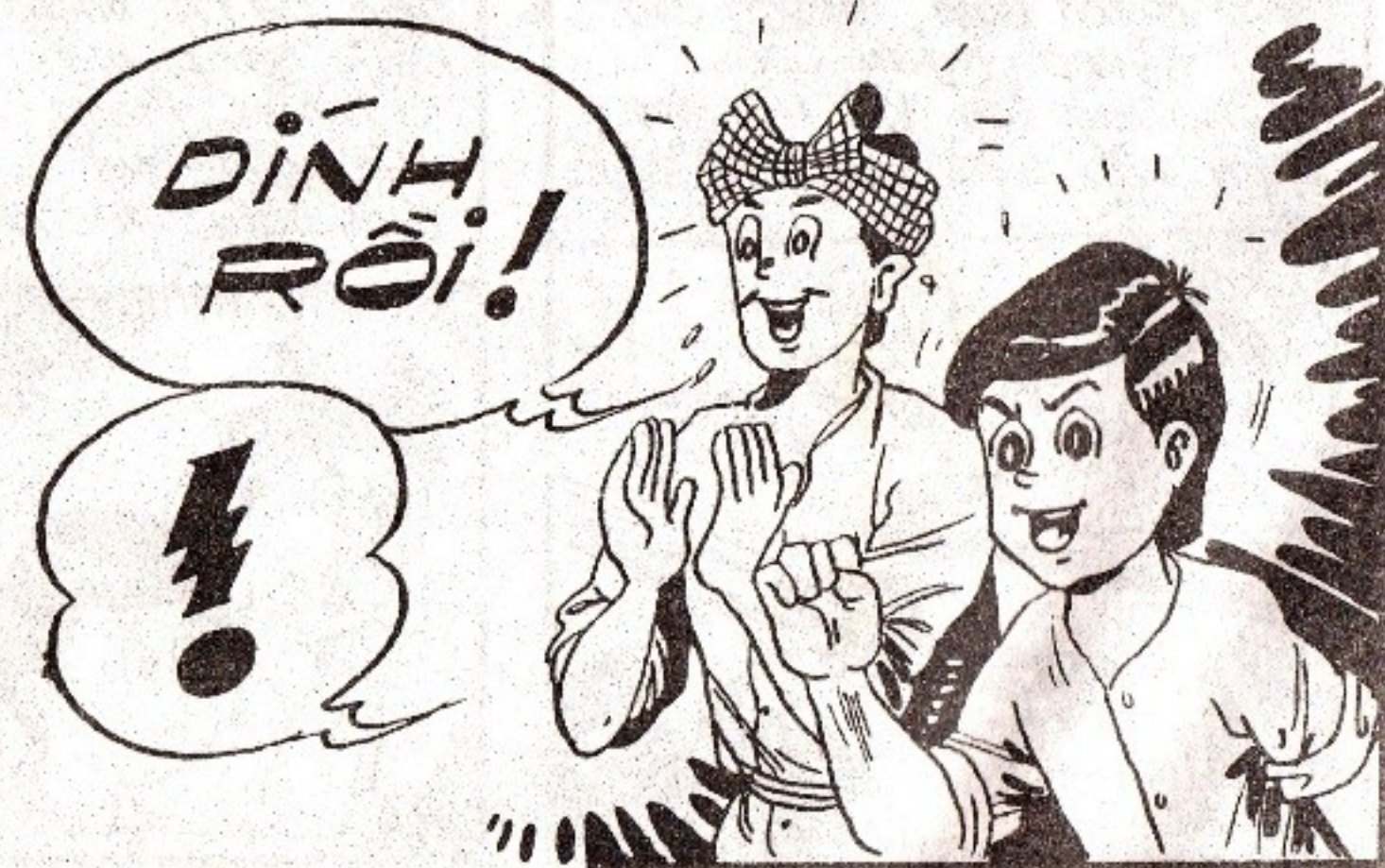
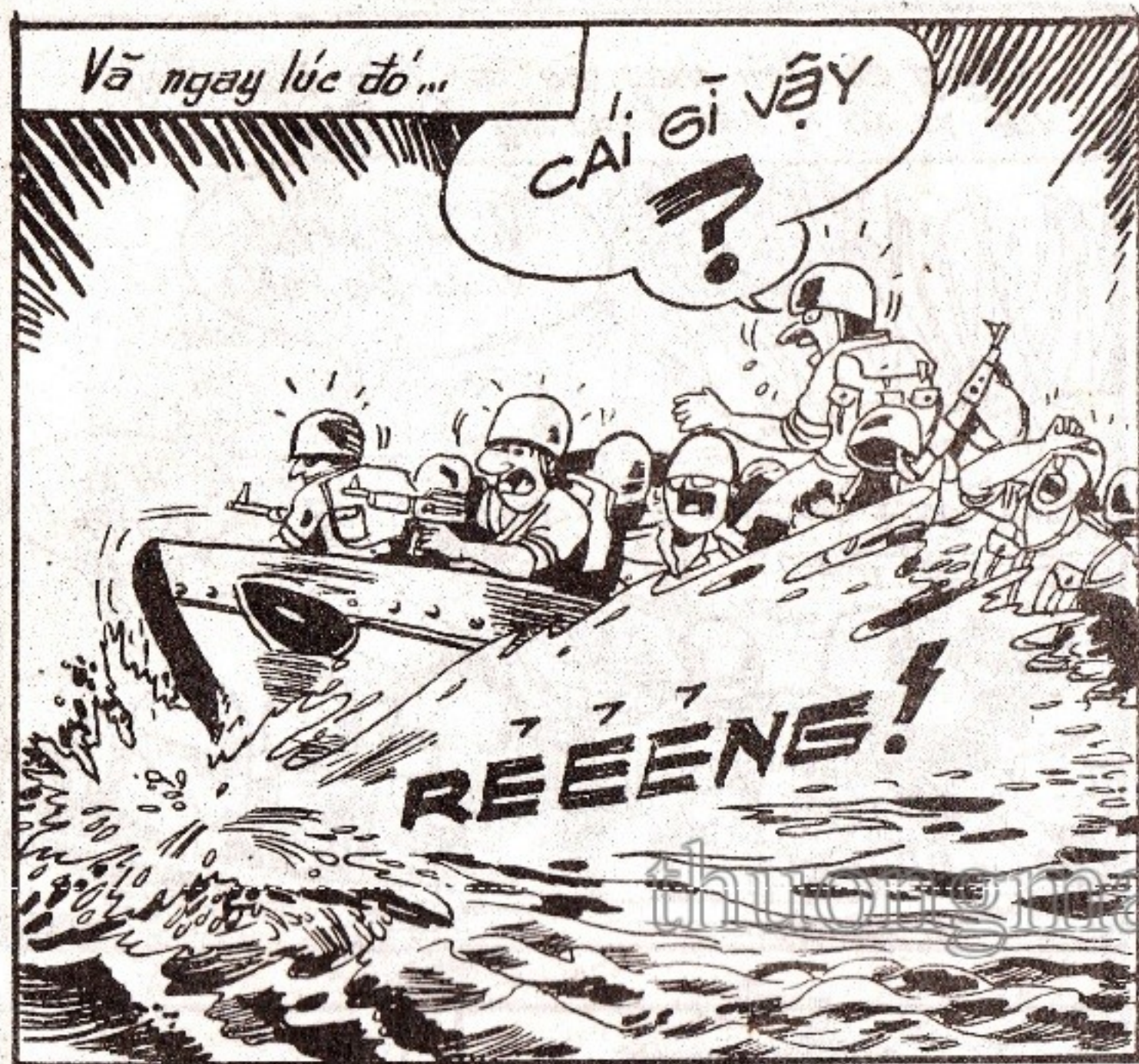

Tại ngã ba sông Đốc và
Vàm Rạch Lùm, chúng cho
tàu queo ngay vào...
Trên tàu bọn Mỹ lên đạn,
túm rộp sẵn sàng chiến đấu...

Trong chỗ núp
Bác Ba Phi nhòm
dây căng mắt
là nhìn... thằng
đầu cũng nín
thở nhìn theo...

Chiếc tàu sắt tuy bị cắt đứt phần đáy, nhưng vẫn còn trơn lao vút tới phía trước như tên bắn... Bọn Mỹ trên tàu chẳng hiểu gì ráp nhau la chi chớ...

Coi chừng vì Xi đó!

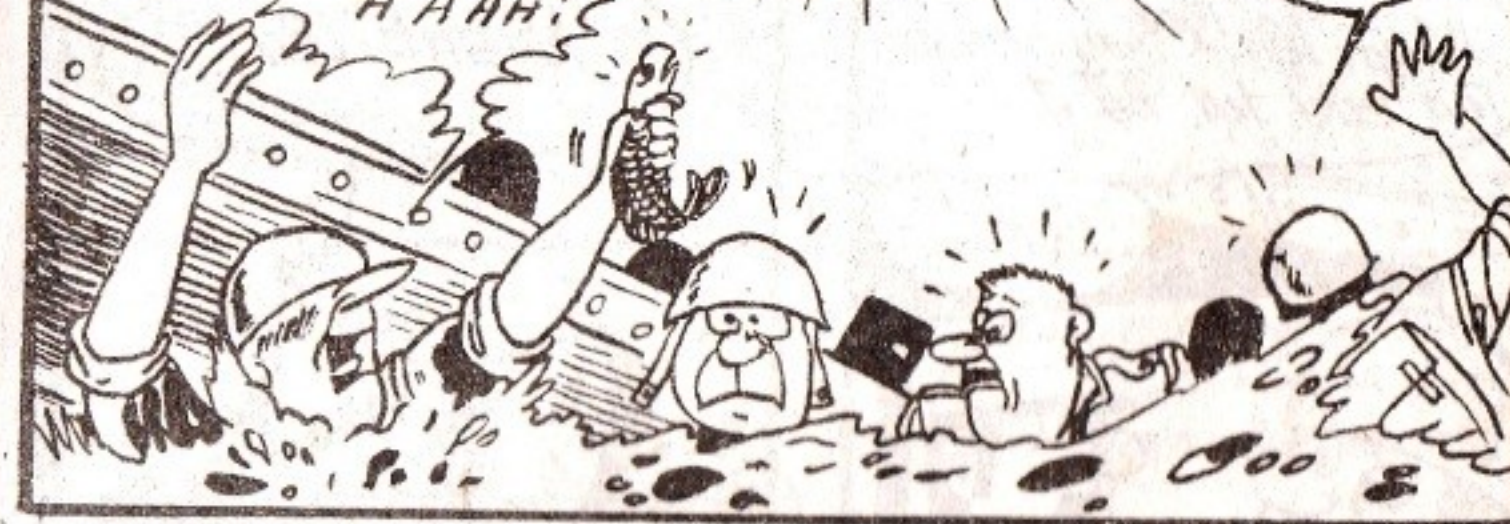

Còn lại khung thành tàu phía trên lỗ tròn chạy tới được vài chụe thuốc thì chìm dần...

CỨU TUI VỚI!...

Ê! Tớ bắt được con cá nè...
A A A H!

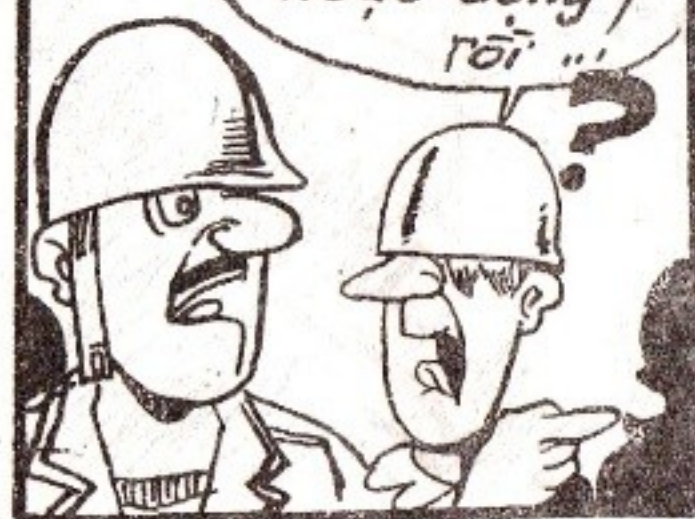
A!

...Đến lúc hết tròn tàu từ từ chạy chậm lại...

Coi kia! Sao tàu chạy chậm như rùa bò vậy?

Mấy điếc rồi sao? Máy ngừng hoạt động rồi...

HÊ!?! Tàu bị vỡ nước rồi nè! Nguy quá...

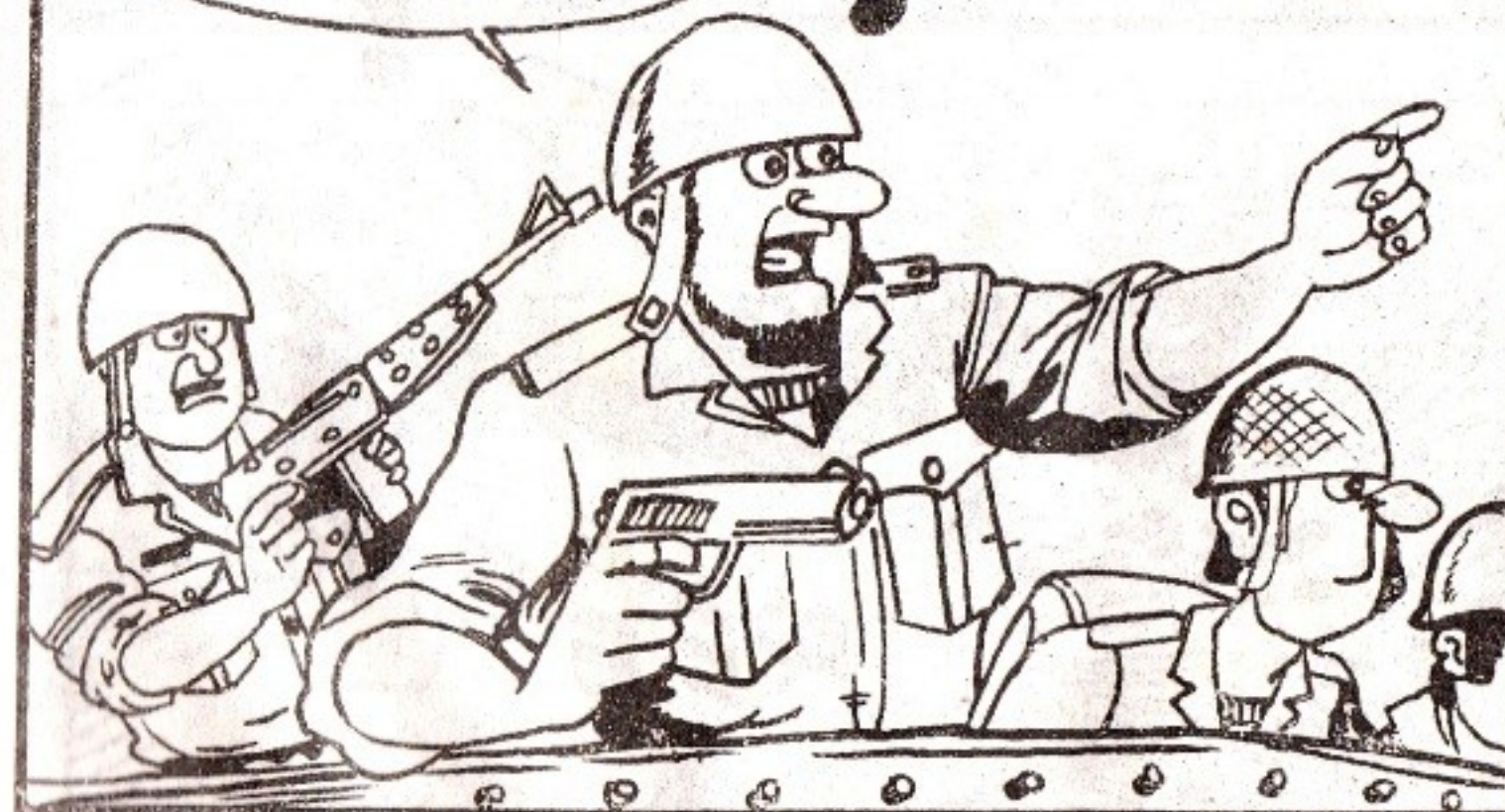
HÊ!?! có cá nữa tụi bây đi!

Lúc đó, chiếc tàu thứ hai chạy tới, bọn Mỹ trên tàu nhìn thấy đồng bọn đang chạy bỗng nhiên bị chìm thì chẳng hiểu ra làm sao...

Ê! coi kia, sao nó bị chìm vậy?

?

Nhìn thấy đồng bọn
trên tàu phía trước
lọt hết xuống sông
lội bì bõm như chuột
mắc nước, tên chỉ
huy tàu thứ hai vội
ra lệnh cho lái tàu...

Mau lên! Chạy nhanh
lên cứu tụi nó đi...

OK!

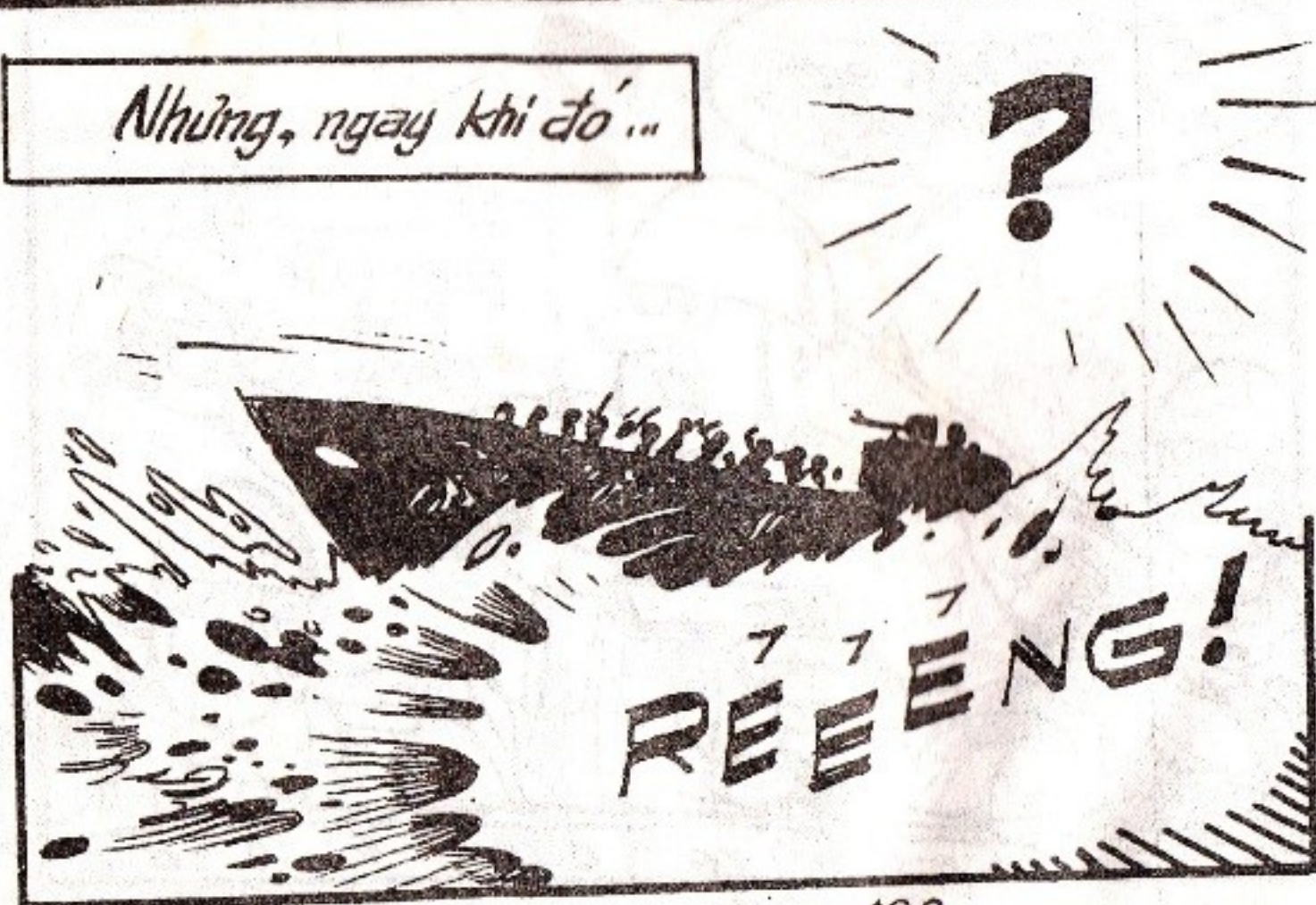
Chiếc tàu thứ hai
tăng tốc lên, phóng
như bay đến chỗ chiếc
tàu chìm để cứu vớt...

Nhanh lên!..

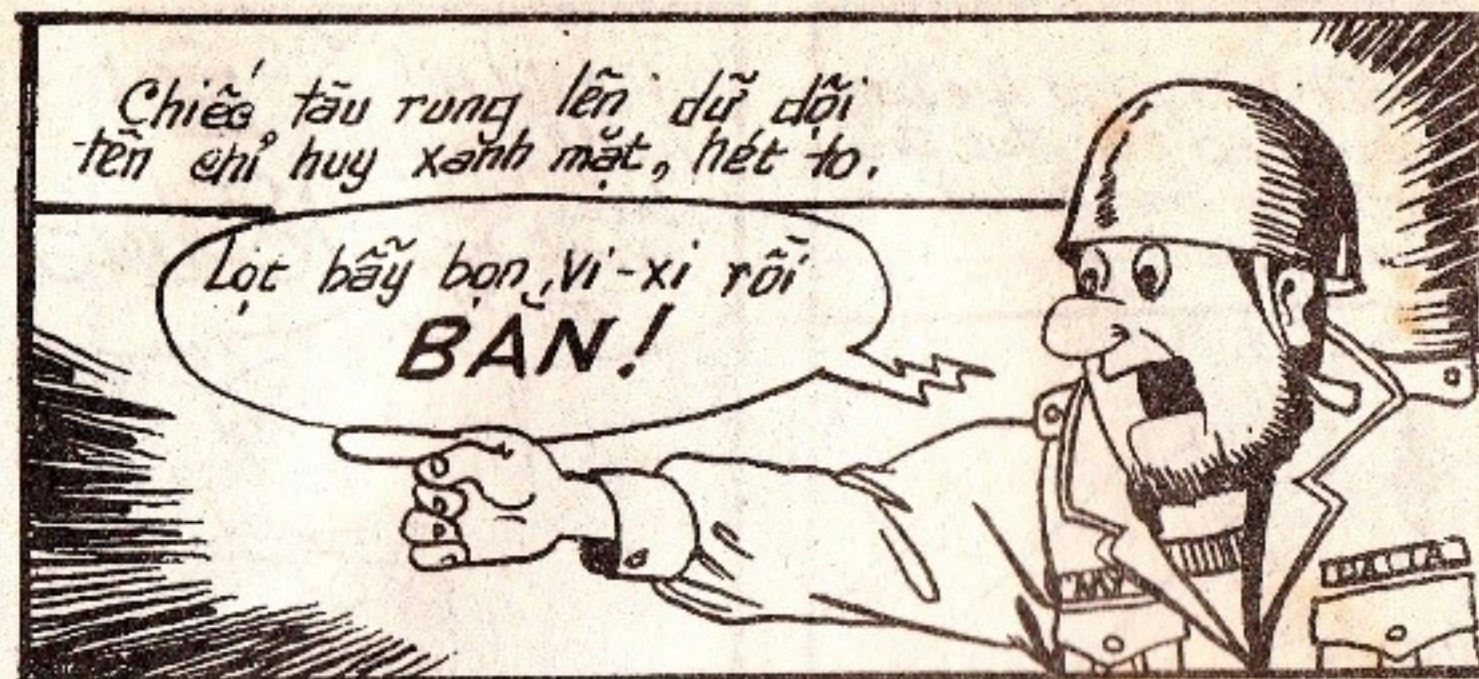
Nhưng, ngay khi đó...

?

Chiếc tàu rung lên dữ dội
tên chỉ huy xanh mặt, hét to.

Lọt bẫy bọn Vi-xi rồi
BẠN!

Bọn lính Mỹ trên tàu chẳng hiểu đầu đuôi ra sao
Nhưng nghe lệnh
chỉ huy cũng giờ súng bắn tán loạn vào hai bên
bờ sông như mưa bão...

TẦNH! TẦNH! TẦNH!

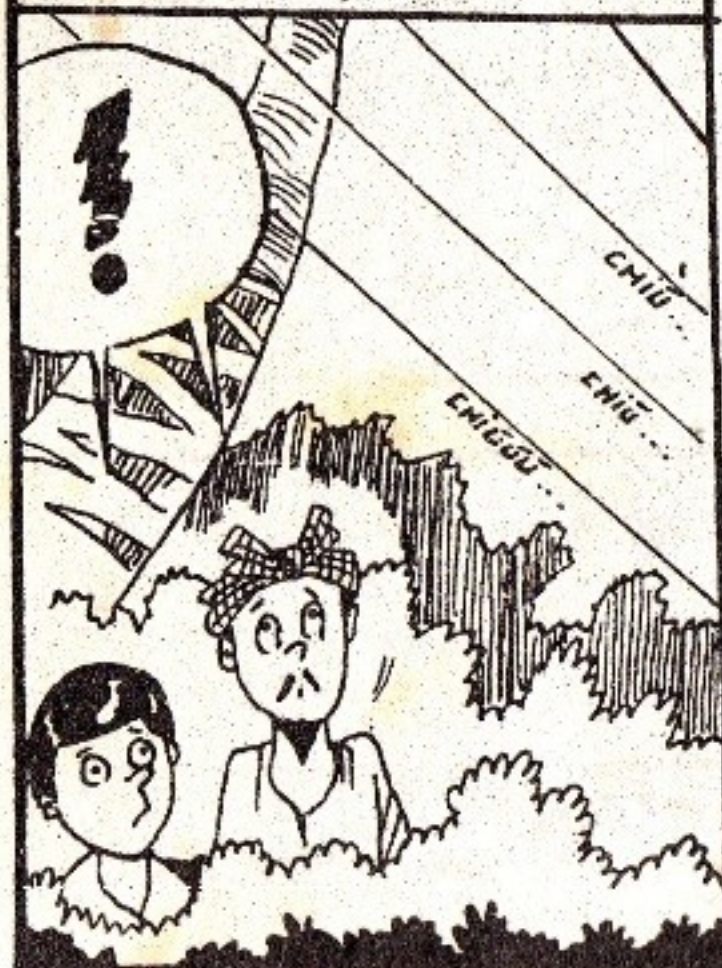
Hai ông cháu Bác
Ba núp trong lùm
thây vạ khoái chí...

Ha! Ha! Lại thêm
một chiếc vừa bị
cướp rồi!

Tụi nó dư đạn nên
bắn chao hai ông
cháu mình đó!

Một tràng đạn lae bay chéo chéo trên đọt dừa, chỗ hai ông cháu Bác Ba Phi núp...

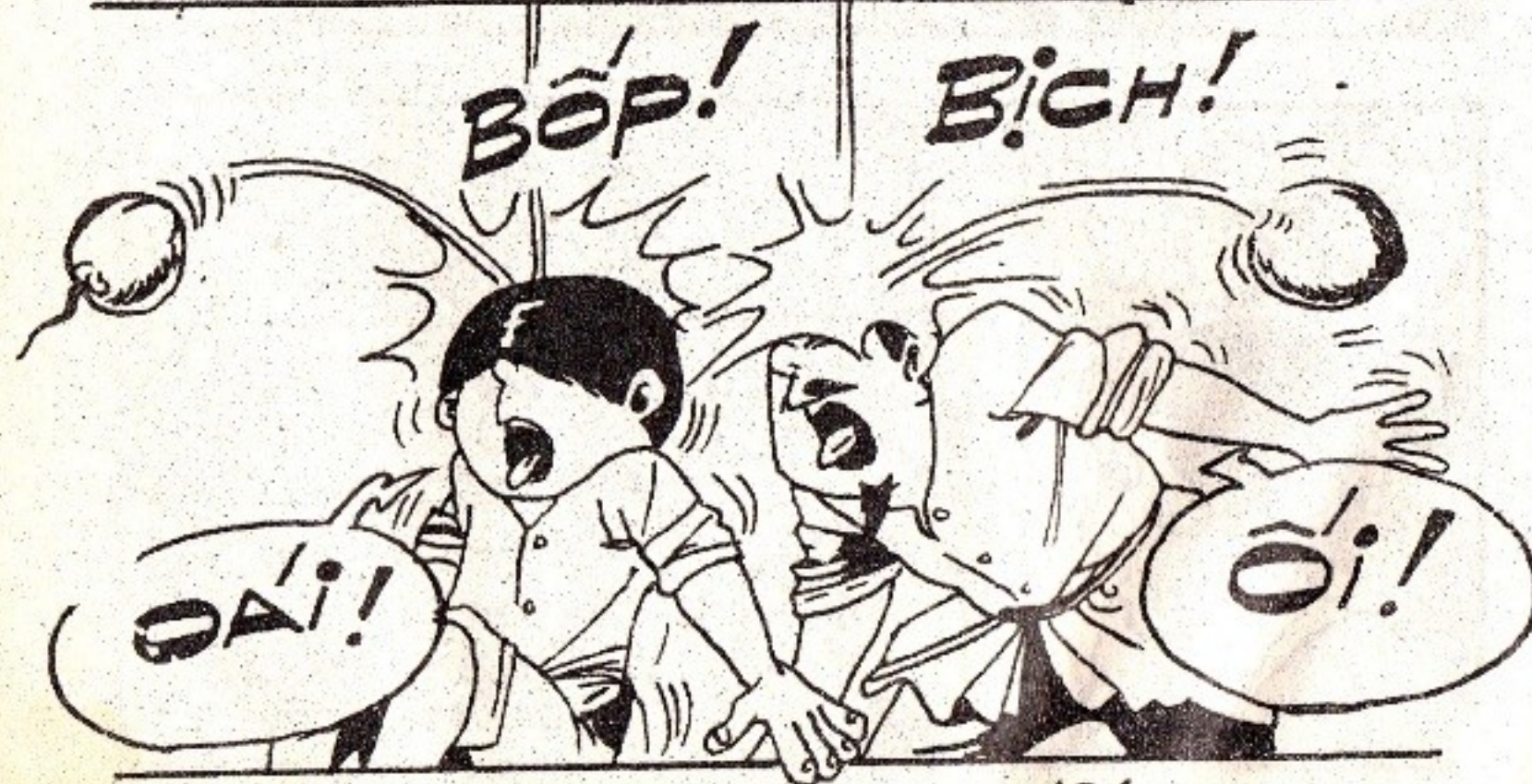

Hi! Hi! Hi!
Tụi Mỹ cũng
biết "Bắn
chim" hén
nội?!

Ê!
COI
CHUNG:

Bác Ba Phi bỗng la lớn rồi nhào tới định đẩy thằng Đậu sang một bên, nhưng đã muộn...

Thì ra loạt đạn "Bắn chim" của tụi Mỹ lại trúng quây dừa rồi lịch lịch xuống ngay đầu hai ông cháu đầu thầu trời xanh...

Tưởng núp ở đó yên thân, nào ngờ bị Mỹ cho ăn dừa non, hai ông cháu Bác Ba Phi rút kinh nghiệm chạy sang chỗ khác núp

Chỗ này không có dừa! Hết sợ ụ đầu

Người kia, chiếc tàu của bọn Mỹ chột khựng lại và chìm dần. Tụi Mỹ là lã lã xèo...

... Và cuối cùng bọn Mỹ trên tàu thứ hai cũng chung số phận với bọn trên tàu thứ nhất ...

Hệ lô! Cảm ơn mấy bô đã đến cứu tụi tui... nhưng xui quá!

Hừm! Biết vậy ta chạy ngơ khác cho rồi! Khỏi phải lội, sống cho bị cảm lạnh!

Vừa lúc đó, mấy chiếc chày sau vừa lao tới... Kịp lúc...

Ê! có hai tàu bạn bị nạn, mau tới cứu...

Ê! ĐỪNG!!

... Chúng đồng loạt rút ga chạy vùn vụt, nhưng:

Cái gì vậy? cái gì vậy?

... Và chiếc thứ ba, thứ tư, thứ năm... tất cả mười chiếc tàu Mỹ từ cửa sông Đốc đưa vô tiếp viên trong nháy mắt đều bị những lưỡi của sắt của hai ông cháu Bạc Bà Phi gài dưới mặt nước...
 Một tiểu đoàn Mỹ lọt xuống sông lội lội ngơ ngác mặt sông như lục bình trôi...

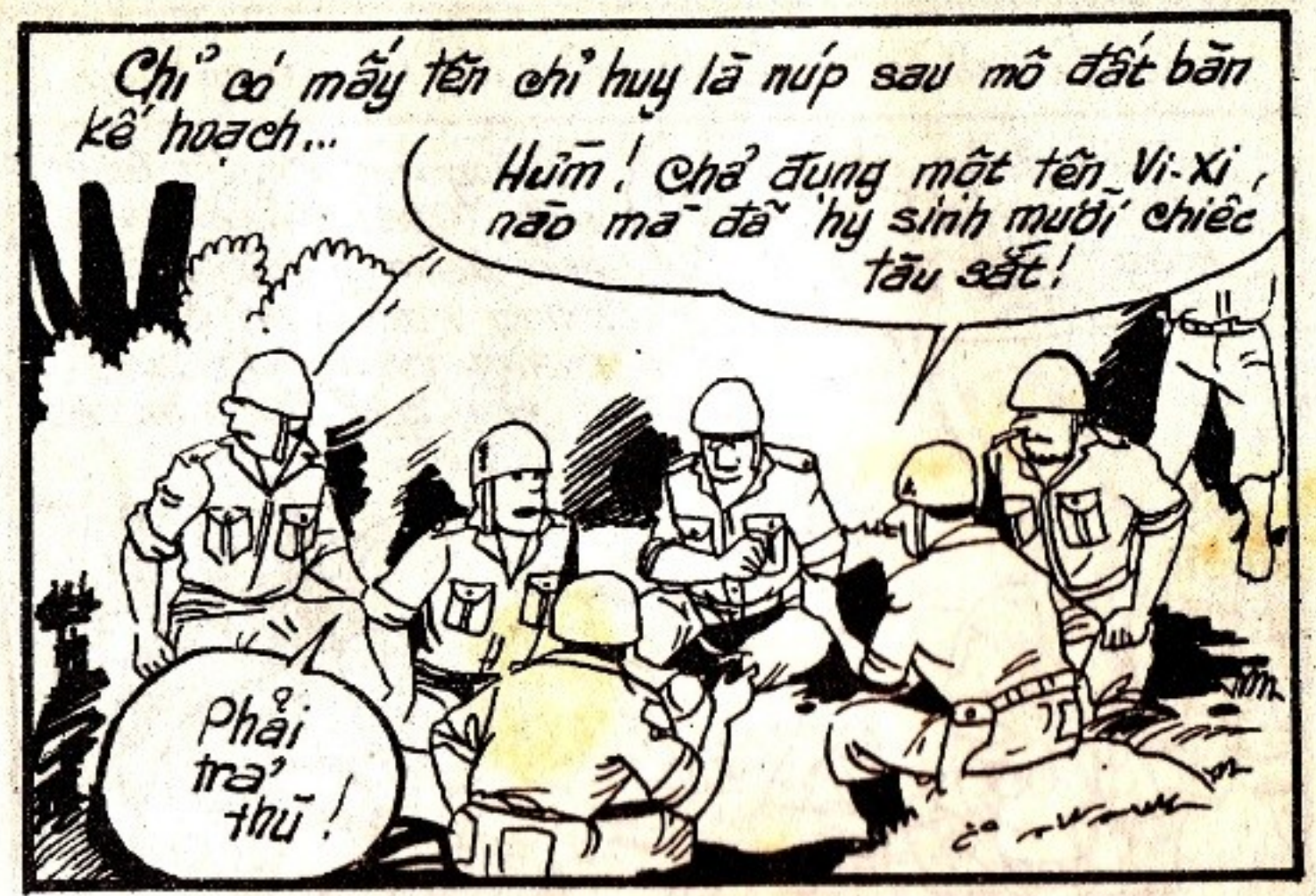

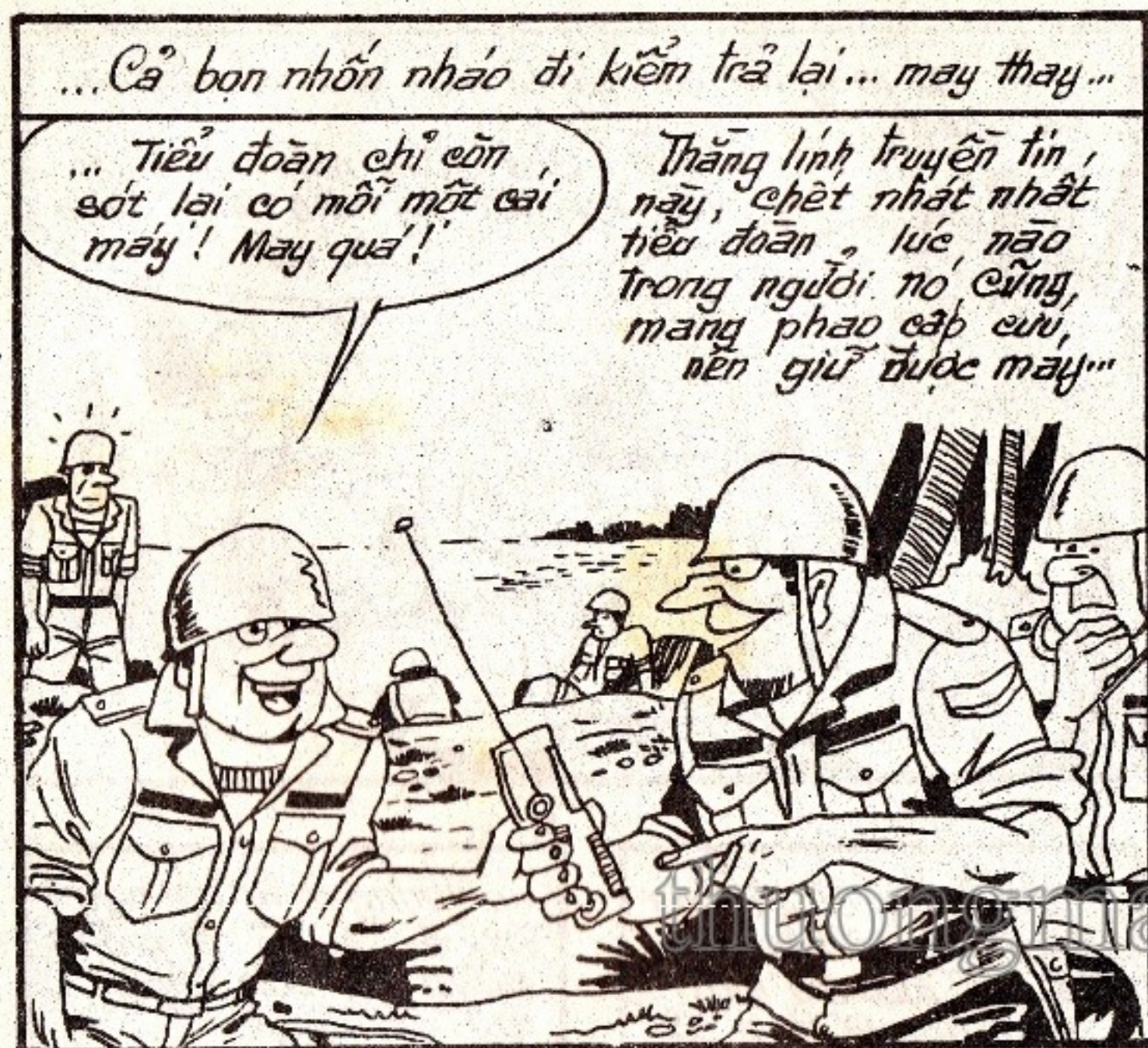
Hai ông cháu Bạc Bà Phi núp ở đằng xa, thấy vậy khoái chí vỗ tay cười

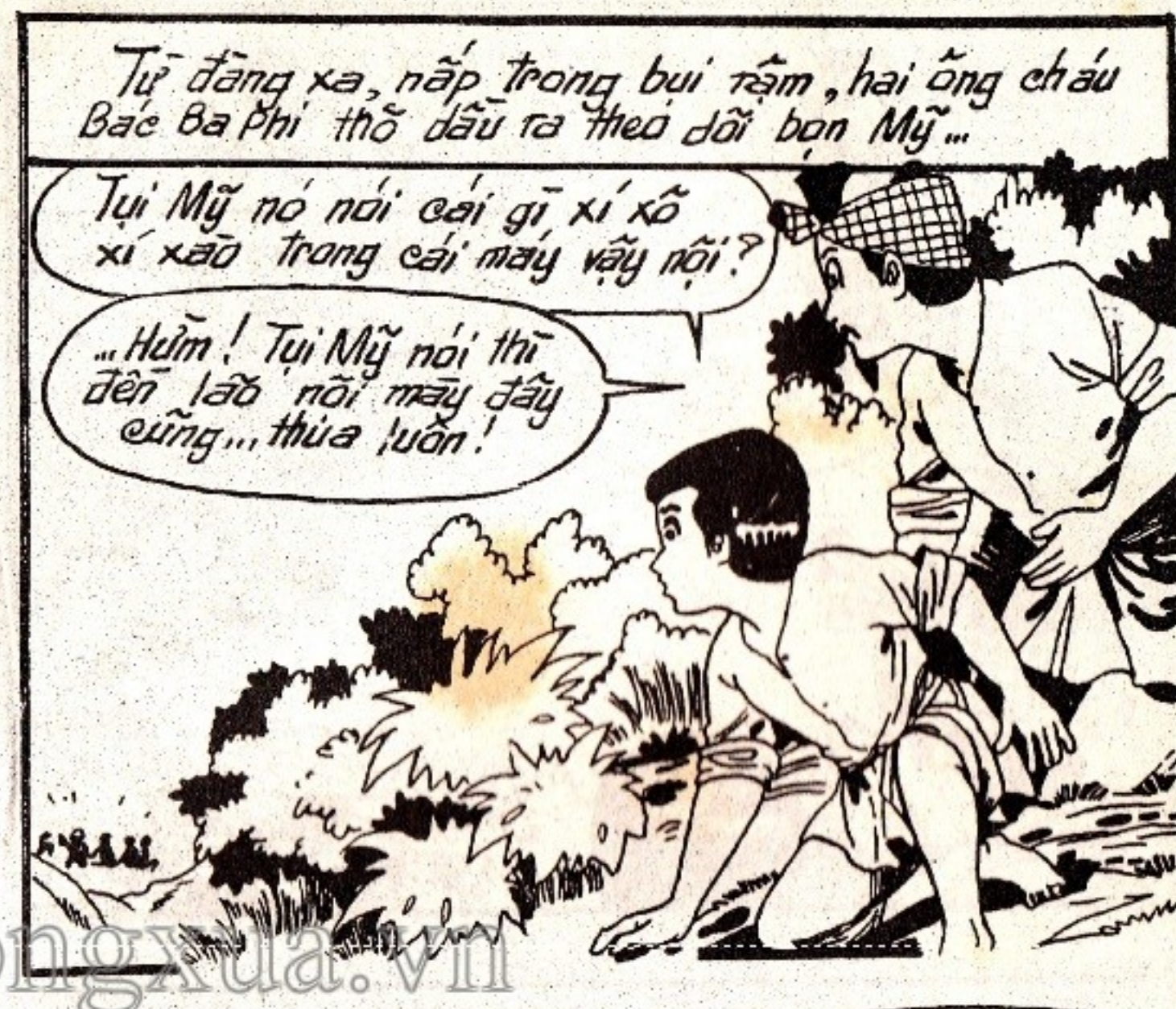
Ngài kia, sau một hồi lách lơi dưới nước bọn lính Mỹ đã lể bước vào bờ...

Bọn chúng vội vã rảo om sòm vào máy báo về Hạm đội xin cấp cứu...

Hai ông cháu quay lại căng mắt ra nhìn... từ hướng biển, có tiếng động cơ nổ vọng vào. Chẳng mấy chốc, một đàn máy bay trực thăng hiện ra rõ dần...

Một... hai... ba... bốn... năm... mười, chiếc tất cả! Nội đi!

Chà! Một lực lượng hùng hậu...

phạch! phạch! phạch!

Thằng Đẩu hoảng hồn nắm tay lời Bác Ba...

Núp mau nội đi! Tui nó ở trên cao dễ quan sát... coi chừng nó phát hiện ra ông cháu mình là lãnh đạo đồng đội!

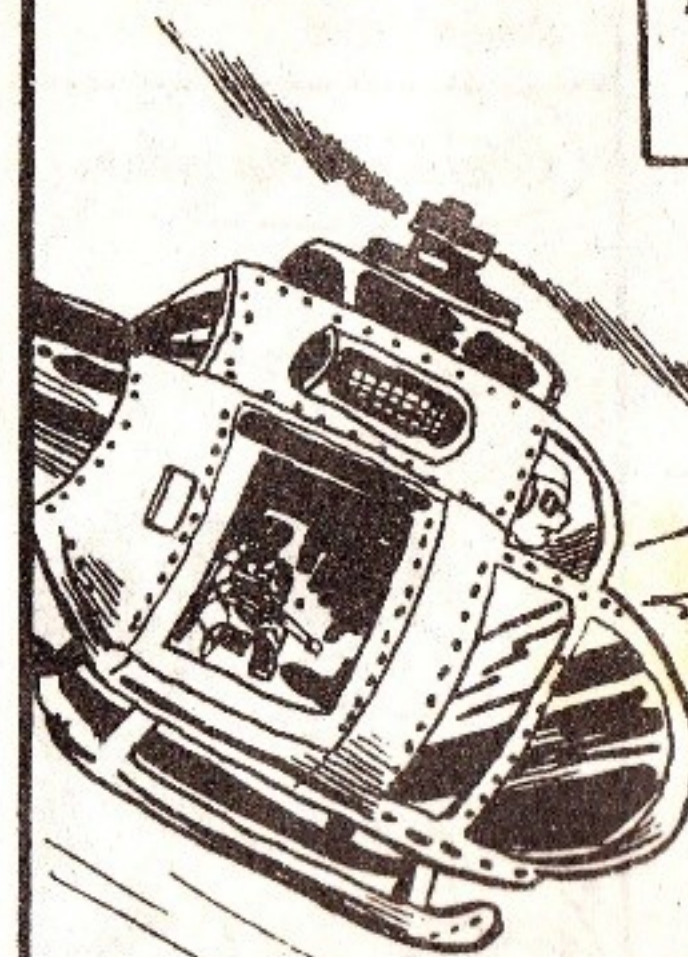
Đừng sợ Đẩu! Nội đã chuẩn bị cả rồi! Nhưng để coi bọn chúng định giờ trở gì đây?

... Mọii chiếc trực thăng nổ máy bay thẳng vào bờ sông, nơi bọn lính Mỹ đang chờ tiếp viện...

Đây, Đại Bàng báo cáo! Đã tìm thấy "chim sẻ" đang ở tọa độ "X"...

Rõ rồi!

HÊ LÔ!

Bên dưới, bọn Mỹ đang lo lắng chờ đợi, khi thấy đám trực thăng bay tới thì mừng rỡ nhón nhào cả lên...

HÊÊÊ! Bọn tớ ở đây nè!

Hê! Hê! Phên này vẽ được, phải ăn mừng thoát chết! É É É!

Đám máy bay trực thăng
đảo quanh bọn Mỹ rồi
hạ thấp xuống...

Bọn thử đề! Chúng sợ quá
nên gọi trực thăng đến rước
về đó mà! Hử!... Đâu có
đề~ đáng như vậy được?!

Ngoài kia, tên phi
công lơ đâu ra
quan sát...

Chuẩn bị hạ cánh...

Chỉ chỗ có vậy, Bác Ba Phi móc chiếc ná thun
trong túi áo của thằng Đẩu, kẹp vào một
viên đạn đất sét giương lên nhắm...

Hay lắm! Thằng này muốn
ăn đạn đất sét đây!

Hử... Nội lắm
gi vậy? Coi
chúng nó trông
thầy mình!?

...Bác Ba Phi nhắm
thật kỹ rồi bắn...
liền một phát...

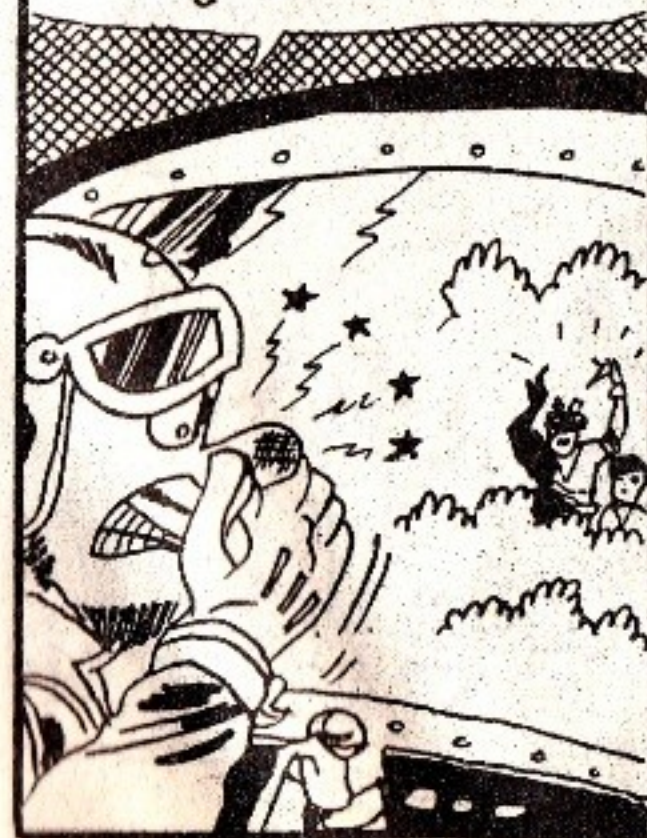
...Tài thiện xạ của
Bác Ba Phi thật
không hổ danh...
Tên phi
công lãnh
đạn...

Ái!

...Hắn kêu thét lên
giữ tay ôm cái ô
mũi ăn trâu...

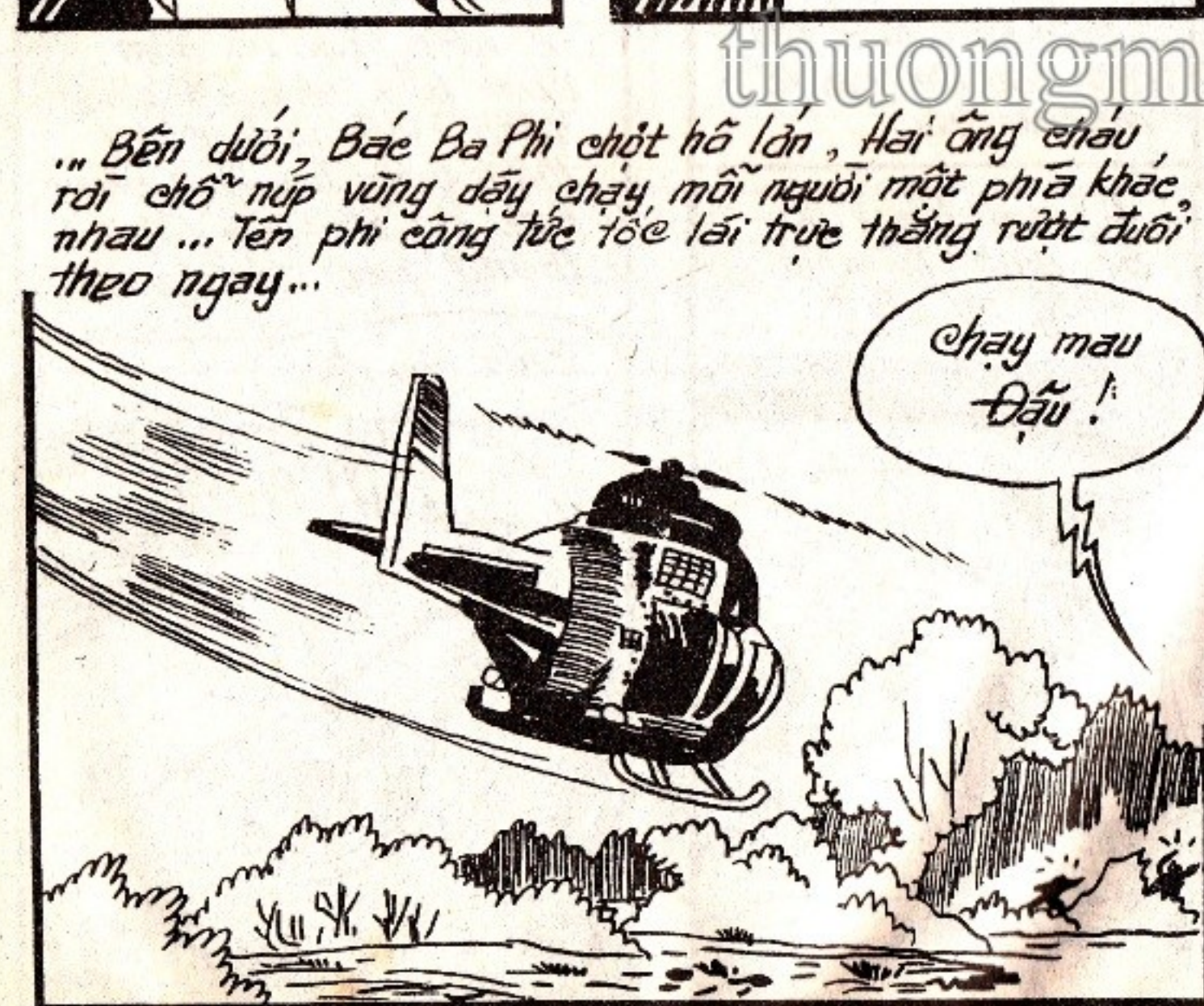
A! cái tên Vi Xi
ôn dịch ta nhìn
thấy mị rồi!

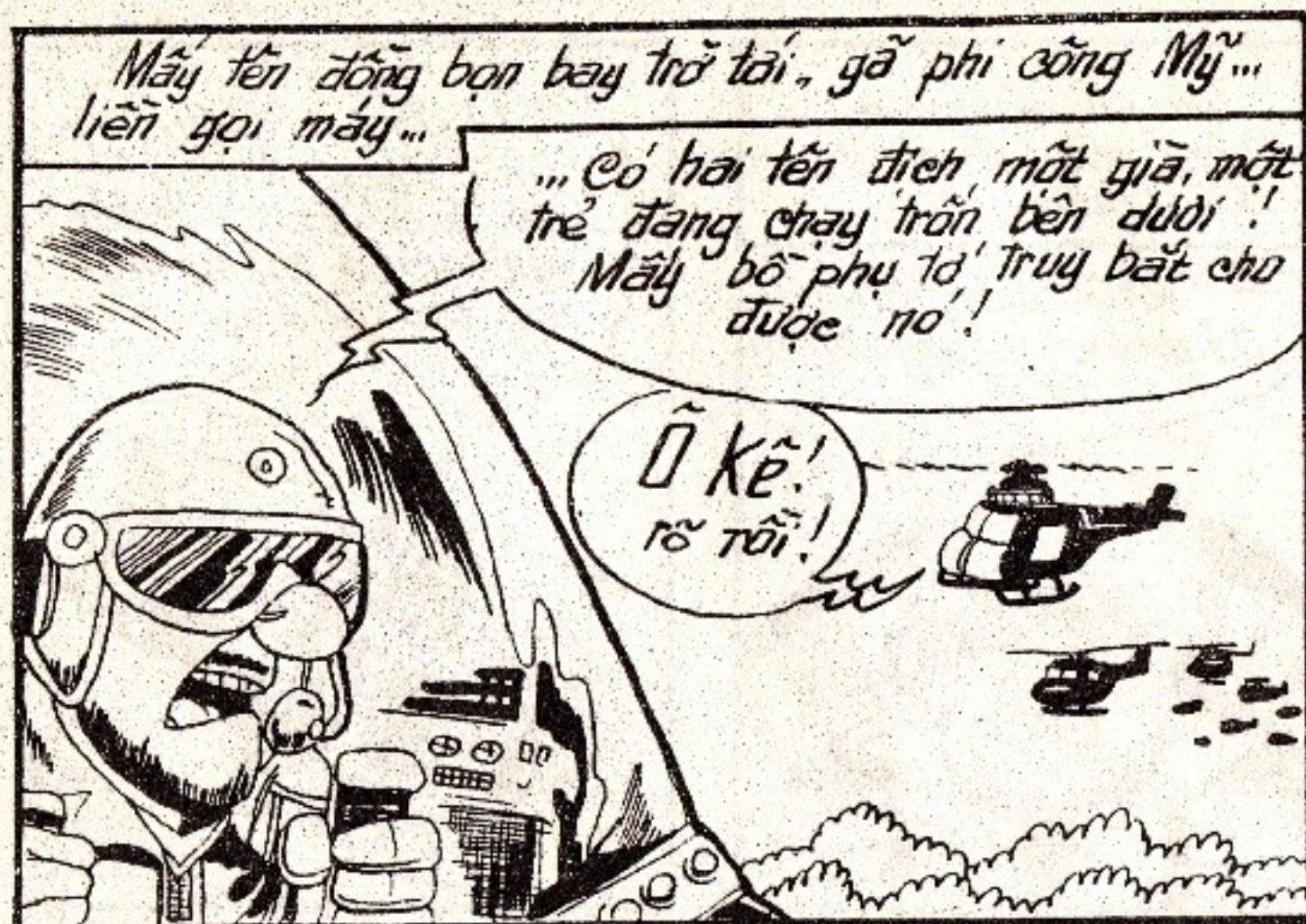

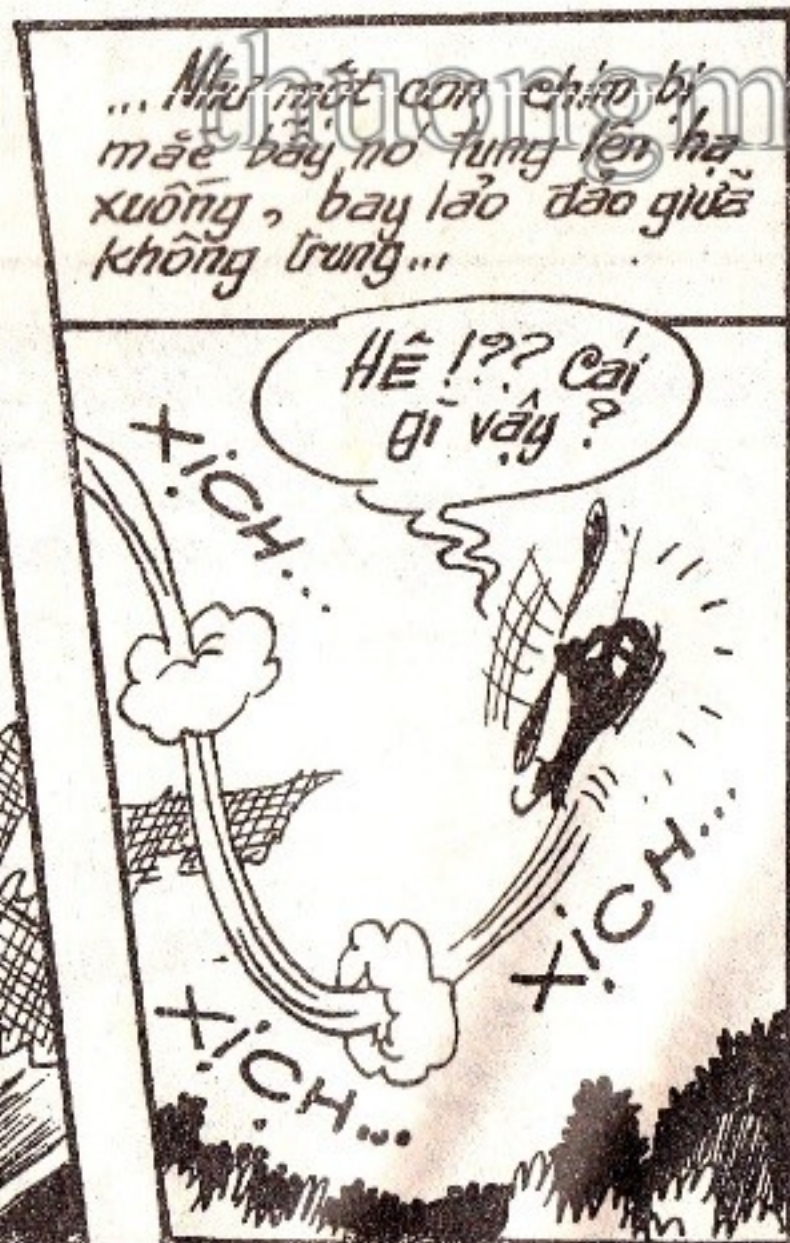
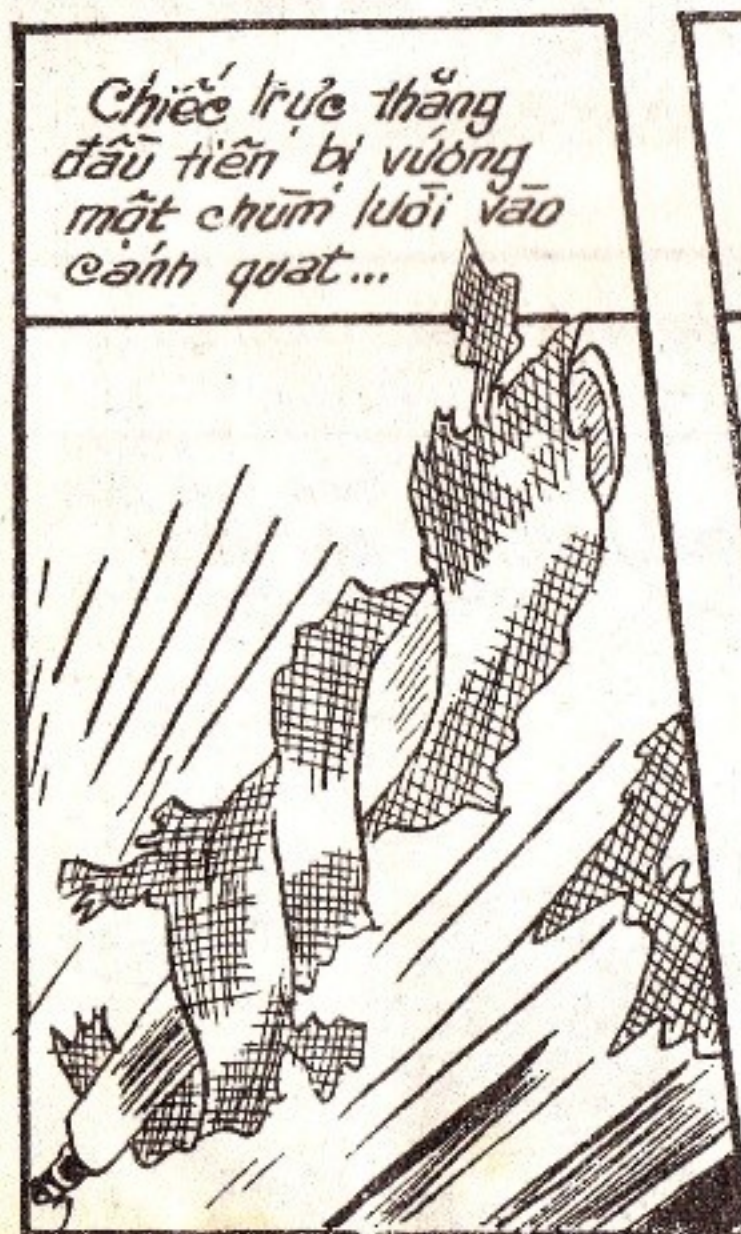
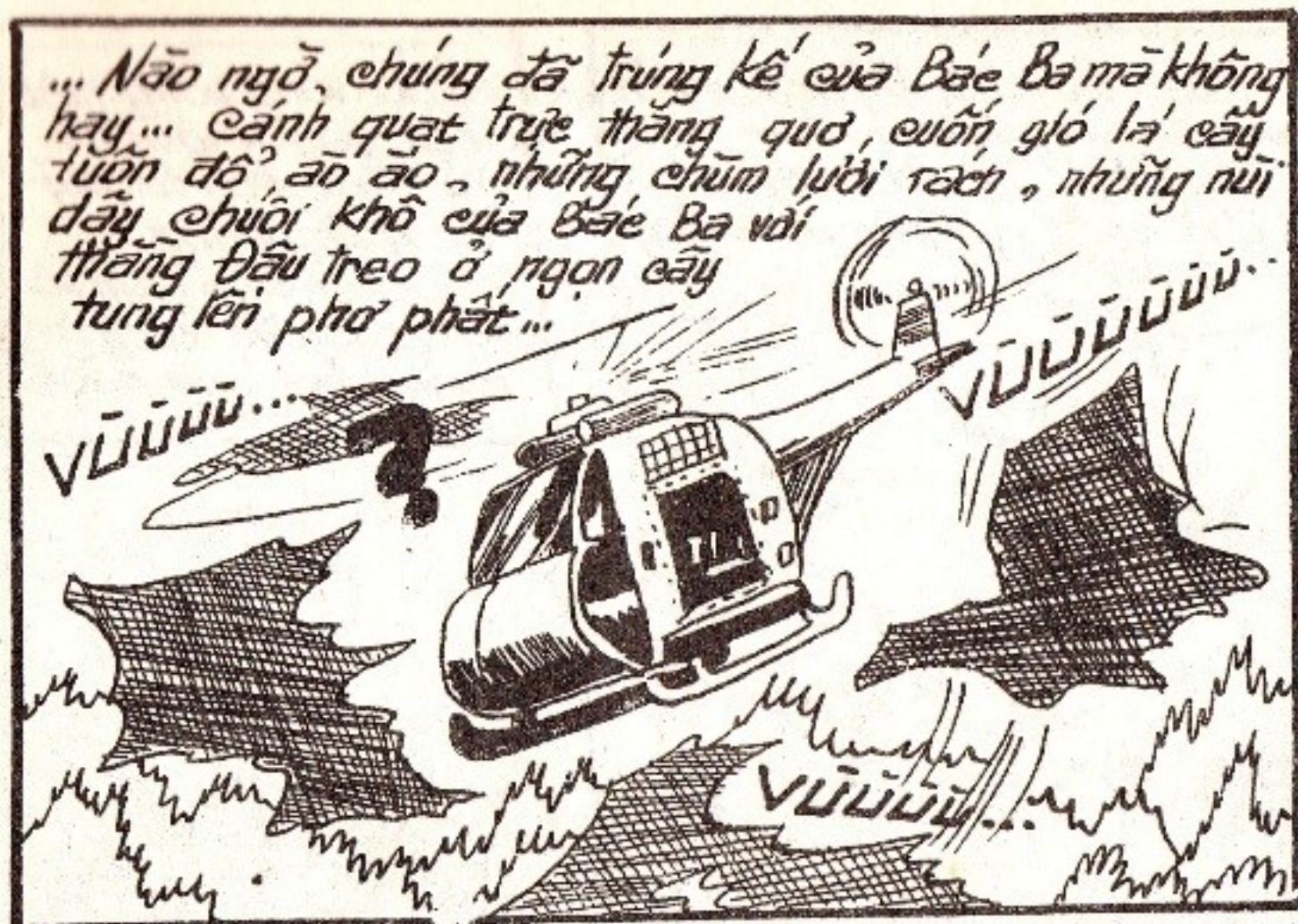
...Bị một phát nổ đom
đóm hàn tuế gần cạnh
hồng, vù nhác trông
thấy bóng hai ông cháu
Bác Ba Phi, hắn lái trực
thăng queo trở lại liền...

Chết con rồi!

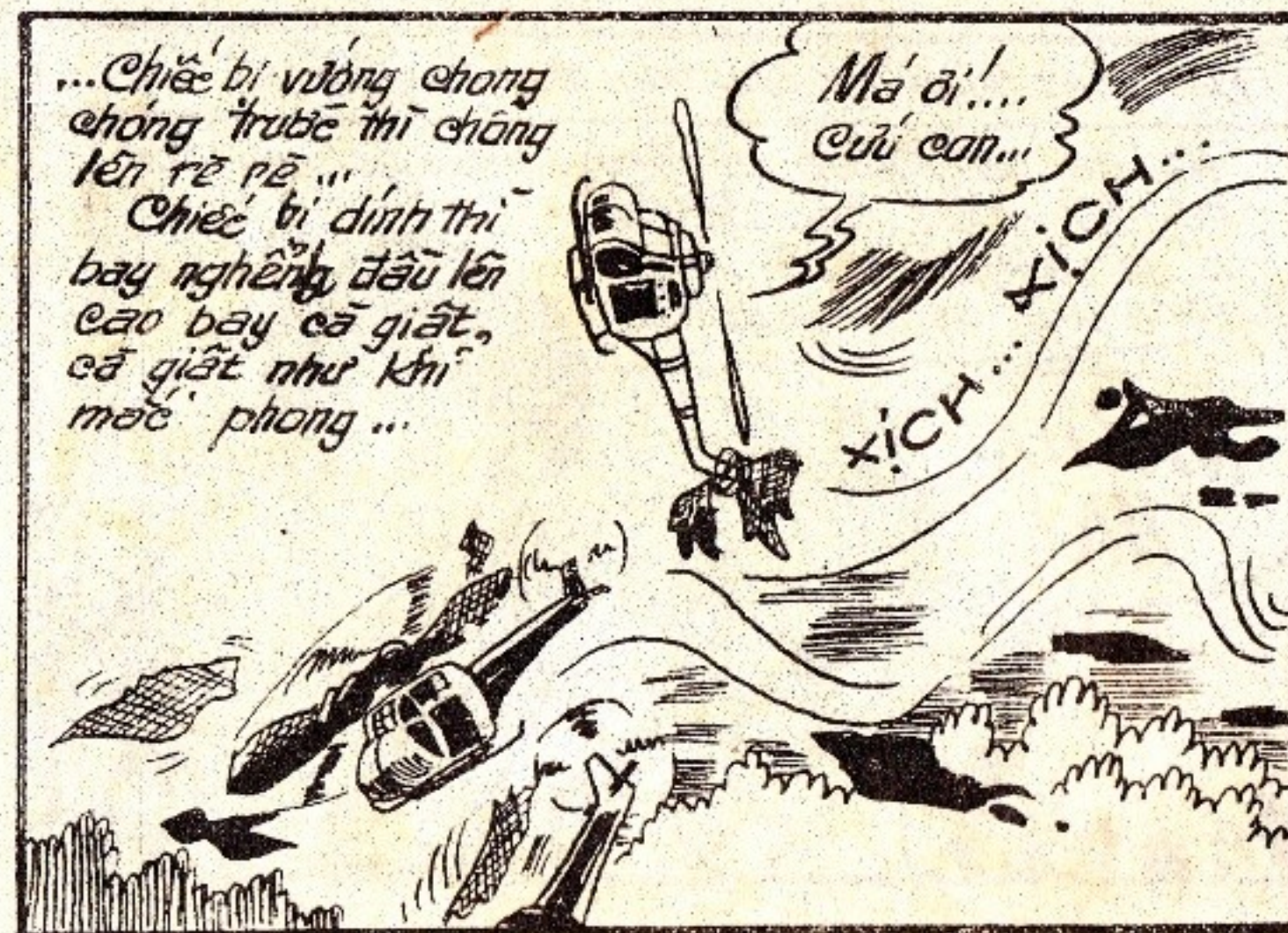
Mấy chiếc còn lại thấy
kính quá vội cho trực
thăng bay dùng đứng lên
bỏ chạy... Nhưng không
còn kịp nữa rồi... Gió
cuồn lên ào ào, mở
lưới rách và dây chèo
khô bị kéo tung, khối
đọt cây bay tứ tung
đầy trời...

Trong chốc lát, chiếc
nào cũng bị vướng một
núi lưới rách hoặc
dây chèo khô vào
chong chóng.
... Đây giờ thì thần
ai này lo, hết ai lo
cứu ai được nữa...

...Chiếc bị vướng chong
chóng trước thì chong
lên rề rề...
Chiếc bị dính thì
bay nghiêng, đầu lên
cao bay cả giắt,
cả giắt như khi
mắc phong...

Đang ra, hai ông cháu
Bác Ba Phi ngồi xem
ôm bụng, cười ngất...

Bác Ba bập bập điều
thuốc rề, mồm kiêng lão
đeo lên coi gục gặc đầu...

Đấu cũng thích thú phụ họa theo ông . . .

Ha! Ha! Ha! Không ai đương đầu nổi ông
nội tài đâu! Bác Ba Phi
ở xứ sông Đốc đã lừng
danh rồi mà! Ha! Ha! Ha!

HA! HA!
HA!

Những chuyện phiêu lưu kỳ kỳ của
Bác Ba Phi tới đây là hết. Ba Phi xin chào
và cảm ơn sự theo dõi của các cháu!

Hai ông cháu tôi
phải đi Vũng Tàu nghỉ
mát lấy lại sức!
Chào các bạn nhé

Lần cả gia
đình cho Duối
tụi cũng được
đi nữa đây!
Gâu! Gâu!
Cạch! Cạch!

TIẾT